

הוועדה לשימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 15

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ז' בכסלו תשפ"ה (8.12.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 9:00

שעות סיום הוועדה : 16:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר יוחנן וייצמן:

טוב, לא דברים דחופים, רציתי לדבר איתך.

רפאל:

פתחתי.

יוחנן וייצמן:

טוב, בוקר טוב לכולם. תאריך ז' כסלו תשפ"ה, אנחנו פותחים וועדת שימור מספר 15, נוכחים, ד"ר לורה ורטון, סגן ראש העיר חיים כהן, אני יוחנן וייצמן, היושב ראש, מנהלת המחלקה, ממונה על המחלקה אדריכלית שרון דינור, יועצת משפטית סטפני שילה. נוכחים, מזכירת הוועדה מורן אזולאי, ואנחנו מתחילים.

מורן בן זיו:

בן זיו.

יוחנן וייצמן:

התיק הראשון מלכי ישראל 33,

שרון דינור:

כן, טוב, התיק הראשון שלנו בסדר היום, הוא תיק במלכי ישראל 33, בגאולה, תוכנית תב"ע.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

גיורא עוד רגע ייכנס, עוד לא,

יוחנן וייצמן:

גיורא, זה תיק שלך?

גיורא סולר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז אתה נוכח פה כאגודת אדריכלים?

גיורא סולר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, אז נוכח איתנו גם גיורא סולר מאגודת האדריכלים. אני יכול להגיד, מה שאותי מצטער בתיק הזה מלכי ישראל 33, יש שמה בלוק עירוני מאוד גדול ויפה שלוקח (לא ברור) עד רלב"ח, אכפת לי, מצטער אותי, וכואב לי שכל אחד עושה תב"ע לבד, היו יכולים לעשות שמה עבודה יפה,

שרון דינור:

זהו, כי תראו באמת ה - , המדיניות ל - 6 קומות, זה מלכי ישראל,

מורן בן זיו:

רגע, הם לא מגיעים, הם דיברו איתי היום, הם מסכימים עם ההמלצות שלנו.

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

הם מסכימים?

מורן בן זיו:

מסכימים,

שרון דינור:

אוקי, זה בהחלט מקצר, אני מקווה את הדברים. רק רציתי להראות לכם בהמשך למה שהיו"ר אמר קודם.

חיים כהן:

למה אין מסד?

שרון דינור:

מה זה? למה אין באמת מסד?

חיים כהן:

עוד הפעם?

יוחנן וייצמן:

כן. יהיה בסדר.

שרון דינור:

חשבתי שאתם רואים.

יוחנן וייצמן:

שנייה אני רוצה לומר את דעתי, אני לא מסכים עם חלק מהמלצה, זאת אומרת לא אכפת לי שהם יעשו את זה וולונטרי, אני לא אוהב שזה בתוך ה - , התיק. שם יש תב"ע לשימור, ואני הייתי מצפה בתיק הזה להיצמד להוראות של התב"ע השימורית, ולא להוסיף עוד דברים,

שרון דינור:

אתה יכול לבוא רגע?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

סליחה, עוד שנייה. המסך זה. נגיד לרועי.

יוחנן וייצמן:

איזה מסך, השאלה, את רוצה להציג את זה?

מורן בן זיו:

אנחנו רוצים לראות את המסך, את זה, את המחשב הזה.

יוחנן וייצמן:

אם יש לנו זמן, אז בוא נרוץ על התיקים האחרים בינתיים על התיקים של סוף היום, שהמוזמנים לא יבואו. מה?

שרון דינור:

תיכף נראה,

יוחנן וייצמן:

השאלה רק הגברת רון תרצה להיות למלחה, אז אני לא אעשה את זה בלעדיה.

שרון דינור:

כן, כדאי לך לחכות לה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אחרי שיחה, גם אני מעדכן בנושא למלחה, אחרי שיחה עם יושב ראש הוועדה המקומית בנושא הזה, כן, ניסינו הוא גם בדעה שאין מצב שלא יהיה תמ"א, אבל שוב, כולנו מסכימים שמה, יכול להיות שבאמת לא כדאי שוב לקבל היום החלטה, ולשבת, טוב, רועי שבא אנחנו מדברים על מלחה. הצטרף אלינו רועי לביא, אני מספר לך על מלחה, אני חושב אולי, אני שוב אתכם ביחד כמובן לא לקבל היום החלטה. באמת להגיע שוב לדבר מושכל, דיברתי עם ליזר, הוא גם חושב שאין מצב שאנחנו נגיד את המילים לא יהיה תמ"א, למעט מה שנמצא.

שרון דינור:

אבל מה שעומד על סדר היום כרגע, זה לא כן יהיה תמ"א או לא יהיה תמ"א, או כן יהיה תב"ע, או לא יהיה תב"ע.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אנחנו אומרים, אמורים להגיד מה נכון למקום הזה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

ואחרי זה אנשים אמורים לתכנן בהתאם לזה זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אין פה אמירה שלא יהיה תמ"א.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל בואי לא נשקר את עצמנו, אם אנחנו נצמצם את זה למצב הזכויות הקיים, סביר להניח,

שרון דינור:

במצב הזכויות הקיים יש תמ"א. אוקי, והמצב זכויות הקיים, הוא ש – 25% עיקרי, ויש תמ"א בשכונה. זאת אומרת עד שהיה את ההחלטה של וועדת ערר,

יוחנן וייצמן:

יש תמ"א לתוספות, לא, ברור.

שרון דינור:

גם הריסה ובנייה מחדש.

יוחנן וייצמן:

או הריסה ובנייה,

שרון דינור:

יש הכול,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

השאלה הם ביקשו מאיתנו לקדם מדיניות להגיד מה נכון, בגדול השכונה, ואחרי זה כאילו להחליט לגזור מזה.

יוחנן וייצמן:

הוא חשב כמו הדעה שלי, אנחנו מדברים על מלחה, טוב שהצטרפת אלינו, הצטרפה גברת רון, לפרוטוקול.

דובר לא מזוהה:

ציפי רון.

יוחנן וייצמן:

הנושא הוא, להגיע למצב שוב, אנחנו לא מדברים על הבתים בפריפריה של הכפר, שאז נגיע לאחוזים פחות או יותר, וכל מה ש - , זאת אומרת פחות אני חושב שאני רוצה להתערב בזה, אני רק רוצה להיות במצב שלא, לא נגיד על מבנה שבסוף הוא לא יקבל משהו שיתמרץ אותו לחיזוק.

שרון דינור:

למה? אבל למה, אנחנו יכולים להגיד באמת, גם משהו ברמה מה שהמחוקק אמר, שיחידה אחת, או שתיים, לא צריכות, זה גם משהו.

יוחנן וייצמן:

עברנו פה תוכנית אחרת, אז פתאום אנחנו,

שרון דינור:

כן, אבל תוכנית שלנו לא הייתה רגישה,

יוחנן וייצמן:

התוכנית הזאת היא נתנה כל מיני הגבלות, נתנה גם זכויות, אז אנחנו לא,

רועי לביא:

כן, אבל מתוקף התוכנית הזאת, הדיון בוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

נכון,

רועי לביא:

הוא נולד.

יוחנן וייצמן:

נכון,

רועי לביא:

אז בעצם,

לורה ורטון:

באופן כללי,

רועי לביא:

התוכנית כן נתנה חופש,

לורה ורטון:

לא,

רועי לביא:

האמירה שלך לא לקבל החלטה, אני יכול להבין אותה.

יוחנן וייצמן:

לא, עוד שבועיים,

רועי לביא:

השאלה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק לגבש,

רועי לביא:

אני מבין,

יוחנן וייצמן:

ביחד, יכול להיות שצריכים בנושא ישיבה. לגבש עמדה, ביחד עם הגברת רון, זאת אומרת ביחד, (לא ברור) מקום.

ציפי רון:

כן, יש לנו,

יוחנן וייצמן:

ולגבש,

ציפי רון:

יש לנו שם,

שרון דינור:

תראו, יש כמה תושבים שנורא, הגישו בקשות למפורט, הם נורא לחוצים,

יוחנן וייצמן:

רוצים לקבל החלטה היום, אני יכול להציע הצעה, ותגידו לי,

ציפי רון:

לחוצים למה?

יוחנן וייצמן:

אם היא מקובלת עליכם אם לא, אז אני,

שרון דינור:

החלטה, כן, לא, שחור לבן, אבל עוד שבועיים, עוד שבועיים לא יישנו לכאן או לכאן.

חיים כהן:

אני יכול שנייה להתערב?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

יש לנו פגישה עם בעלי הדבר,

חיים כהן:

שבוע הבא 9, אחר כך,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, אני מבין, אבל מלכי ישראל לא עלה, אז היה לנו זמן. כן, עוד דקה, מה קרה? לא קרה אסון גדול. אני רוצה להגיד את ההצעה שלי, שוב אחזור על מלחה.

חיים כהן:

אני לא מכיר את הסיפור בכלל.

יוחנן וייצמן:

מלחה שכונה היסטורית לשימור, יש בקשה של וועדת ערר להחלטות על מדיניות עליה. המלצת המחלקה,

חיים כהן:

לחלוט שמה?

יוחנן וייצמן:

לתת לה, מדיניות, כמו בהיתרים,

ציפי רון:

שנייה, אז רק שנייה, אז רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

תני לי להסביר להרב כהן, אחרי זה, אנחנו בכל מקרה ב – 9:25 נסיים את הדיון הזה, נעבור למלכי ישראל, ונמשיך הלאה. אני מדבר, היות ויש לנו זמן, אני מעלה את הסוגיה. וועדת ערר ביקשה לפחות לגבי היתרים, בוא נגיד שלתב"ע זה פחות חשוב, אבל גם צריך שתהיה מדיניות, מה אנחנו רוצים ש - , לתת במלחה. אבל המלצת המחלקה הייתה לקחת את גרעין הכפר, ולא לתת, ולהגיד - אנחנו לא נותנים פה כלום, ולקחת את הפריפריה, 20%, בדיון עלתה הצעה של מאה אחוז תוספות. אני ביקשתי ובחנתי את זה עם יושב ראש הוועדה המקומית כן לתת משהו מתוך הכפר, בוא נגיד אני הצעתי 25%, בוא נגיד אולי לא כולל ממ"דים, אולי לא כולל תת-קרקע, אולי כן כולל תת-קרקע, תציעו אתם, זאת אומרת אני מקווה שמהשולחן פה,

שרון דינור:

אני חושבת שהדיון הוא,

יוחנן וייצמן:

התגבש עמדה,

שרון דינור:

הדיון של ה – 25%,

יוחנן וייצמן:

בכיוון של לתת היתרים לתמ"א.

שרון דינור:

הדיון של 25, לא, לא, הכול בסדר, הכול בסדר, כל ההצעות אפשר לבחון אותם, אני באמת חושבת הבדיקה לא יכולה להיות סביב השולחן הזה, כי היא שטחית מידי, ב – 25% המשמעות של זה, זה בעצם פי 2 יותר ממה שהזכויות הקיימות היום, לא, זה בסדר, אפשר, אנחנו אמרנו גם מאה גם במקום אחר.

חיים כהן:

מה אנחנו נותנים,

שרון דינור:

אבל, מה זה? זה מה שההצעה,

יוחנן וייצמן:

מישהו עשה חישוב.

ציפי רון:

סליחה, אני ביקשתי זכות דיבור.

חיים כהן:

זה במסגרת הקלות.

ציפי רון:

לפני כל ההסברים,

יוחנן וייצמן:

ברור.

חיים כהן:

אבל אין הקלות עכשיו, התבטל הקלות.

יוחנן וייצמן:

לא, הקלות של התמ"א יש,

חיים כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, התמ"א יש, תב"ע,

חיים כהן:

גם התמ"א,

יוחנן וייצמן:

לא, מה תוספות על התמ"א, זה מה שהתמ"א, זה לפי 10038, בסדר? אז בוא נקרא לזה ככה. זה תואם (לא ברור).

שרון דינור:

אז רציתי להגיד שצריך לבדוק את זה, באמת אני מציעה שנוריד את זה, מהסדר יום, נעשה שוב פעם בדיקה בואו נעשה ביחד איזה שהיא פגישה, התושבים, בוא נזמין מי שציפי תגיד, ושאתה תגיד,

ציפי רון:

יש לנו פגישה אבל,

יוחנן וייצמן:

אני לא אומר,

ציפי רון:

אני רוצה להעיר משהו, אני רוצה להסביר משהו,

יוחנן וייצמן:

כן, גברת רון, אנחנו איתך.

ציפי רון:

אני רוצה פשוט להסביר משהו. למלחה יש תוכנית בתוקף תב"ע 3718, תב"ע שהוכנה בסוף שנות ה – 90, ע"י משרד של ספדי.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

התב"ע הזאת עברה את כל ההליכים, וייצמן, אתה מקשיב?

יוחנן וייצמן:

כן, אני מקשיב אליך,

ציפי רון:

התב"ע הזאת קבעה תוספות בנייה כמעט לכל המגרשים, ולכל החלקות, הגדירה את האזור של מלחה היסטורית, במקביל למלחה החדשה, שנמצאת על אותו רכס, היא עשתה הפרדה בין מלחה חדשה, שהייתה בהעברה אזור של שמורת טבע יער ירושלים, ומלחה ההיסטורית. התב"ע הזאת 3718, שלקח לה שנים, והיא מאושרת, והיא מקובלת, זה הכול. אני לא יודעת למה צריך לפתוח את הדברים האלה, התב"ע הזאת קובעת, לכל מגרש ומגרש, כמה מותר לו להוסיף, באיזה תנאים, לשמור על טרסות, לשמור על עצים וכן הלאה. הויכוח או אי – הסכמה אולי היא על גבולות של 3718, כי לפי ההצעות ששרון הציעה, יש, היא פתחה לדיון את הגבולות של האזור של מה זה גרעין

הכפר, אז אנחנו אומרים, אני מדברת לא רק בשמי אלא בשם תושבי, אני ליוויתי אז את ההכנה של התביעה, עוד לא גרתי בשכונה בכלל, ועוד לא ידעתי. כמו שליוויתי את מלחה החדשה, ובגלל התנגדויות שלנו, אז השאירו שם שטחים של החברה להגנת הטבע, אישרו שם שטחים פתוחים, וגן המלך, וכל מיני דברים, שלא היו, ואת התוואי של הוואדי, של הוואדי למטה בין הגן הטכנולוגי, במלחה, כל מיני דברים שלא היו במקור, והתקבלו. ועכשיו פותחים את זה לדיון, מה הגבולות. אז אני חושבת שזה לא נכון לעשות את זה, תהיה התנגדות גדולה מאוד, יש פה גרעין כפר, לא 25% ממנו, לא 60% ממנו, ולא 50% ממנו,

יוחנן וייצמן:

לא, מדובר ב – 25% תוספת זכויות, לצורך,

ציפי רון:

לא, לא, אני יודעת למה אני מתכוונת, שרון עשתה הצעה שמה היא מגדירה כאזור לשימור, ויש לה שם שלוש אלטרנטיבות,

יוחנן וייצמן:

יש לך מחלוקת על הגבולות, בסדר, אפשר לשבת על זה גם.

ציפי רון:

הראשונה אין לי מחלוקת, ההצעה הראשונה שהיא,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

לפי 3,718, בסדר.

רועי לביא:

עשינו פעם שעברה ונעשה אותו עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

נעשה אותו עוד פעם,

רועי לביא:

אז חבל לעשות אותו עכשיו.

ציפי רון:

אני רק רוצה להסביר שידעו מה המחלוקת, המחלוקת היא מה מוגדר כגרעין הכפר, אנחנו חושבים, אני מדברת בשם קבוצה גדולה של תושבים, אלה שהגישו בזמנו את הערר, שזה 3718, זה הכול.

רועי לביא:

אני גם רוצה שנטמון את ראשנו בחול, כי את אומרת שזו המחלוקת, אבל וייצמן מזכיר את המחלוקת האחרת, הוא אומר המחלוקת, האם למרות התב"ע התקפה, אפשר לייצר שם תמ"א/38 בקונסטלציה כזו או אחרת, זה כאילו,

יוחנן וייצמן:

זה הסוגיה,

רועי לביא:

זה, בעיניך,

ציפי רון:

מי שיבוא,

רועי לביא:

אני שנייה,

ציפי רון:

ירצה ממ"ד, יקבל את הממ"ד, זה לא שייך.

רועי לביא:

אני רק, בסדר,

ציפי רון:

אנחנו מדברים על משהו אחר לגמרי.

רועי לביא:

אבל זה שיח של חירשים, כי הרי לא מדברים, אתם לא מסבירים אפילו אותו דבר. אז אני חושב שזה החלטה נכונה שנייה להוריד את זה עוד פעם, ננסה לעשות חשיבה,

יוחנן וייצמן:

כן,

רועי לביא:

מחוץ לוועדה ביחד עם, גם עם תכנון, אין מה לעשות את הדיון הזה רק בוועדה שימור כרגע לדעתי, זה יהיה סתם חסר טעם, וכמובן ברשות מהנדס העיר לדעתי,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה לא,

רועי לביא:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

שרון דינור:

בוא נחזור למלכי ישראל,

יוחנן וייצמן:

ואנחנו מחליטים להוריד את זה מסדר היום, אני כן הייתי רוצה או שזה יהיה או בוועדה הבאה, או עוד שתיים.

שרון דינור:

אני שנייה רגע, לגבי נושא של מלחה, רק תעזרו לי בבקשה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

עד הוועדה הבאה, מה הייתם רוצים, את מי הייתם רוצים שאני אזמין לדיון המשותף, זה אני שואלת אתכם, אוקי,

חיים כהן:

אני חושב שאחרי שיישבו כמו שהוא אמר עם מהנדס העיר,

שרון דינור:

מהנדס העיר סמך את ידו על ההמלצה שלנו,

חיים כהן:

כן,

שרון דינור:

עכשיו זה הזמן, איך מגיעים להסכמות.

חיים כהן:

בסדר, אני בא ואומר, שהוא רוצה כל לקיים איזה שהוא,

רועי לביא:

מהנדס העיר סמך, אבל יושב ראש הוועדה אומר שהוא רוצה משהו אחר,

שרון דינור:

אני לא, אני שואלת, אני שואלת את מי, את מי להזמין לוועדה,

יוחנן וייצמן:

בוא נשב,

שרון דינור:

או שאתם אומרים לא להזמין, רק עם מהנדס העיר, תנו לי.

ציפי רון:

ראש העיר, וראש העיר הבטיח,

חיים כהן:

אני אגיד לך מה אני מציע, אני אגיד לך מה אני מציע,

ציפי רון:

בנוכחות מהנדס העיר, וראש העיר בנוכחות מהנדס העיר,

חיים כהן:

אני מציע שיתקיים דיון.

שרון דינור:

בוא נראה,

חיים כהן:

אני מציע שנקיים דיון אצל מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

צריך לראות האם יש מסגרת מה אנחנו רוצים, ומה אנחנו לא רוצים, האם אנחנו יודעים בדיוק מה,

שרון דינור:

מי זה נקיים? אנחנו רק?

חיים כהן:

אנחנו זה אומר,

שרון דינור:

התושבים,

חיים כהן:

חברי הוועדה מי שרוצה שיצטרף, אבל בעצם שמי שיתאם את הוועדה,

שרון דינור:

בסדר, זה טוב.

חיים כהן:

שזה יהיה יושב ראש הוועדה, כמובן הדרג המקצועי תחליטו אתם מי מתייצב, וכמובן שתשלחו זימונים לחברי הוועדה, יקיימו דיון אצל יושב ראש הוועדה, אצל מהנדס העיר,

שרון דינור:

ורק אז נעלה את זה חזרה.

חיים כהן:

וברגע שאנחנו נדע, מה אנחנו יכולים לדון, אז אנחנו נדון, לפני זה, אני רואה,

ציפי רון:

אני רוצה רק להוסיף עוד פרט אחר,

לורה ורטון:

לא, זה חשוב.

ציפי רון:

היינו אצל ראש העירייה,

חיים כהן:

זה גם מעניין אותי.

ציפי רון:

ראש העיר יחד עם מהנדס העיר, נתן את הבטחתו ואת החלטתו.

חיים כהן:

אבל עכשיו אנחנו מקיימים פגישה אצלו,

ציפי רון:

(לא ברור) זה לא היה מזמן.

לורה ורטון:

חשוב לדעת,

ציפי רון:

זה לא היה מזמן, זה היה לאחרונה.

חיים כהן:

אבל עכשיו הולכים לשבת איתו, אז מה?

ציפי רון:

אז לא, אני רוצה להסביר משהו, היה הרעיון וזה לא פותח את זה לדיון, הרעיון היה כמו שיש את
עין כרם, יש כמה אזורים בעיר, שהם לשימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז זה הויכוח,

ציפי רון:

במלחה, ולא יהיה שם תמ"א/38 עם כל ההטבות שלה. זה בדיוק הויכוח,

חיים כהן:

את תהיה מוזמנת בדיוק כמו כל החברים,

ציפי רון:

בסדר, אני רק רוצה להוסיף לידיעתכם.

חיים כהן:

אבל פה זה לא רלוונטי,

ציפי רון:

אז תלכו עוד פעם לראש העיר, כ יש התחייבות של ראש העיר,

חיים כהן:

בסדר, אז ישמעו, מהנדס העיר אני חושב שיש לו מספיק,

לורה ורטון:

טוב,

שרון דינור:

לדיון הזה,

חיים כהן:

אז זהו, אז תגידי שיש לך,

שרון דינור:

צריך להגיע לדיון הזה, זה,

ציפי רון:

לא, אז אני אומרת שיש התחייבות של ראש העירייה,

חיים כהן:

אז תגידי את זה למהנדס העיר.

ציפי רון:

מהנדס העיר יודע, הוא יושב בישיבה.

חיים כהן:

אז אל תגידי את זה, אז אל תגידי, מה זה משנה?

ציפי רון:

לא משנה, הדברים האלה,

חיים כהן:

בסדר,

ציפי רון:

נשמע כמו (לא ברור) הזקן לחזור על זה שוב ושוב,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

חיים כהן:

זה המתכונת עכשיו,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

חיים כהן:

אין מה לעשות,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה.

ציפי רון:

רגע, מי פה מהקבוצה הזאת היה בסיור במלחה הישנה?

יוחנן וייצמן:

אני,

ציפי רון:

אתה היית?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אתה, ואתה?

חיים כהן:

אני לא,

ציפי רון:

לא, אז אני מזמינה, אז אני מזמינה את הוועדה, לבוא לסיור, תבואו ותראו, ותתרשמו במו עינכם, על מה אתם מדברים, תבואו ותראו את הגבולות, תבואו תראו את הבתים, תראו את הבתים שיש להם הרבה מאוד מפלסים, מתחת לפני הקרקע, ומתחת לכביש, נעשה לכם סיור מודרך, תראו ותבינו את המשמעות של המקום.

לורה ורטון:

צריך גם להבין את העבודה שנעשתה פה ב - ,

יוחנן וייצמן:

השאלה רק אם היא צודקת, בסדר.

לורה ורטון:

בירך עליהם, וגם,

יוחנן וייצמן:

טוב, אני רוצה להציע את ההצעה שלי,

לורה ורטון:

חשיבות השימור של המקום.

שרון דינור:

זה לא הצעה שלך,

ציפי רון:

מסיימים, קיימים שם 5 שנים,

שרון דינור:

זה הצעה אחרת.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני רוצה לבוא,

ציפי רון:

רק עכשיו,

יוחנן וייצמן:

מתי יש, 26.

שרון דינור:

שנייה תן לי רק להציג את הבקשה, כאילו לפני ההצעה.

ציפי רון:

רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

תן לי להציג את הבקשה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ציפי רון:

לא, אני רוצה להגיד עוד משהו, רק עכשיו מסיימים תהליך של שימור ושיקום, של גלעין הכפר
ההיסטורי לפי 3718, בהשקעות של עשרות מיליוני שקלים,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

ציפי רון:

שראש העיר החליט את זה, וזה ככה זה קרה, 5 שנים נמשך תהליך השיקום הזה.

יוחנן וייצמן:

כן.

חיים כהן:

שרון, ברור?

שרון דינור:

כן, כן, אני כתבתי, מורן כתבה. טוב, אנחנו בתיק של מלכי ישראל, רק לפני שנגיע להמלצה של וייצמן, אני מבקשת רק להראות לכם על מה מדובר, אנחנו, רחוב מלכי ישראל, הוא רחוב של מדיניות בה כעיקרון היא לעלות עד ל – 6 קומות, וזה מוביל אותנו לפעמים לדברים מוזרים כאלה, חלק מבלוק שהוא בלוק מנדטורי, ארוך, מייצר מין אצבע כזאתי משולשת, חורגת את המרקם, ובאמת חבל שאנחנו לא עושים איזה תכנון של כמה חלקות ביחד, אבל ככה אחת אחת, זה המצב הקיים. אנחנו כעיקרון אישרנו את הבקשה, היו לנו כמה הערות ממש בשולי הדברים, שגם כוללות פירוק והרכבה ומציעים בעצמם שימור של חלק מהחזית ההיסטורית, אז אין, לא היה פה איזה שהוא אי – הבנה בנושא הזה. כן, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

אין שינויים חדשים, אין שינויים דרמטיים מההמלצה שלכם, ככה, א' אני הייתי מנסה, שוב אני בנושא הגובה, אני פשוט הייתי חושב,

שרון דינור:

הם הסכימו עם הגובה, כי הם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני לא רוצה שהם יסכימו, וגם לא מעניינים אותי, אני חושב איך אנחנו עושים בשביל הבלוק הזה לפחות, אולי יהיה גג אחד,

שרון דינור:

לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

יש לנו עשרה חלקות,

שרון דינור:

אבל איך אני אעשה את זה?

יוחנן וייצמן:

אני שואל אותך.

רועי לביא:

למה אתה רוצה שיהיה לו גג אחד?

יוחנן וייצמן:

זה מה אתה רוצה זה יראה כמו (לא ברור) שלי,

חיים כהן:

עוד פעם,

שרון דינור:

אבל למה? היום לכל אחד גג שלו,

חיים כהן:

לא הבנתי שאמרת, מה זה גג,

יוחנן וייצמן:

לא, פעם זה היה,

שרון דינור:

הוא רוצה גג אחיד,

יוחנן וייצמן:

כאילו,

שרון דינור:

שאחד ארוך, שאין בו פערים, אבל כל אחד,

יוחנן וייצמן:

את רוצה להראות לי תמונה, להעלות את ה – GIS,

חיים כהן:

אני רוצה להבין, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

אתה הרי אומר, שהיית רוצה שכל החלקות יהיה, כדי שלא יהיה,

יוחנן וייצמן:

זה כבר בטכני.

חיים כהן:

אז זה (לא ברור) לך,

יוחנן וייצמן:

הפסדתי במלחמה.

חיים כהן:

אז מה תעשה מכאן?

יוחנן וייצמן:

גג אחיד, כאילו שיראה רכבת יפה מסודרת.

חיים כהן:

שכולם ייבנו,

יוחנן וייצמן:

כן, שכולם ייבנו, רוב החלקות כבר הגישו תב"ע, בואו נבחן גובה, בשילוב עם מהנדס העיר,

שרון דינור:

אז זה לא נבנה כגג אחד, כאילו היה כאן חלקות,

יוחנן וייצמן:

לא, היה פה מלא חלקות שונות, את רואה איך שזה נראה יופי, עכשיו, אבל זה טוב.

שרון דינור:

אני חושבת שזה נראה יופי, אני באמת חושבת, אנחנו לא ברוסיה הקומוניסטית,

יוחנן וייצמן:

את בעד ככה?

שרון דינור:

אני בעד ככה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, כפסנתר לחוץ, אין בעיות.

שרון דינור:

כן, כן, יש מקומות,

יוחנן וייצמן:

אז אני חוזר בי, חוזר בי ממה שהצעת.

ג'ורא סולר:

גם לא האצבע הזאת,

יוחנן וייצמן:

לא, זה כבר הוא ילך,

רועי לביא:

זה נכון,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, זה הראשון ככה, השני יהיה ככה, השלישי יהיה ככה.

שרון דינור:

איך אנחנו נעשה את זה? אני רוצה להגיד את זה אבל מה, איך אני?

יוחנן וייצמן:

אין לנו דרך,

גיורא סולר:

זאת בעיה.

יוחנן וייצמן:

הדרך היחידה היה לעשות, להגיד אנחנו לא מקדמים פה תב"ע, רק על הכול, זה לא,

שרון דינור:

החלקה המדוברת היא 33, אתם רואים שיש לנו 1, 2, 3, אני מניחה שכבר בהליכי תכנון שונים, ומאושרים, אחת מאושרת פה, אני מניחה שהם בסופו של דבר, וגם זאת, אז יש לנו 1, 2, 3, 4, וזאת היא החמישית. בסופו של דבר גם האחרות יבואו. אנחנו דיברנו על הגג, ועל הצורת גג שלו.

רועי לביא:

על החלון של ה - ,

יוחנן וייצמן:

אם את חושבת אחרת, אני מקבל את העמדה שלך, אני לא מתווכח. אני חשבתי ככה, אבל בסדר, ככה, בנושא סעיף א', על לשלב אותם, אני רוצה, אני רוצה לומר את דעתי בקשר לכל הבלוק הזה, אמרתי אותה מאה פעמים, אני אגיד מאה ואחד, אני לא רואה פה שינויים חדים ממה שאמרתי וזה בסדר, זאת אומרת אני מסכים בגדול עם ההמלצה, יש שמה תב"ע לשימור 2874, קובעת מה לשמר, אני אומר זה הוא צריך לשמר, עשרת הדברות, זאת אומרת מזה לא זזים, והיא אימא, מה, עכשיו ככה את שאר הדברים שהוא מבקש לשלב, החזית לשימור, זאת אומרת סעיף א' חלקו הראשון, אז בוא נלך כעת לפי הסעיפים, חלקו הראשון לעשות את זה בשלב ההיתר בתיאום אדריכל שימור, את רוצה שהוא ישלב את הפריטים האדריכליים, איך את רוצה?

שרון דינור:

שלב א', זה,

יוחנן וייצמן:

א', פסקה ראשונה.

שרון דינור:

א' כללי, ואז הפירוט הוא בנקודות,

יוחנן וייצמן:

הפירוט הוא נקודות?

שרון דינור:

כן, אז אם יש לך הערה ל – ,

יוחנן וייצמן:

רק לשיקומה, בסדר, יש זה. רגע, שימור חצר היסטורית ביטלת,

שרון דינור:

רגע, רגע, הנה פה. שימור חצר היסטורית את אומרת לא לעשות.

שרון דינור:

שימור חצר היסטורית רק רצינו לתעד אותה, לא ביקשנו,

יוחנן וייצמן:

אז לא משנה, אז בעצם כל מה שביקשת זה,

שרון דינור:

מה שהוא הציע לשמר, רציתי שיסמן,

יוחנן וייצמן:

לסמן בסגול,

שרון דינור:

יהיה ברור שזה יתאשר הלאה.

יוחנן וייצמן:

לבחון שילוב, לא לשלב, רק לבחון שילוב גרם מדרגות מקורי.

שרון דינור:

גרם מדרגות אפילו אמרנו שניתן להציע ,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות, יכול להיות, אני לא התווכחתי, בוא נבחן את זה, רק.

שרון דינור:

יש לבחון,

יוחנן וייצמן:

עכשיו בגג הרעפים לא לכתוב יש, אלא ניתן.

שרון דינור:

רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן:

סעיף ח',

שרון דינור:

כן, ניתן, אוקי,

יוחנן וייצמן:

להוסיף החלק השטוח לצורך דרישות תב"ע, מצד שני, אני כן הייתי רוצה, איך הוא ביקש את הגג?
תראי לי איך הוא ביקש?

שרון דינור:

ללא רעפים.

יוחנן וייצמן:

שטוח? אז מה אכפת לך?

שרון דינור:

כן, עשינו מדיניות, ואמרנו ש – 5, 6 קומות אנחנו מנסים לשמור על הצביון, מעבר ל – 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא עשינו בזה מדיניות, אבל בסדר.

שרון דינור:

למה? אמרנו הכול בוועדה, הקראתי, אישרתם 5 עד 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

5,

שרון דינור:

5 סימן שאלה על ה – 6, והחמורנו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

6 -

יוחנן וייצמן:

6 זה גג,

שרון דינור:

כי זה, זה אזור נמוך.

יוחנן וייצמן:

אז בואי נוריד בכלל את הסעיף הזה כי יכול להיות שהוא יצטרך שמה מרפסות סוכה. שיעשה גג רעפים,

שרון דינור:

אבל אני לא חושבת שחסר לו מרפסות סוכה.

יוחנן וייצמן:

למה? בקומה השישית.

שרון דינור:

הוא יכול לעשות בנסיגה, אין בעיה. לעשות,

יוחנן וייצמן:

זה מתחיל לצמצם את הבניין שהוא יראה מגדל.

שרון דינור:

הוא יכול לעשות גם 4 (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

איך נראים, איך נראים הגגות האחרים ב - ?

שרון דינור:

הם גגות רעפים בכולם, בוא נסתכל,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר בתב"עות המאושרות החדשות,

שרון דינור:

הבנתי למה אתה מתכוון.

יוחנן וייצמן:

הוא אמר למה, הסוכה שלי פשוט שמה. אני יכול להראות את זה, הלכתי לצילום אוויר, לראות את הסוכה שלי, לא בבניין הזה, כן?

שרון דינור:

אתה רואה יש פה גג רעפים?

יוחנן וייצמן:

גג רעפים מושלם, אין חורים בגג?

שרון דינור:

יכול להיות שיהיו בהמשך, אבל זה מה שהיה, היא מופקדת, כן, היא לא,

יוחנן וייצמן:

היא מופקדת ככה, זה יהיה ככה.

שרון דינור:

כן, כאילו, אתה יודע יכול להיות התנגדויות אבל זה היה.

גיורא סולר:

אני מציע רק שינוי בקצת בניסוח, כי הוא פשוט לא נכון,

שרון דינור:

אוקי,

גיורא סולר:

יש לשלב בגג החדש את גג רעפים ההיסטורי הקיים, לשלב את הקיים, זה אומר כאילו לפרק,

שרון דינור:

כן, לפרק,

גיורא סולר:

זאת הכוונה?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

זאת הכוונה, אני נגד זה באופן רוחבי, ולכן,

שרון דינור:

לשלב את הרעפים ההיסטוריים,

גיורא סולר:

כמובן את הרעפים, אבל מה עם הקונסטרוקציית עץ?

ציפי רון:

בסדר, חדש, לא ייקחו את העץ הרקוב.

גיורא סולר:

לא, לא, אז,

יוחנן וייצמן:

זה לא איזה מונומנט, כן?

גיורא סולר:

לא, בוודאי שלא, רק הניסוח הוא כזה,

יוחנן וייצמן:

אז במקום המילה יש, עשינו איתם, ולהוסיף, מה?

שרון דינור:

בסדר, זה בשלב ההיתר נבחן את זה, אם זה ניתן.

יוחנן וייצמן:

לא, לא אנחנו נבחן.

שרון דינור:

מי שיבחן את זה יבחן,

יוחנן וייצמן:

האדריכל, אנחנו מציעים לו,

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה לא ש - , הוא יהיה חייב לעשות את זה. עכשיו ב - ט', עשית, יש לסמן את החזית ההיסטורית לשימור,

שרון דינור:

רגע, סליחה עברת,

יוחנן וייצמן:

ו - ט', וב - י'.

שרון דינור:

רצית שאני אתקן משהו?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

את ח'?

יוחנן וייצמן:

כן, ב - ט' וב - י', לא, ב - ט', י', אז, ט' ו - י', לא, מבנה החזית,

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא את המבנה ההיסטורי, אלא החזית ההיסטורית.

לורה ורטון:

זה ט',

יוחנן וייצמן:

ט' ו – י',

שרון דינור:

צודק, צודק.

ציפי רון:

מה שכתוב המבנה ההיסטורי אתה רוצה רק חזית?

שרון דינור:

כן, זה מה שהוא מציע, זה נכון,

יוחנן וייצמן:

זה,

ציפי רון:

אני חושבת שצריך גם את ה - ,

חיים כהן:

תמחקי את המבנה,

ציפי רון:

צדדים, לא רק חזית,

יוחנן וייצמן:

אין צדדים, זה רכבת.

ציפי רון:

זה מבנה רכבת, כן, אבל יש לו את ה - , לשמור, לשמור,

יוחנן וייצמן:

יש שמה תב"ע, יש תב"ע זה תואם תב"ע היסטורית זה לא,

שרון דינור:

עוד משהו שרצית?

יוחנן וייצמן:

כלום, זה הכול. בסדר.

שרון דינור:

טוב, אז אנחנו עוברים, רגע. התיק הבא, נמצא ברחוב עבודת ישראל זה מאה שערים. רגע, הם כן נמצאים פה?

מורן בן זיו:

כן, הם בחוץ.

ציפי רון:

אבל אולי תציגי את זה קודם.

שרון דינור:

כן, אני אציג את זה.

רועי לביא:

סליחה,

שרון דינור:

רק שתראו את המיקום,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אתם רואים איפה מאה שערים, זה בתי וורשה פה,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

בצומת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה זה, כיכר השבת.

שרון דינור:

כיכר השבת פה בחלק הכי מהותי.

ציפי רון:

זה הקו הבילוי הקבוע שלי.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

אני עושה שם כל שבוע קניות, קבוע.

שרון דינור:

טוב, אז הנה זה האתר שלנו, רגע, אז זה התיק תיעוד שלהם שנייה רגע אני אראה לכם. אוקי, זה הבינוי שמוצע שהוא בינוי שאנחנו רואים, הוא גם מקיף, זה נראה,

ציפי רון:

שנייה, שנייה, שרון, אולי לפני שאת מראה את הבינוי, תראי את הבית עצמו, ואת הרחוב. את הבית, ואת חתך הרחוב, את הסביבה שלו שנראה,

שרון דינור:

אין בעיה, אנחנו,

ציפי רון:

שנראה במה מדובר בצורה יותר מסודרת.

שרון דינור:

אנחנו בתב"אני מציע 1341783, חצי מבית שהוא כמו בניין ח' כזה אנחנו רואים אותו כאן, בוא נראה את ה – STREET VIEW נסתכל עליו.

ציפי רון:

הם לא הגישו חתך רוחב?

שרון דינור:

אני חושבת שכן, הנה זה החלק הזה, אוקי, אתם רואים שיש לנו פה בנייה שמופרת מאוד כלפי החזית, כמובן הם יצטרכו לטפל בזה, ויש פה גם, תשימו לב שיש פה משהו מעניין שמבחינת האדריכלות, יש פה שתי טקסטורות של בניין, אתם רואים יש פה גם את העיבוד של האבן הגס, הגסה וגם את העיבוד העדין יותר, ומרפסות על עמודים, ועבירות תה תה תה.

ציפי רון:

גם את הטובה, וגם את התלטיש.

שרון דינור:

נכון. הם מבקשים, בהצעה שלהם הם מבקשים למעשה תוספת של 3, נכון, מוצע תוספת של 4 יחידות ובניין 3 קומות וגג רעפים, סך הכול הם מציעים 10 יחידות דיור, ואז אנחנו את הבקשה שלנו, ההמלצה שלנו ריכזנו בעיקר על האלמנטים של השימור, למה? כי, עכשיו אני אפתח לכם את זה, כאילו, רגע. אני אפתח את התיק תיעוד. יש פה כמה דברים נורא יפים, גם ריצופים היסטוריים, וגם חדר מדרגות שחשבו שאפשר לשמור אותו, יש חזיתות שמאוד מאוד יפות, וצריך בקיצור יש פה כמה אלמנטים שהם מאוד מאוד ייחודיים,

ציפי רון:

עבודה (לא ברור), והחלונות מאוד יפים.

שרון דינור:

רגע, אני רוצה לרדת ל - . קודם כל יש פה כל מיני חלק מריצופים שהם של, אתם רואים אותם, כל מיני דוגמאות כאלה, הם לא חייבים להישאר באותו מקום, הם יכולים לעבור למקום אחר, לעבור שיקום, וזה מאוד מעניין שיש כמה כאלה, המדרגות הן מדרגות אבן, יש להם מעקה ברזל, מבפנים לא, לא, אין איזה, הדירות עברו המון המון שינויים כנראה, אין פה איזה קירות פנימיים מיוחדים או משהו כזה.

ציפי רון:

אבל החלונות, החלונות הם, באמת יוצא דופן בגודל שלהם, בעיצוב,

שרון דינור:

החלונות, אין פה, אין פה איזה,

ציפי רון:

חלונות גדולים וארוכים,

שרון דינור:

אין ספק לגבי החלונות, החלונות הם נשמרים אוקי.

ציפי רון:

נכון.

שרון דינור:

רק שאנחנו ביקשנו שלשמור על החזיתות הראשיות של המבנה, כולל פתחים היסטוריים מקוריים, ומשקופים, פרטי נגרות ומסגרות, תריסים, אני חושבת שזה די, די ברור כאילו,

ציפי רון:

עכשיו אני רק רוצה לשאול,

יוחנן וייצמן:

למה? זה מע"ר צפון, לא צריך,

ציפי רון:

עבודת אבן כאן, עבודת אבן כאן היא מיוחדת, כי יש כאן משחק,

יוחנן וייצמן:

מה שהם ירצו, יעשו.

שרון דינור:

אין פה,

ציפי רון:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

למה הם צריכים מסגרות עתיקה?

ציפי רון:

העבודת אבן היא מיוחדת, כי יש כאן שילוב גם של אבן, מוחלקת, שזה מאוד יקר, הסמסס.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

וגם טובזה, אז השילוב הזה עושה, והחלונות ביחד, מראה שהבית הזה הושקעה בבנייה שלו, גם האבן היא, אם אני רואה נכון, היא אבן טובה מאוד, ועבודת השיטוט היא ייחודית. אבל השילוב הוא לא דבר שהוא רגיל מאוד באזור הזה ובכלל, אז השאלה איך אנחנו נותנים לזה ביטוי, איך יכול להיות אנחנו שומרים על זה?

שרון דינור:

אני רציתי להגיד,

ציפי רון:

איפה מסביב לחלונות,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

תראו מסביב לחלונות,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

את הסמסס, והשאר, ואת ההבדלה בין החלונות, אתם רואים את ההבדלה?

רועי לביא:

רואים, רואים,

ציפי רון:

עם האבן היותר בולטת, שזה,

רועי לביא:

אבל יישאר,

ציפי רון:

כן, אבל מה אנחנו רוצים לגבי ההמשך, איך אנחנו קובעים שזה לשימור, בהמשך אנחנו עושים (לא ברור).

שרון דינור:

מה זה בהמשך?

רועי לביא:

מה זה בהמשך לשימור?

ציפי רון:

שבהמשך יהיה פס הפרדה.

רועי לביא:

את רוצה שיעשו את אותו, את אותו,

ציפי רון:

אני שואלת יהיה פס הפרדה ובנייה חדשה,

יוחנן וייצמן:

פס הפרדה יהיה.

שרון דינור:

הפרדה כן,

ציפי רון:

אוקי,

לורה ורטון:

איפה העצים? כתוב שיש עצים בוגרים.

שרון דינור:

העצים יש קצת,

לורה ורטון:

אני לא רואה אותם.

שרון דינור:

מאחור, בחלק הזה, כאילו יש, כתוב בתיק תיעוד שהם מופיעים, אבל אין לנו התייחסות אליו, אז ביקשנו להשלים את ההתייחסות אליהם, אנחנו, זה מה שאנחנו יודעים. אבל מה שרציתי להגיד שאחד הדברים שהכי, הם לא, אני חושבת וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הם לא דרמטיים, מבחינת המגיש, אוקי, כי יש פה באמת, אני חושבת שזה לא דרמטי, והוא גם מציע את השימור שלהם, אז לעשות פרט של המסגרות, תראו לא נשאר פה הרבה בחזיתות, והחלונות פה הם חדשים, לעשות אותם שהם ידברו באותה שפה, או ישחזרו את מה שהיה בעבר,

יוחנן וייצמן:

באותה פה, לא אכפת לי.

שרון דינור:

זה ממש יהיה,

יוחנן וייצמן:

ולא פרטים,

שרון דינור:

אוקי, אז בוא נתקן את מה שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

הם פה או ש - ?

שרון דינור:

נכון, סליחה,

מורן בן זיו:

כן.

שרון דינור:

לגמרי שכחנו מהם שהם רוצים.

גיורא סולר:

מי צריך אותם?

רועי לביא:

תכלס.

ציפי רון:

באותה אבן, ובאותו סגנון שרטוט,

גיורא סולר:

איזי – אחמר.

ציפי רון:

זה ייקר להם, זה ייקר להם את הבנייה בצורה מטורפת, אז עדיף שיהיה פס הפרדה,

רועי לביא:

נכון,

ציפי רון:

ושיעשו משהו אחר,

גיורא סולר:

כן,

ציפי רון:

ושזה יישאר אז איז שיראו את ההבדל. לא נבקש חזרה של ה –

גיורא סולר:

זה מתוכנן שעולה למעלה,

ציפי רון:

כן,

גיורא סולר:

אם לא צריך פס הפרדה,

ציפי רון:

כן, נכון, לא, בסדר.

גיורא סולר:

ההבדל ברור.

ציפי רון:

אבל עדיין שיהיה פס הפרדה. ו - ,

יוחנן וייצמן:

מה? הרגע הוא אין לו שימור, נכון?

דובר לא מזוהה:

מה השם?

יוטא יעקובוביץ':

יוטא יעקובוביץ', אני אציג את המצגת.

שרון דינור:

הנה.

יוחנן וייצמן:

יש לכם הערות על ההמלצות, הציגו לנו את התיק, כעת רק אם יש,

שרון דינור:

אני הצגתי אותו, אבל אם את רוצה,

יוטא יעקובוביץ':

לא אני,

שרון דינור:

מה שנוח לך.

יוטא יעקובוביץ':

באמת להגיד תודה שרון, אני חייבת להגיד, עברתי שבוע וחצי מתנאי סף, ואני פה, זה לך וליונתן ו - , כל הכבוד למחלקה. הייתי בשוק לראות את זה, השימור היו פה על, עוד לא הספקתי להיכנס שמה הרבה בפנים. טוב, עבודת ישראל 16, אנחנו מדברים בתהליך של תמ"א הם הציגו לכם, כל זה, (לא ברור)המוצע הציגו לכם?

שרון דינור:

את המוצע? את המקור, את מתכוונת?

יוטא יעקובוביץ':

לא, מה שאנחנו מבקשים,

שרון דינור:

המוצע, הצגתי את המוצע, תציגי,

ציפי רון:

תציגי לנו,

לורה ורטון:

תציגי,

יוטא יעקובוביץ':

זה, בעצם יש שתי קומות קיימות,

שרון דינור:

אני התמקדתי במה שאנחנו רוצים לשמר,

יוטא יעקובוביץ':

זה לא המצגת שלי,

גיורא סולר:

לא, זה תיק התיעוד.

יוטא יעקובוביץ':

זה תיק תיעוד.

שרון דינור:

כן, אבל זה שמור אצלנו בתור המצגת שלך. תביאי לי רגע את ה - ,

יוטא יעקובוביץ':

תיק התיעוד, אני רואה, אני,

שרון דינור:

סליחה הנה הנה.

יוטא יעקובוביץ':

נעשה את זה, טוב, זה לא כזה יפה להתחלה. אז אני לא יודעת מה אצלכם, הנספח? מה ראיתם את הנספח? בעצם היה שם בניין של שתי קומות, עם קומת מרתף, יש כאן תוספת שהיא להכשרה, מקווקו, היא בנויה בערך כבר איזה 60 שנה, שתבינו בהתחלה זה היה מכולת באזור משהו כזה, ואנחנו מבקשים להוסיף פה שתי קומות, וקומת קרקע לשימוש,

לורה ורטון:

שתי קומות לשימוש?

ציפי רון:

שתיים וקומת גג.

יוחנן וייצמן:

2.5.

ציפי רון:

2.5.

יוטא יעקובוביץ':

אז אני אתחיל לעבור אתכם על ה - , הנה זה, אני רוצה קצת לשנות לך את הראש, אבל לא יודעת למי פה, מה שמאוד מאוד חשוב לי, לחסוך כסף ללקוח בירוקרטיה, וזמן. נכון שאני בשלב של תבי"ע, מינימום, מינימום דברים, אפילו לא להשאיר בכלל, לשלב של הרישוי, היה לי כזה תבי"ע, ואני אומרת לכם את האמת, הגעתי לרישוי באותו יום שהגשתי את התיק, קיבלתי אישור. לא רוצה להשאיר פה חצאי דברים לא פטורים, אני מקווה שתזרמו איתי עם זה, כי ממש ממש חשוב לי, אני

אפילו מבחינתי פרטים. טוב, לאחר את הבקשה, שימור, מבנה היסטורי, (לא ברור) אדריכליים, טוב, שימור חזיתות, יש לשמור על חזיתות הראשיות של הבנייה ההיסטורית צפונית ומערבית, כולל פתחים היסטוריים מקוריים, משקופים, פרטי נגרות היסטוריות, תריסים, מה שרציתי פה זה החזית התכנונית, המזרחית, את המערבית, אני רוצה להוריד. צפונית, צפונית עשינו לשימור,

שרון דינור:

כרגע שום דבר לדעתי לא מסומן לשימור, לא?

יוטא יעקובוביץ':

לא מסומן פה בסגול, זה מסומן בתשריט המצב המוצע,

שרון דינור:

הבנתי.

יוטא יעקובוביץ':

ראית את זה?

שרון דינור:

אני לא זוכרת,

יוטא יעקובוביץ':

מה?

שרון דינור:

אני לא זוכרת,

יוטא יעקובוביץ':

המלצה, כן, בסדר, זה החזית,

יוחנן וייצמן:

תראי לנו תמונות של הצפונית והמערבית.

שרון דינור:

המערבית,

יוטא יעקובוביץ':

מוכשרות, מערבית, תמונות,

שרון דינור:

אפשר לראות את זה ב – STREET VIEW,

יוטא יעקובוביץ':

לא, אבל איפה אני פה, איפה מופיע הקודמת? של התיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

תיק תיעוד? תשלחי לנו לדף.

יוטא יעקובוביץ':

הנה, זאת החזית הצפונית,

שרון דינור:

כן,

יוטא יעקובוביץ':

וזאת החזית המערבית,

שרון דינור:

אבל יפה, המערבית? איפה?

יוטא יעקובוביץ':

של טובזה, אין פה, כל הבניין הזה, שאלתי את (לא ברור), בזמן שעשתה את התיק תיעוד, היא אמרה לי - את שואלת אותי, אין פה כמעט כלום. יש שמה חדרי מדרגות וזה, במצב ממש חצי שבור אם לא, היא אומרת לי - אם לא שלושת רבעי שבור. החזית הזאתי חוץ מ - , שזה אבן טובזה, דרך אגב לא ראיתי, זה אותה (לא ברור), זה,

ג'ורא סולר:

הטובה נכון,

יוטא יעקובוביץ':

ואין פה איזה פרטי או, מרפסות, אין כיוונים, זאת הצפונית, זה מה שאתם רואים. עכשיו צפונית עשינו שימור הכשרנו את שתי המרפסות, שדרך אגב זה לא,

שרון דינור:

מה זה?

יוטא יעקובוביץ':

המרפסות האלו, הם במבנה המקביל שלנו, הם אותו דבר, תמונת ראי. לא כל כך רואים את זה פה,

שרון דינור:

כן, כן, ברור לך, שזה רק צריך לפרק אותם.

יוטא יעקובוביץ':

לא, לפרק בסדר, אין לי בעיה,

שרון דינור:

כן,

יוטא יעקובוביץ':

לא, נניח שזאת על המערבית, רגע, איפה. אנחנו גם מציגים במערבית, אני מציעה שם גם עם מעלית, עם ממ"ד, לא חושבת, על הקטע הפנימי של החזית,

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה,

יוטא יעקובוביץ':

לעשות אותו, הנה אותו דבר על החדר מדרגות ההיסטורי, אני רוצה להראות לכם תמונות, שביקשתם פה לשנות את החדר מדרגות ההיסטורי, אני לא הורסת אותם, אבל אני לא מצליחה לתת להם שימור, לא, וגם את הריצופים של C ו-B, ממש תראו שהוא שבור, אין שם. נשגע אתכם קצת עם הסיבובים שלי, אני אמצא בסוף, הנה, זה החדר מדרגות,

יוחנן וייצמן:

זה תמונות מהתיק תיעוד?

שרון דינור:

אבל את לא מציעה,

יוטא יעקובוביץ':

תמונות מהתיק תיעוד,

שרון דינור:

הריסה שלו,

יוטא יעקובוביץ':

נכון, אני לא רוצה שזה יהיה לשימור, לא רוצה לעשות להם כזה בעייתי. לא, אני לא הורסת אותם, אני לא משנה, הריצופים האלו, שתראו,

לורה ורטון:

יש מרצפות יפות.

יוטא יעקובוביץ':

ראיתם אותם? ראיתם שהן ממש שבורות, הן יפות, אבל ממש שבורות בקצוות שלהם, וגם ב - , לא במצב של, אני לא יודעת אם יעזור לעשות להם ניטור, שזה (לא ברור) גם הגרפיקה שלהם, ממש חתיכות של חורים, בתיק תיעוד שהן שבורות.

שרון דינור:

יש לי שאלה, הריצופים האלה הם באזור הצפוני של החדר מדרגות, נכון,

יוטא יעקובוביץ':

אני לא,

שרון דינור:

לא, רק, אני שומעת אותך, תקשיבי לי לשאלה שלי, מגיע פה יזם, שמוסיף קומות, ומגדיל את החדר מדרגות, הוא לא ישלים את הפינות השבורות האלה? בסך הכול לשמור עליהם, כאילו,

יוטא יעקובוביץ':

אין פה יזם,

שרון דינור:

לא חשוב, מישו הולך,

יוטא יעקובוביץ':

זה אותם לקוחות, זה לא חייב להיות,

שרון דינור:

זה לא חשוב, משהו פה, אף אחד לא עושה משהו בחינם, משהו פה מוסיף קומות, ויחידות דיור, הוא ישאיר הרי חדר מדרגות, ככה תגיד? כך, זה מקום עם ערכי קרקע הכי גבוהים בעיר, טיפה מוזר, כאילו, אני חושבת שצריך לדרוש, את ה - , את יודעת מה? בלי קשר לשימור, בלי קשר לשימור, החדר מדרגות לא יכול להישאר שם.

יוטא יעקובוביץ':

אז זה מה שהוא רוצה,

שרון דינור:

אז בסדר, אז,

יוטא יעקובוביץ':

לעשות,

שרון דינור:

אבל הוא אמר שהוא לא רוצה להרוס אותו, ולא רוצה,

יוטא יעקובוביץ':

לא להרוס אותו,

יוחנן וייצמן:

ניתן בשלב ההיתר שיעשה מה שהוא רוצה, אנחנו לא רוצים כלום.

שרון דינור:

אז אני רוצה, סליחה אני רוצה, אני רוצה לשמור על הריצופים האלה, אם הם לא רוצים את הריצופים אני אקח אותם למבני ציבור אחרים בירושלים,

יוחנן וייצמן:

אתם מוכנים לפרק אותם פירוק זהיר, ואת הריצופים?

יוטא יעקובוביץ':

נביא אישור אם הם מסכימים לפרק את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

יוטא יעקובוביץ' :

זה עוד עלויות שלהם, להתחיל לפרק, ולהביא, נוכל לעשות פירוק זהיר ולהביא לכם,

שרון דינור :

אפילו לא בשביל להעביר לנו, מה קורה כאילו? תקשיבי, תשאירי אותם, אני אומרת לך שזה בשולי העלויות של העבודה שלכם, להשאיר אותם במקום, ולעשות עליהם איזה שהוא ציפוי והשלמה שלהם, זה לא איזה משהו שזה.

יוטא יעקובוביץ' :

אני אומרת לך, אין לי בעיה שיעשו את זה, באמת בשוליים, אני לא רוצה להכתיב להם את זה, שיהיה החלטה, זה שלהם, אם הם באמת משמרים את זה, או שהם שונאים את זה ומחליפים את זה בקרמיקה, אני לא הולכת לגור שם. והם אלו שבסוף גרים שם, והם אלו גם שרואים את החדר מדרגות פנימי, זה לא איזה משהו ש - , אני מבינה שבלובי של הבניין,

שרון דינור :

טוב, חבל על הויכוח,

גיורא סולר :

אנחנו וועדת שימור,

יוחנן וייצמן :

כן, הלאה, בסדר.

יוטא יעקובוביץ' :

נכון. גג רעפים היסטורי עשינו, עשינו אותו, סליחה, עשינו גג רעפים, באותה מתכונת צורה, זה, את הקוקיות רשם לבטל לחזית הראשית, בסדר, אני לא יודעת למה במערב, אבל היה צריך להיות בסדר, כמעט (לא ברור).

יוחנן וייצמן :

עוד פעם?

שרון דינור :

אולי את יכולה להתרכז במה לא,

יוטא יעקובוביץ' :

לא, על הגובה, אם זה פה או לא, זה פה. גג רעפים היסטורי גג מחדש, לרכז את הקוקיות בחזית הצפונית, המערבית אני רוצה לבטל, מה שדיברנו קודם. הגג יהיה בשיפוע תקני, טוב, זה לא פה, זה ב', גובה הבינוי, מע"ר צפון הקומות כולל גג רעפים, אנחנו עשינו גג רעפים מוגבה ושימוש שלו, אם הייתי יכולה להראות בתצ"א יש תב"עות גם עבודת ישראל 34, קיבלו גג, גג רעפים, הם לא אפילו קיבלו רעפים,

יוחנן וייצמן:

הלאה,

יוטא יעקובוביץ':

זה ממש קומה, 4.5 קומות, אתם רוצים מספרי תב"ע?

יוחנן וייצמן:

לא,

יוטא יעקובוביץ':

גם האחורים קיבלו,

יוחנן וייצמן:

מכיר הלאה.

יוטא יעקובוביץ':

מצוין, ממ"דים בסדר, עיצוב חזיתות, רשמתם שיהיו עוקבות, חבל על כזה סעיף, כי החזיתות עוקבות, מה שלא עוקב שם, זה ה - , בינוי ההיסטורי, היא לא, תראי לי את ה - , לפתור את זה מול יונתן, אבל שעושים פה זה, תבדקו אותם טיפה.

חיים כהן:

מה?

יוטא יעקובוביץ':

חזית עוקבת, החזית עוקבת,

שרון דינור:

תראו רגע, החזית הצפונית שהיא החזית היותר יפה שלנו. חבל לנו שהיא נראית בכאלה דילוגים, אפשר לעשות מרפסות סוכה, אנחנו גם מכירים מרפסות סוכה בעיר הזאתי שהם מרפסות מסוג אחר, ולא מן הצדק,

יוטא יעקובביץ':

נעשה שם מרפסות, מה שחשבתי לעשות זה דמה להשלים את (לא ברור).

שרון דינור:

זה מה שהוא מציע, הוא גם מציע.

יוטא יעקובביץ':

לפני כן,

שרון דינור:

ניתן להציע מרפסות דמה,

יוטא יעקובביץ':

נכון, אני עוד לא הגעתי,

שרון דינור:

אז אנחנו אומרים,

יוטא יעקובביץ':

מרפסות, אני אמרתי על ג', ממ"דים בסדר,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם מה? תראי לי את הנספח בינוי, ולמה זה לא טוב לך.

יוטא יעקובביץ':

העיצוב חזיתות אני חושבת שלא שזה לא טוב, אני חושבת שלא ראו את זה, כתבו את זה בלי לראות,

יוחנן וייצמן:

סתם?

יוטא יעקובביץ':

מה? לא אחיד פה? מה לא אחיד פה בחזית? תסבירו לי מה לא אחיד? אמנם הקומות של השימור לא אחידות,

שרון דינור:

א', סליחה שאני אומרת, זה מזכיר לי את הבדיחה שמישהו מגיע לרופא שלו, והוא אומר לו שאתה הולך למות, אז הוא אומר - אני רוצה חוות דעת נוספת, אז הוא אומר - לא, אתה גם מכוער. כאילו מה לא אחיד? לא, אין פה שום השקעה מינימאלית בעיצוב של חזית, לעשות חלונות טיפה ארוכים שמתאימים לאופי של השכונה, זה לא חייב להיראות נורא. עכשיו החזית הצפונית שהיא החזית שאנחנו, הכי חשובה לנו, אנחנו מבקשים, תקשיבי זה נראה כאילו סתם, אני לא יודעת אם את תכננת,

יוחנן וייצמן:

טוב, מה את רוצה? אדריכלית דינור, איך את רוצה לראות את הצפון, ולדבר על זה,

שרון דינור:

אני רוצה לראות פה, שהם ארוכים, שהם יפים, המרפסות בקו שאיזה שהוא, סתם, המילה יופי כאילו גסה פה, אבל שיהיה טיפה ראוי,

יוטא יעקובוביץ':

אז תרשמו לי, בחזית הצפונית, אין לי בעיה,

שרון דינור:

אז למה שלא, זה מה שאמרנו,

יוטא יעקובוביץ':

רשמו לי את זה על הממ"ד, לא על ה - , על הממ"ד, קיבלתי.

שרון דינור:

אמרנו את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה, אני רוצה לפענח, את ג', את ד', הבנתי. את ג',

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

לאיפה אנחנו רוצים לחתור? אני רוצה להגיע להסכמה לאיזה שהוא מסמכים.

שרון דינור:

סליחה, באיזה סעיף? ד'?

יוחנן וייצמן:

ג', ג',

שרון דינור:

(לא ברור) החדשה?

יוחנן וייצמן:

ג',

שרון דינור:

ג'! חוות דעת הנדסית?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

עיצוב חזיתות,

ציפי רון:

יש להקפיד על עיצוב חזיתות,

שרון דינור:

זה היה,

יוטא יעקובוביץ':

ג' גם אצלי,

ציפי רון:

תוספת הבנייה,

חיים כהן:

זה גם ג',

שרון דינור:

אני מה שאני הדפסתי היום, זה לא זה?

לורה ורטון:

גם ג',

יוחנן וייצמן:

איזה מרפסות?

שרון דינור:

רגע, אולי, סליחה, סליחה. סליחה, סעיף ג' עיצוב חזיתות? יש להקפיד על עיצוב חזיתות תוספת הבנייה כך שיהיו עוקבות או מתאימות, היסטורי, שטחים מתאימים יותר, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

מה? תגידי לי, בואי תיגשי לקיר, בוא ניגש ביחד,

שרון דינור:

אין לי בעיה,

ציפי רון:

מה שהיא רוצה להגיד, רק רגע, אני אומרת את זה בשפה פשוטה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

שרון אני אגיד את זה בשפה פשוטה, זה נראה כמו בניין שיכון משנות ה-60,

שרון דינור:

אין פה תכנון, אפשר לראות את זה, אין פה,

ציפי רון:

הם מבקשים, עוד אין את העיצוב,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נפתח, חזית צפונית,

רועי לביא:

לא, לא,

שרון דינור:

כן, סליחה, אני לא (לא ברור) חלון, בוא נעשה את זה, תעשי את זה איתנו,

יוטא יעקובוביץ':

צפונית, נעשה.

שרון דינור:

חבל שזה לא נעשה, כי זה רק עניין של כאילו באמת האם טיפה אדריכלית להגדיל את הפתחים, ולעשות, לעשות הגדלה שיהיה, אתם רואים גם יש פה, יש מקומות שבהם יש שני פתחים, אפשר לעשות את זה עם המון דברים מדהימים. כרגע זה פשוט חסר כל,

רועי לביא:

לפי מה עשית את החלונות?

שרון דינור:

הכול כאילו, סתם, כאילו סתם, פתחתם חלונות,

רועי לביא:

כן,

שרון דינור:

כאילו למה?

יוטא יעקובוביץ':

את המיקום כן נחליט.

שרון דינור:

המיקום נכון, חלק,

ציפי רון:

אין ויכוח על המיקום, יש ויכוח על העיצוב שלהם,

יוטא יעקובוביץ':

על העיצוב,

ציפי רון:

ההערה היא לגבי,

יוחנן וייצמן:

הזוכים לעיצוב, אז בואי ננסח את הסעיף ש - , יש עליו הסכמה, בסדר?

רועי לביא:

אי-אפשר להגיד שפשוט זה יהיה בתיאום מול הזה, מה זה? זה (לא ברור).

יוטא יעקובוביץ':

לא, אז הוא רוצה לרשום את המסמך,

ציפי רון:

את ההערה של העיצוב,

יוטא יעקובוביץ':

לרשום עיצוב, אנחנו מדברים על המרפסות אני חייבת פה מרפסות,

ציפי רון:

המיקום נשאר,

יוטא יעקובוביץ':

המרפסות,

יוחנן וייצמן:

רגע, עזבי את המרפסות, אני רוצה לגמור את ג'.

שרון דינור:

אני עוד לא רשמתי כלום פה, כן? אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני כן רושם לעצמי,

שרון דינור:

לא, אני אומרת, עוד לא הספקתי לכתוב את ההחלטה, אנחנו עושים כשהיא יוצאת.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני רושם לעצמי.

ציפי רון:

בסדר, אז,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להבין איפה אנחנו מוותרים.

ציפי רון:

מכובדים.

שרון דינור:

אני לא רוצה להתחייב לחלון ימין או שמאל, או לא לאשר משנה מה, צריך לעשות, פשוט צריך להיות חזית מתוכננת,

רועי לביא:

מה שכתוב זה מצוין,

שרון דינור:

מה שכתוב זה אחלה.

רועי לביא:

בסדר.

שרון דינור:

לא פוגע בזכויות, זה רק דורש,

ציפי רון:

שהחזית,

לורה ורטון:

אסתטי,

ציפי רון:

הבקשה היא שהחזית תהיה מכובדת,

יוטא יעקובוביץ':

עיצוב חלונות,

ציפי רון:

ביחס לבניין הקיים, חלונות,

יוחנן וייצמן:

עיצוב חלונות,

שרון דינור:

זה לא, זה לא רק זה, תראו רגע, סליחה, רגע, עין אדריכלית אומרת שגם כמו שיש פה, ראינו שיש פתחים, נכון מסביב לדבר הזה, אפשר לתת לזה אזכור בבנייה החדשה, שתהיה פחות. סליחה,

יוטא יעקובוביץ':

זה עם טיח וזה,

שרון דינור:

לא טיח, זה לא טיח,

יוטא יעקובוביץ':

למה?

שרון דינור:

זה חזית אבן, טוב, אני לא יודעת מה להגיד לכם.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי רוצה לסגור את זה כעת, אני מפחד שאנחנו לא, אחרי הוועדה לא נסגור את זה.

שרון דינור:

אני אין לי שום בעיה,

רועי לביא:

אבל אי-אפשר לסגור את זה,

שרון דינור:

לסגור את זה,

רועי לביא:

כמו,

יוחנן וייצמן:

אני רואה שזה לא הולך להיסגר,

רועי לביא:

שאדריכל העיר מנחה עיצוב, חזיתות בבניינים חדשים, מחלקת שימור מנחה עיצוב חזיתות בבניינים כאלה.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה את זה הרגע,

רועי לביא:

לא במעמד הוועדה,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה את זה, דקה, אני מוכן לעשות את זה.

רועי לביא:

אי-אפשר, זה לא מקצועי לעשות דיון כזה על פרטים כאלה בוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז בכותרות, רועי, אתה צודק,

רועי לביא:

כותרת כתובה.

יוחנן וייצמן:

רועי, לא, הכותרת לא כתובה, זה כתוב נורא כללי,

לורה ורטון:

שיתאמו איתם עם המחלקה,

יוחנן וייצמן:

זה לא כתוב בכותרת, זה כתוב בכותרת של עיתון,

שרון דינור:

סליחה, שאני אומרת לך, אנחנו עושים את זה, ומה זה (לא ברור) בשבילנו, במחלקה לשימור, ולא בהתעללות, ואין זה,

יוחנן וייצמן:

למה? אני רואה פה חילוקי דעות,

שרון דינור:

אין פה חילוקי דעות, היא לא מבינה בתכנון, סליחה,

יוטא יעקובוביץ':

אני,

שרון דינור:

כאילו סליחה,

יוטא יעקובוביץ':

אלה שכתבו את המילה מיקום,

שרון דינור:

אל תגיד לי - לא. כי אם מישוהו אומר שזה חזית מתוכננת, סליחה, כאן אני אומרת, לא, אין פה, אין פה תכנון. בוא, אני צריכה לשרטט בשבילהם, ולקבל שכר אדריכל? שלה, בואו,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה גם להבין,

רועי לביא:

תסתכל,

שרון דינור:

זה רק חורים, זה חורים, בחזית, זה כלום, זה פשוט נורא.

ציפי רון:

לא נעים לי לחזור, לא נעים לי לחזור, עוד פעם, אבל זה מזכיר את השיקולים של שנות ה-60, היום אנחנו בתקופה אחרת,

יוחנן וייצמן:

33.

ציפי רון:

ואנחנו נמצאים בשכונה לשימור, אז מבקשים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא נמצאים בשכונה לשימור, זה הדבר היחיד שיהיה ברור.

רועי לביא:

גם אם לשכונה,

ציפי רון:

יש בשכונה הזאת,

רועי לביא:

הוא לא לשימור,

ציפי רון:

בתים לשימור,

רועי לביא:

בחיפה ובזה זה.

יוטא יעקובוביץ':

סעיף ה', זה סעיף המרפסות,

שרון דינור:

אגב זה אחד המקומות שעשינו בהם סקר שימור מקדים, ונמצא שלאחר הזה, יש ערכים, אז נכון שהוועדת שימור לא מאשרת פה, את רשימות השימור,

ציפי רון:

זה כמו בוועדה,

שרון דינור:

אבל היה פה סקר, כאילו, היה סקר של אנשי מקצוע, אני לא יודעת אם אורי פדן או אחד מאדריכלי שימור אחרים, או משה שפירא, זה נמצא בחוברות,

רועי לביא:

זה ממש מהומה על לא דבר,

שרון דינור:

חבל, באמת,

רועי לביא:

וייצמן, ממש מהומה על לא לדבר.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הלאה. ה'.

יוטא יעקובוביץ':

סעיף ה', ההריסות הם סומנו פה להריסה.

יוחנן וייצמן:

לא, ה' זה מרפסות.

יוטא יעקובוביץ':

זה מרפסות, יש שם שתי מרפסות קיימות, יש כאחת סגירה ובאחת יש גגון, מסומנות להריסה, אני רוצה שיהיה תנאי לתחילת עבודות, לא למתן היתר,

שרון דינור:

בסדר, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

כן,

יוטא יעקובוביץ':

ורגע, היה לי שם, על ה - , איפה כתוב לך על הזה? לא, על הדמה, שרון רוצה גם לסגור את זה איתו,

שרון דינור:

היה כתוב בסעיף של ה - , ראיתי,

יוטא יעקובוביץ':

על אחדות של מרפסות. אני אין כאן שאלה שאני צריכה לתת פה באזור מרפסות סוכה.

ציפי רון:

לא, זה ברור,

שרון דינור:

וכתבנו שלא יהיה? לא הבנתי.

יוטא יעקובוביץ':

לא, לא, לא כתבת. אחדות.

ציפי רון:

זה בסדר המרפסות סוכה.

יוטא יעקובוביץ':

לא, אם זה בסדר, אז, בסדר.

שרון דינור:

לא, המרפסות עכשיו צריך פשוט לתכנן אותם במסגרת התכנון של העיצוב, שיהיה,

יוטא יעקובוביץ':

שלא יהיה נדלג על כל אחת, לכן (לא ברור) זה עכשיו, פה, זאת דמה לפה,

שרון דינור:

את לא תשני את זה ככה, סליחה, זה לא עובד ככה, אני לא, הוא יגיד לי עכשיו, דמה לפה, דמה, צריך לשבת אחרי הוועדה, תשבי עם יונתן יסדר לך את המרפסות, תהיה מרפסת סוכה לכל אחד, תכתבו את זה, אם צריך, אבל אי-אפשר להגיד,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, זה בסדר.

שרון דינור:

ימינה, שמאלה, כי לא יראה.

יוחנן וייצמן:

מקובל, בסדר, נמשיך, תמשיכי הלאה, בסדר.

יוטא יעקובוביץ':

בדקתי על תיק תיעוד.

יוחנן וייצמן:

ממילא יש זמן, אז לא יגיע לוועדה המחוזית עוד 60 יום.

יוטא יעקובוביץ':

הצמחייה הבוגרת, העץ לא בתחום של התוכנית,

שרון דינור:

את יכולה אם את רוצה גם, זה מה שווייצמן אמר,

יוטא יעקובוביץ':

שנייה,

שרון דינור:

זה זה, אם את רוצה לבוא שיהיה לך, את ראית שאנחנו זריזים, אז יש עוד המון זמן, אני לא יודעת, עוד חודש, חודשיים עד ל - , עד לוועדה המחוזית, תביאו לי את הנספח,

יוחנן וייצמן:

אבל לחיים יש הצעה פשוטה,

שרון דינור:

לוועדה,

חיים כהן:

יש לי הצעה,

יוטא יעקובוביץ':

שרון, זה המטרה שלי.

חיים כהן:

סליחה, סליחה,

יוטא יעקובוביץ':

לא, לא, אני רוצה לגמור.

חיים כהן:

אני מבקש להוריד את התיק הזה מסדר היום,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

יוטא יעקובוביץ':

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

סליחה, אני רוצה הפוך, בדברים שנמצאים, מה שאתה אמרת לי בשקט,

חיים כהן:

בסדר,

יוטא יעקובוביץ':

יונתן העיר לי,

חיים כהן:

אני מתכוון שיהיה תיאום, את כל הנושא הזה של ה-ה - ,

יוטא יעקובוביץ':

צמחיה, העץ לא נמצא בתחום התוכנית,

שרון דינור:

אני חושבת,

חיים כהן:

כי אם, רגע, רגע, ואחרי תשובה, בדיון הבא לבוא, שוב לדון אחרי שישבתם בתיאומים,

יוטא יעקובוביץ':

למה שאני אחזור עוד פעם לדיון? למה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא תצטרכו לחזור לדיון,

חיים כהן:

לא צריך, את לא תצטרכי לחזור לדיון,

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

אנחנו את העיקרון, ראינו את התיק, ראינו, אחרי שאתם תשבו לתיאומים בנושא, זה יגיע לפה,

יוטא יעקובוביץ':

גמרנו את הנושא.

יוחנן וייצמן:

לא, מה שחיים הציע ככה, אנחנו נקבל החלטות כעת במה שאנחנו לא צריך תיאום, מה שנרצה לקבל, אז יש מספר סעיפים שצריכים תיאום, ככל שהסתדרתם,

חיים כהן:

מצוין.

יוחנן וייצמן:

מה טוב ומה נעים,

חיים כהן:

ואם לא,

יוחנן וייצמן:

ככל שלא הסדרתם, עוד שבועיים זה פה.

חיים כהן:

זה מגיע לפה, וניקח החלטה וזהו.

יוחנן וייצמן:

תביאי תוכנית עיצובית, תגידי זה מה שיונתן רוצה, זה מה שאני רוצה,

שרון דינור:

אני, אני, אני לא יודעת,

יוטא יעקובוביץ':

שלא נגיע לזה,

שרון דינור:

אם הבנתי אתכם נכון, אני חושבת שבו נשאר את הסעיף, ואם לא הסכמנו, נחזיר את זה לוועדה פה.

יוחנן וייצמן:

מקובל, זה אותו דבר, זה מה שחיים אמר.

חיים כהן:

זה מה שאמרתי.

ציפי רון:

אני בטוחה אני בטוחה,

יוטא יעקובוביץ':

שלא נצטרך,

ציפי רון:

רגע, סליחה,

יוחנן וייצמן:

זה מה שחיים אמר,

ציפי רון:

תשבי עם שרון,

חיים כהן:

אם הגעתם להבנות,

ציפי רון:

רק שנייה חברים,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

היא תשב עם שרון, הם יגיעו להסכמות, וזה יהיה מקובל על כולם.

חיים כהן:

ציפי, זה מה שדיברנו, אבל,

יוחנן וייצמן:

שלום.

יוטא יעקובוביץ':

שלא יקרה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר,

יוטא יעקובוביץ':

לא יקרה. גם העץ לא בתחום שלי,

יוחנן וייצמן:

העץ לא בתחום שלכם,

יוטא יעקובוביץ':

לא, פה, פה, רק שתראו את זה,

יוחנן וייצמן:

אז בואי, בוא נהיה ברורים בזה.

רועי לביא:

רגע, רגע, השאלה אם השורשים לא בתחום שלך.

יוטא יעקובוביץ':

תראו, אבל אני גם לא בונה פה.

רועי לביא:

אוקי, אז אין בעיה. אם לא בתחום.

יוטא יעקובוביץ':

(לא ברור) השורשים אצלנו,

רועי לביא:

אין בעיה, אין בעיה, את לא בונה שם, וזה בסדר.

לורה ורטון:

אז לא נוגעים בעץ, בסדר.

יוטא יעקובוביץ':

תשריט מבנה לסמן,

ציפי רון:

אבל צריך להגן עליו אולי,

יוטא יעקובוביץ':

גם את זה לא יהיה, סימנו חזית לשימור, וזה דלת שהופכת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, המבנה לשימור החזית הצפונית לשימור,

יוטא יעקובוביץ':

לחזית,

יוחנן וייצמן:

כנראה, נו בסדר הלאה.

יוטא יעקובוביץ':

הוראות התוכנית,

ציפי רון:

שמים מנגנון,

יוטא יעקובוביץ':

לא נשתול אז עכשיו,

יוחנן וייצמן:

כן,

יוטא יעקובוביץ':

אני לקחתי מהנדס כבר בשלב הזה, הכנסתי לכם פה את כל החיזוק, אתם רואים פה,

שרון דינור:

אנחנו לא רואים, זה לא מודגש, זה לא ברור, וזה לא (לא ברור).

יוטא יעקובוביץ':

זה פה.

שרון דינור:

וזה לא משנה, כי הם בתב"ע, כאילו, כן,

יוטא יעקובוביץ':

אני רוצה לפתור את זה,

שרון דינור:

אז אם, זה לא לתת,

יוטא יעקובוביץ':

סעיף שאני צריכה,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב, היא עשתה, לא, אני חייב פה, בוא נעשה סדר בנושא הזה, בסוגיה הזאת,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

בלי היא לא בחדר,

שרון דינור:

אני לא ראיתי,

יוחנן וייצמן:

ואם אנחנו אומרים אני רוצה כתנאי לאישור, תביא לי תוכנית הנדסית, ואל תחכה לשלב ההיתר,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז היא הלכה ועשתה את זה,

שרון דינור:

לא, סבבה, אני לא ראיתי,

יוחנן וייצמן:

מה טוב ומה נעים.

שרון דינור:

שזה חיזוק, סליחה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

העין שלי אדריכלית, בוא נשאל אדריכלית,

יוטא יעקובוביץ':

רשום פה,

שרון דינור:

זה לא מסומן בצבע של חיזוק, לא היה לי מושג כאילו,

יוטא יעקובוביץ':

לא, הוא סומן כקיר חדש,

שרון דינור:

אז אני לא הבנתי את זה, כי זה לא מסומן כחיזוק, זה העניין.

יוטא יעקובוביץ':

תגידי איך את רוצה לסמן חיזוק, אני אעשה בתוכניות הבאות עם הקווקו עם,

שרון דינור:

בסדר.

יוטא יעקובוביץ':

לא צובעים ב - ,

יוחנן וייצמן:

רגע, מחליטים, בוא נשאיר את זה גם, ככל ש - , בסדר, אנחנו משאירים את זה גם לשבועיים.

חיים כהן:

נכון שיתאמו את הדברים.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתם ברעיון שאם היא רוצה לשים את התוכנית חיזוק להטמיע אותה בתב"ע, מה טוב ומה נעים.

שרון דינור:

מסכימה, רק שאני לא ראיתי שזה תוכנית (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר, כולם בסדר, הכול בסדר.

יוטא יעקובוביץ':

י, י גם זה, י, אישור תיק תיעוד, אותו דבר, למה להעביר את זה להיתר? למה אם יש לכם עכשיו תיק תיעוד,

שרון דינור:

כי אני רציתי, לחסוך לך,

יוטא יעקובוביץ':

לא,

שרון דינור:

אבל, כי זה מה שאני עושה,

יוטא יעקובוביץ':

שרון זה,

שרון דינור:

כדי להקל,

יוטא יעקובוביץ':

אין בסוף גם זמן,

שרון דינור:

אין בעיה, אני אעשה אישור תיק תיעוד, תנאי לאישור תב"ע,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, מעולה.

יוטא יעקובוביץ':

נספח פרטי שימור, אני גם רוצה שתגידי על מה את רוצה פרטים, את רוצה להביא לך את זה עכשיו, אולי תיבהלו מהדרישה שלי,

שרון דינור:

תנאי לפתיחת תיק,

יוטא יעקובוביץ':

אם צריך, לא, למה תנאי לפתיחת תיק?

שרון דינור:

לא הבנתי. תנאי לפתיחת תיק - השלמת תיק תיעוד.

יוטא יעקובוביץ':

אני רוצה עכשיו, שבוע שעבר גם נספח פרטים,

שרון דינור:

מה? על הנספח פרטים, אין בעיה.

יוטא יעקובוביץ':

תגיד לי מה בדיוק את צריכה, אני הולכת עליו עכשיו,

שרון דינור:

אז תתאמי איתו,

יוטא יעקובוביץ':

אני לא ראיתי,

שרון דינור:

תתאמי אותו,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר.

שרון דינור:

מה שהוא ביקש.

יוטא יעקובוביץ':

מה היה כאן? הנחיות,

שרון דינור:

נספח פרטים רק לקיים.

יוטא יעקובוביץ':

לא, וגם איזה קיים?

שרון דינור:

הוא יגיד לך,

יוטא יעקובוביץ':

הצפונית?

יוחנן וייצמן:

הצפונית בלבד. אם נקבל החלטה שרק הצפונית זה, אני לא,

שרון דינור:

על מה שנקודות,

יוחנן וייצמן:

ניכנס לדיון פנימי אז,

יוטא יעקובוביץ':

הוא דרש ממני?

יוחנן וייצמן:

לא, היות וזה ממילא, לא, לא צריך תיעוד.

יוטא יעקובוביץ':

(לא ברור) גם לא רציתם, ולא זה.

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור) אנחנו מכירים את האזור, בסדר.

יוטא יעקובוביץ':

ממש להשאיר,

יוחנן וייצמן:

לא, הכול בסדר.

יוטא יעקובוביץ':

תודה רבה.

שרון דינור:

תודה שזכרת, תביאי לי.

יוטא יעקובוביץ':

זה שלך, כן, תודה, בהצלחה.

שרון דינור:

תודה.

יוחנן וייצמן:

אני אנסה לסכם,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני אנסה לסכם, בוא נלך מהסוף להתחלה. ללחות על הכפתור, זה צריך לבקש ממנו לבטל את זה, בוא נלך מהסוף להתחלה, על מה ש - , בוא נגיד על כל הדברים שצריך תיאום, היא באה עם רעיון של, אף אחד לא רוצה אותו, אני גם לא יודע למה היא בחרה בדרך הזאת, אבל בסדר. בוא נסגור הכול היום, ולא, בהיתר אל תדברו איתי מילה, זה מה שהיא אומרת,

רועי לביא:

כן,

יוחנן וייצמן:

ואני מוכנה הכול, ותקבל את כל ההוראות. אז בואו, אנחנו נסכים עם זה. כל הדברים האלה, ככל שלא מסתדר חוזר לוועדה עוד שבועיים.

שרון דינור:

תראו, אני הורדתי את החזית המערבית, ואני אסביר לכם גם למה, אני חושבת שאם,

יוחנן וייצמן:

כן, היא צדקה.

שרון דינור:

אם מאשרים את כל הבינוי הזה, אז לא נשאר,

יוחנן וייצמן:

אין טעם כן,

לורה ורטון:

זה לא מה?

יוחנן וייצמן:

אין מה.

שרון דינור:

תוכנית תוספות כאלה לחזית, אז אין כבר מה לשמור, כאילו ברגע שעשינו את זה, אז נשאר לנו רק את החזית ה - ,

יוחנן וייצמן:

אז ככה לשימור חזיתות, אנחנו הולכים כעת סעיף סעיף?

שרון דינור:

איפה שיש הערות.

יוחנן וייצמן:

אז בפסקה, בסעיף א', פסקה א', החזית הצפונית.

שרון דינור:

כן, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

כמובן להוריד את כל המערבית. אין סיבה, גם את הסוגריים אפשר להוריד, עכשיו משקופים, מסגרות תריסים, אני נגד. פתחים כן, פרטים לא,

שרון דינור:

אבל הפרטים אמרת לי, אמרת בדיון אפילו, וזה, אם זה שחזור אתה מסכים.

רועי לביא:

באותו,

יוחנן וייצמן:

יש לשחזר, כן, אז בסדר.

רועי לביא:

כן אופי הקיים,

יוחנן וייצמן:

יש לשחזר.

ציפי רון:

אבל ברור שזה חזית לשימור,

שרון דינור:

שחזור.

יוחנן וייצמן:

כדוגמת הקיים.

ציפי רון:

זאת חזית לשימור, היא בעלת ערך.

שרון דינור:

לעומת הקיים. חדר מדרגות,

יוחנן וייצמן:

חדר מדרגות עזבי אותו, תעיפי אותו, אותו דבר גם הריצופים.

שרון דינור:

רגע, לגבי הריצופים, אני מבקשת אותם אלי. יש לנו מוסדות ציבור ירושלמים, למה שלא, לא נהנה מזה?

יוחנן וייצמן:

ככל שנותרו,

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור:

אלה שנותרו.

יוחנן וייצמן:

ריצופים,

שרון דינור:

אבל אין ככל שנותרו, נותרו, יש לנו תיק תיעוד.

לורה ורטון:

כן, רואים אותם,

יוחנן וייצמן:

בסדר, חלק שלמים, וחלק שבורים.

שרון דינור:

אנחנו ראינו, רוצים אותם.

יוחנן וייצמן:

יש לפרקם בפירוק זעיר.

ציפי רון:

אז שרון מבקשת את ה - ,

שרון דינור:

יש לבחון, אני כותבת.

ציפי רון:

את הריצופים האלה, שנקראים (לא ברור) שטיח.

רועי לביא:

יש לבחון השתמשות שימוש חוזר,

ציפי רון:

כמה שאפשר לשמר.

רועי לביא:

בריצופים הקיימים,

ציפי רון:

לשמר, לשימוש חוזר.

רועי לביא:

ככל ולא יהיה בהם שימוש חוזר, יש להעבירם,

ציפי רון:

אני רוצה, אני רוצה אותו דבר לגבי האבן, האבן של החזית שהם רוצים לפרק, וכן הלאה, גם האבן הזאת לא לזרוק.

יוחנן וייצמן:

יש לבחון שימוש חוזר, רועי, אתה הקראת טוב, נו.

שרון דינור:

אני כתבתי פה, יש לבחון שימוש חוזר בריצופים הקיימים בבניין, ככל וניתן לשמרם, יועברו,

דוד היימן:

יש להעביר.

שרון דינור:

לידי עיריית ירושלים, ירושלים לשימוש חוזר במבני ציבור.

רועי לביא:

במבנים,

שרון דינור:

במבנים.

גיורא סולר:

יש מחסן לעירייה?

יוחנן וייצמן:

לא, בבית של ראש העיר.

שרון דינור:

יש לי,

יוחנן וייצמן:

הכוונה בבית של ראש העיר.

רועי לביא:

אתה ראית את המשרד שלי, יש משרד גדול.

ציפי רון:

רק שנייה, החזית שהם רוצים, שהם לא רוצים לשמר.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

מה קורה עם האבן, יש שם אבן נהדרת.

שרון דינור:

היא מתחבאת מאחורי הזה.

יוחנן וייצמן:

אין,

ציפי רון:

תוספת בנייה, אבל שישמרו עליה. הורידו אותה?

שרון דינור :

הם שמים עליה בטון,

יוחנן וייצמן :

וגג הרעפים, להוריד את המילה מערב בסוגריים, ואת הגובה בינוי אפשר להוריד את ב'.

שרון דינור :

סליחה ומה עוד?

לורה ורטון :

מה?

יוחנן וייצמן :

את ב' אפשר להוריד?

שרון דינור :

איפה ב'?

יוחנן וייצמן :

הגובה, יש להציע, אין לי בעיה עם שימוש בגג הרעפים. עיצוב חזיתות, הרי מה (לא ברור), שנייה,

שרון דינור :

זה הפיתוח שלהם,

יוחנן וייצמן :

זה נשאר, נשאר שנייה, עיצוב, ככה ממ"דים בסדר, מרפסות תנאי בהיתר, לא תנאי להיתר,

שרון דינור :

רגע, ב – ג', אתה לא רוצה שאני אכתוב,

יוחנן וייצמן :

עוד רגע,

שרון דינור :

לכתוב.

יוחנן וייצמן:

יש,

שרון דינור:

אז איפה אתה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, לא, את ג', אני רוצה לדבר על ג' ועל ה - ,

שרון דינור:

בוא נגיד פה, שככל ואין הסכמה, עולה לדיון,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אין זה, לא, לא צריכה לכתוב את זה, זה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז בסדר.

שרון דינור:

אוקי, ממ"דים,

לורה ורטון:

לא, אני חושבת שכן כדאי לכתוב את זה,

שרון דינור:

לכתוב?

דוד היימן:

צריך לכתוב,

ציפי רון:

כן,

דוד היימן:

להוסיף איזה סעיף,

לורה ורטון:

ככל שיהיו אי – הסכמות ש - ,

יוחנן וייצמן:

אפשר לרשום את זה בפרוטוקול אפילו,

ציפי רון:

זהו, יש להציע,

יוחנן וייצמן:

בפרוטוקול, לא צריך בהחלטה, עזבי.

ציפי רון:

יש להציע פתחים עתידיים, שזה יישאר.

רועי לביא:

זה נשאר, השאלה אם ה - , זה חוזר לוועדה, אתה אומר מספיק בפרוטוקול,

שרון דינור:

אז ד',

יוחנן וייצמן:

סעיפים ג' ו - ח'

שרון דינור:

ג' ו - ח'?

יוחנן וייצמן:

ח' אולי אפילו י',

שרון דינור:

רגע, ג' לא הסמכנו הרגע?

יוחנן וייצמן:

לא, ג', לא, סליחה, אנחנו לא מורידים אותם, אני ביקשתי לפרוטוקול, לא להחלטה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

סעיפים ג', ח' ו – י', ככל שלא מסתדרים, חוזרים לוועדה. לא להחלטה, גם ה', בסדר, אנחנו גם ה', בסדר, דוד צודק. לא צריך את זה בהחלטה, זהו, אז ההחלטה תישאר כפי שהיא. סעיף ה' רק לכתוב תנאי בהיתר, זה ברור.

שרון דינור:

את רץ פשוט מרחוק, תנאי בהיתר?

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן, בהיתר.

שרון דינור:

תנאי בהיתר?

יוחנן וייצמן:

בהיתר, הכוונה לתחילת עבודות, איך קוראים לזה? כן.

ציפי רון:

מה המשמעות?

יוחנן וייצמן:

אני אסביר גם את הרציונאל של זה, לפעמים מאה אחוז. צמחייה בוגרת, מה אנחנו עושים עם הסעיף הזה?

שרון דינור:

רגע, צמחייה בוגרת?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יבדקו את זה, מה זה? זה הסעיף הכי,

יוחנן וייצמן:

היא אמרה שריק, הלאה,

רועי לביא:

היא אמרה שאין,

יוחנן וייצמן:

אז אפשר גם להשאיר אותו, אז להכניס גם אותו לפרוטוקול, הסעיפים תוסיפי גם ו', תשריט,

שרון דינור:

במידה,

יוחנן וייצמן:

תשריט אז יש לסמן את החזית הצפונית לשימור,

שרון דינור:

חזית המבנה הצפוני,

יוחנן וייצמן:

לשימור,

שרון דינור:

הורדתי את הסוף של הסעיף,

לורה ורטון:

ואותו דבר גם ב – ח' אבל שוב, אבל ח' אנחנו בכל מקרה סיכמנו ש - , יהיה לנו בעיות. ט', כפוף להחלטת וועדה, זה ברור, י' זה יחזור, יא' מאה אחוז. סיימנו, בית ישראל.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

רגע, משהו כאן עולה, יש משהו שלא תיקנתי? אני רק (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני לא ראיתי, אני כתבתי את זה לעצמי,

שרון דינור:

סיימתי ב - ח' היה עוד משהו אחרי זה שרציתם?

רועי לביא:

את לא סיימת ב - ח', סיימת בטוב.

שרון דינור:

סיימתי,

יוחנן וייצמן:

כן, לא, י' כן. הכול בסדר.

שרון דינור:

אוקי, בית ישראל,

ציפי רון:

רק אני לא ראיתי,

יוחנן וייצמן:

רק ט' זה ברור לכולנו שהכוונה רק מה שהחלטנו כאן,

ציפי רון:

יש כאן סימון קו מפריד, אני לא רואה,

יוחנן וייצמן:

פרט הפרדה,

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

פס הפרדה בין החדש לישן. כי בתשריט כן היה משהו כזה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

ציפי רון:

בסעיף, בסעיף ג'. להכניס פס הפרדה.

שרון דינור:

יש לסמן,

ציפי רון:

בין הישן והחדש.

יוחנן וייצמן:

מה? פס הפרדה והכול, כן, זה נראה,

ציפי רון:

כן, זה נראה מכמה מהחזית הצפונית, אז בבקשה. איפה שאפשר. וככל האפשר.

יוחנן וייצמן:

יש בעיות? רק לתמליל, שאלתי את זה את המקליט.

שרון דינור:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

מקסים.

שרון דינור:

מקסים. אוקי, אז אמרנו הלאה, לבית ישראל.

לורה ורטון:

למה?

גיורא סולר:

בית ישראל,

ציפי רון:

בית ישראל 22.

שרון דינור:

בית ישראל, והפעם אנחנו בתוכנית של תמ"א/38, מציעה הריסת מבנה היסטורי טורי קיים, מבנה חדש בן 5 קומות, יש בנייה שלו, היא מתי שהוא בין 26 ל – 37, ההמלצה שלנו היא, יש פה מספר אלמנטים שראויים לשימור, רגע,

יוחנן וייצמן:

לא נמצאים החבר'ה מבית ישראל?

מורן בן זיו:

הם פה.

ציפי רון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

שנייה, שנייה. אני סתם אומר, הסעיפי השטנץ האלה, יש להקפיד ו - , אדריכלית דינור,

ציפי רון:

זה 5, תשאל אותו אם זאת תוכנית מאושרת שהוא לא מימש.

יוחנן וייצמן:

אנחנו,

מורן בן זיו:

זהו? אפשר להכניס אותם?

יוחנן וייצמן:

כן,

מורן בן זיו:

בסדר? אני בודקת.

שרון דינור:

כן, נעדכן, שזה הוועדה האחרונה של רועי.

יוחנן וייצמן:

אנחנו חוגגים עוד מעט.

שרון דינור:

חוגגים את עזיבתו המשמחת, תנאים משמחים, עם רצון. אז הבאנו איזה עוגה קטנה, כן. מתי שאתם מוכנים אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה אותו זריז, יללה, דבר מהר.

שרון דינור:

את מי?

יוחנן וייצמן:

בית ישראל.

שרון דינור:

שנייה. לא קלטתי שנכנסת כבר לפה, באמת. חזיתות לשימור בקומת הקרקע,

ציפי רון:

יש לך תוכנית מ – 94, למה לא מימשו אותה עד היום?

דוד אפנג'ר:

זה באמת שאלה,

ציפי רון:

זה באמת שאלה,

לורה ורטון:

יש תשובה?

דוד אפנג'ר:

לא, כי המשפחה כנראה ש - , לא ידעה איך לעשות את זה, ברוך השם.

שרון דינור:

כן, בסך הכול החוות דעת,

ציפי רון:

30 שנה,

דוד אפנג'ר:

נכון,

שרון דינור:

היא,

יוחנן וייצמן:

רגועה.

שרון דינור:

רגועה ומפרגנת, סטנדרטית, יש לך הערות לחוות הדעת? או שאתה רוצה להציג את ה - ?

דוד אפנג'ר:

כן, אני שלחתי את המצגת, החוות דעת יש לי שמה שאלה לגבי,

שרון דינור:

אני לא רואה את המצגת.

מורן בן זיו:

לא, לא, הוא שלח לי את זה עכשיו, זה עוד לא התעדכן.

שרון דינור:

אוקי, אז בוא, בוא תראה לנו פה, ש - ,

דוד אפנג'ר:

כן, אין בעיה, לא הרבה מסובך. יש שמה שאלה לגבי הקומות, אני לא יודע מאיפה הוא סופר, יונתן, יונתן נמצא פה? אני לא מכיר את הבן אדם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

דוד אפנג'ר:

מתכתב איתו.

שרון דינור:

למה? הנה 1, 2, 3, 4,

דוד אפנג'ר:

4,

שרון דינור:

5,

דוד אפנג'ר:

לשימוש גג רעפים,

שרון דינור:

זה לא הגבהה, כן הגבהה,

דוד אפנג'ר:

הנה, תסתכלו תב"ע, הוא מתכתב איתי על זה לפחות 10 מיילים, והוא לא קורא את התב"ע, לא הבנתי. תקראו את התב"ע, התוכנית הזאת עברה מחלקת תכנון,

שרון דינור:

זה לא תב"ע,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא משנה, אנחנו בתמ"א, כן,

דוד אפנג'ר:

לא, לא, בתמ"א, אבל אנחנו נצמדים להוראות תב"ע, עם הגבהה.

שרון דינור:

הבנתי מה שאתה אומר,

דוד אפנג'ר:

היא שאלה לגבי הגבהה, עכשיו אז אני אומר, יש שם,

יוחנן וייצמן:

לאיזה תב"ע אתה נצמד?

דוד אפנג'ר:

אני לא זוכר אותה בעל פה,

יוחנן וייצמן:

4383?

דוד אפנג'ר:

התב"ע שחלה במקום.

שרון דינור:

אין פה, התב"ע שחלה,

דוד אפנג'ר:

היא נותנת הוראות להגבהה של,

שרון דינור:

התב"ע שחלה במקום היא 4383, ולכן הוא מתכוון למדיניות, חבל שאתה לא, בגלל זה אמרתי
שאתה מבלבל אותי. התב"ע המאושרת נותנת לך 3 קומות,

דוד אפנג'ר:

נכון, ומחלקת תכנון נתנה בגלל תמ"א/38 נתנה 4 קומות, עם שימוש גג רעפים, וגם יונתן כתב את
זה,

שרון דינור:

בסדר,

דוד אפנג'ר:

4 ושימוש גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

יללה בסדר, עוד דברים? מהר עוד דברים.

דוד אפנג'ר:

לגבי המרפסות סוכה, הוא מבקש שלא יהיו מרפסות סוכה, לא הבנתי מה,

שרון דינור:

הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא כתב, בסדר.

שרון דינור:

להציע מרפסות דמה,

דוד אפנג'ר:

מה זה דמה? מישהו יכול להסביר לי מה זה דמה?

יוחנן וייצמן:

רק קורה היקפית.

דוד אפנג'ר:

רק קורה היקפית? היו קורות היקפיות, אמרו לי להוריד אותם. אני יכול לשלוח לך את התוכנית עם הקורות ההיקפיות,

שרון דינור:

תקשיב, מה שיש פה,

דוד אפנג'ר:

אני שמתי קורות היקפיות, כדי לשבש את הדירוג,

יוחנן וייצמן:

מה שיש פה, זה בסדר, לדעתי.

שרון דינור:

זה בסדר גם בעיני,

יוחנן וייצמן:

יללה שלום, לך הביתה.

שרון דינור:

זה שאלה, סוגיה כאילו של טעם, זה לא,

יוחנן וייצמן:

הנה הדלת.

דוד אפנג'ר:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אורן, יש לנו, יש לנו פה שדרוג, (לא ברור) מעיף אותך. אנחנו משאירים הקלטה, נכון?

חיים כהן:

שרון, החזית פה נורמאלית.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, בסדר. כן, אנחנו מורידים את ב' ו - ,

שרון דינור:

מרפסות,

יוחנן וייצמן:

ב' ו - ו'.

שרון דינור:

רגע, אני כן רוצה שהם יהיו במרחק 20, 50 (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני נגד את זה, ברוחבי, אבל בוא נדבר על זה,

שרון דינור:

יש, הוא עושה את זה, הוא עושה את זה פה, הכול בסדר.

יוחנן וייצמן:

לצערי הוא יכול, הלאה.

לורה ורטון:

רגע, מה?

שרון דינור:

בסדר.

לורה ורטון:

אני לא שמעתי,

יוחנן וייצמן:

לא, בתור הולך רגל, אני אומר את זה,

שרון דינור:

אנחנו, לא, אנחנו לא נראה, אנחנו מדברים את אותו דבר, גם בתוך הולך רגל, ה – 50 ס"מ, אנחנו מבקשים שמרפסות לא יגיעו,

יוחנן וייצמן:

לא, אם לא מעל דרך, לא אכפת לי.

שרון דינור:

יהיה טיפה,

רועי לביא:

קשור לעיצוב.

שרון דינור:

מרווח,

יוחנן וייצמן:

אם מרפסת מעל מדרך, אני רוצה אותה על כל הבניין.

שרון דינור:

גם בבניין חדש, אנחנו לא אוהבים מרפסות מקצה לקצה, זה שיהיה טיפה.

יוחנן וייצמן:

יללה שלום, בסדר.

שרון דינור:

רגע, אבל מה עוד רצית,

יוחנן וייצמן:

רגע, אז שנייה את ו' הורדנו עד ה - ,

שרון דינור:

את ב', אני מניחה שאתם רוצים להוריד,

יוחנן וייצמן:

את ב' להוריד, ואת ו' להוריד עד ה - , עד אשר המילים האחרונות. וב – ז' במקום יש, ניתן. יללה.

שרון דינור:

רגע, רגע, שנייה.

יוחנן וייצמן:

ב' מורידים כי זה למעשה 4 ו - ?

שרון דינור:

ואיפה ניתן? סליחה,

יוחנן וייצמן:

מה? את ז', את גג רעפים, את יודעת זה כבר רוחבי, זה שטנץ אצלי.

שרון דינור:

רציתי שתכוון אותי לסעיף, בסדר. בסדר. אוקי,

יוחנן וייצמן:

יופי. שומע כעת פעם ראשונה זה וועדה אחרונה שלך. אני רוצה להגיד לוועדה, זה טוב אפילו שאנחנו מוקלטים, אני למדתי ממך הרבה. התווכחנו,

דוד אפנג'ר:

יש אפשרות להסיר את הערבות? כי אנחנו שמים ממילא ערבות,

יוחנן וייצמן:

לא ילך, שלום.

דוד אפנג'ר:

יש תנאי בהיתר, לא?

יוחנן וייצמן:

הערבות היא בהיתר,

דוד אפנג'ר:

לא, זה ערבות שימור בנפרד.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

דוד אפנג'ר:

ואז ערוב ערבויות.

יוחנן וייצמן:

לא, העירייה מוגבלת בחוק, עד כמה היא יכולה, 130 אלף שקל,

דוד אפנג'ר:

זה כתוב כאן בהחלטת הוועדה, ערבות.

לורה ורטון:

מה? רגע, לא הבנתי,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

תמיד יש ערבות על השימור.

יוחנן וייצמן:

אמרתי לו, העירייה מוגבלת עד 130, כל המחלקות ביחד, וזה, הכול, זה לא.

שרון דינור:

אני חשבתי 100,

יוחנן וייצמן:

100? יכול להיות, אני לא זוכר מה שכתוב בחוק.

שרון דינור:

100, עשינו דף קריטריונים כאילו, כמה שזה יותר שימור מחמיר, הערבות יותר גבוהה, ואם זה כולה משהו קטנצ'יק אנחנו גם יכולים,

לורה ורטון:

אז מה?

שרון דינור:

אני אומרת עשינו דף של קריטריונים, מתי אנחנו לוקחים ערבויות, וכמה הגובה, עד 100 אלף..

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

עבודות קטנות, לא כלום, או הכי מינימאליים, לשימור,

לורה ורטון:

אז מה נקבע פה?

שרון דינור:

לא יודעת, זה בשלב ההיתר אנחנו,

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר. לא עשינו את זה כעת, גם לא היה לי מה לעזור לו, זאת אומרת לא. אני רוצה להגיד לרועי, למדתי ממנו הרבה, למדתי פעם ממנו, בעיקר גם איך להתווכח, איך להגיד דעות, גם כשאתה כן מרוצה, אתה לא מרוצה. תודה רבה לך. ואני מאחל לך הצלחה בהמשך הדרך.

רועי לביא:

תודה.

שרון דינור:

מישהו עוד רוצה?

גיורא סולר:

כן, אני רוצה, איפה ניפגש בהמשך?

רועי לביא:

טרם, טרם.

לורה ורטון:

אני גם הייתי רוצה להגיד ש - , זאת אומרת זה אני גם מאוד התרשמתי מהשילוב המובן מאליו של המקצועיות, והדרכי נועם, שלא תמיד רואים. חבל לי מאוד שאתה עוזב, אבל אני באמת מאחלת לך הצלחה, ואני מאחלת לנו עוד כמוך אנשים מקצועיים, שבאמת דואגים גם ברמה המקצועית, וגם עתיד העיר.

שרון דינור:

אני אגיד כזה דבר, זה בסדר? רצית זה, אפשר רגע. שרועי דיבר איתי, כשהייתי בבוסטון, אם אני ארצה להגיש לתפקיד הזה, ו - , כולם המליצו לי לא לקחת את התפקיד, אבל אחת הסיבות שכן לקחתי אותו, זה שידעתי שיש את רועי, שהוא מעבר לזה, שהוא מנהל שלי, הוא גם חבר, הוא גם ישות מבחינתי מקצועית להתייעץ איתה, וזה נורא חשוב, כי החלטות לדעתי, בכל הסיפור הזה של תכנון באופן כללי, אני חושבת שההתייעצות רק משפרת, וצריך אנשים טובים, ומבינים, בתוך המערכת, ו - , וזהו, חוץ מזה, חוץ מחבר, הוא היה דמות מבחינתי באמת מקצועית לפנות אליו, לקבל ממנה גיבוי ועזרה, לא רק מול הוועדת שימור, אני עבודה שלנו היא הרבה מעבר לוועדה, אני מאוד מודה לו, מאוד מצער אותי שהוא עוזב, למרות שאני שמחה בשבילך, שאתה יוצא לדרך חדשה וכיפית ומאתגרת, ואני ממש ממש מקווה שעוד נשוב לעבוד ביחד.

ציפי רון:

אני גם רוצה להגיד,

גיורא סולר:

אתה יודע מה אמר המושל הצבאי הראשון הבריטי של ירושלים? כן, אין קידום אחרי ירושלים.

שרון דינור:

זה (לא ברור) על העמדה של שחר פוני, אחרי ירושלים, זהו.

ציפי רון:

אבל אני, אני גם רוצה להגיד משהו קטן. מאז שהגעתי לתפקיד פה, ואתה משתתף מעת לעת בישיבות, התרשמתי מאוד מהדבקות במטרה, מהעוצמה של ההגנה על הדעה, ועל הרצון לקדם את הדברים, (לא ברור) היא נכונה, ולכן אני רוצה לך, שבכל מקום שתלך אליו תצליח, תעשה לך הד. (לא ברור).

לורה ורטון:

וגם טוב. אני רוצה להגיד משהו?

גיורא סולר:

אני אמרתי, שיהיה בהצלחה, וניפגש (לא ברור).

לורה ורטון:

אוקי, אני גם מאחלת לך שתמשיך להיות, ישר, ללכת עם הגבולות והערכים והמקצועיות שלך, ולא לקבל, וזה גם טוב, זה חשוב.

ציפי רון:

תחסר לנו כאן.

רועי לביא:

תודה לכולם. אני אגיד שתי מילים, אחד, אני חושב שיש משהו ב - , בפוזיציות מהסוג הזה, שהם, יש בהם מתח מאוד מאוד גדול, בין איזה שהיא מקצועית, לבין איזה שהיא צניעות שנדרשת אל מול עמדות שהן אחרות, שהמקצועיות היא לא הכול, והיכולת לאזן בין שתיהן היא הקושי מבחינתי הגדול. בטח בעולם השימור, שיש בו המון סובייקטיביות, ויש בו המון אמיתות, ועם זאת אני כן רוצה להגיד, שאני מאוד מאוד מקווה, אני אגיד בקונטקסט של וועדת השימור, שוועדת השימור תהיה וועדה שיותר חרדה על השימור, שתהיה וועדה שיותר אכפת לה, מהנראות של העיר, כי זה מה שהתפקיד שלה, יהיו עוד אחרים, שילחמו, על הפיתוח של העיר, בימינו יש הרבה שהדגל הזה חרוט להם, ויהיו אחרים שהם ידאגו שהפרויקטים יצאו לפועל. אני לא חושב שצריך להיות מנותקים מה זה, אוקי, אחרת אתה לא רלוונטי. אבל יש כוחות ואיזונים, והתפקיד של וועדת שימור, היא למשוך למקום שאכפת לו מהזהות ומהשימור של העיר, גם לטובת מי שגר בה היום, וגם לטובת מי שיגור

בה בעתיד. אני חושב ש - , כשאתה מסתכל על, דף גמרא ואתה רואה את, את המבנה שלו, אתה מבין איך עיר צריכה להיבנות. מצד אחד, יש לו את הטקסט שעליו הוא מבוסס, את המשנה למה, בבסיס. ואחרי זה במשך 200 ו - 300 שנה של דיונים (לא ברור) אנשים דנים בטקסט הזה, אבל הטקסט הזה נשאר שם, ואחרי זה בא רש"י ובא (לא ברור), אבל הטקסט שממנו התחילו נשאר, נוכח על הדף, אף אחד לא מוחק אותו, מפרשים אותו, עושים לו לפעמים הפוך על הפוך, אבל הוא נשאר שם, והדף הזה מצליח כל דור לקבל עוד מטען, ועוד מטען, רק בגלל שלא מחקו את המטען הבסיס שלו, ואני אומר את זה בוועדה הזאתי, אני חושב שאנחנו לא עושים מספיק, אנחנו לא עושים מספיק כדי לא למחוק את הדברים האלה, ולפעמים אנחנו לא מאזנים מספיק טוב לעניות דעתי את ה - , את הערכים. לא עלינו המלאכה לגמור, אבל אנחנו לא בני חורין (לא ברור) ממנה, ואנחנו חייבים, חייבים להתאמץ, וזה הסיבה שבאתי לעבוד פה, כי העיר הזאתי יקרה לי, הרבה יותר מאשר כל דבר אחר, והיא קיימת בזכות ההיסטוריה שלה, בזכות העבר שלה, ובזכות החיים שיש בה היום, בסדר? את שלושת האלמנטים האלה צריך לשמור ולהכניס לתוך הדבר הזה, וזהו, אני מאוד מאוד מודה לשרון, ולכל המחלקה, אני חושב שב - , בשנתיים האחרונות, המושג שימור בירושלים קיבל באמת תפנית מבחינת הדימוי שלו, אני חושב ש - , אנחנו רק בתחילת הדרך של הבנה עמוקה ושינוי שבו השימור יקבל חלק מהשיח התכנוני הרחב, הוא לא ייגמר רק בעיר ההיסטורית אני מקווה, והוא לא ייגמר רק בפרטי בניין, אלא כל הזמן נשאל את עצמנו את השאלה, של למה אנחנו עושים את זה, ומה יש פה במקום הספציפי הזה, כי אחרת אנחנו נבנה מלא פתח - תקוות, ומלא רמת - גנים, וזה סבבה, פתח - תקווה ורמת גן, אין לי שום דבר נגדם, אבל זה לא ירושלים.

שרון דינור:

רק לא ראשון.

רועי לביא:

ורק לא, סתם, זה בהקלטה, גם ראשון היא בסדר. אז זהו, אז תודה לכולם, באמת יש פה אנשים מעולים, אני חושב בכל הצדדים, תפתחו את הלב לדבר הזה, אל תבואו מקובעים, לתוך הדיונים, לכל הצדדים אני אומר את זה, זה מאוד חשוב, לפעמים ההרגשה היא שהדיון הוא סתם, שיש פה איזה הצגה, כל אחד בא עם הדעה שלו, ואנחנו לא עושים תהליך בתוכו, ואז זה באמת סתם. זהו.

ציפי רון:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

החכמת אותנו גם במה שאמרת כעת.

שרון דינור:

אני רוצה רגע, אולי אני לא נפרדת מאף אחד, אבל רוצה להגיד שבאמת, כאילו חשבתי כשאני מגיעה לשימור, קודם צריך לעשות כאילו את ה – HARD WORK, עבודה שחורה, לתקן כל מיני דברים שלא עבדו כמו שצריך, ורק אחר כך נגיע לפלזיר, גיליתי שזה לא תהליך לנארי,

רועי לביא:

נכון,

שרון דינור:

זה יכול להיות נורא כיף, באמת אני אומרת שיש הרבה דברים שאנחנו עושים מחוץ לוועדות האלה, שהם באמת מחזירים את הכיף לשימור, ורק החודש יש לנו גם את ההרצאות שויצמן השבוע, כיכב בהם אני מקווה,

יוחנן וייצמן:

לא, לקחת אותי למקום שאני הכי רוצה להיות בו, אבל בסדר. נדבר על זה אחרי זה. לא לפרוטוקול,

שרון דינור:

אבל אנחנו עושים הרצאות על שימור, ומגיעים קהלים לשימור, בדיוק עכשיו אנחנו עושים, היה לנו אירוע של סיורים, זה לא ענקי, כן, אבל על ה - , על היום של רחוב, המלך ג'ורג' חוגג 100 שנה מחר. אז אנחנו עושים, עשינו סדרה של סיורים, וגם עושים איזה אירוע סיום לסיפור הזה, ובספקטרום עכשיו שהם עושים כניסה לכל החללים, אז אנחנו, אתם מכירים את לילה לבן של ספקטרום, שהם עושים פה התארגנות של,

יוחנן וייצמן:

ממילא,

שרון דינור:

הופעות וכניסה לבניינים, משהו שמכניס אנשים לתוך הבניינים, זה נורא נחמד, כי יש לנו גם את הבניינים לשימור ואנחנו הולכים לעשות עם זה גם כן, באמת, יש הרבה הרגשה שאנשים רוצים לשמוע, וצמאים לזה, בעיר שלנו לגלות כאילו את הסודות, זה חלק מהסיפור, גם אם אתה רק סטודנט פה, לגלות את הסודות של העיר הזאת, את הדברים שלא כולם מכירים, זה חלק מהזהות שלנו, אני חושבת שזה ערך לשימור, וזהו, תודה.

חיים כהן:

רק שאלה, אמרת ש - , הרבה אמרו לך, לא לקחת את התפקיד,

שרון דינור:

כו,

חיים כהן:

למה?

שרון דינור:

למה? כאילו זה תפקיד שמייצר אנטגוניזם, א' הוא לא היה גורם בתוך המערכת שמתיעצים איתו, עכשיו הוא הרבה יותר במקום הגבוה, ואנחנו נראה שגם, גם היום אנחנו נראה שגם תוכניות סופר חשובות המערכת עצמה, לא מפנה תמיד, לא יודעת תמיד לפנות למחלקה לשימור בזמן, אז זה היה צריך למצב, זה עבודה נורא קשה, למצב את עצמך גם מול המערכת, שיהיה לך אמינות ומקצועיות מספיק, כדי שאנשים ירצו לפנות אליך, וגם כלפי חוץ, כלפי יזמים ותושבים שפשוט לא רוצים לעבור דרך, כי ברור ששימור הוא כאילו אנטי, כל הזמן להגיד שימור יכול לבוא עם הפיתוח, הוא יכול להשתלב עם הפיתוח, הוא יכול להיות חלק מפיתוח, וגם לפעמים להגיד, וואלה, לפעמים גם להגיד - לא, זה גם ערך שצריך לשמור עליו, זה משהו שנורא קשה, בטח בעיר שהיא מתפתחת על סטראידיים, זה כלומר, אני לא, אני הייתי לא הייתי רוצה לייצר לעצמי שם שהוא רק של מישוהו שמתנגד, זה ברמה אישית של מישוהו שמוביל התנגדות לפיתוח, או משהו כזה, זה האתגר המקצועי שלי האישי שלא, כאילו אה טוב שרון, היא עם השימור, היא לא תוכל לעולם להיות מהנדסת העיר גם בעיר אחרת, וזהו. בגדול זה הסיבות.

ציפי רון:

ואני רוצה להוסיף משהו בעניין הזה, אני חושבת ש - , לדבר מתוך ראייה רטרוספקטיבית, של הנושא הזה של השימור, שהתחלנו לדבר על שימור, ואני מדברת על שנות ה - 70, הסתכלנו עלינו כמו על חייזרים, מה אתם מדברים, מה בכלל רוצים, למה הכוונה? אני זוכרת אם נסתכל עם מה שקרוב אלינו פה, למשל ממילא, אז ממילא הייתה כולה מיועדת להריסה, 120 דווקא למחיקה, חוץ מהכנסייה, כי רק את הכנסייה לא יכלו להוריד, והייתה מלחמה שנמשכה שנים, על העניין הזה, ולא הבינו אותנו וצחקו, וקיללו, ואיימו, כל מיני, בכל מיני דרכים לא נעימות, היה לקדם את העניין הזה. אני חושבת שהיום אולי הבינו, שהשימור של הרחוב עשה אותו, השחזור של הבניינים שהיו מיועדים להריסה, היום הם שם עם המספרים השחורים, והמספרים השחורים על האבנים, זה לא שימור מושלם, אבל זה שימור, והיום כל קבוצה שמגיעה, וכל תייר שמגיע מסתכל על זה ומבין, שיש כאן ערך למקום, ערך היסטורי הרבה יותר מאשר איך שבנייה חדשה, כי הוא מעורר עניין, הוא מעורר תהייה, הוא מביא תיירות. אותו דבר, לגבי השכונות שסביב השוק, היו מיועדות כולם להריסה, והיום הם לשימור, וזה הלב הפועם של ירושלים. אז לא היה קל, צריך עור עבה, צריך הרבה נחישות, ואני, שרון עושה את זה היום. ואני רוצה לאחל לכולנו, המלצה בעניין הזה. אני רק אוסיף כשאנחנו נוסעים כתיירים לחו"ל, אנחנו הולכים לאזורים ההיסטוריים של רומא, ושל לונדון, ובכל מקום, אנחנו בודקים, באים לבקר, באים לבלות, אלה האזורים בדרך כלל שהם אזורי

התיירות, יש לזה משמעות גדולה מאוד, ועברנו איזה שהוא, (לא ברור) ואני מאאוד מקווה, שאנחנו (לא ברור), גם לרועי, גם לשרון הצלחה, בעיקר לוועדה הזאת, שנצליח לעשות.

גיורא סולר:

רעיון לכנס, רעיון לכנס מקצועי,

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

מישהו עוד רוצה לומר?

לורה ורטון:

אני גם, חוץ מכל ההשתתפות שלך בוועדות האלה מאוד הוסיפה בעיני, ואני שמחה ש - , שהיית פה, ואני מקווה מה שאמרת, נקלט אצל כולם, כי הם היו חשובים. ואני גם מאוד שמחה שהצלחת לשכנע את שרון לקחת את התפקיד.

רועי לביא:

תודה.

לורה ורטון:

תודה.

יוחנן וייצמן:

זה אני מצטרף למה שהיא אמרה, אני גם שמח שהצלחת לשכנע אותה, אני מאוד רציתי שהיא תבוא, אפילו שאני אומר בקול, אם היא הייתה מתייעצת איתי, הייתי אומר לה - לא, אבל אני מאוד שמחתי שהיא באה, ובאמת תודה לך.

שרון דינור:

טוב, תודה. בנימה אופטימית, נעבור לתיק שלא קרה פה כלום מפעם אחרונה שראיתם אותו, אבל צריך לעשות פה החלטה, זה תב"ע שבדוד ילין 34, אני אזכיר לכם, רגע. היום הם לא מגיעים, נכון לפעם נוספת?

מורן בן זיו:

לא, פעם שעברה לא הגיעו,

חיים כהן:

אני ביקשתי שהם יגיעו,

שרון דינור:

אוקי, אז אתם זוכרים מה,

חיים כהן:

ביקשתם תיאום, וביקשתי שהם יבואו.

שרון דינור:

תיאום לא היה, אבל אני רק אזכיר לכם,

חיים כהן:

הם לא ניגשו, לא דיברו?

שרון דינור:

אף אחד לא, לא עשה איתנו תיאום, אבל מה שכן יש לנו פה, אז אזכיר לכם, יש פה שתי חלקות צרות, אנחנו מדברים על חלקה אחת, זאתי שצבועה פה בכחול,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

היא סמוכה לבניין היסטורי נוסף שהוא היום בית כנסת, בעצם מציעה בינוי מלא, לאורך כל החלקה, מה שגם החלק הזה אגב הוא חלק היסטורי, אמנם פחות איכותי, אבל. עכשיו מה שזה אומר, זה אומר שני דברים, אחד, שהבינוי החדש, יסתיר לחלוטין את כל הפתחים של הבינוי ההיסטורי, זאת אומרת הוא משאיר איזה שהוא פער זעיר, בשביל להעביר כאילו רק ב - ,

חיים כהן:

מה המרחק?

שרון דינור:

הוא מרחק של פחות ממטר, אבל יסתיר לחלוטין ויאטום. והדבר השני, זה שהחיבור שלו לחזית ההיסטורית שאנחנו רואים פה, היא חיבור שגם גורע. ואז בעצם מה שנוצר לנו, רגע, באמת זה רק נשמרת מכל הבניין היפה זה רק חזית אחת, שיהיה חזית רגע, הזאתי.

חיים כהן:

זה בניין לשימור?

שרון דינור:

זה הדבר היחיד שיישמר לנו.

חיים כהן:

זה בניין לשימור?

שרון דינור:

הוא נכלל ברשימת שימור מוצעת, מה שאנחנו קוראים עבר סקר.

יוחנן וייצמן:

בוא נגדיר את זה אחרת, הוא הוועדה לא אישרה אותו לשימור,

שרון דינור:

הוועדה לא, לא הביאו אותה,

יוחנן וייצמן:

לא דנה בו עדיין,

שרון דינור:

לא דנה, הוא לא ברשימת שימור הוא רק, יש איזה יש לנו סקר.

רועי לביא:

יש איזה שהיא הווה אמינא?

יוחנן וייצמן:

מה?

רועי לביא:

שהמבנה הזה לא, לא ראוי לשימור?

יוחנן וייצמן:

אבל לפחות החזית שלו אולי לשימור?

שרון דינור:

לא, הוא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בפרט הקוצים האלה שמזכירים לי את הבית שלי.

רועי לביא:

נכון.

שרון דינור:

הם אמורים לחזור.

ציפי רון:

גם הבניין שלוקח את הזווית של הרחוב בעיגול עם חזית מעוגלת, היא גם,

רועי לביא:

הוועדה היא זו שמגדירה מבנים לשימור,

יוחנן וייצמן:

טוב,

רועי לביא:

הוא לא הוגדר, הוראות כן הוגדר,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו כעת בדיון, כן, אנחנו כעת פה. אנחנו כעת פה, ומקבלים את הוראות שימור, ו - , נלך לראות.

שרון דינור:

יש לי את המצגת שלהם.

ציפי רון:

שרון.

יוחנן וייצמן:

אין נפש חיה.

ציפי רון:

שרון, שרון.

יוחנן וייצמן:

אין נפש חיה.

ציפי רון:

הוא לוקח את הסיבוב,

שרון דינור:

אנחנו ביקשנו לשמור עליו, אנחנו ביקשנו לשמור עליו. בעצם אם אתם רואים את החוות דעת שלנו, אנחנו ביקשנו שאפשר, להוסיף קומות על הקיים, אבל ביקשנו לא לעשות, להציע בינוי בשטח החצר בכלל, זהו בעצם. כל השאר אמרנו מה אפשר.

יוחנן וייצמן:

שוויקי ביקש זום?

מורן בן זיו:

כן, שלחתי לו,

יוחנן וייצמן:

שלחת לו.

מורן בן זיו:

כשהוא יהיה בפנים אני אאשר אותו,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר.

מורן בן זיו:

אני אדבר איתם או שאני אתקשר אליהם?

שרון דינור:

סליחה, זה 3 מטר מרווח.

יוחנן וייצמן:

שלושה מטר.

שרון דינור:

כן.

יוחנן וייצמן:

בסדר, 3 מטר זה כבר נשמע הגיוני יותר.

שרון דינור:

לא במקום. הבינוי אתם רואים הוא נצמד באפס, ברבע מהחזית נגיד, ואז הוא מתחיל להתרחק.

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו, מה יש שמה בצד הבא, בחלקה הצמודה?

שרון דינור:

יש עד כמה שאני הבנתי בית כנסת, אני לא יודעת אם יש, זה בית כנסת,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

זה הבית כנסת,

יוחנן וייצמן:

זה הבית כנסת מהצד ההוא, לא, תראי לנו את הצד של מתתיהו, כעת אנחנו דוד ילין.

שרון דינור:

כן, כן, אני אראה, ברח לי.

יוחנן וייצמן:

הנה יופי, הבית כנסת,

שרון דינור:

יש פה את החלונות האלה,

יוחנן וייצמן:

שם הם מתרחקים, כי כנראה הבית כנסת.

שרון דינור:

כאן 3 מטר, כאן היצמדות, כן,

יוחנן וייצמן:

לא, כאן כנראה לא היצמדות, היצמדות לקו חלקה, כאן היצמדות קיימת היום.

שרון דינור:

היא קיימת בבינוי שהוא, אני לא יכולה לקרוא לו עבירה, כי הוא היסטורי בפני עצמו, אבל הוא בינוי שהוא לא מוסדר, הוא לא חלק מהבינוי,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל שם, בסדר, אבל אין סיבה לא לתת להם אפס אם השני קיבל את זה, כל כך הרבה שנים,

שרון דינור:

השני לא קיבל אפס, השני בנוי על אפס, כמו שהם היו בנויים על אפס.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

אני ראיתי במפות ההיסטוריות שזה היה בנוי ככה, נו, זה ננוגע רק בפינות.

יוחנן וייצמן:

מהזווית כאילו,

שרון דינור:

כן.

משה גורא:

כשבאים לחלון העליון, יש שמה בית כנסת שמה.

יוחנן וייצמן:

הם לא סותמים את הבית כנסת. הם לא מתכוונים בכלל, האגף ההוא הימני, נשאר איפה שהוא.

משה גורא :

הבניין ליד,

יוחנן וייצמן :

לא, אם הוא עולה לא אכפת לי.

שרון דינור :

יש פה,

יוחנן וייצמן :

לא, שמה הוא נסוג, שמה הבית כנסת נסוג.

שרון דינור :

איפה הוא נסוג? הבית כנסת הוא לא,

יוחנן וייצמן :

הוא תואם?

משה גורא :

לא, לא, בצד ימין.

שרון דינור :

הבית כנסת מונולית כל הזמן.

משה גורא :

לא, צד ימין, בצד ימין.

יוחנן וייצמן :

אפשר כעת את העכבר יופי.

שרון דינור :

אבל זה לא נסיגה, זה סנטימטרים. זה לא.

יוחנן וייצמן :

זה סנטימטרים ממש?

שרון דינור:

זה לא, אפשר לראות פה.

משה גורא:

לסגור את זה.

שרון דינור:

אבלמה הם לא מגיעים, אני לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

אני גם לא יודע.

שרון דינור:

מי זה האדריכל פה?

דוד היימן:

ברכה כהן.

שרון דינור:

וייצמן, זה לא היה בדיון אצלכם במקומית?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני חושב שחיים הוריד את זה גם במחוזית.

שרון דינור:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

אם זה היה במקומית, אז אני ביקשתי להוריד במקומית, היה איזה תיק שביקשתי להוריד.

חיים כהן:

באותו יום.

יוחנן וייצמן:

אתם דוד ילין?

דובר לא מזוהה:

כן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו עשינו מאמצים לעמוד בלוחות זמנים אתכם.

שרון דינור:

שמתי לך את המצגת.

ציפי רון:

איציק רוצה להיכנס ב – 20:12 לדיון,

מורן בן זיו:

בסדר.

ציפי רון:

הוא רוצה ב – 20:12. מה?

שרון דינור:

מה זה? מה זה הסימנים?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

לא הבנתי את שפת הסימנים.

יוחנן וייצמן:

את הסימן הזה, את לא מכירה?

שרון דינור:

כן, אבל לא הבנתי למה,

ציפי רון:

רגע, את זה את מכירה ואת זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

לא, מכירה, מכירה. זה כשאני עושה הדרכות על הצר, אומרת כן, עד 1900. אתם רוצים להתחיל?
וייצמן, היא יכולה להתחיל?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, כן.

ברכה כהן:

שלום לכולם. אנחנו מדברים על תוכנית בדוד ילין 27, על תוכנית בעצם בסמכות הוועדה המחוזית, יש לנו שמה, אותו תוכנית את מה שאנחנו רואים פה הנושא של לשמור, אנחנו נמצאים כאן היום, היות שהמבנה הוא בעצם מבנה לשימור, זה אחד הדברים שהתוכנית דנה בהם. לוקחת מבנה בן שתי קומות, מעל קומת מרתף, 5 יחידות דיור, קומת מבנה, נראה לי שתי פינות, היה חלק מקורי, (לא ברור) ושינויים, כמובן הכול בהתאם למה שקבע התיק תיעוד. המבנה בתחום המער, מע"ר צפון שנותן לנו 5 קומות, המבנה מצוי בתחום העיר היסטורי, ומופיע ברשימת השימור. יש לנו פה את מפת המדידה של האזור, אנחנו רואים בעצם הוא יושב ממש על פינה, פינה צומת, כאשר יש המבנה, הקיים מצוי בחלק הפנימי, וחדר משק על הפינה ממש על קו אפס, חזיתות המבנה יש לנו פה בעצם,

חיים כהן:

מה המרחק בין הבניין הזה לבניין הצהוב?

ברכה כהן:

סליחה, איפה?

חיים כהן:

מה המרחק?

רועי לביא:

(לא ברור) אחר זה,

ברכה כהן:

זה?

יוחנן וייצמן:

באזור הצפוני יותר.

חיים כהן:

איפה שבית הכנסת.

ברכה כהן:

הצפוני.

חיים כהן:

איפה שבית הכנסת.

ברכה כהן:

יש פה את הפחונים, אלה שבנויים בין ה - , המרווח עצמו זה כמו שזה נראה, זה באזור ה - 4 פלוס.
אבל פה,

יוחנן וייצמן:

התוכנית המוצעת יש 4 מטר,

ברכה כהן:

אנחנו לא נוגעים.

יוחנן וייצמן:

אתם לא נוגעים, אבל אתם עולים לגובה.

שרון דינור:

מה הקשר הפחונים בכלל לא התייחסנו אליהם.

ברכה כהן:

יש שם פחונים.

שרון דינור:

זה מחוץ לזה.

ברכה כהן:

כן, כן, זה לא פחונים ב - , השטח שלנו הוא הקו הכחול, המבנה המקורי הקיים מצוי על הקו הכחול
בחלק הצפוני, אוקי, זאת המבנה שאנחנו רואים מ – 4,

חיים כהן:

לא על הפחונים, אני מדבר יש צמוד, מצד שמאל, יש שמה בית הכנסת,

ברכה כהן:

הבית כנסת הזה,

חיים כהן:

כן,

ברכה כהן:

אוקי,

חיים כהן:

הבית כנסת הזה אני מדבר, מה המרחק,

ברכה כהן:

אנחנו שומרים על 3 מטר מרחק נקי, לאחר הבנייה המוצעת שלנו.

חיים כהן:

זה לא מטר כמו שאמרת.

שרון דינור:

אמרתי כבר תיקנתי עוד לפני זה בהצגה,

ברכה כהן:

לא, לא, זה היה, זה היה.

משה גורא:

החלק הצפוני.

חיים כהן:

בסדר, החלק הצפוני לא מגיע.

ברכה כהן:

אנחנו לא נוגעים בחלק הצפוני.

משה גורא:

דרומי?

ברכה כהן:

לא, עולים על המבנה, על קו.

שרון דינור:

החלק הזה, אתם ממשיכים לעשות. בחלק הזה יש לכם בנייה חדשה שמכפיפה בנייה,

ברכה כהן:

כן,

שרון דינור:

לא מקורית, שממשיכה את הקו הזה.

ברכה כהן:

לפי הבנייה של הפנייה של היועצת שימור, הבנייה גם, הוא הקדמי ש - , שרון, הצבעת עליו הוא גם,

אנה לדיז'נסקי:

שם היה מדרגות.

ברכה כהן:

אוקי, אז כפי שאנחנו אמרנו, הנה זה בעצם המבנה הזה, שרון, זה בעצם המבנה הזה. הטיח הזה אמנם הוא נראה מבנה טיח, הוא נראה שונה מהמבנה המקורי, אבל זה בעצם מאותה תקופה. אוקי. זה בעצם תוכנית הקרקע, מה שחשוב לראות שבעקבות החשיבות של המבנה, הקיים המקורי, יצרנו בעצם ניתוק בין הבנייה על מנת שהמעבר המפולש הזה יהיה הוא זמין וחשוף, זה דבר אחד. דבר שני, בעצם שימור החדר חוץ הזה מבחינת התוכנית שלו,

לורה ורטון:

מה זאת אומרת חדר חוץ?

יוחנן וייצמן:

המבנה הפינתי הזה.

ציפי רון:

המבנה הפינתי.

ברכה כהן:

בהמלצה, (לא ברור).

חיים כהן:

חלון אחד שלא,

רועי לביא:

זה לא מקורי,

חיים כהן:

חלון,

יוחנן וייצמן:

חלון ההמשך, צפון הבניין ה - , יש לקיר,

יוסף פלבני:

כל חלון שיש להם אני נסוג 3 מטר.

שרון דינור:

נשאל אותו.

חיים כהן:

3 מטר.

משה גורא:

בוא נראה,

חיים כהן:

זה מה שאני רוצה לראות.

יוסף פלבני:

יש לנו 3 מטר מכל חלון,

חיים כהן:

כל חלון יש לך 3 מטר?

ברכה כהן:

זה הקו מנחה.

יוסף פלבני:

זה קו מנחה שלנו, זה קו מנחה.

ברכה כהן:

המידה מופיע בצבע אדום, רוצים שזה יבלוט, אני מקווה שרואים את זה, אוקי, זה המאפיינים של הקומה הזו, אגב שרון, לעניין מה שאמרת קודם,

שרון דינור:

כן,

ברכה כהן:

האזור הזה, בעצם השתחרר, למרות שפה יש בעצם מבנה מקורי, הוא בעצם משתחרר בעצם מעלית שיושבת שם.

שרון דינור:

מה זה השתחרר? אבל אתם עושים שם בינוי, לא הבנתי שזה השתחרר.

ציפי רון:

יש גם מעלית,

שרון דינור:

אתם מפרקים ובונים מחדשים משהו אחר,

ברכה כהן:

כן, על הדבר הזה.

שרון דינור:

הבנתי שאתם בונים שם משהו חדש.

יוחנן וייצמן:

באיזה קומות? באיזה קומה? מהקומות התחתונות?

שרון דינור:

זה שוחרר ונכבש מחדש, ממש כמו עם המורדים בסוריה.

רועי לביא:

אפרופו.

ברכה כהן:

אוקי, זאת אומרת זה ה - ,

שרון דינור:

אין שם שום דבר מאחורה, אני לא יודעת מה יש מאחורה, אם יש פתחים, או אין פתחים של הבניין של הבית כנסת, זה אנחנו,

ברכה כהן:

נכון להיום בנוי שם בניין מקורי, אז לא,

שרון דינור:

בסדר, הייתם בפנים,

ברכה כהן:

כן,

שרון דינור:

אתם יודעים להגיד,

ברכה כהן:

לא, זה קיר אטום, זה קיר אטום, זה, יש גם,

שרון דינור:

הבית כנסת הוא אטום, זה השאלה.

יוסף פלבני:

כן,

ברכה כהן:

המוצר הזה כן,

ציפי רון:

אפשר לראות בתמונה?

שרון דינור:

אני לא יכולה,

ציפי רון:

שרטוט, השרטוט יש שם,

שרון דינור:

איך את יודעת? אבל אף אחד לא שם תיעוד על הבית כנסת, דיברתי על בית כנסת, יש חלון שנחסום לו, או משהו כזה, זה מה ש - ,

אנה לדיז'נסקי:

אבל החדר מדרגות הזה נבנה יחד עם ה - ,

שרון דינור:

הוא פשוט כאילו בגלל שהוא לא באבן,

ברכה כהן:

נכון, הוא מטיח, זה היה השאלה הראשונה ששאלתי,

שרון דינור:

אני לא יודעת מה,

ברכה כהן:

טיח, זה הדבר הראשון ששאלתי את אנה, איך יכול להיות שמבנה הצמוד בטיח כל כך שונה,

שרון דינור:

הסתכלתי עליו במפות ההיסטוריות, תיכף אנחנו נפתח אותם.

יוחנן וייצמן:

כן, בוא נמשיך הלאה. זה קומת קרקע, הלאה.

ברכה כהן:

זו קרקע, זו א',

יוחנן וייצמן:

הלאה,

ברכה כהן:

וזו הטיפוסית. אין פה הרבה שוני ממה שראינו קודם, והכי חשוב,

יוחנן וייצמן:

עכשיו כמה קומות אתם תהיו מדוד יליו?

ברכה כהן:

5 מעל,

יוחנן וייצמן:

5 מעל מתתיהו,

ברכה כהן:

מתתיהו.

יוחנן וייצמן:

6?

ברכה כהן:

לא, זה אותו דבר, אין שם הרבה. איפה, המבנה החדש הוא 5 ממש, המבנה, המקורי הוא 5 פלוס מרתף,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ברכה כהן:

אני לא (לא ברור), לפחות איזה 5,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אין בעיות,

שרון דינור:

כמה קומות?

יוחנן וייצמן:

מצידי הכול בסדר.

ברכה כהן:

אנחנו מציעים,

יוחנן וייצמן:

בעצם המבנה מה שאת קוראת לו המקורית, את יכולה להראות לנו הדמיה מדוד ילין,

שרון דינור:

אני רוצה לשאול אתכם,

יוחנן וייצמן:

הדמיה ממתתיהו כאילו את הקיר, את החתך.

ברכה כהן:

אני יכולה להעלות את הגרמושקה, וזה, וזה אני,

שרון דינור:

כן, תראי לי את ה - ,

ברכה כהן:

במצגת.

רועי לביא:

יש שמה קומת קרקע (לא ברור)?

ברכה כהן:

יש שמה שיפוע קל, כך שבעצם במבנה,

חיים כהן:

בסדר, אין בעיה,

ברכה כהן:

למבנה המקורי מוסיפים 3 מעל 2, והמבנה, והאזור החדש הוא בעצם 5.

יוסף פלבני:

נכון, כאשר בגלל השיפוע, אז לא יהיה מרתף בחדש.

ברכה כהן:

בחדש לא יהיה מרתף, בדיוק, זה מה שהשיפוע יצא.

שרון דינור:

תגידו רגע, אני רציתי לשאול אתכם, כאילו אני חושבת שאפשר להגיע לפתרון שהוא, אולי סוג של פשרה, אבל אם הייתם מציעים, החזית פה היא נורא יפה, איפה שאני מסמנת עם העכבר שרואים אותה מהרחוב, יש פתחים מאוד מאוד מיוחדים. אבל אם הייתם מציעים מעלית מדרגות, בחלק ש - , מה שקראת לו השטח הכבוש,

גיורא סולר:

משוחרר.

שרון דינור:

המשוחרר, היית מציעה את המעלית מדרגות שלך פה, ובונה, לא בונה בחצר, אבל בונה תוספת קומה מעבר, למה שמוצג פה היום, כדי,

חיים כהן:

לשמור,

שרון דינור:

ושומרת את החצר, אז אני מרגישה שהיינו מגיעים ל - , לסיטואציה, אני לא יודעת למי להפנות את זה, יותר,

חיים כהן:

הבנת? יוסי, הבנת מה שהיא אמרה?

יוחנן וייצמן:

ההצעה היא להוסיף עוד קומה מהמבוקש,

שרון דינור:

את זה לבטל,

חיים כהן:

בתנאי שתשמור את החצר.

שרון דינור:

חוץ מהמעלית מדרגות, אבל שהם יסתובבו.

חיים כהן:

מה זה לא?

ברכה כהן:

קומה אחת על המקורי.

יוסף פלבני:

אני שומר,

ברכה כהן:

בעצם שזה עוד שתי דירות בכל, כל קומה יש לנו שם שניים, קומה ל - 3 מעל הקיימות,

חיים כהן:

וכנגד זה יורד לך, תשאיר לי את החצר לשימור, כי זה, זה נותן לי מענה לחזית גם שנותן לי לכיוון דוד ילין.

יוסף פלבני:

הבנתי, אבל החצר הזאתי בעצם, בגלל זה אני מקבל גג גם על הקיים, וגם על החדש. אני עולה בעצם, נכון? שרון, אני מעלה בעצם,

שרון דינור:

אני אומר, אתה לא הבנת, אני רוצה לבטל את כל הבינוי הזה שהוא צר, הוא מיותר, והוא לא אפקטיבי, ואני יודעת בינינו שגם תכנון עיר, המלצה שלהם,

משה גורא:

הוא שואל כמה מטר,

חיים כהן:

כמה מטר?

משה גורא:

כמה מטר את מורידה לו, כמה מטר,

שרון דינור:

אני לא יודעת, כי אני חשבתי על זה הרגע, בוא נראה, כתוב כאן דירה של 54, זה 54 כפול 5 קומות
שאמרת שיש,

יוסף פלבני:

כפול 5?

ברכה כהן:

כן,

יוסף פלבני:

לא, אני חשבתי רק קומה אחת, תשאירי את זה בעצם (לא ברור) את החצר אני אשמר, ומעל את זה
לעשות בינוי,

שרון דינור:

לא, אתה לא יכול לעשות, כי זה ממש,

יוסף פלבני:

לא, ואז בעצם אני משמר חצר,

שרון דינור:

לא, לא,

יוסף פלבני:

כמו באירופה.

שרון דינור:

זה לא, זה קומת עמודים מקורה במקרה הטוב,

יוסף פלבני :

כן,

שרון דינור :

וזה לא,

יוסף פלבני :

זה קומת עמודים מקורה,

שרון דינור :

לא, אז לא, זה לא הצעה שלי, זה בסדר שתגיד לה - לא, אבל אני חושבת, אני מציעה לך לעשות,

משה גורא :

(לא ברור) קומה, בלי ה - ,

גיאורא סולר :

זה לא רק חצר, זה המבט לחזית.

שרון דינור :

בדיוק, המבט על החזית פעמיים,

יוסף פלבני :

אז אני אסביר, אבל הבעיה,

שרון דינור :

פעם מהכיוון הזה ופעם מהכיוון הזה. פעם מהצומת, כלפי החזית ההיסטורית של הבניין,

חיים כהן :

שרון, מה שאת,

שרון דינור :

מקורי שלך, פעם אחת,

חיים כהן :

ההצעה המקורית שלך, בעצם, מה שאת מציעה בעצם זה לא לבנות בחזית,

יוחנן וייצמן:

לבטל את הבניין הדרומי,

חיים כהן:

אבל אז נוצר מצב, ש - , מפסידים מזה 4 קומות,

שרון דינור:

א', מה שהוא,

יוסף פלבני:

5,

שרון דינור:

סליחה, מה שהוא מציע עכשיו זה לא אומר שאוטומטית, אני יודעת מהתיאום שאני בדקתי עם תכנון עיר, אני לא יודעת מה הוועדה תחליט אבל תכנון עיר רצו אפילו לדחות אותו לחלוטין, אז אני אומרת זה שהוא מגיש את זה פה, זה לא אומר שזה מה שיאושר, זה התוכנית היא קיצונית,

חיים כהן:

זה שיקול דעת שלו,

שרון דינור:

התוכנית, אני אומרת בגלל זה בתוך השיקולים שלו, אני אומרת אם הוא היה מוכן,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

להגיד רגע, הסיכוי שאני מעביר כזה דבר, הוא כל כך נמוך, בוא נוסיף קומה פה, עם החדר מדרגות, מעלית בכיוון הזה, נראה לי הצעה הרבה יותר טובה.

יוסף פלבני:

זה לא, זה לא נותן מענה למה שהגשנו.

יוחנן וייצמן:

טוב, אולי ניתן לו, אולי הייתי הולך כן עם ההצעה שלו, אפילו הייתי מוריד לו, הייתי בוא ניתן אותה, ההצעה שעשינו בבית לקליטות, ובסוף אני לא יודע מה יצא ממנה.

שרון דינור :

יש את הגישה.

יוחנן וייצמן :

למבנה הזה,

שרון דינור :

אישרתם את הזה בוועדה,

יוחנן וייצמן :

כן,

חיים כהן :

שנייה, אני רוצה,

יוחנן וייצמן :

ביטלנו את המבנה הזה, אני נותן לו את המבנה הזה, פה נבקש ממנו את האזור הזה, בערך 3 קומות שיהיה פתוח.

שרון דינור :

זה לא הצעה רעה במהותה, אבל אז אני מקבלת,

יוחנן וייצמן :

ואז,

שרון דינור :

לא, החיסרון שלה, היא שאני עדיין מפספסת את החזית הזאת,

יוחנן וייצמן :

בסדר,

שרון דינור :

את החזית הזאתי שהיא מאוד מיוחדת, יראה רק מי שייכנס.

יוחנן וייצמן:

אז מי שיהיה במלון המתוכנן שמה ב – , במבנן במבנה של התברואה, במבנה שהוא,

שרון דינור:

בלשכת הבריאות,

יוחנן וייצמן:

אז לא יראה את זה, כן, מה באמת.

חיים כהן:

טוב, נו יללה, בוא, בוא נתקדם אנחנו סתם.

יוחנן וייצמן:

השאלה שוב, אני הצעתי, מוצא חן בעיניך ההצעה שלי שהיא חצי פשרה?

יוסף פלבני:

ולהוסיף עוד קומה למעלה.

שרון דינור:

תראו, אני רואה שזה, אני רואה שזה מוריד לך 4 דירות, ואני מציעה להוסיף לך, שתי דירות.

חיים כהן:

זה לא לעניין. זה לא ילך גם,

שרון דינור:

בסדר,

חיים כהן:

גם את ההצעה שלו, טכנית בזה, זה לא יעבור גם במחוזית, זה לא יעבור.

שרון דינור:

מה? ההצעה של יוחנן לא תעבור? למה? טוב.

יוחנן וייצמן:

לא, כשמדובר על להוסיף עליו (לא ברור).

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בעד, הלאה, בסדר. הלאה. זה הקומות,

שרון דינור:

זהו נגמר לדעתי.

יוחנן וייצמן:

תראי לנו שוב את התמונות,

חיים כהן:

אני רוצה לראות את ה - ,

אנה לדיז'נסקי:

אני בגדול רציתי לשאול,

יוחנן וייצמן:

יופי.

אנה לדיז'נסקי:

מה בעצם החשיבות הגדולה של החצר הזאת, זה רק חזית,

שרון דינור:

כן, את יכולה לדבר,

אנה לדיז'נסקי:

כי עם חדר מדרגות ממילא אנחנו למעשה סוגרים, כמעט חצי ממנו, והמצב לדעתי יראה עוד דבר מוזר, שיש על החזית ההיסטורית ולידו גוש, של חדר מדרגות הוא גם יש, כלומר חדר מדרגות אטום, בלי אף פתח.

שרון דינור:

לא הבנתי מה את מנסה להראות.

אנה לדיז'נסקי:

אני מנסה לומר, דווקא, אז לדעתי כן כדאי ללוות אותו עם בינוי כלשהו. כי התוצאה של בניין היסטורי, ולידו,

חיים כהן:

אני הייתי רוצה לראות את ה - , את המרחק הזה של הבית כנסת, זה 3 מטר אומרים לי, אבל איפה זה כן,

שרון דינור:

הנה פה 3 מטר.

משה גורא:

לא פה, שמה את החלק הצפוני.

חיים כהן:

הזה איפה? אבל אז אין חלונות אתה אומר, אין שמה חלונות.

יוסף פלבני:

שמה אין חלונות, שמה אין חלונות בדוק.

משה גורא:

שם יש,

חיים כהן:

ושמה אין חלון.

משה גורא:

תראה את התמונה רגע,

חיים כהן:

תראה לי את התמונה.

משה גורא:

לא זה, לא זה. הנה פה, זה כן (לא ברור). זה שהוא הציג,

ברכה כהן:

החדר משק נבנה בשנה הרבה יותר מאוחרת מהמבנה, במסגרת תוספות.

יוסף פלבני:

זה תוספת לא קשורה ל - , אפילו נראה לי שבלי היתר,

שרון דינור:

כן, הם בונים חדר מדרגות,

משה גורא:

את החלון הזה?

שרון דינור:

כן, כן, התשובה היא – כן.

חיים כהן:

אבל זה לא,

משה גורא:

בסדר, אתה מסובב את החלון. יש שמה איזה אפס.

ברכה כהן:

זה גם תואם עם ה - ,

שרון דינור:

בית כנסת?

משה גורא:

אם הם מסכימים הבית כנסת, אז,

ברכה כהן:

זה תואם במסגרת ה - , הישיבה הגישה תב"ע לפני 15 שנה בערך. ואז הם כבר הציעו לי לקבוע את זה, ולאטום הזה, ואז זה כבר הוסכם. זה עוד לא מומש, אבל זה כבר הוסכם.

חיים כהן:

הם יצטרכו להסתדר איתם.

שרון דינור:

להראות משהו?

ברכה כהן:

סיימנו.

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אוקי,

חיים כהן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

תמתינו כאן שתי דקות בחוץ, בסדר?

יוסף פלבני:

בסדר. תודה.

ברכה כהן:

יש פה את ההדמיה של זה, לשלוח לך את זה? מורן.

שרון דינור:

מה שאתם רוצים,

ציפי רון:

יש לך את זה כאן? זה כאן,

ברכה כהן:

מה זאת אומרת כאן? אני אשלח.

לורה ורטון:

לא, אם תשלחי אליה, אז נוכל לראות.

ציפי רון:

היא יכולה להראות לנו.

שרון דינור:

רגע, אני חושבת שראיתי את זה בנספח הבינוי, לא? לא היה את זה?

ברכה כהן:

לא, לא,

שרון דינור:

אין את זה,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו חוזרים.

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה.

יוסף פלבני:

אז מיצינו את כל הסעיפים?

חיים כהן:

כן, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

תמתינו אם יהיה לנו שאלות.

יוסף פלבני:

תעדכנו אותנו?

ברכה כהן:

תודה.

ציפי רון:

המעיל שלך, המעיל שלך.

יוחנן וייצמן:

טוב, מה אתם אומרים? אני לא הייתי נגד לאשר את זה, המרחק שהוא לוקח 3 מטר,

שרון דינור:

רגע, למה ההצעה שלך לדעתך לא הבנתי, למה אמרת שהיא לא תתקבל.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך את האמת, אני מאוד מאוד מאוד רוצה את ההצעה שלי, ואני אסביר גם למה, אני כבר רוצה לראות שמה 7 או 8 קומות באזור הזה, זה ממש משמח אותי. אני לא רואה איך זה קורה בתוכנית הזאתי, ולכן אני חושב שאם אנחנו נבוא ונגיד, נבוא מחר למחוז או לאמי ונגיד לו - תשמע, הנה כמו תשאיר את זה כמו שאת, תן לנו פה, אפילו את זה להוריד, כן, תן לנו פה חור גדול, ותקבל פה עוד קומה לא יעבוד,

חיים כהן:

זה לא יעבוד,

יוחנן וייצמן:

אם הייתי יודע שאני יודע, אם הייתי יודע,

שרון דינור:

ההיגיון של ההצעה שלך, לא, רגע שנייה, לא שמעת את השאלה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מבחינת השטח, הרחוב הזה הוא לא שווה ערך לקומה, אז למה לתת לו קומת פיצוי?

יוחנן וייצמן:

לא, בוא נשווה את זה במטרים.

שרון דינור:

במטרים, זה אולי הגבהה של הגג, זה בקטנה, זה לא איזה משהו,

יוחנן וייצמן:

נשווה מטרים, אל תתנו לי מטר יותר,

שרון דינור:

אוקי, בסדר, הבנתי.

יוחנן וייצמן:

אפילו הפוך, הייתי אומר משהו הפוך, הייתי אומר ככה, בוא נחליט מה גודל הגג, נחלק את זה ל – 3, ונבקש נסיגה פה, בדיוק במטרים האלה, זה לא,

שרון דינור:

אבל היום יש לך 54 מטר של דירה, אז תגיע למעט מאוד.

יוחנן וייצמן:

המבנה פה לוקח דירות של 54 מטר סך הכול?

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

כאן לוקח תראה דירה של 54,

יוחנן וייצמן:

המגדל הזה, המגדל שהוא עושה פה, זה דירות של 54 מטר?

ציפי רון:

כן, כן,

שרון דינור:

יש לך דירה בקומה, אז זה בסך הכול הכול,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

4 דירות,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו,

ציפי רון:

זה עם הקיר המעובד, זה 54 מטרים.

חיים כהן:

אין לו כלום, נו,

ציפי רון:

בסדר, טוב, זה דירה.

שרון דינור:

למה? יש לי שאלה, למה שלא נלך להצעה שאני אמרתי, וניתן לו עוד קומות? אוקי, ונגיד, אוקי,

חיים כהן:

כי זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה פחות,

שרון דינור:

לא, זה יוצא בול חברים, זה יוצא בול,

חיים כהן:

זה לא יוצא יותר אבל,

שרון דינור:

כמעט בול, כי אני אומרת לתת לו שתיים,

חיים כהן:

זה דירות.

שרון דינור:

אני אומרת לתת,

חיים כהן:

הבנו (לא ברור) דירות.

שרון דינור:

שתי קומות זה 4 דירות, זה מה שהוא מציע, הוא מציע 4, ואני אומרת 4, זה ה - ,

חיים כהן:

שתי קומות אתה תוכל להוסיף לו 4,

שרון דינור:

אני אומרת,

חיים כהן:

זה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תעלי את הנספח בינוי, ותגידי לי מה את יודעת להגיד למחוזית.

לורה ורטון:

בוא נקשיב לה.

שרון דינור:

א', אני לא הולכת למחוזית,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

רק חיים,

יוחנן וייצמן:

ביחד איתנו, ביחד עם מקומית, ביחד עם זה. את אומרת בוא נוריד את זה, וניתן לו פה עוד שתי קומות.

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

וכל מה שהורדנו פה.

שרון דינור:

אבל אני כאילו,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

שרון דינור:

תקשיבו אני מתבלטת, בקול רם, אני לא בטוחה אפילו שזה,

חיים כהן:

זה לא יהיה נו.

שרון דינור:

זה נורא גבוה, אני יודעת שאתה רוצה את זה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר באמת, שזה,

ציפי רון:

זה גבוה מידי, זה גבוה מידי,

חיים כהן:

זה גבוה, ולא יאשרו את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה נמוך מהמתוכנן באזור, במוח שלי, אבל,

ציפי רון:

לא נורא, אבל אם החלון.

לורה ורטון:

מה שממלוננו,

ציפי רון:

כל הזמן יאכלו שמרים, כל הזמן יאכלו שמרים, הכול יגבה. ואנחנו לא צריכים להכיל אותם.

שרון דינור:

טוב, תשכחו שאמרתי את זה, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

אני בעד ההצעה שלך, אני רק לא יודע איך עושים, אני לא יודע איך,

שרון דינור:

אני לא בטוחה שאני בעד ההצעה שלי,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני מפחד.

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור:

לא, מה שאמרתי, אני לא בטוחה שאני בעדה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בואי אנחנו מאשרים את התוכנית, בוא ננסה רק לסדר את הסעיפים שיעבדו,

שרון דינור:

רק יגידו מראש בהצבעה שאני נגד, אוקי,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נצביע בסדר, דרך אגב, נכון אני רוצה באמת להעלות נושא, רציתי את זה, להודעות יושב ראש, היה לנו את התיק, דווקא בית לקליטות, שלפני רגע דיברנו עליו,

שרון דינור:

איזה?

יוחנן וייצמן:

התיק של, בית לקליטות.

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי, אני אמרתי לאמי, שאת הסכמת להחלטה, הוא אומר - לא, את לא הסכמת להחלטה.

שרון דינור:

אני לא הסכמתי להחלטה,

יוחנן וייצמן:

לי היה הרגשה שאת מסכימה,

שרון דינור:

לא, הסכמתי,

יוחנן וייצמן:

תמורת הנסיגה הזאתי.

שרון דינור:

כל ההצעות שהם הציעו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הסכמתי,

יוחנן וייצמן:

אני אין לי טענות, לכן, לכן טוב שחידדת את מה שאמרת כעת, אני בעד שהדברים יהיו,

חיים כהן:

אז יללה, אז תעשה הצבעה לזה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

לורה ורטון:

אגב, אני גם אני חושבת שקיבלתי, קיבלנו תגובה מגיל שלא ממש בקשר איתנו.

יוחנן וייצמן:

בשנתיים האחרונים הוא לא עבד איתנו, כן

לורה ורטון:

אז זה לא ממש מתואם.

יוחנן וייצמן:

שמדיר אותנו,

לורה ורטון:

עם רווחה,

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר,

לורה ורטון:

לא, אני חושבת זה חשוב לדעת, כאילו זה, רק,

חיים כהן:

אני גם מעלה את הסוגיה הזאת, אני גם מעלה את הסוגיה הזאת,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו ככה, אנחנו מי בעד לאשר את התוכנית?

לורה ורטון:

רגע, אתה מדבר על הפליטים?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, מזמן,

לורה ורטון:

אוקי, לא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו כעת ביוסף מתתיהו דוד ילון, תיק. אנחנו מדברים על נסיגה של 3 מטרים, ובגדול התוכנית, התוכנית כפי שהוצגה בעצם,

לורה ורטון:

אני נמנעת, אני לא מוצא חן בעיני,

יוחנן וייצמן:

נמנעת, אחד נגד, אני בעד, בסדר.

שרון דינור:

אני נגד.

לורה ורטון:

את נגד?

ציפי רון:

אני חושבת שזה, לא ראוי.

יוחנן וייצמן:

התוצאות הצבעה זה 3 בעד,

לורה ורטון:

רגע, אני אלך עם שרון.

יוחנן וייצמן:

שינתה את דעתה, בסדר, אז 3 בעד. ו – 2 נגד.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא ננסח. א', אתם יודעים מה, בוא ננסח את ההחלטה אחרת, בגדול אני כבר אומר ככה,

גיורא סולר:

שרון, לסדר להם גיאומטרית לסובב את חדר המדרגות, בכל זאת לייצר מרווח כזה, לא לחזית, יהיה טוב, אבל,

יוחנן וייצמן:

רק בוא נכתוב, צריך לנסח, הוועדה סבורה ש - ,

ציפי רון:

זה פשוט,

שרון דינור:

אם אני אסובב, הם לא רוצים, כי אז ייווצר, יוחנן, יש אפשרות, גם בתוך המסגרת של ההצעה שלכם, לסובב את המדרגות, לעשות מדרגות עד, מדרגות מעלית עד לפה, וכאן לעשות אפילו מרווח קטן, שהוא לא בכניסה שמשאיר את ה - , חזית, אם יהיה, אם יהיה החלפה, והלובי יהיה,

יוחנן וייצמן:

אז צריך לשאול אותם, את רוצה להכניס אותם?

שרון דינור:

אם הלובי יהיה פה, זה יהיה הרבה יותר טוב, כאילו זה,

ציפי רון:

ולהרחיק את ה - ,

שרון דינור:

אפילו בתור לובי של מי ש - ,

ציפי רון:

רגע, שרון, ולהרחיק את המעלית מהקיר.

שרון דינור:

לא, המעלית,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

יכולה להיות על הקיר, כי זה,

ציפי רון:

אז הוא מסתיר את הכול.

שרון דינור:

כאן המעלית,

ציפי רון:

יזוז, להזיז,

שרון דינור:

אני לא יודעת, בגלל שכבר היום אין שם משהו, קשה לי להגיד מה יש שמה, כי התיק תיעוד, מראה באופן היסטורי יש שם בינוי של חדר המדרגות, הנה אני אראה לך את ה - ,

לורה ורטון:

הוא היה שם? דיברת איתו?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, נכנסים.

שרון דינור:

תראי זה פה,

יוחנן וייצמן:

אוקי,

שרון דינור:

מבטים 1, 4, הנה 1, ו - , 4, זה הקיר שיש מאחורה, אולי אפשר באמת. אנחנו רצינו לשאול אתכם משהו, רצינו לשאול אתכם משהו לגבי הבינוי, איזה שהוא שינוי שאנחנו חושבים שיכול להיות טוב, גם במסגרת הנפחים האלה, אם אתם בכל זאת תשנו שהלובי כניסה יהיה מפה, אוקי, והחדר מדרגות יהיה כאן, אולי כאילו להפוך את המעלית וזה, אז כאן עדיין הקיר יהיה חשוף, כאילו מי

שבא ללובי, אז זה יהיה יותר, כאן החלק (לא ברור), ואם המעלית תוכל לכיוון הזה נגיד, המדרגות לכיוון הזה, אז גם החלק הזה של הקיר, שראינו בתיק תיעוד שיש לו איזה שהוא משהו,

אנה לדיז'נסקי:

והלובי אפשר יהיה לעשות חלל כפול.

שרון דינור:

חלל כפול, אז זה יש לכם,

ציפי רון:

מאוד חשוב מאוד חשוב רק שנייה, מאוד חשוב לנו לשמר את המבט אל החזית הזאת,

ברכה כהן:

הולך רגל,

שרון דינור:

אני, אני, לא, לא קשור להלך רגל עכשיו, בתוך המסגרת של הנפחים האלה, אם הלובי שלכם יהיה כאן, יהיה פה חלל כפול של כניסה, אני שומרת את המבט לקיר ההיסטורי, המאוד איכותי שיהיה פה, ואז החדר מדרגות נצמד לקו אפס ההיסטורי שיש פה, שהוא כבר זה, כבר אולי המעלית יכולה למדוד, זה כבר באמת אני לא נכנס לפיציפיקיס אבל כדי שהחלק הזה שהוא חלק יפה, הקיר הזה,

ציפי רון:

שכל החזית הזאת תישמר,

שרון דינור:

אז יהיה לנו שימור, בתוך הבניין, אבל יפה, של לובי כאילו, של בניין, אדריכלית שימור עושה כאן כן, אתה אומר כל כך,

יוסף פלבני:

לא, שנייה, שנייה, אומר,

שרון דינור:

רק אהבה פה ב - ,

ציפי רון:

ויש תקדימים לזה בירושלים לשימור חזית בתוך בניין, חזית היסטורית בתוך בניין,

יוסף פלבני:

אבל אין שמה חזית, זה סורגים,

ציפי רון:

זה לא, לא, אנחנו הסתכלנו על הקיר הזה, הקיר הזה הוא בהחלט איכותי, אחרת לא היינו מתאמצים כל כך.

שרון דינור:

הנה כל החזית פה היא,

ציפי רון:

לא היינו מתאמצים כל כך לשמר אותו.

שרון דינור:

אנחנו ראינו בתיק תיעוד,

יוסף פלבני:

על האבן למטה.

שרון דינור:

על האבן פה ופה, כשנוריד את ה - ,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

הדבר הזה, ברור שיש פה חזית,

גיורא סולר:

מחליפים חדר מדרגות ולובי, פשוט מאוד.

שרון דינור:

כאילו עושים,

ברכה כהן:

זאת אומרת במקום חדר מדרגות יהיה שטח מפולש, חופשי.

ציפי רון:

כן, חדר מדרגות צופה אליו, כן,

שרון דינור:

שנייה רגע בינוי.

יוסף פלבני:

מעל השני קומות יהיה בינוי,

שרון דינור:

כן, ברור.

יוסי מדרגות,

שרון דינור:

כן, כן,

ציפי רון:

כן, כן,

שרון דינור:

ככה אנחנו מרגישים שזה יהיה,

ציפי רון:

ואז את המעלית להזיז קצת, אז מרוויחים את כל ה - , מרוויחים את כל החזית הזאת.

שרון דינור:

אני לא יכולה להתמודד עם הזה, וייצמן, זה ההצעה שלנו, אני לא מפצה אותך עכשיו על הדבר הזה, כי זה בתוך המסגרת של הבינוי שאתה הצעת, אז אין פה עוד, יכול להיות שאתה מפסיד כמה מטרים, אבל אני חושבת שבגדול אתה מקבל את מה שאתה רוצה, אז, תהיה שמח בחלקך.

ציפי רון:

בסך הכול יהיה בניין יותר איכותי,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

לא קרה כלום,

חיים כהן:

השאלה היא, שרון, אני מבין מה שאת אומרת, אבל רק שיהיה כפוף שזה ניתן באמת להזיז את המעלית, וזה,

ברכה כהן:

של התכנון לעבוד,

ציפי רון:

אבל אנחנו בשלב התכנון,

חיים כהן:

בוא נגיד ככה, רגע,

ציפי רון:

אנחנו בשלב התכנון,

חיים כהן:

שנייה,

ציפי רון:

בגלל זה זה מגיע לוועדה,

חיים כהן:

שנייה, שנייה, ציפי. תירגע.

ציפי רון:

מה אמרת?

חיים כהן:

תירגעי קצת,

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

זה לא,

חיים כהן:

אני אומר ככה,

ציפי רון:

לא להשתמש במונחים כאלה, בבקשה.

לורה ורטון:

זה ממש לא במקום,

ציפי רון:

לא להשתמש במונחים כאלה,

חיים כהן:

להירגע?

ציפי רון:

נכון,

חיים כהן:

למה? יש לזה, תלמדי אותי, שאני מבין.

ציפי רון:

אני אגיד לך אחר כך,

חיים כהן:

אחר כך, אוקי. שרון,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

ההצעה הזאת טכנית, אם זה ניתן, אין מניעה, אנחנו מסכימים, זה ניתן מתכוון תכנון עיר,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

שניתן באמת להזיז את המעלית שאפשר להזיז אותה. זאת אומרת אני הייתי מציע בכפוף שזה יהיה, ואם לא, אז זה חוזר למה שהחלטנו והסברנו גם, בסדר? מבחינתכם בסדר?

ברכה כהן:

עכשיו היה בסיור מוחות שלנו עכשיו בחוץ, עלתה גם איזה הצעה שיכול להיות שתיתן מענה קצת לקשיים שיש כאן. חשבנו על אופציה של קיטום, קיטום הפינה, הרי בסוף ה - , ההתעגלות הצרה והארוכה הזאת, ככל שהיא גובהת אז יוצרת את התחושה פשוט סימפטית, אבל חשבנו אופציה בעצם לקטום, את האזור הזה.

שרון דינור:

את הבינוי ההיסטורי, כן,

ברכה כהן:

ואז כאילו,

שרון דינור:

זה זה כאילו מה שיש פה.

רועי לביא:

כן,

שרון דינור:

כן,

ברכה כהן:

וכמובן שבקומת הקרקע תישאר הגדר ההיסטורית כפי שהיא, שטח יהיה לטובת גינה פרטית או משהו, בעצם בכפוף לזה, נקבל את העוד קומה למעלה, בכפוף לקיטום הזה כמובן יהיה לכל הגובה,

שרון דינור:

תודה, בסדר, נחשוב על זה תודה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יוסף פלבני:

קומה אחת.

רועי לביא:

לא הבנתי, אתם אומרים עכשיו,

יוסף פלבני:

לא, אם אתה, את מורידה בעצם לכל הקומות,

ברכה כהן:

כן,

יוסף פלבני:

שטח של,

ברכה כהן:

כן, אתה בעצם,

יוחנן וייצמן:

למה לא גינה? אולי תרחיב מדרכה? אם כבר.

ציפי רון:

אני לא חושבת, אני לא חושבת שכדאי לקטום את (לא ברור) הזה.

שרון דינור:

כאילו, הם מבקשים כאילו משהו דומה לזה,

ברכה כהן:

בכפוף לקיטום, אם אתה מחזיר את הקומה למעלה, מבחינת מטרים מגיע ל - , יותר שוויון, הפינה תחזור להיות חצר פה.

יוסף פלבני:

אבל זה קרוב ל – 80 מטר, כל הדבר הזה.

ברכה כהן:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

80 מטר בכל ה – 5 קומות אתה אומר,

רועי לביא:

לא 85 קומות, כל ה – 5 קומות ביחד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא 5 קומות,

ברכה כהן:

אפילו גם פה.

ציפי רון:

אבל אנחנו יושבים פה בוועדת שימור,

רועי לביא:

קטימה של מטרים בודדים,

ציפי רון:

זה ראוי לקטום את המבנה,

רועי לביא:

אתם משהו פה לא, לא, לא מבינים אחד את השני.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

חיים כהן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

הבנו יללה,

חיים כהן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

סיימנו.

חיים כהן:

תודה רבה.

דוד היימן:

משאירים את זה.

ציפי רון:

לא לקטום.

ברכה כהן:

תודה.

יוסף פלבני:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

טוב,

יוחנן וייצמן:

רק אני שואל את הוועדה, האם שני ההצעות שעלו פה כעת, בכלל לכתוב אותם וניתן יהיה לבחון או לא. נשארים בהחלטה הקודמת, ושלוש, יללה.

שרון דינור:

רגע, אבל ההצעה שאני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

רק שנייה אחת, אני רוצה שנייה אני רוצה שתגיבו,

שרון דינור:

ההצעה שאני אמרתי קיבלת,

לורה ורטון:

כן, ההחלפה,

חיים כהן:

כן, כן, ההצעה של שרון, כן לכתוב אותה. אבל,

יוחנן וייצמן:

ניתן יהיה לבחון.

חיים כהן:

שהם יבדקו שאפשר לעשות את זה,

ציפי רון:

הם מוכנים, הם מוכנים לקבל,

חיים כהן:

כן, הם אמרו, אם זה מסתדר.

ציפי רון:

אם מזיזים את המעלית, משאירים להם שם את המרווח, ואז מגלים את כל החזית,

יוחנן וייצמן:

אז עוד רגע, עוד רגע נלך, עוד רגע נלך ל - , בוא נבנה את שני הסעיפים ביחד. אני רוצה לעבור שנייה
נושא, נושא אחר, קיבלנו איזה מייל, אדריכלית דינור,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור מה – 4.1, תפתחי את המייל שלך.

שרון דינור:

רגע, שנייה,

רועי לביא:

זה לא קשור לתיק.

יוחנן וייצמן:

לא קשור לתיק הזה, ביקשתי לעבור נושא.

חיים כהן:

בוא שנייה נסיים את התיק.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הפוך.

שרון דינור:

שנייה עכשיו, רגע, מה? מה? על מה להסתכל? סליחה.

יוחנן וייצמן:

קיבלת מייל שמבקשים לדחות את הדיון של, 12:30 ל – 14:30.

שרון דינור:

אפשר לא להקליט שנייה? אני אגיד לך מה אני חושבת?

יוחנן וייצמן:

כן, אפשר לסגור את ההקלטה? מי סוגר?

ציפי רון:

רוצה להיכנס לדיון הזה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ציפי רון:

איציק רוצה בדיוק להיכנס לדיון הזה בזום, ב – 12:30.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

לא הולך? לא,

מורן בן זיו:

לא, רגע, הוא עוד שנייה.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נחזור לתיק הזה, בסדר, בואי לא הולך, לא הולך. אז אנחנו חוזרים לתיק הזה. ככה, סעיף א',

שרון דינור:

רגע על זה אנחנו חוזרים,

יוחנן וייצמן:

ננסח את ההחלטה פשוט, בעצם אישרנו את התוכנית,

שרון דינור:

אני אעשה את זה, אני אעשה את זה,

ציפי רון:

רק שנייה, מה החליטו לגבי 12:20 לגבי הדיון?

לורה ורטון:

עוד לא החליטו.

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

זה מה שאחר כך. עוד לא דנו, עוד לא דנו בזה, אנחנו עכשיו על זה,

ציפי רון:

עכשיו אנחנו חזרנו,

חיים כהן:

חוזרים לתיק, כן,

ציפי רון:

מסיימים את זה.

חיים כהן:

בדיוק.

ציפי רון:

טוב.

חיים כהן:

כן.

יוחנן וייצמן:

אדריכלית, תלמדי משהו כעת, מהרגע.

שרון דינור:

עוד משהו?

יוחנן וייצמן:

ביקשתי ממנה ללמוד.

שרון דינור:

הבינוי המוצע מקובל, יחד עם זאת, מקובל.

יוחנן וייצמן:

הוועדה סבורה כי ה - ,

שרון דינור:

במהלך הדיון,

יוחנן וייצמן:

תנמקי טיפה.

שרון דינור:

רגע, אני תיכף מרחיבה.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה כל כך רחוק, אני חייב לקום.

שרון דינור:

רגע, תיכף אני, אני אקריא,

חיים כהן:

יחד עם זאת, בדיון הועלתה הצעה, המעלית עם הלובי, כך שתיווצר קומה לובי כפולה.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

זה לא בשביל האוכל, בשביל שמי שייכנס פה רבע שעה, ירגיש זוועה.

ציפי רון:

מה זה זוועה?

יוחנן וייצמן:

ריח. לא, לא, אנחנו בדיון, בוא נמשיך, יש לך כוח לגלול ל - , להחלטה?

שרון דינור:

רגע, אני לא,

יוחנן וייצמן:

עוד לא סיימנו, בסדר.

שרון דינור:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כו,

שרון דינור:

רועי אומר ש - , הנושא הזה,

רועי לביא:

הדיון של סדר היום מה לפני, מה אחרי.

שרון דינור:

יש לנו באמת, תראה יש לנו דיונים פנימיים בסוף היום,

רועי לביא:

כאילו,

שרון דינור:

הם לא פנימיים, הם לא פנימיים, סליחה,

מורן בן זיו:

יש רק אחד, שיריזלי שהוא פנימי.

שרון דינור:

שיריזלי פנימי, אבל אני.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לשכנע אותך. חיים שמה?

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

אני נורא רוצה לארגן נסיעת, כמו השתלמות כזאת, חשבתי על יוון, יש כל מיני מקומות, כמו רודוס למשל, יש להם גם עיר עתיקה, עם חומה, עם עיר ההיסטורית, היא נראית כאילו, כאילו העיר נראית מיליון דולר, חבל, וגם עיר ההיסטורית וגם עיר חדשה, וגם טופוגרפיה. נכון? אז אם אתה מכיר מישהו משם גיורא, תגיד לי.

גיורא סולר:

מכיר.

ציפי רון:

גם במלטה.

גיורא סולר:

במלטה אני מכיר עוד יותר, כי למדתי שם, לא נעים שם, שונאי ישראל.

ציפי רון:

במלטה?

יוחנן וייצמן:

טוב, בואו נהפוך את הסדר יום, אני מציע חברים, בוא נהפוך את הסדר יום נקבל את ה - , מה?

רועי לביא:

עשינו מאמצים כבירים.

גיורא סולר:

כן, נכון.

רועי לביא:

אם זה בשביל לשמוע ולתת את ההזדמנות, לאנשים להשמיע את קולם, את זה יש לזה ערך.

לורה ורטון:

אחת מהסיבות אני אנסה לא לפספס, כי בעיני זה הזכות שנשארו.

ציפי רון:

גם איואנינה היא עיר לשימור, וגם שם הייתה קהילה יהודית גדולה.

לורה ורטון:

איפה?

ציפי רון:

איואנינה,

גיורא סולר:

הקהילה היהודית הזאת,

ציפי רון:

שומעת? שרון.

שרון דינור:

מה?

ציפי רון:

גם בעיר איואנינה, מצפון מערב יוון הייתה, זאת עיר לשימור, והייתה שם קהילה יהודית מאוד גדולה.

רועי לביא:

אני עשיתי פעם פרויקט,

שרון דינור:

אני זוכרת שיש שם מבצר, אבל אני לא זוכרת העיר עצמה.

ציפי רון:

מדהים,

רועי לביא:

וולוס,

לורה ורטון:

איפה?

רועי לביא:

וולוס, וולוס זה עיר מרתקת, היא לא שימורית היסטורית כמו זה, למרות שיש שם שכבות היסטוריות, אבל היא באמת עיר מעניינת מאוד מאוד.

לורה ורטון:

איפה היא?

רועי לביא:

היא נמצאת על החוף, זה עיר נמל קטנה, על החוף, כאילו באמצע הדרך בין סלוניקי לאתונה. נסעתי לשם, סדנה עם, יש שם סטודנטים, יש שם אקדמיה לאדריכלות בוולוס, בקיצור זה היה אחת

השבועות, באמת תענוג, ישבנו בסטודיו שם כל בוקר, בערב בטברנה, בבוקר חיכינו שההאנג – אובר יעבור וחזרנו לסטודיו.

יוחנן וייצמן:

תבקשי ממנה שתאשר לך, שהיא הבינה, בסדר?

ציפי רון:

הייתי פעם בכנס,

יוחנן וייצמן:

עוד דקה, עוד 3 דקות.

ציפי רון:

זה היה (לא ברור) כל ערב, של לרקוד על שולחן בטברנה אחרת, היה משהו מטורף. מרתקים.

רועי לביא:

בדיוק.

שרון דינור:

את ההחלטה.

לורה ורטון:

חושב לשמור חזית, וזה לא, יש, יש אזורים שהם, אני לא יודעת.

דוד היימן:

אני רוצה לקחת דבר ראשון לנסיעה, כמה רחובות בירושלים שסללו אותם עכשיו, וכבר פתחו אותם חמש פעמים וסללו עוד פעם, בורות, ברמות מטורפות.

לורה ורטון:

כן.

דוד היימן:

אני עשיתי אתמול בערב הליכה. בחלק נכבד מהעיר. כמה שעות טובות, יש מקומות, כולל,

ציפי רון:

שרון, כשהיינו בפריז, התארחנו באירופה המרכזית.

יוחנן וייצמן:

מצטרף אליך,

ציפי רון:

ובדרכי ברגל מהתחתית עד למקום, משמרים על איזה בניין. וישר הבנתי שזה לא חוקי, וכשהגעתי למשרדים שלחתי אותם לרחוב ולמקום, זה היה באמת לא חוקי, והם הפסיקו את העבודה.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא.

שרון דינור:

וייצמן, אתה רצית להסתכל על ההחלטה.

דוד היימן:

אצלנו באזור,

שרון דינור:

אז הנה, הגדלתי את זה, עוד יותר טוב,

דוד היימן:

זה לא נגמר.

גיורא סולר:

הכול בגלל הרכבת הקלה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, יללה, בוא נמשיך.

שרון דינור:

רגע, אתה יודע מה? רגע רגע רציתי, אני מעלה את זה שנייה.

דוד היימן:

לא רק מרכז העיר,

גיורא סולר:

כן, כן, זה,

דוד היימן:

זה כל האזורים.

גיורא סולר:

אנחנו עד עכשיו יועצי השימור של הקו הכחול, אז אני רואה אותו. חלק זה מנהור, חלק זה מנהור.

דוד היימן:

רק הפיתוח שטח. ברחוב יחזקאל, לא דוד ילין,

יוחנן וייצמן:

זה מתתיהו,

שרון דינור:

מתתיהו זה.

יוחנן וייצמן:

יוסף מתתיהו,

שרון דינור:

מתתיהו,

יוחנן וייצמן:

יוסף בן מתתיהו.

גיורא סולר:

הוא מדבר על האנשים שגרים שמה, העסקים, העסקים ייסגרו ויהיה,

יוחנן וייצמן:

לא קשור לחנוכה.

דוד היימן:

מאיר תורג'מן היה יושב ראש הוועדה לתכנון ובנייה, באחת הוועדות הוא הבטיח מה שהיה,

לורה ורטון:

לא יהיה,

דוד היימן:

אנחנו למדנו את הלקחים.

שרון דינור:

הסעיף הבא.

גיורא סולר:

יהיה יותר גרוע.

דוד היימן:

יותר גרוע,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת.

דוד היימן:

עמק רפאים הולך (לא ברור).

ציפי רון:

גם כל הסביבה שלו. עומד להיהרס, כל הגדרות, כל העצים, וזה לא עבר את הוועדה. לא, עמק רפאים לא עבר את וועדת שימור,

שרון דינור:

לא, עכשיו אני יכולה לשמור זה.

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה?

דוד היימן:

באזור בר אילן,

שרון דינור:

רגע, רגע.

דוד היימן:

רמת אשכול, אני סובל כבר כמה שנים, להיום, וזה עוד לא התחיל.

שרון דינור:

מה שאפשר לשמר, מה שלא,

לורה ורטון:

עמק רפאים בכלל זה.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

בוא ננסח את זה אחרת. להוריד, זה בסדר. החיסון של דמה בבניין הזה,

שרון דינור:

תן לי להסתכל רק, נראה בסדר, אני מורידה את זה,

יוחנן וייצמן:

זה נראה בסדר. הייעוד הזה ניתן. הכי טוב שיכול להיות.

שרון דינור:

טוב.

גיורא סולר:

צריך לתכנן דברים כאלה,

שרון דינור:

שמה?

גיורא סולר:

חשיבה על אנשים,

יוחנן וייצמן:

הוועדה סבורה שזה משתלב בסביבה, למה אנחנו מאשרים, זה, בדו"ח מבקרת היא ביקשה מאיתנו
לנמק. יש מספיק לכולם?

מורו בן זיו:

אני לקחתי למי שביקש, כן.

יוחנן וייצמן:

יש עוד אחד מיותר.

שרון דינור:

בסדר, הוספתי. הבינוי המוצע מקובל, שתהיה במדיניות תכנון לסביבה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. כעת אנחנו עוברים לרחוב גד,

שרון דינור:

גד זה תוכנית קטנטונת, הם בחוץ, כן, זה בניין לשימור, אוקי, בוא, תקרא אותם לסדר, אני אספר
לכם.

יוחנן וייצמן:

גד לבקש מהם להיכנס?

שרון דינור:

לא, לא, רגע, שנייה, אני אגיד לכם מה, חיה עשתה את רחוב גד. גד זה,

גיורא סולר:

במקומות כאלה (לא ברור).

שרון דינור:

בניין לשימור, אני תיכף אני אראה לכם אותו, גד 6. איפה ה - ? הנה זה שלי.

יוחנן וייצמן:

תב"ע נקודתית.

שרון דינור:

כן, כעיקרון גד הוא נמצא ברשימת השימור, מאושרת, ואושר בתוכנית 12827 מסומן לשימור, וגם תוכנית המתאר לשכונה, גם מתייחס אליו כשימור מחמיר. עכשיו לא מבקשים איזה משהו מאוד מאוד מרחיק לכת, אבל הם עושים בריכת ופרגולה, על הגג, עכשיו הבריכה והפרגולה על הגג, הם יכולים להוות, רגע, חזות, שקצת מעפילה על הבניין לשימור,

לורה ורטון:

מה קצת?

יוחנן וייצמן:

מעפילה.

לורה ורטון:

מעפילה.

שרון דינור:

מאפילה סליחה, מאפילה זה מהמילה,

דוד היימן:

מאפילה.

שרון דינור:

אבל יש מעפילה לא מה - , אומרים מאפילה?

יוחנן וייצמן:

ב – ע', ע',

שרון דינור:

נכון, זה מה שאני גם אומרת ב – ע' מעפילה.

דוד היימן:

מעפיל?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

מעפילה זה,

שרון דינור:

לא עושה עליו צל, זה לא הכוונה.

גיורא סולר:

לא יוצרת אפלה.

שרון דינור:

מעפילה עליו בדיוק. רגע, אוקי, אז הנה אתם רואים פה זה צילום אוויר יחסית ישן, אבל רואים את הבריכה,

יוחנן וייצמן:

איך זה הגובה של הבניינים ליד? יותר גבוהים?

שרון דינור:

זה לא רלוונטי, כי הבניין הזה הוא בניין שימור מחמיר, ואין,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני אגיד לך מה איפה, למה זה טיפה רלוונטי, יש לנו את התקנון בנושא בריכות,

שרון דינור:

הבריכה בסדר, אין לנו בעיה, הפרגולה,

יוחנן וייצמן:

הפוך, הבריכה לפעמים לא בסדר, היא מתחת לחלונות של מישור אחר.

שרון דינור:

זה היה בתקופה בריכה בכלל מבוקשת בבקשה פה, ואני חושבת שמה שמבוקש פה.

ציפי רון:

הם מבקשים?

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אם היא (לא ברור) עם פרגולה או משהו כזה, זה בסדר. אבל לפעמים הבריכה, בחלון של שכן, זה קצת.

שרון דינור:

זה לא הבעיה, הבריקה פה, היא לא פונה, הבריקה פה היא לא פונה לשכן.

דוד היימן:

מה?

לורה ורטון:

זה החשש. זה החשש.

שרון דינור:

כן, תראו הבריקה פה, היא לא פונה לשכן, רגע, היא פונה, היא במרכז הגג. כלומר יותר כלפי ה - , הנה, תחתית הבריקה היא פה, כלפי הרחוב, והשכנים הם נמצאים מאחורה. עכשיו יש לנו פה אזור שכולו, אזור של מזגנים, וציילירים וכו', חדר מכונות. ופרגולה שאנחנו רואים אותה כאן, שהיא נמשכת עד לקצה, אוקי, עכשיו אנחנו חשבנו שזה נראה לא הכי טוב, כי כמה סיבות, גם הפרגולה היא בולטת, וגם אתם רואים שיש פה גדר לאזור קולטים, היא מאוד גבוה, אוקי, זה נראה קו דק, דק, דק, אבל צריך לדעת שזה המשמעות של זה, היא גבוה. וזה אומר, שיראו את זה, אז מה שאנחנו הצענו זה שלצמצם את הפרגולה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

רגע, אני אעביר את זה, מכיוון צפון שזה הכיוון הזה. מצפון ומזרח, תהיה נסיגה של 2 מטר מקצה המבנה, אוקי, כאילו זה המקומות הכי חשובים, כל השאר אתה יכול לעשות פרגולה איפה שאתה רוצה, שהגובה של הפרגולה יהיה עד 2.5 מטר, ולא לאשר משהו עצום, ו - , ושהגדר להסתרת הקולטים שהיא, או שיציעו מיקום חלופי לקולטים למזגנים שיהיו פחות נצפים למשל אם הם היו מציעים אותם, אנחנו יודעים שיש פה כל מיני הסכמות בין שכנים, אז לא הכנסנו אותם, אבל היו מרכזים, כמה שמזגנים וקולטים היו, במרכז הגג, הם היו פחות נצפים, אז ביקשנו ש - ,

לורה ורטון:

ישימו את הפרגולה מעל הבריקה.

שרון דינור:

מה זה?

לורה ורטון:

שישימו את הפרגולה מעל הבריכה.

שרון דינור:

ובוא נראה רגע רק נבין איפה אנחנו נמצאים,

יוחנן וייצמן:

זה יפתור בעיה.

דוד היימן:

כמה בעיות.

שרון דינור:

בהליך של תב"ע, כן, כל הדבר הזה הוא סיפור של תב"ע, אז זהו, בוא נכניס אותם, נשמע אותם. רגע אני פותחת את החומר.

גיורא סולר:

ברכה זה עומס רציני מאוד, הם יצטרכו,

לורה ורטון:

כן,

גיורא סולר:

גג חדש.

דוד היימן:

החיזוק הוא עצום.

דובר לא מזוהה:

מה השם? סליחה אדוני, מה השם?

עמוס גידרון:

עמוס גידרון.

דובר לא מזוהה:

עמוס מה?

עמוס גידרון:

גידרון.

אופירה קאפח - נווה:

קאפח נווה אופירה.

דובר לא מזוהה:

מה השם של הגברת?

אופירה קאפח - נווה:

קאפח נווה אופירה, קאפח.

יוחנן וייצמן:

סתם, תב"ע מקומית? מחוזית?

אופירה קאפח - נווה:

מקומית, מקומית, סמכות מקומית.

שרון דינור:

אוקי, פתחתי פשוט את מה שאתם שלחתם.

אופירה קאפח - נווה:

מצוין, תודה.

יוחנן וייצמן:

השכנים מהמבנה ליד, יודעים מהתב"ע הזאתי או שעוד לא, לא יצאתם להליך פרסומי?

אופירה קאפח - נווה:

עוד לא יצאנו להליך לפרסומי,

יוחנן וייצמן:

אין תיאומים עם השכנים.

אופירה קאפח - נווה:

מה שהשכנים,

יוחנן וייצמן:

שאלתי השכנים מהבניין ליד.

אופירה קאפח - נווה:

עוד לא עשינו הליך פרסומי, לא.

יוחנן וייצמן:

השאלה אם יותר מכובע של וועדה מקומית הייתה, לא וועדת שימור.

אופירה קאפח - נווה:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

שאלתי את זה בכובע של וועדה מקומית, לפעמים, בריכות וזה,

אופירה קאפח - נווה:

לא, השכנים ליד ראו, אבל שוב יש הסכמה של השכנים בעלי הזכויות בבניין.

עמוס גידרון:

מאותו בניין,

אופירה קאפח - נווה:

מאותו בניין.

יוחנן וייצמן:

ואת ההמלצה קראתם?

אופירה קאפח - נווה:

קראנו את ההמלצה כן,

יוחנן וייצמן:

ואתם חיים איתה?

אופירה קאפח - נווה:

בטח, קצת,

יוחנן וייצמן:

ומה כעת?

אופירה קאפח - נווה:

אבל טיפה אם אפשר להתחשב טיפה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אופירה קאפח - נווה:

אוקי, שזה יהיה פונקציונאלי ללקוחות. זאת אומרת על פניו, אם אנחנו רוצים להתקדם לא לעכב אתכם, בשמחה רבה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אופירה קאפח - נווה:

זה בסדר, הכול בסדר, הכול מקובל, רק המרחק מקו, מהגדר קצת עמוקה מידי, לא יישאר להם כלום, מבחינת הצללה.

שרון דינור:

מה מרחק?

יוחנן וייצמן:

את מדברת על 21/א בהמלצה?

שרון דינור:

כמה מרחק מציע?

אופירה קאפח - נווה:

1.20 מטר, שרון, 1.20 מטר, מטר 1.20 מטר.

שרון דינור:

זה ההערה היחידה שלכם?

אופירה קאפח - נווה:

כן, זהו. נכון? עמוס.

עמוס גידרון:

זה הסיפור בעצם,

שרון דינור:

לא, כי אמרנו,

אופירה קאפח - נווה:

הברכה בסדר, רציתם,

שרון דינור:

לא אמרנו, הקולטים אם אפשר למצוא להם מקום אחר. גדר להסתרת הקולטים מהווים אינה מקובלת, להציע מיקום חלופי לקולטים ומזגנים, כך שיהיו פחות נצפים.

עמוס גידרון:

זה קולטים של כל הבניין שמה.

שרון דינור:

שהם כבר קיימים שם,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אבל אתם מציעים פה גדר נורא גבוה.

עמוס גידרון:

הגדר היא משותפת, גם,

שרון דינור:

אם אתם מציעים אותה כרגע, תתייחס לזה.

עמוס גידרון:

בוא נעבור לצילום ונראה.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין,

שרון דינור:

זה, רגע, רגע, תראו זה הפרגולה המשמעות שלה, על בניין לשימור, אם זה, אם לא לוקחים נסיגה, אוקי, רק תדמינו אותה על כל החזית. אתם רואים כמה זה נצפה. לא על כל החזית, בסדר, אבל חלק מרכזי מהחזית,

עמוס גידרון:

זה בצד.

שרון דינור:

בצד ועל החזית, גם החזית הצידי, המזרחית, וגם על הצפונית, כן. זה עובר גם את המסגרת צריך לצמצם.

אופירה קאפח - נווה:

זה נכון,

שרון דינור:

הנה, הנה רגע, תעשי אחד אחורה. למה הצעתם פה, הקולטים האלה, כבר כולם כאלה, למה הצעתם גדר מוגבהת פה? לא הצעתם?

עמוס גידרון:

הגדר הקלה?

שרון דינור:

תעבירי, את יכולה להביא לי את ה - , בוא ננסה לראות למה אני, לא, רגע. גדר באזור קולטים.

יוחנן וייצמן:

מה?

עמוס גידרון:

לא, לא, זה משהו שאני חושב שהדיירים שם כן עשו.

שרון דינור:

אתם יכולים לשפר את זה במסגרת ה - ?

יוחנן וייצמן :

למה?

שרון דינור :

למשהו שהוא לא גבוה,

לורה ורטון :

זה מאוד מכוער.

עמוס גידרון :

זה בניין משותף,

לורה ורטון :

וזה כבר שמה?

עמוס גידרון :

זה לא שמה,

אופירה קאפח - נווה :

כן,

עמוס גידרון :

זה לא של הבעלים שאנחנו מייצגים אותם.

יוחנן וייצמן :

זה לא קשור.

עמוס גידרון :

זה לא קשור אלינו, ממש לא. בעניין של,

שרון דינור :

זה יותר גבוה ממה שרואים פה, אוקי, זה כאילו עוד יותר גבוה, ועוד,

עמוס גידרון :

באחד מהצילומים, כן. מצד ימין,

שרון דינור:

יש את זה בצילומים, באחד מהצילומים שלכם יש את זה? בוא נראה רגע,

אופירה קאפח - נווה:

אז אולי בתיק תיעוד, שרון.

עמוס גידרון:

זה זה,

אופירה קאפח - נווה:

במצגת.

עמוס גידרון:

תמשיכי,

אופירה קאפח - נווה:

בתיק תיעוד,

שרון דינור:

הנה זה זה אולי?

עמוס גידרון:

לא, לא,

שרון דינור:

הגדר הזאתי?

עמוס גידרון:

לא,

שרון דינור:

גדר שאתם,

אופירה קאפח - נווה:

שכנים,

שרון דינור:

גדר שמאושרת בהיתר? זאתי?

יוחנן וייצמן:

זה בכלל לא, זה תמונה?

אופירה קאפח - נווה:

תמונה של מצב קיים, זה גדר הפרדה בין שני שכנים, זה שכן דווקא הקים את הגדר הספציפית הזאת, לא, לא,

חיים כהן:

זה לא בהיתר, זה,

שרון דינור:

אבל סליחה רגע, זאתי 2, היא פה, אוקי, היא במרכז הגג,

אופירה קאפח - נווה:

נכון, נכון,

שרון דינור:

ואנחנו מדברים על, אז אנחנו לא רואים,

עמוס גידרון:

יותר דרומה, יש תמונה שזה בסוף,

שרון דינור:

זה הסוף,

אופירה קאפח - נווה:

לא, שרון, לכי בבקשה לתיק תיעוד המשלים. מצגת,

לורה ורטון:

כן,

אופירה קאפח - נווה:

בתיק תיעוד. לא זה, בתיק תיעוד משלים.

שרון דינור:

מה זה?

אופירה קאפח - נווה:

זה בסדר, זה בסדר, כן.

עמוס גידרון:

מצד שמאל איפה שהתמונה 3 זה,

שרון דינור:

לא, אבל זה במרכז הגג, אני מחפשת את מה שפונה לא למרכז הגג.

לורה ורטון:

מה שנצפה.

עמוס גידרון:

זה הקולטים זה הקולטים מצד שמאל שם.

שרון דינור:

לא, אבל יש להם גדר שראינו אותה, אני לא רואה אותה כרגע כי זה צילום לוויין יותר מאוחר,

אופירה קאפח - נווה:

אני לא זוכרת.

שרון דינור:

כאן וכאן.

עמוס גידרון:

איפה זה כאן וכאן?

שרון דינור:

בחזית שפונה כלפי השכנים,

עמוס גידרון:

אני לא, לא התעסקתי בזה.

שרון דינור:

טוב, בסדר, אז זה לא מספיק חשוב.

עמוס גידרון:

לא התעסקתי בזה.

שרון דינור:

טוב. תודה.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

אופירה קאפח - נווה:

כן,

שרון דינור:

תגידו רגע, אני אשאל אתכם,

יוחנן וייצמן:

מה השינויים,

שרון דינור:

עוד שאלה אחת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אם אנחנו, אם אנחנו עושים 1.20 מטר מפה, אבל זה אומר גם כמובן שהקונסטרוקציה מתפרקת, פה כן, 1.20 מטר מכאן אבל פה 2 מטר, שאז זה עד לפה, אז אתם מקבלים,

אופירה קאפח - נווה:

מרחוב חלץ.

עמוס גידרון:

1.20 מטר לשני הכיוונים,

אופירה קאפח - נווה:

מרחוב חלץ, (לא ברור).

שרון דינור:

סליחה, סליחה.

אופירה קאפח - נווה:

רחוב חלץ הוא רחוב צר, להבדיל מגד.

שרון דינור:

כן,

אופירה קאפח - נווה:

איפה שלא תלכי לא תראי את הבליטה הזאת, שרון.

שרון דינור:

כאילו, את אומרת,

אופירה קאפח - נווה:

שם כן מספיק לנו מטר, 1.20 מטר,

יוחנן וייצמן:

זה נצפות בעברית.

אופירה קאפח - נווה:

אין נצפות אחר, כן.

שרון דינור:

אוקי, תודה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בהצלחה.

אופירה קאפח - נווה:

תודה רבה לכם.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) גם ירד, מה אנחנו עושים כעת? אבל חלק מהפנימיים ביקשו פתאום לבוא.

חיים כהן:

למה?

מורן בן זיו:

נשאר שיריזלי, אתה זוכר שאמרת על המרפסות? רצית,

יוחנן וייצמן:

שיריזלי אני רוצה להגיד, הם רצו לבוא, אבל אני, אני אומר את דעתי, אני עשיתי שם עוד סיור, כמה שעות.

מורן בן זיו:

אז הם לא יבואו? דיברת איתם?

יוחנן וייצמן:

אני אגיד להם לא לבוא, אני,

מורן בן זיו:

כי אני אמרתי להם לא לבוא,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, הם התקשרו, מי מקודם שאל אותי אם רוצה, אתה שאלת אותי אם הוא רוצה לבוא? על שיריזלי,

מורן בן זיו:

אני דיברתי איתך על עמינדב,

יוחנן וייצמן:

גם עמינדב. (לא ברור) שיריזלי שאל אותי. אני, (לא ברור) שאל אותי, בסדר. אז אני אגיד, תראו אני הלכתי טיילתי הרבה שעות, הם שלחו לי את המצגת של תמונות, ושרון, אני חושב,

שרון דינור:

רגע, שנייה רגע,

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

לא, לא, אני הורדתי.

יוחנן וייצמן:

בוא נגמור את התיק הזה.

שרון דינור:

עשיתי שני תיקונים כאלה. 1.2,

יוחנן וייצמן:

1.2, והורדת את מה שקשור לשכנים,

שרון דינור:

כן, אלא אם כן אתם חושבים ש - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אחרת. טוב.

יוחנן וייצמן:

הטייסים יורד מסדר היום?

שרון דינור:

טייסים,

יוחנן וייצמן:

זה התיק הבא, היה 12: 30 עובר ל - 14: 30.

שרון דינור:

רגע, יורד מסדר היום, יורד מסדר היום, ומובא, יובא (לא ברור).

חיים כהן:

אז רגע, אז הנביאים אמרת שאתה מחכה ל – 14:30?

יוחנן וייצמן:

נביאים, כן, אני אחכה להם ל – 14:30 אם הם רוצים. אז בוא נדון ב - , בוא נתחיל התיקים הפנימיים, מלחה סיכמנו שיורד מסדר היום,

שרון דינור:

לבקשת ה - ,

יוחנן וייצמן:

עורך הבקשה.

שרון דינור:

עורך הבקשה,

חיים כהן:

מייסדים?

יוחנן וייצמן:

מייסדים זה יפו. זה עמינדב.

לורה ורטון:

זה עמינדב.

חיים כהן:

ומחנה יהודה?

יוחנן וייצמן:

מחנה יהודה זה אנחנו העשה הרגע, בואו,

מורן בן זיו:

אולי אני אגיד להם להקדים? ביפו,

יוחנן וייצמן:

תשאל, תשאל אותם אם יכולים להקדים. את עמינדב, מה?

ציפי רון:

אפשר להקדים את יפו? אפשר להקים את יפו?

מורן בן זיו:

אני אשאל אותו עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא, תבקשי הפוך, תלכי הפוך, תבקשי מעמינדב אולי להקדים.

מורן בן זיו:

אבל הוא,

ציפי רון:

(לא ברור) עמינדב?

מורן בן זיו:

לא אמור להיות גם בפגישה של 14:30?

יוחנן וייצמן:

הוא אמור להיות ב- 14:30.

מורן בן זיו:

אז לא,

יוחנן וייצמן:

רועי לביא:

אין לי מושג, בסדר. רחוב שיריזלי, אני רוצה לומר לוועדה, אני עשיתי סיור של כמה שעות, אני מודה על האמת, זה במטרה לשבור איזה נכס עירוני במוצאי שבת ש - , שחילל שבת. עשו מחסום ברחוב שומרון, שעבד בשבת המחסום, לא סגר, לא אכפת לי שיהיה פתוח בשבת, לא אכפת לי שיהיה סגור, אני נטרלי, המחסום לא רציתי שיעבוד בשבת. ובסוף כשבאתי לשבור אותו כבר היה שבור.

חיים כהן:

מה זה איך זה עובד?

שרון דינור:

פיזית עם פטיש?

יוחנן וייצמן:

לשבור אותו פיזית עם פטיש.

שרון דינור:

אפשר לשבור ביום שבת?

חיים כהן:

יפה, שאלה טובה,

יוחנן וייצמן:

יופי.

חיים כהן:

כל הכבוד, כל הכבוד.

יוחנן וייצמן:

אז אני הגעתי לשמה קצת לפני מוצאי שבת, והזמנתי במוצאי שבת מישוהו שיבוא עם דיסק ומצלמה,

חיים כהן:

כל הכבוד.

יוחנן וייצמן:

וכל הדברים, אבל זה כבר מישוהו שבר את זה בתוך השבת.

שרון דינור:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

לא אני, אני באתי לשבור את זה מוצאי שבת,

חיים כהן:

שאלה לשאלתך, אסור לשבור בשבת.

יוחנן וייצמן:

אסור לשבור שבת.

שרון דינור:

אבל אולי זה היה גוי של שבת.

חיים כהן:

בואי, בואי,

יוחנן וייצמן:

אולי לקחו גוי, אסור להגיד לגוי.

חיים כהן:

גם אסור לגוי,

שרון דינור:

אסור לו להגיד, אבל אפשר לרמוז.

יוחנן וייצמן:

אפשר לרמוז, אפשר להגיד לגוי שיגיד לגוי, יש פה,

חיים כהן:

שבת אני מבין,

שרון דינור:

ראיתי (לא ברור), רק אני מספרת.

יוחנן וייצמן:

בכל אופן אז סיירתי שם, הלכתי שמה כמה שעות רחוב רחוב בכל השכונות האלה, אני יכול להגיד שזה,

שרון דינור:

רגע, הנה שומרון, בוא תסתכלו איתי, אנחנו נוסעים לסוור,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

הדיון היה אם להוציא מרפסות לשומרון,

יוחנן וייצמן:

להוציא מרפסות,

ציפי רון:

מרפסות,

שרון דינור:

פנימיות, אני אגיד לכם, אני גם אמרתי לוייצמן, כשהתכוננו לוועדה, אמרתי לו שאם הערך העליון הוא מרפסת, אז הם צריכים לוותר על מטרים, וליצר את המרפסת בנסיגה,

יוחנן וייצמן:

ברור,

שרון דינור:

בתוך הפנים שלהם,

יוחנן וייצמן:

אז אני,

שרון דינור:

כי בוא,

יוחנן וייצמן:

אז אני אתמול שיניתי את דעתי, זה נכון, הייתי, ראיתי בהרבה רחובות הלכתי שמה, חלק יש, חלק כן בשומרון אין, חוץ ממרפסת אחת די דפוקה, אם תלכי בשומרון ימינה ברחוב הראשון יש, השיא שראיתי זה היה ברחוב (לא ברור) עירייה, קצת יותר למטה,

שרון דינור:

אני לא מכירה.

יוחנן וייצמן:

שתי המרפסות שצמודות אחת לשני, עם הנכדים שלהם, אני לא הייתי גר שמה, כי הנכדים שלי היו קופצים ממרפסת למרפסת, מעל הרחוב. אז פשוט ברוב סיכון, אני דירה שם לא הייתי קונה, בכל אופן אני חושב כ - , כמדיניות כן לאשר שמה,

חיים כהן:

איזה תיק?

יוחנן וייצמן:

אנחנו אחרון בסדר היום, בשיריזלי,

לורה ורטון:

שיריזלי,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, אני הייתי מציע לאשר, ולקצץ את זה למטר, לפי רוחב רחוב, לא לתת יותר מידי, מטר וחצי.

ציפי רון:

אבל אתה בדקת את האפשרות שהם יוציאו את המרפסות פנימה לתוך השכונה?

יוחנן וייצמן:

לא, זה שני דירות, לכיוון החצר הפנימית, זה לא שייך,

ציפי רון:

לכיוון החצר הפנימית, זה מישו אחר?

יוחנן וייצמן:

חצר פנימית, זה חצר פנימית, לחצר, לגבי הרחוב, אז הרחוב,

ציפי רון:

החצרות הפנימיות שלנו,

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

יש חצרות פרטיות, ויש את החצר הגדולה פנימית. אני חושבת, אם מותר לי,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אני לא הייתי רוצה לשבור את ה - , את האפיון, של הקיר הזה שתוחם את השכונה, שאין בו מרפסות, חלונות גבוהים, ואפילו, החלונות אפילו,

שרון דינור:

הנה כאן, סליחה רגע, וייצמן,

ציפי רון:

רק שנייה שרון, אפילו החלונות הם לא בגובה הולכי הרגל, מטעמי ביטחון,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ציפי רון:

וכמו שהיו בונים בבנייה המוסלמים, אין חלון שמישהו יכול להציץ.

יוחנן וייצמן:

נכון,

ציפי רון:

אבל כאן זה גם להציץ, וגם ביטחון.

יוחנן וייצמן:

נכון.

ציפי רון:

אני הייתי שומרת על זה, זה אחד המאפיינים האחרונים, שנשארו לנו בשכונות האלה, וזה מאוד חשוב, כדי ללמוד על ה - , הקמה של השכונה, על ההיסטוריה שלה, על האופי האדריכלי, ומי בנה אותה, ולמה ואיך, זאת אומרת אין לנו יותר כאלה, לכן אני הייתי מאוד מאוד נזהרת, ו - , לכבודם

של הקירות האלה, בלי המרפסות, אם הם מאוד רוצים, הם יכולים לעשות סוכה בחצר הפנימית, הרבה עושים שם בסוכות, בחצר הפנימית, זה בסך הכול שתי קומות, יורדים לחצר, ואין, אין שום בעיה. בסוכות שווה, כדאי לבקר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב, אני גם חשבתי יותר מזה, השאלה היא גם טיפה יותר עקרונית, זה אפילו לא המבנה הזה, השאלה איך אנחנו רוצים לראות את הרחובות האלה, הם מרפסות שזה דבר יפה, חביב, נחמד, גם פותר את הבעיה של סוכה.

ציפי רון:

אני אגיד לך, השכונות, השכונות האלה הפכו לאחד מאתרי התיירות הכי חשובים, בירושלים, בייחוד, כמו שכתבו את הספר מלכת היופי של ירושלים, כשאין מלחמות, ויש רגיעה, אז צריך סדרן כדי לכוון את הקבוצות שבאות לשם, זה מזין את הכלכלה של העיר, זה מזין אתה כול.

שרון דינור:

שאפשר לעשות פה מרפסת סוכה,

ציפי רון:

ולכן,

שרון דינור:

אני רואה שיש,

ציפי רון:

ולכן רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני שואל, לא לתת שם מרפסות של מטר וחצי או 2 מטר לבלוט החוצה.

ציפי רון:

זה לא, זה,

יוחנן וייצמן:

במאה שערים יש את זה, בנחלת שבעה יש את זה או אין את זה?

ציפי רון:

לא, אין, אין,

שרון דינור:

בנחלת שבעה יש.

ציפי רון:

זה לא אותו דבר, זה לא אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

פה יש סיפור אחר פשוט, זה לא קשור.

יוחנן וייצמן:

לא, שומרון הולך להיות מסחרי גם,

ציפי רון:

זה לא משנה, גם שומר של האופי.

שרון דינור:

כאן יש סיפור היסטורי מסוים, ולא סתם, לא הייתי כותבת,

יוחנן וייצמן:

כן, מרפסות לא יזיקו,

שרון דינור:

אנחנו רוצים לשמור,

יוחנן וייצמן:

אני בעד, אני בעד לאשר את המרפסות,

ציפי רון:

תראה, כמי שמדריכה קבוצות כאן, והרבה שנים, ומדריכה את המדריכים וכן הלאה, אני אומרת
שלעניין הזה יש משמעות ציבורית, יש לזה משמעות היסטורית,

חיים כהן:

מה שהוא מציע, מרפסת של,

ציפי רון:

יש לזה, לא,

יוחנן וייצמן:

אוקי,

ציפי רון:

זה לא משנה כבר, אם אתה עושה אותה 30 ס"מ,

חיים כהן:

עד כמה זה שהם,

ציפי רון:

או 2 מטר, זה כבר לא משנה, העיקרון הוא משנה, העיקרון שיש פה קיר, אפילו החלונות הם גבוהים מעל הגובה.

יוחנן וייצמן:

את אומרת, אני, את אומרת את הקיר הזה צריך להיות חומה, ולא מרפסת,

ציפי רון:

ככה הוא נבנה, ככה הוא נבנה.

לורה ורטון:

אנחנו צריכים לשמור,

יוחנן וייצמן:

זה לא מופרך.

לורה ורטון:

אנחנו צריכים, אנחנו צריכים לשמור,

יוחנן וייצמן:

וזה לא מופרך, אני חושב,

ציפי רון:

זאת דעתי, זאת דעתי,

לורה ורטון:

זה הכול.

ציפי רון:

זאת דעתי,

יוחנן וייצמן:

כן, הרחוב הזה יכול להיראות מאוד יפה, ומוצלח עם מרפסות,

ציפי רון:

הכול יכול להיות יפה, אני אומרת את דעתי, גם כמורת דרך,

יוחנן וייצמן:

ולכן אני מציע לאשר את זה,

ציפי רון:

אני מציעה לא,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

ואני אומרת את זה שוב, גם כמורת דרך ומדריכה של מדריכים, ומי שעשתה את השימור, יזמה את השימור של השכונות האלה בעבר, אני חושבת, וליוויתי את כל התהליך, אני חושבת שהסטייה הזאת היא פגיעה באופי של המקום, וברעיון,

שרון דינור:

סליחה, המילה יופי לא רלוונטית פה, אני מצטערת, במקרה הזה ספציפית אני מסכימה אתכם שחשוב לדבר על יופי, לא, מה שאומר חיים, שזה יפה מאוד. יש פה סיפור שמלווה את השכונה הזאתי ממנו לא רוצים להיפרד. עכשיו זה לא איזה שכונה, כמו שאתה אומר תמיד בית ישראל, אף אחד לא מבקר שם וזה, אני נוטה להסכים איתך. זה שכונה חשוב לספר את הסיפור שלה, ואי-אפשר

להסביר על החומות כאילו שהיו שכונות החצר, כלפי רחוב שומרון ורחובות אחרים, אם יצאו לשם מרפסות. זה ממש לפגוע גם בתיירות של ירושלים,

יוחנן וייצמן:

אפילו במזכרת משה,

שרון דינור:

אין,

לורה ורטון:

אני גם ממש מתנגדת, אנחנו פה וועדת שימור,

ציפי רון:

זה לא מתאים, זה,

לורה ורטון:

אנחנו לא פה, ליצור דברים, ולהחליט מה יפה, אנחנו פה לשמור על האופי של השכונה, ושל הרחוב,

שרון דינור:

לא,

לורה ורטון:

אין שם מרפסות, ולא צריך.

שרון דינור:

אני לא אומרת ברמה האישית, אבל אני אומרת אם כל כך רוצים מרפסות, יש אפשרות תכנונית לתת להם מרפסות. פשוט בצד הפנימי,

ציפי רון:

נכון,

שרון דינור:

אז אי-אפשר לתת,

ציפי רון:

חוץ מזה, חוץ מזה שעושים שם סוכות, בונים שם סוכות, ל – 8 ימים בחצר הפנימית, יש שם חצרות פנימיות ענקיות.

יוחנן וייצמן:

השאלה בכלל אם זה,

ציפי רון:

אין שום בעיה.

שרון דינור:

תראו הנה אני,

יוחנן וייצמן:

מרפסות,

שרון דינור:

זה מרפסת,

לורה ורטון:

לא רואים,

יוחנן וייצמן:

מאה שערים היא שכונת חצר, יש לה את זה, זה לא,

ציפי רון:

זה לא אותו אופי, וזה לא אותו,

יוחנן וייצמן:

זה אותו כמעט אותו אופי.

ציפי רון:

אלה גם אתרי תיירות מובילים,

יוחנן וייצמן:

זה לא יפגע בתיירות, הפוך.

לורה ורטון:

הבניין הוא יישמר,

יוחנן וייצמן:

השומרון הוא רחוב, בתוכנית העתידית של העירייה שומרון אמרו בכלל לעבור למדרחוב, זה יכול להיות מקסים,

ציפי רון:

זה אתר, אתר,

יוחנן וייצמן:

מדהים,

ציפי רון:

מובילים בעיר.

לורה ורטון:

יכול להיות ש - , לטעת שם שורה של עצי זית יהיה יפה.

יוחנן וייצמן:

טוב אני רואה שלא הצלחתי לשכנע, אז בוא נצביע על זה, ונצביע, אין לי.

לורה ורטון:

זה ממש, זה וועדת שימור,

ציפי רון:

יש פתרון אחר לסוכות.

גיורא סולר:

צריך גם לזכור זה לא וועדת קישוט, זה וועדת שימור.

לורה ורטון:

כן.

ציפי רון:

חוץ מזה שיש פתרון אחרון, אין לאנשים שם בעיה עם סוכה. ובשביל זה לא צריך להרוס את האופי של המקום.

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב שזה הורס את האופי.

ציפי רון:

זה דעתנו חלוקה, מלא חלוקות, מה לעשות? ואני מדריכה,

יוחנן וייצמן:

להגיד שהמרפסת,

ציפי רון:

אני מובילה,

יוחנן וייצמן:

יהרוס אופי של מקום, היא תוריד לך תייר אחד.

לורה ורטון:

אתה רואה שם איך, איך נראה יום מהרחוב, ומה יהיה אם תתחיל לשים שם מרפסות, זה משנה את כל הרחוב,

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אני פשוט, לא לא מחובר, אני אראה לך תמונה של מצגת, איך ייראה כל הרחוב עם מרפסות, מדהים.

לורה ורטון:

אבל מה?

ציפי רון:

זה כפר דוד, לכי לכפר דוד,

לורה ורטון:

אפשר, לבנות שם,

ציפי רון:

ליד ממילא, הרסו את כל הבתים, ובנו כפר חדש, כפר דוד, זה לא ממילא, כאן זאת שכונה היסטורית, היא שכונה לשימור,

יוחנן וייצמן:

זה לא סותר, טוב, יללה.

ציפי רון:

וגם תיירות.

יוחנן וייצמן:

אני מבין שאת נגד, אדריכלית דינור?

שרון דינור:

אני גם נגד.

יוחנן וייצמן:

גם נגד. אני בעד, חיים,

חיים כהן:

אני בעד, כמו שהצעת רק מטר אחד,

יוחנן וייצמן:

לצמצם למטר.

חיים כהן:

לצמצם למטר.

ציפי רון:

זה לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

והרב גורא. בסדר, לצמצם למטר.

ציפי רון:

יתלו על זה כביסה לאנשים, זה פשוט לא מתאים, זה האופי של מקום.

לורה ורטון:

כן, זה נכון, גם גיורא אמר משהו, יש מרפסות זה אומר שצריכים דלתות, אז זה כבר לא חלונות, כל המראה ישתנה. יהיו דלתות ומרפסות, במקום,

יוחנן וייצמן:

סעיף 3 משתנה, הוועדה מבקשת לצמצם את, שגודל המרפסות,

ציפי רון:

שרון, זה וטו אפשר משהו, אני אומרת לכם, אני רואה, אני רואה שאנחנו חוטאים לתפקיד שלנו,

לורה ורטון:

ממש,

שרון דינור:

איזה מספר בסדר היום, ולמה זה?

ציפי רון:

במקומית, מי יבוא למקומית להגיש התנגדויות? זה לא,

חיים כהן:

למה לא?

ציפי רון:

זה לא יכול להיות,

חיים כהן:

למה? אם זה כל כך מפריע כמו שאת אומרת, יבואו, ואם זה לא מפריע, אז לא יבואו.

ציפי רון:

אני חושבת, לא, למה ליצור,

חיים כהן:

מאוד פשוט.

לורה ורטון:

זה התפקיד שלנו,

ציפי רון:

ריב ומדון,

יוחנן וייצמן:

ככה,

ציפי רון:

למה? זה ממש מעצבן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יש לנו עוד תיקים נשאר?

חיים כהן:

כן, אמרת שזה זה.

יוחנן וייצמן:

מה עוד?

חיים כהן:

מה עם עמינדב?

לורה ורטון:

אני מרגישה שאני שותפה לפשע.

יוחנן וייצמן:

עמינדב ביקשו לבוא, הצלחת להקדים משהו?

מורן בן זיו:

יכול להיות ש - , עמינדב עכשיו יעלו בזום, אני מדברת איתם, יש לך תשובה?

יוחנן וייצמן:

בכל מקרה אנחנו היה עם חורים בזמן. מלחה ירד מסדר, מלחה.

שרון דינור:

רגע, אני רוצה לשוב ולדון לאחר דיון מקצועי, מקצועי, כן?

יוחנן וייצמן:

על מה את כותבת את זה?

שרון דינור:

על מלחה, לשוב ולדון לאחר דיון מקצועי,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל שיגיע מהר, שלא, שבועיים.

שרון דינור:

אני לא, אני לא קובעת את הלוח של האנשים שאתה רצית במקצועי.

יוחנן וייצמן:

הבנתי. בסדר. אני רוצה שיושב ראש וועדה מקומית, מהנדס העיר, מישו מהוועדה, כל מי מהוועדה שירצה להצטרף.

שרון דינור:

וועדת שימור, ויו"ר הוועדה, אז את זה אתה רוצה לפרוטוקול, אולי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול בסדר, צודקת.

שרון דינור:

אני כותבת. את יכולה להגיד (לא ברור)? בוא נראה אולי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בסוף נישאר עם חור, יהיה הפסקה, אבל אין מה לעשות. אתם יודעים אני אגיע ל - , להודעות יו"ר, בסדר, רציתי ככה, היה וועדת ביקורת, היה דו"ח מבקרת העירייה, כדי שתהיו איתי באמת, אחרי זה היה דיון בוועדת הביקורת, אני יכול להגיד, שלחתי את זה במייל לכולם, שיבחו מאוד את התהליך שעושה הממונה על המחלקה. עכשיו,

שרון דינור:

אולי אני אראה לכם את ה - , של ה - ,

מורן בן זיו:

אבל אולי אני מעלה אותו.

יוחנן וייצמן:

את הנתונים, יש לך נתונים עוד יותר עדכניים.

שרון דינור:

יש לי, אתה זוכר שבועדת ביקורת אמרתי להם, שאני אשלים כשהמורן תחזור מ - ,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

מחופשת לידה, אז זה די מדהים לראות את זה,

יוחנן וייצמן:

די מדהים לראות את המהירות, עד כמה המענה היה מהיר והמחלקה,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

ויעיל. הדברים שאני רציתי ככה, מועצת העיר אישרה את זה, בעצם אנחנו כעת בהחלטות מועצה שלוש סוגיות שרציתי שיגידו לתשומת לב העובדים במחלקה, אני אקריא אותם מתוך דו"ח המבקר. אחד זה בדף 5, זה כתוב ככה, אני אשלח לך את זה אחרי זה ותכניסי את זה להחלטה, מורן. על המחלקה למסור חוות דעת אחת לאחר שתהיה לה מסמכים הדרושים להבנת התוכנית מוגשים. יש לשאוף שהמחלקה תטפל בכל תיק פעמיים בלבד. פעם אחת בדיקת עומק רחבה, ופעם שנייה בדיקה מקדימה, שבה יודאו כי הנחיות שניתנו בוצעו, חוות הדעת הראשונה של המחלקה כבר תכלול את התנאים למתן היתר בנייה, בתנאים שיש לרשום בהיתר בנייה והתנאים בקבלת דוחות גמר. אני כמובן אני מוסיף, זה החלטת מועצת העיר, אני ברור לכולם, כמובן שככל שמשתנה משהו מפניג פונג, אז לא הכוונה לזה, ככל שמגיישים תוכנית מתוקנת ויש הערות למתוקנת, שלא היו בפעם הקודמת, לא לזה הכוונה. עוד שני דברים, וזה בדף 6 בהמלצת וועדת ביקורת, הדיו היה על, גם כן, היא כותבת - ההחלטה היא כזו, החלטת מועצת העיר לקבל את המלצות המבקר לרבות הפסקת מתן הנחיות שימור לחלקי הנכס שאינם בבעלות מגיש הבקשה, הן בשלב הבקרה, והן בשלב הפיקוח. הדבר השלישי, זה הוועדה קוראת למחלקת השימור להפסיק את כפילות העבודה עם אגף הפיקוח בבדיקה ואישור בנייה חדשה, שאינה קשורה לעבודות השימור המבוצעות בנכס. אז שלושת אלה הייתי רוצה שיגיע לצוות,

לורה ורטון:

לא, לא הבנתי שלא יהיו, שלא יהיה פיקוח כפול?

יוחנן וייצמן:

שלא יהיה פיקוח כפול.

לורה ורטון:

של מה?

יוחנן וייצמן:

שהמחלקה תעשה פיקוח על העבודות שימור, והפיקוח יעשה, זאת אומרת אנחנו צריכים לתת הוראה לטופס 4, אנחנו נבדוק את מה שקשור לשימור, הפיקוח יבדוק את כל מה שלא קשור לעבודות השימור,

שרון דינור:

אני אשמח להראות לכם אם, שוייצמן יסיים, אני אגיד לכם,

יוחנן וייצמן:

אני סיימתי.

שרון דינור:

אוקי, אני אגיד לכם גם כל מיני מחשבות שיש לי, קודם כל, מבחינת הנתונים היבשים, זה משליפה מתוך המערכת, בעזרתה של מורן כמובן. מסוף 2022, אני הגעתי לתפקיד, אני בעצם,

יוחנן וייצמן:

סליחה, קוטע, תרצי לצרף את זה לפרוטוקול של הוועדה? או שזה לא לפרסום?

שרון דינור:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

עדיף שלא.

יוחנן וייצמן:

שלא.

שרון דינור:

לפעמים עדיף להיות חרוץ בשקט. אז יש עלייה משמעותית בכמות של תיקים, זה בגלל שכל העיר שלנו בתנופה, זה לא מה ש - , משהו שקשור אלי. אבל באמת יש המון המון תיקים שאנחנו מתעסקים בהם, הגדלנו את הכוח אדם אצלנו במחלקה, הבאנו הרבה כוח אדם מקצועי, הוא אפילו יותר מידי מקצועי, אני תיכף אסביר לכם למה. אז אנחנו רואים ש - , יש המון תיקים, אנחנו עכשיו עשינו, אחד הדברים הכי חשובים שעשינו היה, תהליך מיון, מה בכלל צריך להגיע לשימור, לא הכול. היום שולחים לי מידע, לא יודעים לעשות את זה בעצמם, שולחים לנו המון המון תיקים, כל מה שבעיר ההיסטורית למעשה, מוגש אלינו, או לשימור מחוץ לעיר ההיסטורית, אז עשינו הליך מיון מאוד זריז, שאנחנו עושים אותו אצלנו, שכל תיק שמגיע אלינו, קודם עשינו חלוקה גיאוגרפית, כן, זה כל אחד אחראי על אזור, אז בוא באותו יום שזה נפתח אצלו, הוא כבר יכול להגיד, אם הוא צריך בכלל להיות נידון אצלנו, יש הרבה תיקים, שפשוט מקבלים פטור, שזה נורא חשוב, כי לפני זה, תיק היה מגיע ומתמהמה ברמה של, של פרסונאליות, כאילו של, עד שמישהו מגיע ומסתכל, ולהחליט למי הוא הולך, אם לתת לו פטור או לא, זה הסיוט. היום הסמכות היא באמת לגמרי בידי הרפרנטים, אם יש התבלטות מאוד קשה, הם ישאלו אותי, אבל אנשים יודעים לבד. כמות ימים ממוצעת למענה, אני חושבת שזה, רואים, כאילו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

שכמות המענה,

לורה ורטון:

כל הכבוד,

שרון דינור:

מאוד מאוד השתפר.

לורה ורטון:

כל הכבוד.

שרון דינור:

מספר התיקים בוועדות, עשינו פשוט גם כן סדר מה עולה לוועדה, מה לא עולה לוועדה, זה לא כל כך חשוב, חשוב שיהיה, לא חשוב מה כתוב בקריטריונים, חשוב שיהיה, כלומר חשוב כמובן, מה שכתוב בקריטריונים, אבל מאוד חשוב שיהיה סדר. שיהיה ברור לכל אחד, מתי, ומי עולה, ובגלל זה תיקים ברגע שהם עומדים בתנאי סף, אנחנו כבר יכולים להעלות אותם, או פשוט להביא חוות דעת, ואנחנו רואים שיש הרבה וועדות שימור, ומספר התיקים בוועדות השימור הוא גם מאוד מאוד עלה. אז זה הקריטריונים, החובה של וועדת שימור, יעדים ומטרות, אוקי. אני החלום שלי אני מראה לכם אותו עכשיו, אוקי, הלוואי, הלוואי ונהפוך לאגף, אני לא יודעת אם זה אפשרי זה, אבל אם כן, אם, וגם אם לא, בלי קשר, אני חושבת שחייבים להגדיל את הפעילות של המחלקה של השימור, למה? כי לא ייתכן שמישהו, באמת אדריכל מאוד מאוד מוכשר מתעסק לי כל היום, ותוספת ממ"דים במע"ר צפון,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

עם כל הכבוד למע"ר צפון, כשהוא מוכשר לדברים, פרויקטים הרבה יותר משמעותיים, יש לנו את ליפתא על הפרק, הפיתוח פארק אמות המים בירושלים, יש המון פרויקטים, שאני צריכה אנשים שיודעים להניע תהליכים שיהיו בהם. אני צריכה אגף ייזום רעיונות וביצוע, אגף החלומות, כאילו מחלקת החלומות, סקשין, החלומות, זה זרוע אחת, זרוע אחרת ממשיכה לעשות את השוטף של החוות דעת, והלוואי, הלוואי נוכל להתחיל לדבר על, מחלקת תוכן והנחלת המורשת הבנויה, שזה להתעסק עם תכנים חינוכיים, וסיורים, להכניס את זה לתוכנית הלימודים,

חיים כהן:

סליחה רגע שרון, אני פשוט רוצה,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

מתי סוכם לגבי הנביאים, אני כן רוצה,

שרון דינור:

ב – 30: 14 אמרנו, היא לא חזרה, היא חזרה אלינו?

מורן בן זיו:

היא רשמה לי תודה אפילו.

שרון דינור:

אוקי, אז 30:14.

חיים כהן:

רק אם יהיה איזה שינוי או משהו,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

חיים כהן:

אני שם בחוץ, בסדר? תודה רבה.

שרון דינור:

אז זהו, זה לגבי החלומות שלנו להמשך, אני מקווה שנצליח לעשות את זה. זה סתם, לא סתם, כמה פרויקטים שאנחנו מנסים לעבוד עליהם. מיפוי והערכת המורשת הבנייה, עם קביעת פרמטרים של מה כן, ומה לא, מדיניות שימור עירונית, זה פרק השימור שאנחנו עובדים עליו היום עם, עם צוות של אדריכלים ומתכננים, יש לנו כמה פרויקטים שאנחנו רוצים זה נשמע הכי פשוט בעולם, אבל זה הכי מסובך מכל הדברים שאנחנו עושים עכשיו, לעשות שיקום חזיתות ברחובות בעיר ההיסטורית, יש לנו שני פיילוטים שאנחנו כבר רוצים לצאת אליהם, תקציב, מה זה מינימאלי, מדובר פה באמת, בעיקר בלהגות כבלים שמתנפנפים, בצורה מסודרת, חלבי וזה, גם לדברים האלה צריכים כסף, ולעיריית ירושלים מה לעשות, יש הרבה מתחרים על הסכומים, אנחנו חייבים תקציב למחלקת השימור בדברים האלה. בורות מים אתם יודעים ש - , אני רוצה לעשות משהו עם המשאב המתכלה הזה, יש לנו כמה בורות מים זה יכול להיות ריקים שמשמשים למקומות להתכנסות, אתם יודעים כמה פעמים אני מקבלת פניות מכל מיני, אנשים שבאזור, שאומרים לי, יש לך אולי איזה מקום שאנחנו יכולים לשבת בו לעשות פה איזה משהו, אבל לא חשוף לגשם, אז זה הרמת כוסית למישהו שנפרד וזה, תמיד אני אומרת גן דניאל, אבל מפחדים שירד גשם בחורף, זה גם מקומות שהם גם בקיץ הם טובים לנו, וזה שצ"פים, אני מדברת מה שבתוך התחום הציבורי.

יוחנן וייצמן:

שטחים עירוניים,

שרון דינור:

זה יכול להיות כל מיני שימושים נורא מעניינים, העיר גדלה גם לגובה, והיא צריכה לגדול גם לרוחב. קידום פרויקט מים לים, זה אמות המים שיש לנו שתי אמות מים שהם נורא ארוכות, על קילומטרים רבים, והם, הם חלק בשטח בנוי, וחלק בשטח פתוח, זה יכול להיות כמו שיש שביל

ישראל, שביל אמות המים, שאתה הולך עוקב אחריהם, כמו שיש פארק המסילה, שיש לו איזה שהוא שפה מסוימת, עיצובית, משהו שאתה הולך למקום בכל העיר, מיתוג מטורף לדעתי, זה משהו שיכול לעוף, יכולים לעוף עליו.

ציפי רון:

השלימו, השלימו בשנים האחרונות חפירה ארכיאולוגית ופרסמו את זה בכנס האחרון של רשות העתיקות, זה מופיע גם ב - , בספרים שהם רוצים,

שרון דינור:

לא הדברים שנעשה לבד, זה דברים עם רשות העתיקות.

ציפי רון:

אז יש לרשות הרבה מאוד התקדמות, סיימו פחות או יותר את הטיפול בעניין הזה, ויש את הממצאים של אמות לסוגיהם.

שרון דינור:

טוב, שאמרת את זה, כי היוזמה הזאתי היא לא יוזמה שהיא בדד, רעיון של מחלקת לשימור, ממש לא, זה משהו שיש לו שותפים רבים, זה משהו,

ציפי רון:

יש לזה ביטוי,

שרון דינור:

קנה מידה גדול,

ציפי רון:

יש לזה ביטוי גדול מאוד, באזור של הבנייה המתוכננת באזור,

שרון דינור:

נכון, שמה,

ציפי רון:

בגבעת המטוס.

שרון דינור:

גבעת המטוס.

יוחנן וייצמן:

שמה עשינו עבודה עבודה.

ציפי רון:

גם ארמון הנציב,

שרון דינור:

ארמון הנציב,

ציפי רון:

וגם שכונת ארמון הנציב ששמה האמה התחתונה, וגם כל האזור של אבו – תור, וגיא בן הינוס והר ציון, זאת אומרת יש לנו שפע בדבר הזה,

שרון דינור:

זה מדהים, כי (לא ברור) מהחלק שנפגשנו איתך למטה בבריכות הסולטאן שם,

גיורא סולר:

(לא ברור).

שרון דינור:

לא, בריכות הסולטאן, שראינו מסביב,

גיורא סולר:

כן, כן,

שרון דינור:

וממשיכים לאורך הכביש ואתה פוגש את האמה הזאתי, בכל מיני מקומות, היא פשוט מוזנחת ומתפרקת, וזה, עד לעיר העתיקה עצמה.

גיורא סולר:

יש שתי אמות, שמה,

ציפי רון:

רואים אותה,

שרון דינור:

האמה התחתונה היא,

ציפי רון:

שרואים אותה לאורך הכביש, שעולה להר ציון, אבל גם הכביש שעולה מהר ציון לשער יפו, שם יש קטעים של האמה,

יוחנן וייצמן:

שם דווקא זה מתפורר.

ציפי רון:

ושם יש דבר מרתק, אם כבר מדברים על ההיסטוריה של ירושלים, אז יש שם קברים מימי בית ראשון, ואז כשעשו את אמת המים, בימי בית שני, היה צריך לפנות קברים, אז את הקברים שהפריעו פינו, אבל מתחת לאמה נשארו קברים, אחד הקברים נמצא שם ממש על הכביש, אם אתם עוברים שם, קשה מאוד לגלות אותו, שמרו אותו, יש שער ברזל קטן, (לא ברור) קטנה שמובילים לתוך הקבר הזה, הסיפור של הקבר, בין שער יפו להר ציון. מתחת להר, והסיפור של הקבר הזה הוא כל כך מעניין, זה היה של משפחה אחת, יודעים את זה לפי בדיקות גנטיות, וכן הלאה, וזה קברים מימי בית ראשון, עם האספה, זאת אומרת היו מניחים את האנשים (לא ברור), ואחר כך היו מפנים את העצמות למאספה. אז מצאו שם שכולם בני משפחה אחת, מצאו שחלקם נהרסו במלחמות, כי היו שם ראשי חץ בין העצמות. מצאו גם על גבי התזונה שלהם, הילדים סבלו מתת – תזונה, זה לפי העצמות, בדיקות של העצמות, והקטע הכי מעניין, נמצא, נמצאו כלי איפור של אחת המקברות עם כחל, ואחד הדברים נמצא טבעת חותם, שהיה כתוב עליה השם שלה, זה שם שלא מופיע במקרא, אבל הוא מתאים, קראו לה "אחימהל", אחימהל, טבעת חותם עם הגברת. אז זה מראה,

שרון דינור:

זה היה בטבעת של אישור להפקדה, קראו לה - הכי מהר.

ציפי רון:

הכי מהר, אבל היא הייתה עם לי אבל היא הייתה לא עם ה' כ', אלא עם אחימהל, ושם שלא ידוע, אבל כנראה מתאים לכל השמות. וחלק לא קטן מהם מתו במלחמה, בגלל הראשי חץ. אז כדאי לדעת, ולהבין, וזה סתם מונח לנו שם על יד הכביש. ובפעם הבאה שירצו להרחיב את הכביש צריך לדעת שזה ישנו, והרבה פעמים בגלל שיש עוד קברים כאלה, אז יש נטייה לוותר, לעשות אותה על מה לשמור. אמת המים עוברת ממש מעליו.

שרון דינור:

טוב, תקשיבו רגע, רק עדכון קל,

יוחנן וייצמן:

בוא נחזור ל - ,

שרון דינור:

איציק שוויקי אומר לי,

ציפי רון:

קצת היסטוריה.

שרון דינור:

למה הזזתם את השעה, אני,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

למה הזזתם את השעה, אני באוכל. כאילו עוד שעותיים.

יוחנן וייצמן:

מי זה? שוויקי?

שרון דינור:

כן. תגידי לו שהגעתי לחדר המיוחד, לפחות שהוועדה תשמע אותי אז אם יש לנו זמן, אז בוא נעלה אותו שיגיד כמה מילים.

יוחנן וייצמן:

בוא נעלה אותו.

ציפי רון:

עוד דבר אחד ששכחתי להגיד לכם על הקבר הזה, הם היו ילדים, הרבה יותר נמוכים מאיתנו היום, זאת אומרת גודל הממוצע היה אחר לגמרי.

שרון דינור:

לורה תחלוק עליך.

ציפי רון:

ועוד דבר אחד חשוב, לא הייתה שם פרנסה לרופא שיניים. הם לא אכלו דברי מתיקה.

גיורא סולר:

הם מתו צעירים.

ציפי רון:

הילדים.

גיורא סולר:

לא,

יוחנן וייצמן:

אלה שנהרגו סביר להניח שמתו צעירים.

דוד היימן:

(לא ברור) בירידה דרסטית.

יוחנן וייצמן:

טוב,

שרון דינור:

רציתם עוד משהו שאני אשאל רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, הייתי באמצע מצגת, אני אהבתי לראות.

שרון דינור:

אני המצגת, יש עוד משהו אחד, לי יש,

יוחנן וייצמן:

אם היה בחירות הייתי יוצא איתך, הייתי אומר זה עסק שלי, רק,

שרון דינור:

א', אתה יכול עוד לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

אני יודע,

שרון דינור:

אני חושבת שזה, לא נגמור את זה עד הבחירות הבאות, זה כל,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

יש לי איזה 30 פרויקטים על השולחן, כל פעם שלמישהו יש רעיון אינטליגנטי, אגב זה כולל את כל מי ש - , את כולם, אוקי, אז תגידו אני אנסה לעשות עם זה משהו, קארין למשל שהיא גאונה, אני לא יודעת אם אתם יודעים את זה,

לורה ורטון:

מי?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כן, היא, היא הציעה איזה משהו שאנחנו ממש, מקדמות אותו עכשיו של שביל העצמאות, הציונות סליחה, מבית פרומין, מוסדות לאומיים, בשביל הליכה, שכולל בה הכול, עם אינפורמציה על ראשית הציונות לאורך רחביה, ונגמר בתצפית על הכנסת, אז זה משהו קטן, אבל חזק, גאוני, טכנולוגי,

יוחנן וייצמן:

לא יקר.

שרון דינור:

לא מאוד יקר, אנחנו מאוד מנסים להביא לזה את האנשים הנכונים, כאילו את ה - , יש איזה מעצב אחד שספציפית שמנו עליו עין, כי הוא עשה עבודה נהדרת, קארין מכירה אותו מפרויקטים אחרים, אז זה דבר שאנחנו מנסים לקדם ויש לי אם תרצו אני אביא לכם ממש בשמחה, את כל הפרויקטים, אם אתם רוצים לראות אותם, שאנחנו רוצים לעשות, ואז אתם תצטרכו בתמורה ללכת לכל הזה, תגיד, אפשר תקציב לשימור, כאילו כי באמת. עכשיו תבינו שיש לי כספים גם שאני מנסה שמחכים לי בכל מיני צורות שהצלחתי, לגייס כאלה ואחרים, כמובן שכסף זה לא צ'ק לשרון דינור, שמחכה, אני צריכה איכשהו להעביר את זה דרך, זה מסובך, וזה דורש כוח אדם, רק ההתעסקות עם זאת,

כאילו אני לא מצליחה לעבוד גם בזה, וגם בזה. ואני חייבת, חייבת, חייבת את העזרה של כולם, גם להשיג תקציב, וגם להשיג כוח אדם, כדי שיהיה לי אנשים שהם מצליחים להיות עם ראש מספיק גדול בשביל לקדם את הדברים האלה, ויש, יש בסיס מצוין למחלקה לשימור, יש אנשים באמת כאילו, חבל על הזמן, אבל לא יכולה להתעסק רק בזה, כלומר יש גם,

לורה ורטון:

אני מקווה שנוכל להוסיף סעיף, זאת אומרת או במקום ב - , בתקציב של, מהנדס העיר, יהיה לפרויקטים לשימור, זה החלום שלי, אני מקווה שאתה תומך.

יוחנן וייצמן:

אני מאוד בעד.

ציפי רון:

ואני רוצה להוסיף עוד משהו,

לורה ורטון:

ביקשנו, הסיעה שלי,

מורן בן זיו:

אתה יכול לסדר לנו את הזום?

לורה ורטון:

ננסה לתאם, אבל זה מה שצריך להיות, בעניין של אף אחד המקום אגף ברור שצריך להיות,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

ממש, כמה, כמה עובדים יש לך כרגע?

שרון דינור:

כעיקרון היינו 14, אחת עזבה, ירדה מהארץ לקוסטה – ריקה,

יוחנן וייצמן:

מי?

שרון דינור:

היא הייתה בחצי תקן, מירית, אתה זוכר, היא עזבה. אבל עכשיו אני אנסה לשדרג את התקן שלה למשהו אחר, יש לי בן שירות שהוא מקסים, אתם הכרתם אותו יונתן גריידי שעושה לנו את הרשימות שימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

וכלבויניק של כל מיני דברים, הוא זה ואני מנסה להחליף אותו עם בן שירות אחר, אני לא יודעת אם זה יהיה באותה רמה, הוא באמת.

לורה ורטון:

בסדר, צריך להוסיף להמשיך להוסיף כוח אדם.

גיורא סולר:

אבל מקצועי.

ציפי רון:

מעבר לעניין של התקציב,

לורה ורטון:

מקצועי,

ציפי רון:

אני רוצה להוסיף, ש - , ההסתדרות הציונית החליטו עכשיו לפתוח את המוסדות, לסיורים.

שרון דינור:

אנחנו עושים איתם דברים ביחד.

ציפי רון:

אז זהו אז כבר, התחילו כבר לעשות שם סיורים,

שרון דינור:

אז הם עשו לנו סיור, הייתה מישהי וואי, פשוט,

ציפי רון:

אז זהו,

שרון דינור:

וואו, ואז עכשיו היא הסכימה לכבוד יום הולדת 100 שנה למלך ג'ורג', אנחנו עושים מסיבת תה אצלה, אוקי, והיא תארח אותנו.

ציפי רון:

לכבוד מה?

שרון דינור:

לכבוד המלך שנה למלך ג'ורג', אירוע סיום של, כמה, סדרה של סיורים שעשינו תהיה אצלה, הכיבוד עלינו, המקום עליה, והדרכה.

ציפי רון:

באמת המוסדות.

שרון דינור:

כן, אבל זה בוטיק זה רק לזה, חצי בן 35 שנים,

ציפי רון:

יושב ראש ההסתדרות החליט לפתוח את זה לסיורים, אז עכשיו יש שם סיורים קבועים, אז כדאי, אז כדאי לחבור, כדאי לנסות לחבור, ולעבוד מתוך תיאום, הרי דיברתם איתי גם על השביל, אבל אז עוד לא ידעתי על ההחלטה שלהם, בינתיים,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

זה נודע לי, אז כדאי לעבוד יחד, וזה יכול להיות נהדר.

שרון דינור:

עכשיו אני יודעת ש - , שאנחנו עושים את הדיון על הנביאים ב - 14:30, אבל איציק שוויקי הוא לא נמצא בארץ, הוא,

רפאל:

עכשיו הוא איתנו? איציק, אתה איתנו?

איציק שוויקי (זום):

אני אתכם, שומע אתכם.

שרון דינור:

רגע,

איציק שוויקי (זום):

אבל אני לא רואה אתכם.

שרון דינור:

אז דקה איציק, אני רק אומרת שכעיקרון לדיון נדחה ל – 14:30, אבל אנחנו רצינו רגע שתגיד כמה מילים, כי אתה גם,

איציק שוויקי (זום):

כן,

שרון דינור:

לא נמצא איתנו.

איציק שוויקי (זום):

כן, אני נמצא במרחק של 5 שעות, עכשיו אצלנו חמש וחצי,

שרון דינור:

הנה, הנה,

איציק שוויקי (זום):

14:30.

שרון דינור:

לפני שאתה מתחיל להגיד, אנחנו עוד לא, עוד לא הצגנו את הבקשה, אז אני רק רוצה להראות לכם בגדול מה הבקשה זאת.

איציק שוויקי (זום):

אבל אני לא רואה אותה, אני לא רואה אתכם,

שרון דינור:

לא נורא, אתה מכיר.

איציק שוויקי (זום):

כן,

שרון דינור:

חכה שנייה, אני מציגה בינתיים, אבל אתה,

יוחנן וייצמן:

זה עדיף, אתה לא רואה מה אנחנו מציעים לאשר על מה שאתה אומר, יותר טוב כך.

גיורא סולר:

אנחנו שמחים שאנחנו,

איציק שוויקי (זום):

אני מכיר את המקום בעל פה.

שרון דינור:

אוקי,

איציק שוויקי (זום):

אמנם לא למדתי באורט נביאים.

שרון דינור:

מבחינת המיקום, אני חושבת ש - , כולנו מכירים, אבל אני אראה לכם,

איציק שוויקי (זום):

רחוב הנביאים פינת סמטה אדלר.

שרון דינור:

אוקי, כאן, רגע, חלקות, אוקי, אז אני פתחתי את ה - GIS שנראה את האזור, מה שמדהים בסיפור הזה של המתחם הזה, חוץ מהסיפור ההיסטורי שתיכף אולי אני אגיד עליו כמה מילים, משנת 50 אני חושבת שהוא שייך לאורט, נסח טאבו, והם עשו לאחרונה עסקת מכירה, אני אפילו שמעתי שהם,

איציק שוויקי (זום):

השטח היה שייך לגרמנים, המסגרת השילומים, לקחו להם את זה.

שרון דינור:

כן, תודה.

גיורא סולר:

שהוא יבקש רשות דיבור, שלא יגיד מה זה,

איציק שוויקי (זום):

אני לא רואה אתכם.

שרון דינור:

רגע. אוקי, אז יש לנו פה מונומנט שהיא ברשימת המונומנטים, אתם יודעים שיש לנו שכבה עירונית כזאת שנקראת שכבת המונומנטים. זה בית הקמורה, אוקי, שזה, אנחנו לא רואים,

איציק שוויקי (זום):

נכנסים, עכשיו אני רואה אתכם,

שרון דינור:

אתה רואה אותנו, אבל אתה לא רואה.

לורה ורטון:

מסך,

שרון דינור:

מה?

איציק שוויקי (זום):

אני רואה את התצ"א שלך,

שרון דינור:

לי יש את אותה בעיה עם הדבר הזה, זה, אני רוצה שהחברים יראו את זה. אני אספר לכם בינתיים, המתחם הוא ממוקם על ציר היסטורי החשובים בירושלים, שהם מחוץ לחומות, מהווה ציר תיירותי חשוב, ערך היסטורי אדריכלי, (לא ברור) בינלאומי, מהקמת מראשית הקמתו הוא שימש מוסדות

בעיקר של מדינות זוהרות, כחלק ממגמת התבססות שלהם, בארץ הקודש, אתם מכירים שקוראים לרחוב בתי החולים וגם לאתיופים יש מספר נכסים פה, וגם לגרמנים, יש בתי חולים, קונסוליות, כנסיות, מוסדות חינוך, בתי פאר נכבדים, וכל מוסד נבנה בסגנון אופייני לארץ מוצאו, ויש מגוון אדריכלי ייחודי.

ציפי רון:

וגם לרוסים, וגם (לא ברור).

שרון דינור:

למעשה לפני כמה שנים, אני מספרת לכם, עדן עשו תוכנית שדרוג של רחובות פה, עם אדריכלים מילר – בלום, באמת ואני מקווה שנוכל להכניס אותה שוב פעם למימוש ברגע ש - , יש עכשיו שינויים בהסדרי תנועה פה, בגלל עבודות על הרכבת הקלה, כשהעבודות יסתיימו והעומס יפחת מהנביאים, אפשר יהיה לחזור לתוכנית הזאתי המקורית.

מורן בן זיו:

איציק, אתה רואה את המסך?

איציק שוויקי (זום):

כן, אני רואה את המסך, את התצ"א.

שרון דינור:

אוקי, בשל חשיבותו והדרו, נבחר רחוב הנביאים, עבור התהלוכה הרשמית של מעלייתו של הקיסר הגרמני וילהלם השני, ב - 1898, יש בגוגל אם מישהו רוצה לראות, עופר קרויאנקר תמונות עם האוהלים שהיו פה של ה - , כל (לא ברור), את מחנה העולים שלו קבע במתחם מכונה כיום אות, שניתן לו גם מתנה ע"י השלטון, לאחר הביקור החליטה הקהילה הגרמנית הפרוטסטנטית לבנות בשטח מבנה דת, וחינוך, את בית מנהיג הקהילה, זה הבית שאנחנו מדברים עליו, בית הכומר במרכז החלקה, אדריכל הוא פאול פלמר, אני מקווה שאמרתי בסדר, הבן שתכנן גם את המבנה המרכזי בשנלר, ואת ספריית (לא ברור). עם תחילת שלטון המנדט, המתחם שימש את ממשלת המנדט כמעונו של מושל ירושלים סטורס, ויותר מאוחר, כמעונו נציב עליון, הרברט סמואל. בית הכומר הוא מבנה מרשים, הוא מפואר, בן שתי קומות, קומת מרתף, ועליית גג, וואי איזה מצחיק שמה, הייתי שם, כאילו לא היו איתי בקשר, אבל הייתי שם בסיור, עם משה שפירא, ועם היזמים לפני שהם הגישו את התוכניות, ועם הבן שלי, שאותו יום היה איתי בעבודה, ונכנסנו לתוך ה - , זה שבילו זה כאילו אינדיאנה ג'ונס, כן הילד הוא בן 9, נכנסנו לתוך המרתפים שמה, הוא מצא שם משהו של אורט, לא משהו היסטורי, איזה מין, אני לא יודעת אם זה כלי ספורטיבי כזה, משהו משנות ה - 50, שמחובר בשרשרת, משהו כזה אולי לעשות, לא יודעת משהו כזה, הוא מסתובב עם זה כל הזמן, הוא קיבל, לקח את זה, זה לא שוד עתיקות, כן, זה סתם, סתם ישן. אוקי, אז מה, יש

לנו עוד משהו שחשוב לדעת, זה שבדרום החלקה, בחלק הזה, שקשה קצת לראות אותו, כל הדבר הזה זה בור מים ענקי, אוקי, אין לנו גישה אליו, לא ראינו אותו, אנחנו לא יודעים אם זה עם עמודים, עם חלוקה משנית או לא, אבל זה משהו שאפשר לעשות אותו משהו מאוד מעניין, כי הוא מאוד גדול, הוא לא רק חור באדמה או משהו כזה. אנחנו רואים אותו בתצלומי אוויר, מכל מיני שנים. המבנים האחרים, אני אגיד לכם את האמת, ש - , אביגיל, אדריכלית אצלנו שעובדת על הפרויקט הזה, היא אומרת שגם בהם יש ערך, אבל ברור שזה לא אותו ערך אדריכלי היסטורי שיש לבניין המרכזי. שמה חטאו הוא במרכז החלקה, ויש מגרש חנייה, כאילו שטח מופר מה שאנחנו אוהבים לקרוא לו, כלפי הנביאים, ובאמת התוכנית החדשה, אנחנו תיכף ניכנס ונראה מה היא מציעה, היא מציעה בין היתר בינוי של 10 קומות מולו. במיפוי ההיסטורי, נדמה לי שאולי אפילו הוסיפה פה, כן, היא הוסיפה פה בתמונות, רואים שבחלקה ההיסטורית, היה גינה, ואפילו בחלק מהתמונות ההיסטוריות, הנה רואים פה, היא צילמה לכם ב - 19 בסדר היום, יש ממש תמונה של הגינה הקדמית שהייתה פה, לבניין הזה יש גרמי מדרגות כאלה מאוד יפים ומפוארים, גם לחזית של הנביאים, וגם לחזית של, של הכיכר הפנימית הזאת.

ציפי רון:

הם הרסו אותה, כדי לעשות את המגרש חנייה.

שרון דינור:

לא, לא, זה, רק את הגינה הם הרסו, כן, כן,

ציפי רון:

את הגינה.

שרון דינור:

טוב, עכשיו רגע אני אעבור לבינוי, בוא נראה רגע, אז הנה הוא. בעצם. אני מבקשת מהוועדה להפעיל את ה - , ראייה המבחינה שלהם, בזה שזה צבוע בירוק, להבין בכל זאת שמדובר בבינוי, למרות שהצבע ירוק נבחר פה. מדובר פה בבינוי של, גם החום הוא בינוי, אוקי, גם הוא פשוט בינוי של 8 קומות, ו - 10 קומות, 8 ו - 10, 8 ו - 10 קומות, שמקיף לחלוטין את כל הזה, ויש חנייה פה תת-קרקעית, מאה אחוז של חנייה עכשיו ש - , זה באמת, את עץ חיים תלו באוויר, אוקי, אבל זה באמת נדיר, נדיר, שאפשר לשמור על בניין שחופרים מתחתיו, ואין פה מגדלים כמו בעץ חיים, זה לא אותו, לא יודעת אם אפשר בכלל להגיע לרמה כזאתי ששומרים את הבניין הזה, הוא בניין מסיבי ביותר, עם קמרונות, לשמור אותו ככה, אני לא יודעת אם באמת אפשר. אז זה משהו אחר צריך לקחת בחשבון, כתוב פה לשימור על הבור מים, אבל מציעים עליו בניין, בזיז, אני לא כל כך מבינה איך אפשר לעשות את זה. וכמובן הבנייה היא, היא חונקת כל מבט אליו, בוא נראה רגע, אני לא חושבת שיש פה הדמיות, אדריכל הוא אדריכל פייגין, משה שפירא אמר לנו שהוא רק עשה את התיק תיעוד, ושהוא לא קשור בכלל לתכנון בבניין,

גיורא סולר:

הוא לא מכיר את התוכנית אפילו.

שרון דינור:

כן, נכון, זה מה שהוא אומר, הנה הבינוי. לא אמרתי, אבל זה כן חשוב להגיד שהשימושים הוא נשאר חוס כרגע, כלומר לכל השימושים החומים שאנחנו מוכרים ל - ,

יוחנן וייצמן:

לחום.

איציק שוויקי (זום):

זה ארבע קומות, נכון? חמש, חמש קומות חנייה?

שרון דינור:

4 קומות חנייה, שעוד לא יודעים בדיוק מה הולך להיות פה, כתוב פה כיתות, כתוב פה מכללה, אין, אין באמת כוח אמיתי כרגע בקצה, שדורש, וכן, אני מניחה שהדבר הזה יבוא בעקבותיו שינוי תב"ע לתוספת שימושים או משהו כזה, אני קשה לי לאמין שזה יישאר חוס כולו. אבל זה מה שיש מולנו כרגע, אז זהו. אז איציק.

איציק שוויקי (זום):

כן, אני רוצה להגיד כמה דברים, רחוב הנביאים מזה שנים, עשרות שנים, נשמר ולא הופר הגדה הצפונית שלו, יש, יש וועד רחוב הנביאים שקיים עדיין, והיו הרבה מאבקים על רחוב הנביאים. רחוב הנביאים בסוף העירייה החליטה, הרי הכוונה הייתה להעביר את רחוב יפו לרחוב הנביאים, ולהרחיב את רחוב הנביאים, כאשר ציר הרכבת הקלה נסגר, וכל האוטובוסים היו אמורים לעבור ברחוב הנביאים, לאחר מאבקים הציבוריים, שגם ציפי נמצאת שם, מכירה אותם, החליטו לא להרחיב את רחוב הנביאים, והשאירו אותו כפי שהוא, מה עוד נאמר שבגדה הצפונית לא, לא ישנו ולא ייבנו, ויעבדו בהתאם לתב"ע שנערכה במקום, אחת מהתב"עות היפות של ירושלים, זה תב"ע של שכונת החבשים, והראייה עוד לפני שמהנדס העיר, שלמה אשכול היה מהנדס העיר, הוא הכין תוכנית למתחם מע"צ שהוא סמוך אליו, והוא הכין תוכני עם, עם מבנים יחסית גבוהים, אז היו גבוהים 8 קומות, והתוכנית הזאת, גם ש - , שלמה אשכול, בזמנו אמרו לו שהוא לא יהיה את זה, התוכנית בטלה והביאו ארבעה אדריכלים נוספים ארבע תוכניות, שבסוף התוכנית של, שאושרה זאת התוכנית ש - , נבנתה ברחוב אדלר ממול, וזה נקרא מתחם מע"צ. מה עוד, שהבנייה המסיבית היא רק בגוש 50, או המתחם שאתם רואים אותו ממול לבית החולים לילדים, שהוא (לא ברור), הוא נשאר לבניין לשימור מלא, ללא תוספות בנייה, בפינה. הרחוב, הרחוב הנביאים הגדה הצפונית נאמר בכל התוכניות שבכל העניינים שהוא לא ייפגע, ואם בונים, אז בונים עד בהתאם לתב"ע הקיימת. מה

שאנחנו רואים פה, זה לא בהתאם לתב"ע הקיימת, רואים פה בנייה מסיבית, מה עוד שזה שטח היסטורי שייך היה לגרמנים, אורט קיבל אותו מהמדינה, בהתאם לשילומים, ובעיקרון למי שאורט מכרה את זה לכל המרבה במחיר, הם ידעו שזה שטח חוס, ומה שנראה פה בתוכנית בנייה, זה בכלל לא נראה לא בית ספר, אולי אוניברסיטה רבנית, אם ב – 5 קומות חנייה, אני לא מכיר מוסד, מוסד שחינוך כולל בצלאל, הוא בנה 5 קומות חנייה, בנו סך הכול 3 קומות חנייה, אני לא מאמין זה העניין, אני חושב שהגובה ש - , אני בעד בנייה ובעד שימור, מה שכן צריכים להגיע למצב ש - , להתיישר לתב"ע הקיימת במקום ולא לפרוץ לתב"ע הקיימת במקום, מה עוד שכל עם ישראל עכשיו, ברגע שזה יפתח כולם המועצה לשימור אתרים, החברה להגנת הטבע, וועד הרחוב, עמותת האדריכלים, כולם יתנגדו לתוכנית, חבל לתת להם, לתת להם מה שנקרא משהו שבסוף יהיה מלחמת עולם. מה עוד ש - , האזור הזה גם סמוך מאוד לאזור של מאה שערים, לא צריך להיות מה שנקרא להפיל על כל, כל השכונות ההיסטוריות בסמוך לו, סמוך להם נקרא לזה ככה, זאת אומרת אני חושב שאסור בכלל לתת להם את הגובה, מצידי הגובה המקסימאלי זה בדיוק הנקודת גובה של ה - , פרויקט מע"צ דרום, יש עוד מע"צ צפון שעדיין לא בנו, אז להגיע איתם לאותו גובה, ושיהיה תואם לרחוב, לא מעבר לזה. עד כאן.

שרון דינור:

טוב, תודה רבה. תמשיך לעשות חיים.

יוחנן וייצמן:

שוויקי, לפי התוכנית שבתוקף.

איציק שוויקי (זום):

כן.

יוחנן וייצמן:

מה מותר להם?

שרון דינור:

כלום.

איציק שוויקי (זום):

לדעתי 3 קומות,

שרון דינור:

זה תוכנית המונומנטים.

איציק שויקי (זום):

3 קומות,

ציפי רון:

אין להם שום זכויות,

שרון דינור:

לא, לא, תוכנית המונומנטים,

איציק שויקי (זום):

לא,

יוחנן וייצמן:

תוכנית המונומנטים לא הורידה זכויות, תוכנית המונומנטים,

שרון דינור:

לא, בסדר, אבל אתם יודעים, סליחה רגע, שטחים חומים לפי החלטות וועדת ערר, אי-אפשר לעשות, צריך לעשות תב"ע, כמו שהיא ביקשה.

יוחנן וייצמן:

למה? אם יש זכויות אז,

שרון דינור:

ואיזה זכויות יש לך לפי 62?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

איזה זכויות יש לך לפי 62, הן בלתי מוגבלות לא כתוב פה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל התב"ע פה סימנה מקומות לבינוי, נכון?

שרון דינור:

לא,

ציפי רון:

לא,

איציק שוויקי (זום):

כן, אז שייבנו בהתאם ל - , פתוח, כמו שאתה אומר,

שרון דינור:

כל חלקה 93,

איציק שוויקי (זום):

באזור,

שרון דינור:

מונומנט לשימור. לפי 2096.

איציק שוויקי (זום):

אסור לנגוע בזה, זה בית לשימור, אני לא מדבר על, אבל הבתים, הבתים של הבית ספר, אורט הוא ניסה להרוס אותם, ולבנות בהתאם לגובה הקיים, לא מעבר לזה. לנצל את השטח בהתאם לתב"ע הקיימת, זה פשוט מאוד, לנצל את השטח, לא אמרנו לא לבנות. אבל שיבנו בהתאם לתב"ע.

שרון דינור:

תוכנית מ – 999 1962 מגדירה את השטח למוסד חינוכי אורט, תוספת אגף למבנה A, C ו - D, ומבנה חדש של D, זה אני צריכה לחקור את זה בשביל להבין רגע מה,

יוחנן וייצמן:

אתה מדבר על 999,

שרון דינור:

כן, זה אפשרי, בוא נפתח את זה בינתיים כאילו לא,

איציק שוויקי (זום):

כן, אבל יש גם את התב"ע של, של הזה,

שרון דינור:

של מונומנטים,

איציק שוויקי (זום):

של האתיופים, של האתיופים,

שרון דינור:

נכון,

איציק שוויקי (זום):

יש תב"ע של האתיופים.

שרון דינור:

זה מ – 4836 99, תוכנית שימור, חשבה שהיא,

איציק שוויקי (זום):

נדמה לי שזה 3,

שרון דינור:

אבל היא לא כוללת את החלקה הזאת,

איציק שוויקי (זום):

אני זוכר עד 3 קומות והיא אחת התב"ע היפות ביותר של ירושלים.

שרון דינור:

היא לא כוללת את החלקה הזאת.

גיורא סולר:

לא משנה, זה 8 קומות אתה אומר 3 קומות זה מסתיר את הבניין, בכל לא, לא משנה,

יוחנן וייצמן:

התב"ע 999 לא מאפשרת לבנות איפה שהחנייה.

גיורא סולר:

נכון,

שרון דינור:

אני פותחת.

יוחנן וייצמן:

אבל היא מאחורה מצד שני היא כן מאפשרת.

שרון דינור:

נכון, אנחנו גם לא אומרים כלום, אנחנו גם לא דחינו את הבקשה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אמרנו פחות.

יוחנן וייצמן:

לצמצם.

שרון דינור:

כאילו זה ה - ,

איציק שוויקי (זום):

כן, אבל השאלה, וייצמן, למה בונים כל כך הרבה חנייה? למה?

גיורא סולר:

פייגין הם אדריכלים של בתי מלון, ובסופו של דבר לקחו אותם כדי שיהיה שם מלון.

שרון דינור:

אני לא יודעת את זה, הנה תראו רגע,

גיורא סולר:

כן, כן,

איציק שוויקי (זום):

זה נכון, זה נכון,

שרון דינור:

זה התוכנית, זאת התוכנית המאושרת, והאמת היא שאני חושב שפחות או יותר נבנה ככה, ואנחנו יודעים שיש פה בינוי.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

זה התוכנית המאושרת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

של 999,

יוחנן וייצמן:

זה בנוי, המבנים שנמצאים ב – 999,

שרון דינור:

בנו,

יוחנן וייצמן:

בנויים, בעצם מוצעים בתוכנית הזאתי להריסה.

ציפי רון:

לבית ספר, לצורך בית הספר,

שרון דינור:

כן, הנה. אפילו יותר מזה, כי יש פה את הבינוי גדול כזה שנבנה כאן.

ציפי רון:

זה של הבית ספר.

איציק שוויקי (זום):

השטח בתב"ע הוא שטח ירוק, כל המגרש חנייה הוא ירוק.

ציפי רון:

נכון, הם כרתו עצים שם בלי סוף.

איציק שוויקי (זום):

בנו במגרש חנייה, היו שם עצים, עצי אורן היו. בכל מקרה אם זה, אם זה פייגין שייקח את בניין משרד החינוך שיקנו אותו, הוא היה בית מלון, ומשרד החינוך הוציא עליו הון, שיקנה שם, שיבנה שם.

גיורא סולר:

היזם יעשה את זה, לא פייגין,

איציק שוויקי (זום):

כן, לב – רם, שיבנה ייקח את לב – רם זה אכבר מלון,

שרון דינור:

כאן, נכון, אנחנו נציע להם.

יוחנן וייצמן:

אבל למה אתה לא מציע להם,

איציק שוויקי (זום):

לא,

יוחנן וייצמן:

להגיע לגובה של לב – רם?

שרון דינור:

אבל תראו כמה מונומנטים יש במרחב הזה, 1, 2, 3, סליחה, 1, הבית חולים האיטלקי,

איציק שוויקי (זום):

(לא ברור) נדמה לי זה 4 קומות,

ציפי רון:

של בית מחניים, ובית,

שרון דינור:

הבניין, איך קוראים לבניין הזה?

ציפי רון:

יש את בית חבר (לא ברור) שנמצא ממול,

שרון דינור:

נכון, זה פה, הוא לא מסומן.

גיורא סולר:

הוא נכון אופייני,

שרון דינור:

הוא לא מסומן כמונומנט,

איציק שוויקי (זום):

לא,

שרון דינור:

קונסוליה החבשים,

ציפי רון:

נכון, עכשיו בית הרברנט,

איציק שוויקי (זום):

יש פה,

ציפי רון:

הוא אתר חשוב,

איציק שוויקי (זום):

יש את סינדריצקי גם,

שרון דינור:

הוא לא בתוכנית המונומנטים, אני לא יודעת למה לא,

איציק שוויקי (זום):

לא, סינדריצקי אני חושב, לא, סינדריצקי לא, לא במונומנטים,

שרון דינור:

כן, הוא לא.

איציק שוויקי (זום):

אבל הוא לשימור מלא, אז הוא,

שרון דינור:

בסדר, אבל הוא לא, הנה הלני המלכה.

ציפי רון:

ויש את ה - , אחר כך את הבית חולים לילדים,

שרון דינור:

בית חולים, מריאנשטיפט הוא גם לא,

ציפי רון:

ויש את הקונסוליה האמריקאית, ויש את הקונסוליה האמריקאית ממול,

שרון דינור:

הקונסוליה האמריקאית הוא לא מומנט,

ציפי רון:

זה צריך,

שרון דינור:

אין ספק שיש פה המון המון בניינים מדהימים, אבל הוא ספציפית דווקא כן מונומנט,

ציפי רון:

אוקי,

שרון דינור:

זה אנחנו מסכימים על הסיפור הזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

איציק שוויקי (זום):

אני חושב שיש פה יותר מהסמוי, מאשר מהגלוי. אז זה,

שרון דינור:

טוב.

איציק שוויקי (זום):

תוכנית גרנדיוזית שהיא לא,

שרון דינור:

אני יורדת רגע, יש לנו,

איציק שוויקי (זום):

לא אומרת את האמת.

יוחנן וייצמן:

זה מה הפסקה, מאה אחוז, אנחנו עושים רבע שעה הפסקה.

איציק שוויקי (זום):

תודה רבה.

ציפי רון:

מה שצריך להגיד,

איציק שוויקי (זום):

תודה רבה,

שרון דינור:

תודה איציק שהיית.

יוחנן וייצמן:

אפשר לנתק הקלטה רבע שעה, באחד חוזרים.

ציפי רון:

רחוב הנביאים, שרחוב הנביאים,

איציק שוויקי (זום):

תודה רבה. אז ראית מה שכתב מהנדס העיר. מהנדס העיר אמר,

ציפי רון:

זה רחוב הנביאים מחייב,

יוחנן וייצמן:

אם תסתכל בהמלצת מהנדס העיר יום רביעי, אז זה קצת אחרת ממה שאתה אומר, אבל בסדר.

איציק שוויקי (זום):

אבל הוא כתב לי, זה כתוב שחור על גבי לבן.

ציפי רון:

לחייב פגישה מיוחדת,

שרון דינור:

האדריכלי שימור.

איציק שוויקי (זום):

אני שלחתי לך מה שהוא כתב לי, מה שאני כתבתי, הוא כתב, לא אני, תקרא, הוא כתב.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה הוא כתב לך, אני יודע מה הוא כתב לוועדה המקומית.

איציק שוויקי (זום):

לא, הוא כתב לי.

רפאל:

קראת לי?

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לנתק.

איציק שוויקי (זום):

יללה, ביי, ביי, תודה.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

רפאל, שומע? יופי, תודה. כן, אנחנו,

שרון דינור:

כן, אז התחלתי להגיד, אני אגיד, רגע, גיורא בואו תקשיבו זה דיון מעניין, כי אנחנו בחצר אבן ישראל, שאנחנו יודעים שהיא חצר, חצר מאוד היסטורית ומאוד תיירותית, כן, אם ציפי הייתה פה, ציפי בטח, (לא ברור), היא מכירה את החצר הזאתי היטב. כשהבניין הזה שאנחנו מדברים עליו הוא בית של המיליונרית היה נקרא, כי היא הייתה פה איזה שהיא רבנית, אמריקאית, עשירה, אני מדברת אתכם על 1890, והיא בנתה בניין של 3 קומות בטכנולוגיה שלפני קורות, קורות הברזל, אז יש לנו גם קמרונות, וגם מיני קמרונות, וגם רלסים מיני, מיני,

ציפי רון:

אנחנו דיברנו על זה, לא?

שרון דינור:

כן, כן, עכשיו הם היו אצלו בוועדה הקודמת, כשאנחנו, הם מבקשים שתי קומות שאנחנו מעבר ל - לתב"ע מאושרת, שאנחנו עד היום נתנו קומה, הם אומרים - תקשיבו אנחנו לא רגילים, אנחנו מוסד, תיכף נשמע את זה, אנחנו צריכים את הדבר הזה, ואנחנו אומרים כאילו, ועוד טיעון שהוא דווקא טיעון מעניין, הם אומרים - אנחנו היינו הכי גבוהים תמיד, זאת אומרת הבית של המיליונרית, היה הבניין הכי גבוה, ולכן הם רוצים לשמר את הסיפור ההיסטורי הזה שלו,

לורה ורטון:

מעניין אותם.

שרון דינור:

אנחנו נשארים זה, אבל,

יוחנן וייצמן:

זה שגיאה שהם לא מבקשים 57 קומות, או 56,

דוד היימן:

(לא ברור) לבקש 80.

שרון דינור:

עכשיו רגע, רק שהם גם אומרים את זה, אבל גם הפנים שלהם, הוא פנים לא טוב אוקי, המבוכ הזה, שהוא, ביקשנו מהם לשפר את זה, ולצמצם את זה כדי שעדיין יהיה חצר, שהיא חצר שהיא פתוחה, שהיא מאפשרת כניסה של אוויר, היא חצר מאוד מאוד לא טובה, היא מלאה בבינוי שלושה חדרים מחוזקים, זה היה מתוקן? לא, אז איפה המתקן? בוא נראה אותו רגע, זה, אביגיל, יפו 75. חלופה, הנה, הנה. סליחה, אז אנחנו רואים את החלופה הקודמת, והחלופה החדשה שלהם, היא עדיין לא מספיק טובה, וגם אני אסביר לכם עוד משהו שאנחנו הבנו שלא רואים אותו פה, אגב היא מאוד סכמטית, כן, זה נראה, זה נראה ענקי כזה, אבל אתם צריכים להבין כשמגיעים לשם, הם מבינים שה - , הבניין הוא לא מיושר, רצפה מול רצפה, זאת אומרת יש לנו מפלס, מפלס, מפלס, כאילו עלייה של כמה מדרגות, וזה אומר שרק המסדרונות שירוצו ביניהם יחסמו לחלוטין כמעט את כל הזה, ולא ראינו פתרון לזה, ולא ראינו בכלל חתך של הדבר הזה, אז אנחנו עדיין חושבים שזה לא מספיק טוב. רצית להגיד משהו.

אביגיל בן שמחון:

לא, האופציה הזאת היא כן שומרת יותר על החזיתות הפנימיות של החצר, אבל עדיין,

שרון דינור:

יש פה גם מעלית, כן,

אביגיל בן שמחון:

זה יש פה מורכבות מאוד גדולה שלא באה לידי ביטוי בתוכניות, כי יש פה באמת כל דירה במפלס אחר, אז אין ממש פתרון כרגע, למצב הזה. ולגבי העניין של המוסד, אני רק רוצה להדגיש, שהם מבקשים דירות, הם לא מבקשים,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא מוסד זה דירות,

אביגיל בן שמחון:

כן,

שרון דינור:

לא, הם אומרים שהם מוסד, שצריך, האמת היא למה אני מדברת בשמם? בוא נשמע אותם, הם היו אצלי פשוט שבוע שעבר ביום חמישי בערב, וביקשו ממני לשקול שוב פעם את העמדה שלנו, אז. כרגע ההמלצה של המחלקה עוד לא השתנתה. כן, אז את קוראת להם?

מורן בן זיו:

כן, כן.

אביגיל בן שמחון:

אני לא יודעת אם שרון אמרה, שהתב"ע בעצם לא מאפשרת שום קומה.

שרון דינור:

כן, התב"ע היא,

אביגיל בן שמחון:

אין תוספות לפי התב"ע של אבן ישראל, ספציפית על החלקה הזאת.

יוסי קרליבך:

יוסי קרליבך.

יוחנן וייצמן:

אנחנו אתכם. רק אתם באתם?

יוסי קרליבך:

כן,

שרון דינור:

אתה רוצה לדבר על החלופה, או על ההצעה הראשונה?

נועם ועקנין:

אפשר להציג, יש פה את החלופה?

שרון דינור:

החלופה היא רק,

נועם ועקנין:

קומה טיפוסית יש שמה,

שרון דינור:

כן,

נועם ועקנין:

שתי קומות יש שמה,

יוחנן וייצמן:

שאלה רק המבנים ליד מה עשינו איתם בחצר הפנימית?

נועם ועקנין:

מלא,

יוחנן וייצמן:

זה לא תוכנית ראשונה של, של החזית הצפונית של אבן ישראל.

אביגיל בן שמחון:

יש חלק מהבניינים לא היה להם אגף,

שרון דינור:

נפרד, היה להם חצר.

אביגיל בן שמחון:

יש היה שני אגפים, היה בניין שפונה ליפו וחצר גדולה,

יוחנן וייצמן:

זה מה ששאלתי. שאלתי אם,

אביגיל בן שמחון:

זה מצב היסטורי בעצם של בניין שהוא בשלמות, בעצם בקומת המרתף הוא מאה אחוז בינוי, ומעל קומת מרתף יש חצר, בעצם המצב ההיסטורי הוא, הוא לא, הוא יוצא דופן. כי יש שתי חזיתות מקוריות לשני הכיוונים בקו אפס,

יוחנן וייצמן:

כן,

אביגיל בן שמחון:

וחצר פנימית וגובה מקורי של, של (לא ברור).

שרון דינור:

אין לנו כל כך הרבה פה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) חצר.

שרון דינור:

של תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

כולם,

שרון דינור:

שמתי בכוונה תצ"א ישנה, פה כדי שנראה שהם היו בינוי מסוג אחר, אוקי, כאילו מה שהסבירה
עכשיו אביגיל, יש לנו בינוי ואז חצר, או בינוי מלא, שהיה פה ללא חצר,

יוחנן וייצמן:

אנחנו וועדת שימור בתיק של אחד, אני לא יודע מה אתה מחפש.

דובר לא מזוהה:

ב – 30: 13,

יוחנן וייצמן:

אז לא זה.

שרון דינור:

אתם רואים שזה 77, ו – 79 זה איפה,

נועם ועקנין:

כן, שתי תמ"אות עשו שמה.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אז אליך. אם אתה רוצה אז תעבור פשוט ל – PDF מה שכתוב חלופה,

נועם ועקנין:

מעולה, אז ככה אנחנו רואים כאן מה שאביגיל אמרה, זאת קומת מרתף, קומה מלאה בתכסית מלאה. כאן נמצא בור המים.

יוחנן וייצמן:

איפה? תקשקש שוב?

נועם ועקנין:

אני אקשקש, פה, אולי אני אעמוד. אוקי, זה אזור בור המים, זה אזור קמרונות, זאת חזית, וזאת קמרונות צולבות, יש לנו פה גם את אלה, כיום הגישה לאזור הזה הוא מרחוב יפו. יורדים מדרגות ממש נמוכים כאלה, בשביל לרדת לאזור הזה, אזור מסחר, כיום הוא משמש מסחר, הרחוב זה איזה שכונת אבן ישראל מהצד של אבן ישראל, יש פה כניסה למחסנים ויש פה עוד דירה. זה תחום, כמו שאתם רואים פה,

ציפי רון:

אבל זה גם עם קמרונות,

נועם ועקנין:

איד? איד?

ציפי רון:

וזה גם עם קמרונות.

נועם ועקנין:

פה יש,

ציפי רון:

לא, לא, פה למטה, מכיוון, מכיוון,

נועם ועקנין:

פה יש קמרונות, באמצע אין. פה באזור הזה. אוקי, אלה עם קמרונות, כן,

ציפי רון:

מה הרסו אותם?

נועם ועקנין:

זה,

ציפי רון:

מה הרסו אותם באמצע?

נועם ועקנין:

אלה קמרונות,

ציפי רון:

שם הרסו אותם באמצע?

נועם ועקנין:

פה באמצע?

ציפי רון:

לא, באמצע,

לורה ורטון:

במקום שאמרת שאין,

ציפי רון:

במקום שאמרת שאין, מצד ימין בדיוק פה, היו קמרונות.

נועם ועקנין:

אם את אומרת שהיו קמרונות,

ציפי רון:

ע"פ סגנון הבנייה, כשבנו קמרונות, כי לא היה להם פתרון אחר, אז,

נועם ועקנין:

פה לא, פה לא מופיע קמרונות, זה שתי מבנים.

אביגיל בן שמחון:

אני לא בטוחה שיש,

נועם ועקנין:

אם את תביאי לי את הזה, זה שתי מבנים, זה נמצא,

ציפי רון:

בסדר, היו היה. לא ידעו להרים קומה וגג, בלי, לא ידעו.

אביגיל בן שמחון:

יכול להיות, יכול להיות שיש פה קמרונות חבית, אני לא,

נועם ועקנין:

זה שני בניינים נפרדים, אז יכול להיות שהם מצאו פתרון אחר ל - , למפלס הזה.

שרון דינור:

על מה אנחנו מדברים על החלק האחורי?

ציפי רון:

לא, לא, באמצע של,

שרון דינור:

שמה אנחנו היינו וראינו שחלק ממנו, ראינו שהיו לו תוספות יותר מאוחרות,

אביגיל בן שמחון:

עלינו על, זה מה שמתחת לחצר, לא היינו,

נועם ועקנין:

לא היינו שם, לא היינו שם.

שרון דינור:

שמה לא היינו, לא היינו.

אביגיל בן שמחון:

לא היינו,

נועם ועקנין:

אני הייתי אתכם שם,

אביגיל בן שמחון:

נכון, עלינו מאז זה,

נועם ועקנין:

יש, מעל את זה הייתם, יש,

אביגיל בן שמחון:

בתוך,

נועם ועקנין:

אם תשימו לב יש כאן מדרגות כאלה לרדת לשם ממש נמוכות,

שרון דינור:

כן, נכון, נכון,

נועם ועקנין:

באזור הזה, אז קמרון אין שמה באזור הזה, זה סוג של ירידה, חצר ללמטה, בכל אופן מה שאנחנו הצענו פה, זה על האזור הזה.

אביגיל בן שמחון:

באמת שיש שם, פתח של בור מים עוד אחד,

יוסי קרליבך:

מעל.

אביגיל בן שמחון:

מעל,

נועם ועקנין:

אנחנו מה שאנחנו הצענו, על האזור הזה, זה קירוי החצר, ותוספות החדרים המחוזקים, כך שהבנייה בקמרונות יהיה, לא תהיה, מבחינה הנדסית אנחנו רואים, הורדנו פה ממ"ד, אחד חזק כאילו גרם אחד חזק, בשביל לצקת פה תקרה על החצר החדשה, בשביל לא לפגוע בקמרונות האלו. זה הקונסטרוקציה של הדבר הזה, שזה יושב פה. זה המקביל שלו,

אביגיל בן שמחון:

רק אני חייבת לציין,

נועם ועקנין:

כן,

אביגיל בן שמחון:

אין קשר, והתוכנית שאתם מבקשים זה יש פה יסודות שאתם לא מראים אותם ב - ,

נועם ועקנין:

מה זה יסודות?

אביגיל בן שמחון:

מרתף,

נועם ועקנין:

תסבירי לי יסודות.

אביגיל בן שמחון:

הקירות,

נועם ועקנין:

(לא ברור) לא יורדים ללמטה.

אביגיל בן שמחון:

הקירות הבטון האלה, הם לא מרחפים באוויר,

נועם ועקנין:

זה מה שאני מסביר עכשיו, בדיוק על זה,

אביגיל בן שמחון:

אתם,

נועם ועקנין:

החדרים המחוזקים לא יורדים, 90%,

אביגיל בן שמחון:

אבל זה לא חדרים מחוזקים, זה חדר מדרגות מוגן,

נועם ועקנין:

קודם כל,

אביגיל בן שמחון:

זה יורד מתחת,

נועם ועקנין:

זה יורד,

אביגיל בן שמחון:

מתחת למפלס הזה.

נועם ועקנין:

נכון, המעלית אנחנו, זה המקביל של המעלית.

שרון דינור:

כן,

נועם ועקנין:

עכשיו פה יש קירות בטון, שהם לא באזור של קמרון, הם יהיו, ביסוס לחצר הזאת.

אביגיל בן שמחון:

זה מנותק מהמציאות.

נועם ועקנין:

זה אחרי,

שרון דינור:

יש לך אישור של מהנדס?

נועם ועקנין:

יש לנו אישור מהנדס לדבר הזה?

שרון דינור:

מי זה?

נועם ועקנין:

אריאל ביטון, הוא עשה לי פה חישובים ותחשיבים,

אביגיל בן שמחון:

אני רציתי מהנדס שימור, כי זה יש פה קמרונות,

נועם ועקנין:

אנחנו בשלב, בשלב התב"ע לא, בדרך כלל לא נדרשים להכניס. ופה נכנסים כבר לעובי הקורה, שאנחנו עושים,

שרון דינור:

לעובי הקמרונות.

נועם ועקנין:

לעובי הקמרונות.

שרון דינור:

אוקי,

נועם ועקנין:

כבר בשלב ההיתר, אבל,

שרון דינור:

כי אנחנו, אני אגיד לך בגלל ה - , מחלקת שימור היא נמצאת גם בתכנון, וגם ברישוי, וגם בביצוע. אנחנו רואים שדברים יש על הנייר, והנייר מקבל אותם באהבה, עם אישורים של כל מיני, לא סופגים את, המציאות לא סופגת אותם, זאת אומרת מה שהנייר סופג, המציאות, המציאות לא סופגת. עכשיו היינו בהלני המלכה, עם בור מים שאמרו לנו מהנדס שימור והזה, חפר מתחתיו אין בעיה לשמור עליו, ואנחנו יודעים לעשות את זה, בשלב הביצוע באתר, אין שום סיכוי, הדבר הזה הזה מתפורר, אז למה להכניס את עצמנו מראש, לדבר הזה שאנחנו יודעים שהוא לא קורה, כאילו, אתה מבין? זה, זה השאלה.

נועם ועקנין:

אז בואי לצורך העניין,

שרון דינור:

אבל אני אגיד לך עוד משהו רק בקשר, אני כתבתי לכל ה - , נתנו הנחייה לכל הרפרנטים, שבכל תוכנית עכשיו שמגיעה אלינו, שמגיעה, שכבר מתייחסת לנושא ההנדסי, אז צריך להראות איך, איך כאילו והיא צריכה יש תוספת קומות ואנחנו לא רואים לא רק במרכז, איך נגיד בחדרים הרגילים, הם רק מונחים, אין קירות, אין דיקוק של הקירות, אין כלום, שום דבר,

נועם ועקנין:

ברור שבתוספת,

שרון דינור:

ואז מה זה יעשה כאילו לקמרונות? זה השאלה שלי,

נועם ועקנין:

קודם כל בקמרונות אנחנו עדיין לא ניגע,

שרון דינור:

כן,

נועם ועקנין:

יש להם קירות האלה העבים,

שרון דינור:

כן,

נועם ועקנין:

דרכם מלמעלה, אנחנו מחדירים חיזוקים, אוקי, זה האזור שבו אפשר להציע חיזוקים, לגבי הקומה העליונה, סבבה.

שרון דינור:

אוקי, לא, בוא נשמע,

נועם ועקנין:

יש לי פה תוכנית,

יוסי קרליבך:

הבניין ליד ככה עשה, הוא דיקק.

אביגיל בן שמחון:

זה מקרה אחר.

נועם ועקנין:

מצאתי את המצגת, בוא נפתח את המצגת,

יוחנן וייצמן:

איך תצליחו לדקק עם קמרון? אם היית אומר, תשמע את הקמרון הזה אני לא רוצה לשמר,

נועם ועקנין:

אנחנו לא מדקקים קמרון, אי-אפשר לגעת בקמרון,

יוחנן וייצמן:

אבל זה מה שאני שואל,

נועם ועקנין:

מהחצר יש לו את הנקודות האלה, העבות,

יוסי קרליבך:

זה יסודות,

נועם ועקנין:

שבהם מחדירים קונסטרוקציה,

אביגיל בן שמחון:

אז זה לא נכון,

נועם ועקנין:

פנימה.

אביגיל בן שמחון:

זה לא משנה, כי דווקא בפינות האלה, עליהם יושב הקמרון, ואסור לגעת בהם, אז זה לא נכון. צריך מהנדס שימור,

ג'ורא סולר:

קונסטרוקטור מומחה אומרת אחרת,

אביגיל בן שמחון:

נכון, בדרך כלל על הפינות,

נועם ועקנין:

בדרך כלל אנחנו לא יכולים, לא נוגעים בקמרון פשוט,

אביגיל בן שמחון:

אני לא אמרתי, אבל צריך, אי-אפשר,

נועם ועקנין:

יש טכניקה,

אביגיל בן שמחון:

צריך,

נועם ועקנין:

המהנדס יעמוד פה ויגיד לך את ה - , את ההרצאה איך לפתור את ה - ,

אביגיל בן שמחון:

כן, לא בטוח שאפשר לפתור, צריך לראות את זה,

נועם ועקנין:

בוא נציע את זה בכפוף את כל הדבר הזה בכפוף לחוות הדעת מהנדס שימור, אבל זה לאחר
התייעצות זה לא דבר שכאילו עשינו אותו ככה,

שרון דינור:

אוקי,

נועם ועקנין:

אוקי, מה עוד אני יכול בנושא הזה? טוב, זה בנושא הקמרונות, אז זה, בנושא של הקומה למטה.

יוחנן וייצמן:

רגע, אתה לא עושה ממ"דים בכלל? רק חדרים מחוזקים?

נועם ועקנין:

יש פה דירה למטה, שהיא תהיה ממ"ד, שהיא יושבת במרכז החצר, מתחת לחדר המדרגות, שהיא תהיה הביסוס המסיבי של הבטון,

יוחנן וייצמן:

אין עמודת ממ"דים עד למעלה?

נועם ועקנין:

לא, היא לא עולה עד למעלה. רק ביסוס של היציקה של הדבר הזה,

שרון דינור:

ואיך היא מתחברת?

יוסי קרליבך:

זה יהיה חדרים מחוזקים, פה.

יוחנן וייצמן:

למה לא ממ"ד?

יוסי קרליבך:

אתה לא יכול לגעת בקמרונות.

נועם ועקנין:

פה יש,

שרון דינור:

לא, אבל מה זה חצר אנגלית זאת?

יוחנן וייצמן:

איפה המיקום של החדרים המחוזקים בקומה העליונה, בקומות העליונות?

נועם ועקנין:

זה התחום שלו, אוקי, זה המקביל שלו.

יוחנן וייצמן:

זה שתי דירות בקומה, או שלוש?

שרון דינור:

לא, אבל יש לך עוד חדר מחוזק שמה. הוא לא צריך לרדת, הוא לא צריך בשום צורה לרדת.

יוחנן וייצמן:

איד?

נועם ועקנין:

לא, חדרים מחוזקים לא יורדים ללמטה.

שרון דינור:

לא, לא צריך אפילו להישען, הם לא יורדים כמו ממ"ד, אבל לא צריך אפילו להישען.

יוסי קרליבד:

יסודות לקונסטרוקציות,

שרון דינור:

אבל פה,

נועם ועקנין:

בחצר הזאתי צריך לעשות,

שרון דינור:

אבל הם לא, אין פה חדר מחוזק,

יוסי קרליבד:

איפה?

שרון דינור:

לא, לא,

נועם ועקנין:

שמאלה, שמאלה, זה פה.

שרון דינור:

הכי למעלה, הכי למעלה, כן.

נועם ועקנין:

הוא יושב על התקרה החדשה, כן,

שרון דינור:

אבל התקרה החדשה,

יוסי קרליבך:

חדר מחוץ לא יורד למטה.

נועם ועקנין:

יפה.

שרון דינור:

אני יודעת שהוא לא יורד, אבל עדיין צריך להיות, הכול, כל מה ששלחתם לנו נמצא פה.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי המיליונרית היום היא גם הבעלים?

יוסי קרליבך:

לא,

נועם ועקנין:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

נועם ועקנין:

לא הצליחו לשמר אותה.

שרון דינור:

חנטו אותה. לא,

יוחנן וייצמן:

כמה דירות יש בקומה? אני צריך להבין.

נועם ועקנין:

3 דירות בקומה.

יוחנן וייצמן:

אני יכול לראות איפה החדרים המחוזקים שלהם?

נועם ועקנין:

איפה המצגת?

יוחנן וייצמן:

5 קומות, נכון? או 6, כמה ביקשת?

לורה ורטון:

מדובר ב – 20 יחידות, כתוב פה.

נועם ועקנין:

שמאלה, שמאלה,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה קומה יותר מכולם.

אביגיל בן שמחון:

לא, שתי קומות יותר מכולם.

יוחנן וייצמן:

קומה.

נועם ועקנין:

השכנים שעסקו את התמ"א. המצגת שלי פתוחה.

אביגיל בן שמחון:

4 קומות לכיוון יפו, ושלוש,

יוחנן וייצמן:

לכיוון יפו, זה הבניין יהיה בולט בקומה או בשתי קומות,

אביגיל בן שמחון:

שתי קומות, כי היום,

נועם ועקנין:

לא, לא, רגע, אנחנו נראה לכם.

אביגיל בן שמחון:

4 קומות,

נועם ועקנין:

אני עולה מעל, מעל הבית, מימין 79 הנה הוא, זה הבניין קיים, את זה צריך, הוא כבר בנוי. אנחנו,

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים מעל הבניין?

נועם ועקנין:

מעל הדבר הזה מטר,

יוחנן וייצמן:

מעל הבניין השני, אתה עולה רק במטר?

נועם ועקנין:

כן,

אביגיל בן שמחון:

טופוגרפית קצת יותר נמוכים.

יוסי קרליבך:

לא, הם בנו בנייה גבוה.

נועם ועקנין:

אלה בנו ממש בנייה גבוה, ויתרה מזאת, אם אנחנו נלך גם לאבן ישראל, אנחנו נראה שבפועל, רגע, אחד,

יוחנן וייצמן:

כן, הם הכשירו את זה בתב"ע בסמכות מקומית,

נועם ועקנין:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

כאב ראש אחד גדול מה שהם עשו שמה.

נועם ועקנין:

הדבר הזה כבר מופע של 4 קומות, הם התיישרו על הגג שלנו מבחינת ה - ,

שרון דינור:

אתם עושים את הדירוג כלפי אבן ישראל?

נועם ועקנין:

יש פה את הבליטה הזאת,

שרון דינור:

רגע,

נועם ועקנין:

יש פה את הבליטה הזאת קיימת, וזה נותן מופע של בליטה, אז, הרגשתי בנוח להתיישר איתה. זה ברמת זה חזית של רחוב יפו, סליחה זה אבן ישראל, איפה הקו אבן שלו מגיע עד למעלה, עד לפה.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, אתה יכול להעלות את המהנדס שלך על הקו? או זום, שיסביר לנו בגדול מה הוא מתכוון. אני לא מהנדס אני מודה, אבל אני רוצה להבין,

נועם ועקנין:

לא,

יוחנן וייצמן:

עם הכישורים העלובים שלי, מה כן קורה. אני באמת לא מבין בזה, אל תבין אותי לא טוב, לא אמרתי את זה בצחוק.

משה גורא:

אתה גם לא אומר את זה הרבה פעמים.

יוחנן וייצמן:

מה?

משה גורא:

אתה גם לא אומר את זה הרבה פעמים.

יוסי קרליבך:

כל שימור בעצם זה נושא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אני רוצה להבין. אני שואל את עצמי בכלל, אני לא יודע מה היה עדיף ממ"ד או קמרון, אבל בוא נעזוב את זה.

נועם ועקנין:

זה תוכנית של ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה 77, כן,

נועם ועקנין:

זה 77, אם אתה רואה פה, הם פשוט מה שהם לקחו את קירות הקיימים,

יוחנן וייצמן:

כן,

נועם ועקנין:

שתלו בהם עמודים, שצמחו כלפי מעלה. איפה שהאפור. בתוך הקירות עשו את זה,

ציפי רון:

החתך פה בצד שמאל קמרונות יפו,

נועם ועקנין:

כן,

ציפי רון:

מה זה קומת התת-קרקעית ביותר, בקמרונות?

נועם ועקנין:

זה קמרונות, זה בניין השכן, זה לא אנחנו,

יוסי קרליבך:

לא אנחנו,

נועם ועקנין:

אני מציג לך פה, איך, שהם עשו כבר וביצעו את זה בשטח, אולי שנבקש מהם ללכת לראות, איך ביצעו את זה, בצורה כזאת,

אביגיל בן שמחון:

זה כמובן מקרה שונה לגמרי, יש פה רק שני חדרים עם קמרונות, זה מאוד קטן יש פה,

יוסי קרליבך:

יסוד זה יסוד, צריך להעלות אותו.

ציפי רון:

הם בנו את היסוד מתחת לקמרונות?

יוסי קרליבך:

אז אם בונה אחד, זה אחד, אם צריך שתיים, שתיים,

ציפי רון:

הם בנו מתחת לקמרונות?

אביגיל בן שמחון:

זה ממש לא אותו דבר,

ציפי רון:

אני שואלת אם הם בנו מתחת לקמרונות,

אביגיל בן שמחון:

פה?

ציפי רון:

כן,

אביגיל בן שמחון:

זה השכנים,

ציפי רון:

כן, הם בנו מתחת לקמרונות?

אביגיל בן שמחון:

לא,

ציפי רון:

אבל איפה הקמרונות? אז יש קומה מתחת לקמרונות.

שרון דינור:

זה הקומה ההיסטורית, הזאתי שרואים מאיפה, שהיא,

ציפי רון:

אין דבר כזה קומה היסטורית בפני עצמה, אם חפרו מתחתיה,

שרון דינור:

הם לא חפרו מתחתיה,

אביגיל בן שמחון:

לא, לא,

ציפי רון:

אבל יש מתחתיה, קומה בלי קמרונות,

אביגיל בן שמחון:

נכון,

שרון דינור:

זה היה חלל אחד אולי,

אביגיל בן שמחון:

זה היה חלקות אחד שפיצלו אותו,

ציפי רון:

לא יכול להיות, זה גבוה מידי,

אביגיל בן שמחון:

כן, כי הם עשו, זה חנות שרצו, הגבילו אותה, הם, הוסיפו מדרגות שיורדות, ומדרגות שעולות, במקום חלל אחד הם פיצלו אותו לשניים, זה מקורי. פשוט התקרה השטוחה היא מאוחרת יותר. הם הוסיפו עוד חלל מתחת.

ציפי רון:

זה בדוק, בדקתם את זה? הייתם שם? אני מציעה לבדוק את זה,

אביגיל בן שמחון:

כן, יש שם,

ציפי רון:

לפי דעתי,

אביגיל בן שמחון:

זה מדרגות מאוחרות,

ציפי רון:

לפי דעתי זה לא נראה לי טבעי.

נועם ועקנין:

מה זה החלל עם הקומה למטה?

ציפי רון:

כן,

אביגיל בן שמחון:

כן, אבל לא, זה היה מצב נתון, כשהם התחילו את הבנייה, זה בעצם החנות כבר ביצעה את השינוי הזה. בעצם הרי במקור במקור לא היו שם חנויות, היו שם מגורים, לא היה שם בכלל פתחים מסחריים לכיוון יפו, היה שם צמדי חלונות, כי זה היה מגורים, זה נבנה כמגורים, לא כמחסר, ואז

בנות ה – 20, 30 הפכו את זה לחנויות, אז החזיתות האלה הן לא מקוריות. זה ההתערבות שם נעשתה לפני המון שנים אצל השכנים.

נועם ועקנין:

בשתי הבניינים?

אביגיל בן שמחון:

לא, לא יודעת, ב – 79,

ציפי רון:

כן,

אביגיל בן שמחון:

אבל אנחנו מדברים, אבל פה, זה לכן זה מקרה אחר, על כל, שבעצם על כל השטח יש בינוי מקורי, עם הרבה, עם כמה קמרונות, זה הרבה הרבה יותר מורכב,

נועם ועקנין:

אז אם יהיה פה מהנדס שייתן, כאילו זה בכפוף לחוות הדעת מהנדס,

אביגיל בן שמחון:

ברגע שמאשרים את זה, כבר אי-אפשר לחזור אחורה. גם אם,

נועם ועקנין:

רמת הביצוע, הם לא יגידו - טוב, אז בוא נוריד את הקמרון, אוקי אז שלא הצליחו לבנות את זה, אם מורידים קמרונות,

שרון דינור:

אני לא, אני לא,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שאפשר להוריד קמרון, אם צריך את זה לממ"ד, אז נוריד קמרונות.

אביגיל בן שמחון:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

מה קרה?

שרון דינור:

שלושה ממ"דים, ארבעה, סליחה, אם אתה הופך את כל החדרים המחוזקים פה, זה ארבעה ממ"דים, זה אין בניין מבחינת (לא ברור) שם. עכשיו כל בניין פה, צריכים לראות,

נועם ועקנין:

אין צורך אבל בלהרוס.

שרון דינור:

ישלו רוזטה, וקשתות מוצלבות כאלה, זה נורא יפה.

יוחנן וייצמן:

התב"ע שבתוקף (לא ברור)?

ציפי רון:

זה משהו שהוא בלתי הפיך,

שרון דינור:

התב"ע שבתוקף לא נתנה אפילו תוספת קומה בזמן שהיא נתנה לכל האחרות תוספות, וכל החלקות האחרות, קו בניין הזה, ידעה שהוא לא יכול לשאת עוד קומות,

ציפי רון:

זה בלתי הפיך, אתה פוגע בקמרונות, אתה הורס בניין כזה, אין,

אביגיל בן שמחון:

זה באמת בניין מאוד ייחודי, אני ממליצה פשוט ללכת לשם לראות,

ציפי רון:

אז אולי תעשו, (לא ברור).

אביגיל בן שמחון:

נכון, נכון.

לורה ורטון:

אפשר לראות את ה - ?

סטפני שילה:

ב – GIS,

לורה ורטון:

ב – GIS יותר נכון,

שרון דינור:

תנסי רגע להעלות.

יוחנן וייצמן:

לא, יש תב"עות שמבקשות לשמר קמרונות, רק התב"ע הסמוכה לה באגריפס, אני לא זוכר את מספרה. והתב"ע ממול,

אביגיל בן שמחון:

כן,

יוחנן וייצמן:

מבקשת לשמר קמרונות,

אביגיל בן שמחון:

גם, גם פה כתוב, קמרונות.

לורה ורטון:

פה כתוב,

אביגיל בן שמחון:

בתקנון כתוב,

לורה ורטון:

לשמור.

אביגיל בן שמחון:

כתוב בורות מים, קמרונות,

לורה ורטון:

של שימור,

יוחנן וייצמן:

אם צריך לשמר, צריך לשמר,

אביגיל בן שמחון:

באמת יש פה מורכבות מאוד גדולה מבחינה הנדסית, זה לא משהו שאפשר להגיד, אוקי נטפל בזה אחרי זה. זה חייב, חייבים להבין עכשיו, מה האפשרויות ובעצם, כדי שלא תהיה סתירה רצינית בתוך התב"ע.

שרון דינור:

סליחה,

אביגיל בן שמחון:

לבראות.

יוחנן וייצמן:

בורות מים כן, קמרונות לא,

שרון דינור:

מה?

אביגיל בן שמחון:

אני חושבת שכן כתוב בתקנון,

יוחנן וייצמן:

אני תקנון פשוט, לכן אני שואלת,

ציפי רון:

אני חושבת ש - , אנחנו מדברים על עולם הולך ונעלם, יש פחות ופחות דברים כאלה, וצריך לשמור על זה, גם הבעלים של הנכסים,

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה נטוש 15 שנה, כי אי-אפשר לגור בו, מה צריכים לעשות בשביל להשמיש אותו?

ציפי רון:

יכולים למצוא לו שימושים רבים, וצריכים למצוא לו שימושים רבים, וזה נכס שרק יניב יותר, אם ידעו להתמודד עם האיכויות המיוחדות שלו, נכס כזה עם קמרונויות במקום כזה, בצורה כזאת, זה דבר נדיר, זה עולם ונעלם.

יוחנן וייצמן:

מי יקרה את הקמרון הזה?

ציפי רון:

זה עולם הולך ונעלם,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך שהחנות, אני זורם איתך, אני מסכים איתך שהחנות שיושבת,

ציפי רון:

מה שזה,

יוחנן וייצמן:

החזית,

יוסי קרליבך:

זה לא כלכלי ליזם להפעיל מקום כזה, שהוא צריך להשקיע בו מיליונים, ו - ,

יוחנן וייצמן:

החזית ליפו, אני מסכים איתך, שהיא תהיה אולי מסעדה או משהו כזה, לכיוון החצר זה הולך להיות דירה. אנחנו יודעים היום לבד מה קורה שם בחצר, שכונות הסלמס של ירושלים, העוני של ירושלים, הפשע של ירושלים.

שרון דינור:

לא נכון,

יוחנן וייצמן:

אני הייתי שם,

שרון דינור:

יש שם מלון כבר בתכנון,

יוחנן וייצמן:

יש שמה מלון אחד בתכנון,

שרון דינור:

זה לא פשע,

יוחנן וייצמן:

סוף סוף,

שרון דינור:

זה שהיום יש שמה משהו מסוים, סליחה,

יוחנן וייצמן:

היום, היום זה רע מאוד מה שקורה שמה.

שרון דינור:

אנחנו בעיר מתפתחת,

יוסי קרליבך:

בתוך המתחם עצמו רואים (לא ברור).

ציפי רון:

בכל מקום,

יוחנן וייצמן:

היום יש שמה דגל אריתריאה,

ציפי רון:

בכל עיר בירה, בכל עיר בירה באירופה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

כשיש ערכים עתיקים כאלה בעלי,

יוחנן וייצמן:

אז נשארים עם ערכים עתיקים, הערכים העתיקים שהאזור הזה יישאר סלמס לעולם? שיהיה פחד
ללכת שם בלילות?

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אז בעוד שנתיים,

לורה ורטון:

מה זה (לא ברור)?

ציפי רון:

אז בעוד שנתיים, בעוד שנתיים הערך יעלה, בעוד שנתיים,

יוחנן וייצמן:

אני ראיתי שמה מקרה אלימות,

ציפי רון:

האוכלוסייה תשתנה.

יוסי קרליבך:

זה דרום תל – אביב הבניין הזה,

שרון דינור:

מה זה קשור מה שיש עכשיו, למה מציע באזור,

ציפי רון:

זה רק שאלה של זמן,

לורה ורטון:

לגבי רחוב יפו,

ציפי רון:

כל הדברים האלה משנים,

לורה ורטון:

ממש לא ככה, ולא היו משקיעים שם אם לא היו רואים פוטנציאל,

ציפי רון:

שמעת על תהליך של ג'נטרפיקציה?

יוחנן וייצמן:

בינתיים לא משתנה.

לורה ורטון:

לא תהיה, יש שם,

יוחנן וייצמן:

הסיבה שיש שם אוכלוסיות חלשות, זה לא כי אוהבות את המקום הזה, את יודעת מה הסיבה? בוא לא נשקר את עצמנו, כי זה מקום זול, אי-אפשר לשכור שמה, אי-אפשר להשכיר שמה, הם הגיעו לשמה, מסיבה אחת ויחידה,

ציפי רון:

כי הבעלים לא רוצים להשקיע גרוש בשימור של המקום.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה עובדות החיים,

נועם ועקנין:

כן, אבל זה חייב,

יוחנן וייצמן:

בא בן אדם הוא רוצה לעשות בניין טוב ומודרני, אז גם אומרים, אז גם אומרים לו - לא, אתה לא יכול לעשות את זה, תישאר עם הקמרוןות ושהמקום הזה יישאר עד (לא ברור) הבא.

לורה ורטון:

מקום ההיסטורי,

נועם ועקנין:

אנחנו לא רוצים להרוס, אף אחד לא ירצה להרוס,

יוסי קרליבך:

15 שנה, (לא ברור). זה לא יהרוס, ממש לא, מה? לא בונים מעל שימור?

שרון דינור:

שנייה רגע, אגב אני לא מקבלת בתור תורה מהר סיני, גם את סיפור הזה של, אם אנחנו בתב"ע לא צריך להיות שם דירה על החלק האחורי צריך להיות שם משהו אחר, צריך להיות שם משהו פעיל, כאילו,

ציפי רון:

נכון, לא חייבים רק בינוי,

שרון דינור:

שיהיה מסחר, שיהיה בית קפה קטן, יש מקום מושלם בשביל הדבר הזה, כאילו יחד עם המלונאות שכבר אושרו פה ליד. באמת זה,

ציפי רון:

במקום כזה זה נכס מניב, זה יכול להניב אפילו יותר ממגדורים.

יוסי קרליבך:

זה נשאר מסחר, מה הבעיה?

ציפי רון:

מי אמר שמגורים? חברים,

נועם ועקנין:

אבן ישראל,

ציפי רון:

יש לכם נכס של קמרונות, אין היום, לא בונים,

נועם ועקנין:

בוודאי שיהיה עוד מסחר,

ציפי רון:

הציבור מת על זה, מקומות כאלה, צריכים לשמור את זה,

יוסי קרליבך:

אנחנו מקבלים את זה, וממשיכים את זה, זה לא,

שרון דינור:

אבל לא נראה,

ציפי רון:

בחייכם.

יוסי קרליבך:

מסחר לכיוון אבן ישראל?

נועם ועקנין:

לאבן ישראל מסחר?

ציפי רון:

ברור, אבל למה לא?

נועם ועקנין:

מי? שהאיתראים יבואו לקנות,

שרון דינור:

חבר'ה, איתראים, גם איתראים קונים,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, לא, לא, אני חושב שאני זורם אתכם, אני מציע לאפשר או או, ובזמן אמת הוא יראה, אם זה יהיה שווה לו לעשות מסחר,

ציפי רון:

הדברים האלה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

יעשה מסחר, לאפשר לו מסחר שמה.

נועם ועקנין:

קמרונות שעשו עליהם,

ציפי רון:

היו, רגע, היו בעלי נכסים,

גיורא סולר:

מגדל דוד שהרסו קמרון עדי לעשות מעלית בתוך מגדל דוד,

ציפי רון:

רגע, היו בעלי נכסים ברחוב אגריפס שבשביל לעשות את החנות כל דבר בשקל, הלכו והרסו קמרונות, ודפקו את המקום הכי יפה שישנו. אני בטוחה שבעוד כמה זמן, או אולי הם כבר מתחרטים על הטעות הזאת, כי כל קמרון כזה שהורסים אותו אין עליו, והערך של מקומות כאלה כמושכי תנועה,

יוחנן וייצמן:

אני לא בעד להרוס קמרונות, אני אומר שאם, אם השאלה ממ"ד או קמרון, התשובה שלי ממ"ד, עם כל הכבוד.

ציפי רון:

צריך למצוא פתרון אחר, (לא ברור).

יוסי קרליבך:

יש לנו את המתחם ביחזקאל, אנחנו בונים שם קמרונות, שומרים את זה ו - , זה לא קשור, אפשר לבנות בקלות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) קמרונות רק הלך.

גיורא סולר:

מה אתם אומרים על לצאת לשטח, ולראות שכולם יבינו על מה, מה באמת,

שרון דינור:

אני מציעה לצאת לשטח,

יוסי קרליבך:

היה כמה פעמים,

שרון דינור:

מהנדס שלהם, שנשאל את השאלה הזאת,

ציפי רון:

זה מרכז העיר זה לא, זה לא,

שרון דינור:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

לא הצלחתם להעלות אותו?

יוסי קרליבך:

אי-אפשר לעשות את זה בכפוף?

יוחנן וייצמן:

זה עוד שבועיים, לא יהרגו אתכם. הייתי רוצה,

נועם ועקנין:

איד? איד?

ציפי רון:

מרכז העיר,

משה גורא:

אם תשים אותו עכשיו, מצוין או לא,

ציפי רון:

ערכי הקרקע הכי גבוהים, ויש כאלה דברים מיוחדים,

גיורא סולר:

כי יזמים יודעים יותר טוב,

ציפי רון:

מי מקלקל דבר כזה? זה קוצר ראייה, זה קוצר ראייה,

נועם ועקנין:

אבל לא באנו, אין פה תוכנית שמוגשת, לקלקל.

ציפי רון:

מכניסים שם דברים שהם לא,

לורה ורטון:

לא, זה לעשות כסף והרבה, על חשבון הנכסים ההיסטוריים של העיר, זה,

נועם ועקנין:

אבל לא הצענו פה מלכתחילה באנו ואמרנו, אוקי, פה אנחנו רוצים עמודת ממ"דים, אנחנו מציעים
פה להרוס, אנחנו באנו עם חוות דעת,

יוסי קרליבך:

לפי תוכנית שימור,

נועם ועקנין:

שכן זה יישמר, אין לי מושג למה זה לא עולה.

ציפי רון:

אבל זה לא נשמר,

לורה ורטון:

זה לא נשמר.

יוחנן וייצמן:

אתה לא רוצה למצוא אותו? טוב, בוא נכניס את התיק הבא, תחכו בחוץ, תנסו למצוא רגע, רציתם
לדבר על סוגית הגובה, לשכנע אותנו למה,

שרון דינור:

אני חושבת שהסוגיה של הגובה,

ציפי רון:

של חלקי מבנה המהווים חלק בלתי נפרד מהבניין לשימור, קמרונות, קירות חיצוניים, פתחים, וכן הלאה,

לורה ורטון:

כן, זה מופיע שם.

יוחנן וייצמן:

מאיפה את מקריאה?

נועם ועקנין:

איפה? המלצה,

ציפי רון:

מה?

לורה ורטון:

זה ב – 2/ב,

יוחנן וייצמן:

את יכולה לכתוב דברים יותר,

לורה ורטון:

עמוד 24.

ציפי רון:

עמוד 25, עמוד 25. סעיף 4,

יוחנן וייצמן:

על זה הם מתווכחים, נו,

ציפי רון:

אז מה שאנחנו מנסים להגיד כאן, שאנחנו וועדת שימור, עכשיו, יש כאן אנשים שעוסקים גם בתירות, עוסקים גם בהבאת ציבור לירושלים, להדרכות,

יוחנן וייצמן:

ואם ניתן לכם עוד קומה כן תוכלו לשמר את זה על אלף אחוז?

ציפי רון:

זה אותו דבר,

נועם ועקנין:

גם הרגע במצב נתון אנחנו רוצים לשמר את זה באלף אחוז.

ציפי רון:

הקוצר ראייה, שזה נורא שמדהים,

נועם ועקנין:

ממה נפשך, אדרבא אנחנו נקבל עוד קומה, אנחנו נשמח, אבל,

ציפי רון:

אפילו שווה לשקול את מה שהוא מבקש,

שרון דינור:

אנחנו לא,

ציפי רון:

לא להרוס את זה,

שרון דינור:

לא, אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

תנסו לאתר את המהנדס שלכם, נכניס את התיק הבא.

ציפי רון:

שכונות, וייצמן, עוברות תהליך שכונות,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר, כן,

ציפי רון:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להציג את (לא ברור),

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

רק שנייה, אני רוצה להגיד עוד משהו,

יוחנן וייצמן:

אז שלא יכנס,

ציפי רון:

וייצמן, אני רוצה להגיד משהו ברשותך,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שנייה, היום אתה אומר שיש שם אריתראים, שהמקום הוא, הוא ממש לא נעים, הוא זניח וכן הלאה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

אבל יש תהליך כזה בסאגה של, של החיים בעיר,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שנקרא תהליך של ג'נטריפיקציה,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

ברגע שמוצאים מקומות של בעלי איכות לאט לאט נכנסים אוכלוסיות שונות, והמקומות האלה מעלים את הערך, אין, אין חלופה למקומות כאלה מבחינת, גם הכלכלה, גם התיירות, גם הנראות, כל מה שקשור בעיר,

יוחנן וייצמן:

מה שקרה בסיפור הזה, זה,

ציפי רון:

יש,

יוחנן וייצמן:

בדיוק הפוך,

ציפי רון:

במקומות אחרים,

יוחנן וייצמן:

מה שקרה,

ציפי רון:

בבאר יעקב, בבאר יעקב, אין מקומות כאלה,

יוחנן וייצמן:

מה זה? אם העירייה היו בני אדם, היום יושבים היום ראש העיר, וחושב איך אני עושה, או עדן, סליחה, בוא נוריד את ראש העיר, ו - , או חושבים איך אני עושה באבן ישראל שכונה נורמאלית,

שרון דינור:

הנה זה עכשיו הפרויקט הזה,

ציפי רון:

אז בוא נכנס ישיבה כזאת, אז בוא תכנס ישיבת חשיבה כזאת,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בינתיים מה שקורה שמה, זה רק נהיה יותר גרוע, ויותר גרוע.

ציפי רון:

אני רואה את העיר מאבדת את הנכסים שלה.

יוחנן וייצמן:

ראית משפחה שבא לגור שם? בשתי הבניינים החדשים, באו סוף סוף לגור, זהו,

שרון דינור:

בדיוק, זה מה שאני אומרת, קוראים שם דברים חיוביים, המקום יחסי,

יוחנן וייצמן:

בדוחק.

שרון דינור:

מטופח. אין שם כבר גועל של המדרכות וזכוכיות, מנקים שם הרבה יחסית. זה נראה טוב.

יוחנן וייצמן:

חמוד איך שאמרת את זה כעת,

שרון דינור:

מה? למה?

יוחנן וייצמן:

שמנקים שברי בקבוקים כל בוקר, זה בסדר גמור.

שרון דינור:

זה היה גרוע, ועכשיו אני, זה נקרא תהליך.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

תהליך זה בין לילה, מה לעשות, זה לוקח זמן,

יוחנן וייצמן:

זה נקרא תהליך,

אביגיל בן שמחון:

יוחנן, יש כאן,

יוחנן וייצמן:

אבל זה נהיה רע, המקום הזה רע. סליחה, אני לא, לא (לא ברור) כאן הרבה חצרות בעיר.

שרון דינור:

המקום מהממם, הייתי שם, עם מהנדס העיר שיש בארץ, עכשיו לפני שבועיים היה מקסים.

יוחנן וייצמן:

המקום כשאנשים, סליחה, זה לא נעים איך שאני מתבטא אבל כשאנשים לא יושבים בחצר, הוא נראה מאוד רע.

שרון דינור:

ישבנו שמה,

ציפי רון:

אפשר,

יוחנן וייצמן:

לא,

ציפי רון:

(לא ברור) את זה,

אביגיל בן שמחון:

זה עומד להשתנות,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ועכשיו הוא יעשה לנו בית קפה שם, יהיה מקסים,

יוחנן וייצמן:

יש שמה בתי, יש שמה בתי קפה, או סליחה, בואי ננסח את זה אחרת,

ציפי רון:

האחריות של העירייה, האחריות של העירייה לתקן את הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

מסכים,

ציפי רון:

יש המון דרכים,

יוחנן וייצמן:

מקובל.

ציפי רון:

יש המון דרכים לעשות את זה, אז בואו בבקשה ליזום,

יוחנן וייצמן:

ללא ספק.

ציפי רון:

דיון על העניין הזה,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים,

ציפי רון:

לא צריך להמציא את הגלגל.

יוחנן וייצמן:

מקובל עלי,

ציפי רון:

בהרבה מקומות בארץ, ובעולם התמודדו עם זה,

יוחנן וייצמן:

זה מקובל,

ציפי רון:

הדבר,

יוחנן וייצמן:

אבל מה שקורה שמה כעת, אנחנו צריכים לחשוב,

ציפי רון:

קודם כל חדש, יש שם,

יוחנן וייצמן:

התיק הבא, תציגי את המייסדים יללה.

שרון דינור:

מה זה הדבר הזה? טוב, מה שרציתי להגיד, המייסדים, זה עברנו לתיק הבא, המייסדים 8, רגע,

ציפי רון:

רגע, אז עזבנו את התיק הזה,

יוחנן וייצמן:

עזבנו, אנחנו מחכים לתשובות.

שרון דינור:

הם הלכו רגע לנסות, למצוא,

גיורא סולר:

המהנדס שלהם.

שרון דינור:

את המהנדס שלהם. ככה, אנחנו נמצאים בעיר ההיסטורית, רגע אני חושבת שאני לא אומרת משהו שהוא לא נכון, תוכנית 9 בסדר היום,

דוד היימן:

זה לא נעים שמה ללכת.

ציפי רון:

אז מה? אני יודעת יש עוד, יש הרבה, השכונות האלה, בתהליך כזה, בעולם, ובישראל, ועברו שינוי.

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה שקורה שמה שנים האחרונות הוא היה רע, זה הבעיה.

ציפי רון:

והתהליך שמשפר את זה, זה נקרא תהליך של ג'נטריפיקציה, זה דבר שהוא קיים, זה דבר שהוא ידוע, אנחנו לא צריכים להמציא את הגלגל, הדברים מתרחשים, הכי קל, זה להרוס, בא יום, בא לו עכשיו לבנות 5 דירות, להשכרה, תק הורסים דברים כאלה, אין האחריות שלנו לא לעשות את זה,

משה גורא:

בסדר, אפשר להתקדם?

ציפי רון:

אני מתנצלת, מר משה.

משה גורא:

שמענו.

יוחנן וייצמן:

אני אומר את דעתי, עניות דעתי, כמה שנעשה שמה יותר דירות, ויותר פיתוח נורמאלי, אני לא מדבר מגעיל,

לורה ורטון:

דווקא דירות,

יוחנן וייצמן:

להביא שם אנשים, זה חשוב לי,

לורה ורטון:

מה זה פיתוח נורמאלי?

ציפי רון:

אם הממ"דים,

לורה ורטון:

זה להרוס את מה שיש,

ציפי רון:

הורסים,

יוחנן וייצמן:

אני מציע אחרי הוועדה, אנחנו עולים ביחד על הרכבת הקלה, ומסתובבים שם בחצר.

לורה ורטון:

יש ערים,

ציפי רון:

אם הממ"דים,

יוחנן וייצמן:

ביום לא בלילה,

ציפי רון:

רגע, אם הממ"דים, שהם צורך נדרש לדירות, הורסים את המרקם,

יוחנן וייצמן:

לנערה בת 18 לא היית נותנת להיות שמה דקה, בסדר? סליחה שהתבטאתי כך.

ציפי רון:

במקום הזה.

דוד היימן:

אישה נשואה בת 30 אומרים.

יוחנן וייצמן:

באמת.

שרון דינור:

טוב,

לורה ורטון:

יש מעגל חיים, יש באים והולכים, ודברים משתנים, והדבר הכי חשוב זה לשמור על הנכסים הפיזיים כדי שיהיה לאן לחזור.

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו נשמור על ה - , הבניין הזה נטוש 15 שנה, פרסום

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

כי אי-אפשר לגור בו, אז נשמור את זה על הנטוש, העיקר שהאזור הזה יהיה מפואר. הבנתי.

לורה ורטון:

לאשר תוכנית,

יוחנן וייצמן:

אני לא שמה,

לורה ורטון:

להרוס את,

ציפי רון:

לאפשר להם,

לורה ורטון:

קמרוןות ופה,

ציפי רון:

אסור היה לאפשר להם, להחזיק אותו נטוש, היה צריך להטיל עליהם מיסים, יש גם בתהליך של טיפול,

יוחנן וייצמן:

הוא לא ראוי למגורים,

ציפי רון:

יש תהליך,

יוחנן וייצמן:

מקבלים פטור מארנונה,

ציפי רון:

יש תהליך בעולם לטפל במקרים כאלה, יותר מס, גזר, מקל וגזר, יש שיטות להתמודד עם זה, אנחנו לא הראשונים בעולם שנתקלים באזורים היסטוריים בבעיה כזאת,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

כבר יותר חכמים מאיתנו, פתרו את העניין.

לורה ורטון:

יש גם, יש גם להטיל ארנונה כפולה.

ציפי רון:

נכון, היו דברים כאלה בלונדון והיו דברים כאלה בפריז, גם בברלין, היו בכל עולם דברים כאלה ובניו – יורק ופתרו את זה,

משה גורא:

התיק הבא.

יוחנן וייצמן:

בוא המייסדים יללה.

שרון דינור:

טוב, אני אנסה לספר שיש לנו פה בניין שהוא לא בניין היסטורי, שהוא בעיר ההיסטורית, אוקי, כעיקרון זה אמור להיות בקשה נורא פשוטה, של תמ"א/38, שמוסיפה קומות לפי תמ"א/38-1 מה שקורה פה אגב, זה גם לא אבן, זה דמוי אבן, מה שאנחנו מכירים מהתקופות שבאמת היה קשה

להשיג אבן לבנייה, שיכון, שיכון אבל איכותי, תראו את הגינה שיש לו בחזית הצמחייה, הוא צמוד פה לגינת ביאליק, עכשיו יש פה כמה נושאים, קודם כל יש לו יחסית חלקה שהיא, יש לה עומק, אוקי, אז מבחינתנו שתבינו כל התוספות שהוא עושה פה בחלק האחורי, מקובלות. הקו בניין שיש פה הוא קו בניין מאוד נדיב, מבחינת התב"ע המאושרת, אני לא מדברת עדיין על התמ"א/38, זה הקו הכחול שאנחנו רואים, אבל הבינוי שמציעים הוא בינוי שלדעתנו הוא יכול להיות יותר טוב, אוקי, אני לא רוצה להגיד שהוא לא בסדר, הוא רק יכול להיות יותר טוב. קודם כל אנחנו רוצים המטרה הראשונה שלנו היא לשמור על האופי של הבינוי של השיכון הירוק, בלב בית הכרם, אז אנחנו רצינו לבקש את התוספת שיש פה לדירות שהן לדירות הפנימיות, להוסיף אותה פה מאחורה, אוקי, להגדיל אותה אפילו עד לקו הבניין שיש פה, אין לנו פה בעיה לא של קווי בניין לא מכוח תב"ע, ולא מכוח תמ"א. מרפסות אפשר להשאיר פה, זה דווקא הגיוני. את המרפסות אנחנו נרצה להשאיר גם פנים חוץ כמו שיש היום שזה מה שאנחנו מכירים, רגע, כאן, אבל אפשר להגדיל אותם, להאריך אותם, זאת אומרת להשאיר את הפנים חוץ בחלק הזה, ולהאריך את המרפסת, ככה אנחנו חושבים שאנחנו נצליח לשמור על, על האופי והיופי של השיכון הזה, יתר החזיתות אין בעיה להוסיף את ה - , את התוספות שמבקשת, אנחנו רק ביקשנו באזור הזה טיפה לקחת פנימה את הממ"ד, שהוא לא, שהוא ייתן את הפינה פה, שהוא לא יתחיל פה מהמרפסת. עכשיו הדבר השני שהיא סוגיה נורא חשובה, אין לי תשובה מובהקת אליה, יש לנו קונפליקט מול החנייה, אוקי מוציאים פה חנייה, החנייה שמוציאים פה, היא בצמוד לגינת ביאליק, והיא מייצרת עקירה, הריסה, של כל העצים שיש פה במרחב, וזה לטובת המקומות חנייה פה, שאתם רואים שיש פה איזה שהוא סוג של חניון, ועקירת עצים נוספים. אנחנו נמצאים 200 מטר מהרכבת הקלה, אוקי, זה אזור מאוד קרוב, מצד שני אנחנו יודעים שאנשים רוצים להשתמש,

יוחנן וייצמן:

גם הפנים הוא גבוה גם, זה לא,

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

זה אזור שמאופיין עם רמת מינוע גבוהה.

שרון דינור: נכון, אז אני אומרת באמת יש פה, יש פה קונפליקט, וגם הכניסה באזור הזה לצד ה - ,

יוחנן וייצמן:

גינה.

שרון דינור:

הגינה, זה הפריע לנו, זאת אומרת זה משהו שלא נוכל להתעלם ממנו, וזהו, רצינו להביא את זה, אנחנו המלצנו ההמלצה שלנו כרגע היא לבטל את החנייה, אם אתם רוצים, חושבים שזה ראוי, אנחנו כמובן, זה לא בניין ל - , סליחה, מה קרה?

אביגיל בן שמחון:

לא, לא, סתם.

ציפי רון:

יש אפשרות לפתרון אחר לחנייה?

שרון דינור:

מי פתרון אחר לחנייה, כי אני לא,

יוחנן וייצמן:

כמה עצים הם כורתים?

שרון דינור:

אוקי, בוא נסתכל.

ציפי רון:

יכול להיות שאפשר למצוא פתרון אחר לחנייה,

שרון דינור:

רגע, בוא נסתכל.

אביגיל בן שמחון:

יש שם דרך,

שרון דינור:

תראו פה, אפשר אולי מהכיוון הזה להיכנס ל - , נכון,

יוחנן וייצמן:

אפשר?

שרון דינור:

לא, תראו זה לא מספיק, זה לא מספיק,

סטפני שילה:

תעשי רגע ייעודי קרקע,

שרון דינור:

רגע, בוא נראה, 1.8 זה צר, צריך מידי בשביל להיכנס, בוא נראה ייעודי קרקע.

אביגיל בן שמחון:

זה שלהם?

שרון דינור:

זה שלהם. אני לא יודעת, אני לא חושבת שאפשר להיכנס פה עם, אלא אם כן ייקחו קצת מהגינה פה, אני לא יודעת, אני לא מכירה שם.

יוחנן וייצמן:

זה לא ילך,

שרון דינור:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

שלחתם אותם לדרך שלא,

שרון דינור:

זה זה, אז,

יוחנן וייצמן:

רגע, אבל אני לא רואה בכלל שיש להם מקום לעבור, תפתחי שוב את ה - ,

ציפי רון:

משא ומתן נכון,

יוחנן וייצמן:

לפי התצ"א אז אני בכלל לא רואה שיש להם בכלל מקום לעבור, איפה הם עוברים.

ציפי רון:

אם כולם יבדקו את הגינה,

שרון דינור:

מפה,

יוחנן וייצמן:

אין להם פה, אין להם פה 3 מטר,

שרון דינור:

יש להם, יש להם, הנה בוא נסתכל על זה,

יוחנן וייצמן:

אז אולי מידות לא נכונות, אז התצ"א לא נכונה.

שרון דינור:

יש להם פה 3.30,

יוחנן וייצמן:

אז משהו אולי לא נכון ב - ,

דוד היימן:

,GIS

יוחנן וייצמן:

ב – GIS,

שרון דינור:

1.90.

יוחנן וייצמן:

זה עדיין 1.90.

שרון דינור:

תראה התמונות לוויין, לפעמים המבנים הם לא בדיוק על ה - ,

יוחנן וייצמן:

כנראה התמונה לא מדויקת,

שרון דינור:

אז הנה, אם אני אעשה מבנים,

יוחנן וייצמן:

מה הולך להיכרת? הם נתנו סקר עצים?

שרון דינור:

רגע, מבנים, הנה תראו אתם רואים איזה פער יש פה?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה משמעותי. סקר עצים, אני חושבת שהתייחסנו לזה, בוא נראה, עצים, התוכנית מציעה עקירה של 14 עצים, בוא נראה אם יש לנו סקר, כן יש סקר עצים, כן.

יוחנן וייצמן:

16000 מדברת על עצים?

שרון דינור:

כן, אבל אני פשוט.

יוחנן וייצמן:

ה – 16000 מדבר על עצים או משהו? נפתח אותה.

שרון דינור:

אני לא זוכרת, אני בטוחה שהיא מדברת על עצים, כי היא דיברה הרבה על עצים בכל מיני עניינים שנוגעים לגובה, שלא יעבור את צמרות העצים, אם אתם זוכרים את זה, ברמה פרטנית, אני לא יודעת כמה נכנסנו לזה, ובאמת אנחנו פוגשים את זה הרבה, בוא נראה רגע סקר עצים, עצים שמיועדים פה לכריתה, הנה 17 הוא מאוד, בערכיות מאוד גבוהה,

ציפי רון:

מה בערכיות גבוהה?

שרון דינור:

14, בוא נרשום את המספר שלו, 13, הוא גם זה, 13 כבר אמרנו, לא?

ציפי רון:

חרוב מצוי,

שרון דינור:

הנה 7,

ציפי רון:

החרוב מצוי, מספר 7, יש לו ערכיות, ואורך ירושלים, ערכיות עצומה.

שרון דינור:

הנה פה גם כן זה 15, מה עוד יש לנו פה? זהו, אז בוא נראה רגע איפה הם.

לורה ורטון:

33, ראיתי 33.

שרון דינור:

12 הוא בתחום של החנייה, 13 הוא בתחום של הבינוי, 7 הוא בתחום של החנייה, 14 כתוב פה לשימור, אבל הוא כתוב בסקר, שהוא לעקירה. 15 הוא בתחום קרוב לבינוי, אז הוא גם נהרס, 2, 3, בוא נראה 2, 3, 5, 6,

דוד היימן:

7.

שרון דינור:

2 נהרס, תראו, ערכיות מאוד גבוהה, בגלל החנייה, 3, קלמנטינה, 5 קלמנטינה,

ציפי רון:

מספר 7 הערכיות שלו היא עצומה, האחרון.

שרון דינור:

2,

ציפי רון:

איפה שהעברת,

שרון דינור:

בתחום החניון, בקיצור, פה יש לנו את 2, ו- 7 שהם בערכיות מאוד גבוהה, ו- 12. אולי הם יכולים לעשות איזה שהוא מתקן בחלק, נגיד שהם, את זה אנחנו לא נצליח להתגבר עליו, אלא אם כן אפשר לעבור פה מתחת איכשהו,

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

שרון דינור:

אם הם היו עוברים נגיד, לא, לא עושים פה את הדבר הזה שנמצא פה, כי מקבלים את הבינוי שלהם בחלק האחורי, ולא צריכים עוד תוספות פה,

ציפי רון:

יכולים לעשות ירידה,

שרון דינור:

ואז לעשות ירידה שלא, לא הורסת את העץ הזה שהוא עץ, מה היה כתוב שם תאנה לשימור, ואז יורדים מגיעים, עושים מתקן פה, לא יודעת גם מתקן הוא צריך בסופו של דבר להרוס את כל השטח הזה, זה לא, אני לא רואה איך מתגברים על זה בקיצור.

ציפי רון:

למה? יש להם בנייה חדשה לכיוון הזה, אז יכול להיות שמתחת לבנייה חדשה, לפני שהם עושים את הבנייה החדשה, יכולים לעשות את הירידה אפילו בסוג של,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אם יש שמה ממ"דים או דברים כאלה זה לא ילך,

ציפי רון:

אבל לא משנה, אבל הם עוד לא בונים את הממ"דים, לפני שהם בונים את הממ"דים,

שרון דינור:

לא הבנתי, מה את אומרת, כאילו לא הבנתי,

ציפי רון:

לרדת, לעשות ירידה.

שרון דינור:

הם עושים ירידה,

אביגיל בן שמחון:

מוסיפים קצת,

ציפי רון:

יותר תלולה, או אחרת, או שילוב של ירידה,

שרון דינור:

אבל בכל מקרה תצטרכי להוריד את כל העצים. את לא יכולה לעשות, את החניון את חופרת, את השטח, עוקר את העצים.

יוחנן וייצמן:

תראי, יש ב – 16000, שוב יש לי, שוב לא מצאתי את 16000 הרגע, עלה לי באתר של העירייה דווקא את ה – , טיוטה הראשונה שלה, ב – 2009, בכוונה (לא ברור), אז יש שמה שני, יש שמה שני סעיפים לגבי עצים, הוא אומר על עץ מקבל עקירה, אתה חייב לעשות שניים, בתחום החלקה, ועל כל יחידת דיור חדשה 4, בתחום החלקה, זה הטיוטה מ – ,

שרון דינור:

אני לא יודעת אם זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

א',

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה נמצא,

שרון דינור:

אבל בכל מקרה יש בזה משהו שהוא לא בתחום הסבירות, כי הרי השטח שבו אתה נותר לך לטעת, הוא מצטמצם,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור. כי אתה בונה,

שרון דינור:

גם לרוחב,

יוחנן וייצמן:

כן, אני רק, אני הקראתי מההוראות של התוכנית,

שרון דינור:

טוב, היא רק מדיניות כמו שאנחנו יודעים, נקרא להם רגע להציג ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן.

גיורא סולר:

זה ליד ניר ברקת, לא?

יוחנן וייצמן:

לא, בצד השני,

שרון דינור:

מישהו אמר לי, אבל אני לא יודעת איפה הוא גר.

לורה ורטון:

כן, זה עוד כמה בתים.

יוחנן וייצמן:

בסוף הרחוב,

לורה ורטון:

זה לא רחוק משם.

ציפי רון:

רחוב המייסדים,

לורה ורטון:

אני חושבת שם. כל יום בבוקר, יש גם שלטים, דברים שתלו על המרפסות מול הבית שלו,

יוחנן וייצמן:

כן, הייתי כל רחוב אתמול, ולא הלכתי שם אתמול, כל הרחוב מדבקות.

שי צרויה:

שלום, איפה אנחנו יושבים?

מורן בן זיו:

פה.

שי צרויה:

שי צרויה, שמחה אבירם, וגיא צרויה.

דובר לא מזוהה:

שי?

שי צרויה:

כן, ושמחה אבירם וגיא צרויה גם הצטרף.

שרון דינור:

פתחתי לכם את המצגת. מי זה אבירם?

שמחה אבירם:

אני שמחה אבירם, אני האדריכל של הפרויקט,

שרון דינור:

סליחה. היי.

שמחה אבירם:

היי.

שרון דינור:

קדימה.

שי צרויה:

ניתן איזה שהוא הסבר כללי, ואחרי זה שמחה ייכנס לפרטים. יש לנו מבנה ברחוב המייסדים, מבנה
בן שתי קומות עם גג רעפים,

שמחה אבירם:

מבנה בן 3 קומות,

שי צרויה:

3 קומות וגג רעפים סליחה, אנחנו מבקשים לעשות פה תמ"א/1 הרחבות, להוסיף שתי קומות
חדשות, גג רעפים, היה דין ודברים ארוך על הפרויקט הזה, בלשכת מהנדס העיר, כי בהתחלה כן
אישרו להשמיש על חלל גג הרעפים בסופו של דבר, הוחלט שבכלל תוכנית 10038 אפשר רק להשמיש
את שתי הקומות מלאות, ואת גג הרעפים לעשות אותו כרגע ללא שימוש, ובעתיד הוא יושמש
באמצעות תב"ע נקודתית.

שמחה אבירם:

כן,

שי צרויה:

אנחנו מציעים במסגרת הפרויקט הזה 12 יחידות דיור חדשות בשתי הקומות, הדירות הקיימות
מורחבות באמצעות, שטחים עיקריים וממ"דים סך הכול 25 מטר נוספים לדירה,

לורה ורטון:

איפה?

שי צרויה:

ומרפסות,

לורה ורטון:

אפשר רק,

ציפי רון:

כמה דירה?

לורה ורטון:

לא הבנתי,

שי צרויה:

25.

לורה ורטון:

מדובר על שתי קומות ו – 6 קומות בכל, שתי, 6 יחידות לכל קומה, אז לא הבנתי זה 12, אז איך הגעתם ל – 18?

שמחה אבירם:

18 קיימות היום.

שי צרויה:

18 קיימות, 12 חדשות.

לורה ורטון:

אוקי,

שי צרויה:

כן. מוצעת קומה תת-קרקעית לחניות,

ציפי רון:

רגע, כמה תוספת לכל, לכל דירה מהקיימות?

שי צרויה:

25,

ציפי רון:

וכמה החדשות?

שי צרויה:

כמה שטח של החדשות?

ציפי רון:

משתנה?

שי צרויה:

הדירות הקיימות מקבלות 25 מטר, שחלקם שטחים עיקריים את הממ"ד של 12 מטר פלוס 12 מטר שטחים עיקריים, מרפסות זיז עד 12 מטר לכל דירה, והפיכה של מרפסות השירות לשטחים עיקריים שזה לא נספר במניין השטחים של ה – 25 מטר, זה כמות ע"פ תוכנית 10038, זהו, פיתוח שטח, אפשר לראות את המבנה המועצה החדש, המבנה הקיים למטה, זה המבנה הקיים כיום,

שמחה אבירם:

זה מבט מרחוב המייסדים.

שרון דינור:

טוב, אנחנו רוצים לשאול אתכם שתי שאלות, בעצם שאלה והשנייה היא פחות שאלה, אבל אני אגיד,

ציפי רון:

תעבירי למוצע יש שם.

שרון דינור:

ככה, השאלה הראשונה, אתם איתי?

שי צרויה:

כן,

שרון דינור:

כן, השאלה הראשונה הייתה לגבי, אנחנו רצינו, אנחנו חושבים שראוי לשמור על האופי של הבניין המקורי, התכנון שלכם בסדר גמור, אבל רוצים טיפה לשפר אותו, מהבחינה הזאתי שהחזית הקדמית תוכל להישאר, ככל הניתן קרובה למצב המקורי, יש לכם קו בניין מפנק בחלק האחורי, להעביר את כל הזכויות אחורה, חוץ ממרפסות שאותם נשאר מקדימה.

שי צרויה:

מה שאת אומרת עכשיו להזיז את כל הזכויות אחורה, זה לשנות את כל התכנון, זה לתכנן את הכול מחדש,

שמחה אבירם:

לא רק זה,

שי צרויה:

המבנה של הדירות הוא משתנה, זה לא באמת יהיה אפשר לממש את אפשרויות ההרחבה, של כלל הדירות אם אנחנו ננייד את כל השטחים האחורה.

שרון דינור:

למה?

שי צרויה:

כי יש לנו דירות קטנות יותר, גדולות יותר,

שרון דינור:

יש דירות שהן רק קדמיות?

שי צרויה:

כן,

שמחה אבירם:

כן, כל המרכז של הבניין, כל השאר זה נשאר,

שרון דינור:

לא, החלקה של הבניין יש לו חזית חיצונית וחזית אחורי,

שמחה אבירם:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אפשר שנייה הפסקה? משהו קצת לא נעים, סליחה חברים,

שי צרויה:

כן,

יוחנן וייצמן:

המהנדס שלהם, יש לו 2, 3 דקות שהוא יכול לעלות כעת בזום. השאלה אם אנחנו מוכנים לעשות הפסקה, באדיבותם,

שי צרויה:

אנחנו אין לנו בעיה, נפרגן לך.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא נדון, רק נשמע אותו, ו - ,

דובר לא מזוהה:

אחר כך נדון. מה?

שי צרויה:

משה בלי לחץ.

משה שפירא:

מה העניינים?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

מורן בן זיו:

מי זה המהנדס שלך? מי זה?

יוחנן וייצמן:

תאפשר בואו, הוא רוצה להיכנס, נשלח לו זום,

מורן בן זיו:

אני שולחת לו בוואטסאפ,

שרון דינור:

רק נקשיב לו, לא,

יוחנן וייצמן:

רק נקשיב, לא, אם יש לך שאלות אליו.

שרון דינור:

היו לי שאלות,

יוחנן וייצמן:

אנחנו רצינו שהוא ירגיע אותנו,

שרון דינור:

מהנדס שלי שהוא ישאל את השאלות,

יוחנן וייצמן:

תראי אתם, אני יודע שיש לך,

שרון דינור:

שיש לי,

יוחנן וייצמן:

השכלה שלך,

שרון דינור:

ברגע שהוא אומר לי את לא מהנדסת, אני לא יכולה להגיד,

יוחנן וייצמן:

את לא יכולה איך להתווכח,

שרון דינור:

אני לא יכולה להכחיש את זה,

יוחנן וייצמן:

כן.

דובר לא מזוהה:

למי יש קישור לזום?

מורן בן זיו:

רגע, יש לי את הטלפון של אריאל, אני שולחת לו. זה אריאל שעובד כאן? שלחתי לו.

דובר לא מזוהה:

הוא קיבל?

מורן בן זיו:

שלחתי לו לוואטסאפ.

לורה ורטון:

שני אנשים בהמתנה.

דובר לא מזוהה:

תעבירי לי רגע את הקישור, אני אעביר לו. סליחה.

יוחנן וייצמן:

אתם יודעים, אני אשאל אתכם שאלה בינתיים, עד שמתפנה, בוא ניכנס, אדריכלית דינור רצתה לדבר אתכם על סוגיה של ה - , אבל אני אשאל אתכם שאלה אחרת, האם אתם 16000 הלא מאושרת כמובן, שהיא כן מדיניות, אני לא יודע, יש לה הנחיות לגבי עצים, ולגבי עקירת עצים, למשל היא אומרת - מותר להטות עקירת עצים לחנייה, לחזית הרחוב, אבל לא אם אתה בעומק המגרש.

שמחה אבירם:

יש שמה עצים כרגע, זה החלק.

יוחנן וייצמן:

בשביל,

שי צרויה:

בשטח שאנחנו עושים את החנייה,

יוחנן וייצמן:

הכניסה לחנייה,

שי צרויה:

כל הסוגיה של העצים אמרו שבגלל שאנחנו חופרים את החנייה, אז העצים שמעל לא יוכלו להישמר, אין לנו עצים בשטח,

יוחנן וייצמן:

לא חנייה, השביל. הכביש של החנייה.

שמחה אבירם:

גם שמה אין עצים,

יוחנן וייצמן:

אין עצים בכלל?

שמחה אבירם:

אין עצים לשימור,

שרון דינור:

איפה?

יוחנן וייצמן:

לא, לפי מה,

שרון דינור:

עכשיו עברנו אחד אחד את הסקר שלכם, ראינו שיש עצים,

שמחה אבירם:

יש פה עצים שאפשר להוריד אותם, כי הם שיחים בעיקרון.

שרון דינור:

אבל אנחנו ראינו את הסקר שלכם, שאתם הגשתם, אין לנו סקר אחר, והוא מספר שיש פה עצים בערכיות מאוד גבוהה, תאנה ועוד.

שמחה אבירם:

לא בשביל הזה.

שרון דינור:

בשביל הזה, רשמנו את המספרים שלהם, אני יכול להגיד לכם, אז זה, אז בגלל זה אנחנו שואלים את זה, זאת אומרת אנחנו, אם זה היה רק שיחים, לא היה עולה, השתמשנו במשהו שלכם.

שי צרויה:

אני גם חייב להוסיף איזה משהו, אנחנו בהתחלה בכלל ביקשנו את הכניסה, ואת השביל חנייה לעשות אותו קצר הרבה יותר ומרחוב ביאליק.

שרון דינור:

אז זהו,

יוחנן וייצמן:

אתם יכולים?

שי צרויה:

לא, אני אסביר, היה דיון מאוד ארוך על הנושא הזה, שהשתתפו בו כל מיני גורמים של שפי"ע, הסדרי תנועה, מהנדס העיר השתתף בשיחה הזאת, בסופו של דבר בגלל שרשוב ביאליק הוא רחוב צר הוא רחוב חד סטרי, ובגלל שאנחנו בסמוך לגן ביאליק, הם התנגדו לזה, ואמרו שמעדיפים או לצורך העניין לתת לנו פטור מחניות,

שרון דינור:

אבל גם פה אתה סמוך לגן ביאליק,

שי צרויה:

נכון, זאת הייתה אחת הטענות שלהם. ואמרו ש - , או לתת פטור מחנייה דבר שאנחנו לא חושבים שיהיה נכון, כי בסופו של דבר אנחנו מוסיפים פה כל כך הרבה יחידות,

יוחנן וייצמן:

רוצה מכוח דירות,

שי צרויה:

אבל גם זה בסוף ייצור עומס גם על השכונה, ועל הרחוב.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שי צרויה:

החליטו שאנחנו צריכים להחזיר את הגישה מרחוב המייסדים. אחרי שראו את העצים, וראו את הסקר עצים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שי צרויה:

והבינו שזה נכון יותר לעשות את זה משם.

יוחנן וייצמן:

בואי, אנחנו עוברים, אתם יושבים בצד, אם יש מישהו מהנדס יכול פה לעזור, אז בסדר, כן, אדון מהנדס.

שרון דינור:

אם אתה אומר שיש עצים,

שי צרויה:

אני לא אמרתי שיש,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית דינור, המהנדס מולנו של התוכנית ההיסטורית, יפו.

שרון דינור:

שומע אותי? כן, רצינו לשאול, רגע בוא נראה אם אתה, אם אנחנו שומעים אותך תגיד איזה שלום.

יוחנן וייצמן:

תדבר,

אריאל ביטון (זום):

שומע.

שרון דינור:

יופי, טוב, אז ככה רצינו לשאול אותך, איזה ניסיון יש לך בחיזוק ושמירה על קמרונות, אם אתה יכול לתת לנו את הפרויקטים שאנחנו נוכל להסתכל עליהם, שבהם בנית מעל קמרונות, והקמרונות נשמרו.

אריאל ביטון (זום):

הרוב עשיתי כשהייתי אצל אלי בן – וליד, בעיקר עשיתי שם.

שרון דינור:

מה? לא שמענו אותך.

אריאל ביטון (זום):

רוב הניסיון שיש לי בקמרונות, מהתקופה שעבדתי אצל אלי בן – וליד.

שרון דינור:

אתה יכול לתת לי,

שי צרויה:

אלי בן – וליד.

שרון דינור:

אתה יכול לתת פרויקט שאני אוכל להסתכל עליו?

אריאל ביטון (זום):

אני לא יכול להיזכר כרגע, אין לי אפשרות.

שרון דינור:

לא, תשלים לי אחרי הדיון, תגיד רגע,

יוחנן וייצמן:

לא דחוף הרגע.

שרון דינור:

שאלה, לא דחוף הרגע, אל תרגיש,

יוחנן וייצמן:

לא דחוף, לא דחוף,

שרון דינור:

אנחנו באמצע דיון אחר, בגלל זה אני עוברת כזה מהר, ואז תשלים לי אחרי הדיון, תיקח את הזמן.
דבר שני, רציתי לשאול אותך, היה לי, היה לי שאלה רגע,

יוחנן וייצמן:

האם הוא בטוח שהוא יכול באמת,

שרון דינור:

לא, הנה מה שרציתי לשאול אותך הוא כזה דבר, אתה לא, החדרים המחוזקים שיש, יש לנו איזה
ארבעה חדרים מחוזקים, ונאמר לנו בדיון שהם אין שום צורך שהם יהיו המשכיים, בלי קשר
לשימור, חדר מחוזק לא צריך בשום קיר לו, להיות משכי על מעל קיר נושא אחר?

אריאל ביטון (זום):

אני אסביר את העיקרון, חדר מחוזק במהות שלו, במהות ההגדרה שלו, זה מבחינת האפשרות בגלל שיש לך מבנה, בחלק התחתון, או שהוא לא שלך, או שאת לא יכולה לגעת בו, כי הוא מבנה לשימור, אוקי, במקרים האלה, את צריכה לייצר אלמנט שהוא, לא אלמנט שמייצב את השלד, אוקי, זה האלמנט הזה יושב על קירות הקשחה אחרים, שאתה מוריד אותם לנקודות, אתה כן יכול להוריד אותם, ולא פוגעים בקמרון.

שרון דינור:

אבל הקירות שאתה הצעת פה, באיזה שלושת רבעי מהקירות שראינו,

אריאל ביטון (זום):

אני עדיין לא הצעתי שום דבר, אני לא הצעתי עדיין,

שרון דינור:

לא, התוכנית, התוכנית כרגע מציעה חדרים מחוזקים, שהם יושבים על רק על רצפה, אין קירות מתחת לרצפה הזאת, אז בגלל זה אנחנו שואלים איך זה ייתכן,

אריאל ביטון (זום):

לא, צריך להיות קירות שירדו, באזורים שניתן להוריד אותם,

שרון דינור:

כמה? 90%, מאה אחוז? 80%?

אריאל ביטון (זום):

שניתן להוריד אותם באזורים התקינים בקמרון, יש לך (לא ברור) בקמרון.

שרון דינור:

לא, עזוב רגע, עזוב רגע את הקמרונות.

אריאל ביטון (זום):

אז מה? אז מה השאלה?

שרון דינור:

חדר מחוזק צריך לשבת מעל קירות לפחות בחלקו,

אריאל ביטון (זום):

לא, חדר מחוזק, חדר מחוזק במהותו,

שרון דינור:

לא כלום?

דובר לא מזוהה:

לפי תקן הג"ה.

אריאל ביטון (זום):

הוא לא צריך שום דבר, הוא לא חלק מהקשחה,

שרון דינור:

אבל הוא לא חדר קיים, הוא חדר חדש,

אריאל ביטון (זום):

אנחנו מבצעים הקשחה, רוצים קירות אחרים,

שרון דינור:

חדר רגיל כאילו יושב צף בחלל?

אריאל ביטון (זום):

כן, אני שומע עוד פעם, עוד פעם?

גיורא סולר:

איך מעבירים את העומסים?

שרון דינור:

איך העומס של חדר, חדר רגיל אפילו צריך לשבת מעל חדר אחר, אז איך חדר מחוזק לא, צריך להעביר חלק מהעומסים שלו לקירות שמתחיו.

אריאל ביטון (זום):

החדר המחוזק הקירות שלו דקים מאוד, לא קירות שיורדים, מעבירים עומסים. אתה מנתק אותם בדרך כלל בניתוק פיזי בין הבטונים, ממשיכים את הברזלים שהקיר הזה לא יעוף בהדף, זה המהות של חדר מחוזק כאשר הוא לא יורד למטה. אוקי, כמובן שהייתי רוצה אם יש לי אפשרות להוריד חלקים מהמסמכים האלה, לתכנן את זה בצורה שתהיה כל,

שרון דינור:

אבל הוא גם עומד בתקן 4.1.3 וגם לא,

אריאל ביטון (זום):

חדר מחוזק הוא לא קשור לתקן 4.1.3, חדר מחוזק זה נקרא שיפור מיגון, שיפור מיגון זה לא שיש להם עכשיו מבנה, אני לא יודע באיזה רחוב, את לא יכולה לרדת למטה, את רוצה ממ"ד, או שאת רוצה ממ"ד בשביל עצמך, או שאת רוצה ממ"ד בשביל שאת מוסיפה קומה, אז המתכנן צריך לתכנן את החדר המחוזק הזה, שיעמוד בכל התנאים של הג"ה, הוא עובר את האישור של הג"ה, יש לו הגבלות בהג"ה אוקי, זה לא, לא כרגע קשור לדיון הזה, אבל הסמכים האנכיים שלו, לא צריכים לרדת למטה. לצורך העניין חדר מחוזק יכול לשבת לך, בלי שום קשר לשום נקודה בבניין, הוא אלמנט קופסתי בודד, לא קשור גם לתקרות למעלה בדרך כלל, אנחנו מנתקים אותו ברוב המקרים מנתקים אותו.

ציפי רון:

אני רוצה להבין עוד פעם סליחה שאני שואלת חדר מחוזק יכול לשבת מעל קמרונות בני 100 שנה?

אריאל ביטון (זום):

אנחנו, כשאנחנו בונים מעל קמרון אנחנו עושים ניתוק, אנחנו עושים תקרה נוספת מעל הקמרון, אנחנו מנתקים את הפעולה של המבנה מהקמרון, הקמרון נשאר אותו תו מתחת לתקרה שלה, הקמרון,

ציפי רון:

על מה נשען? כן, אבל אם הקמרון יכול לשאת את הכובד,

גיורא סולר:

לא,

אריאל ביטון (זום):

הקמרון לא יישא את הכובד.

גיורא סולר:

רצפה חדשה.

ציפי רון:

הרצפה החדשה, במה תומכת?

אריאל ביטון (זום):

עוד פעם, סליחה.

גיורא סולר:

איך אתה מעביר את העומסים של הרצפה החדשה, מעל הקמרונות, לאן אתה מעביר אותם?

אריאל ביטון (זום):

אז שוב לסמכים, או באזור הקמרון שאני כן יכול לרדת שמה, לא, לא באזור קמרון. אני פשוט לרדת לאזור הזה,

ציפי רון:

לא הבנתי,

אריאל ביטון (זום):

אני מייצר מודל דינאמי, אני מייצר מודל דינאמי, שהמודל הזה, הוא בעצם ייתן לי את המענה באזור יש את הקמרון שהוא לא, שאי-אפשר לגעת בו. לדוגמא יש מספר פרויקטים שהם בתכנון שיש בהם קמרונות אנחנו מייצרים שמה אלמנטים שיוורדים בין האונות שלא ייפגעו בשום צורה, לא בשימור.

יוסי קרליבך:

אזורי בבניין,

אריאל ביטון (זום):

טכנית, טכנית קמרון X, קמרון צלב, הוא עובד על 4 אונות, אם אתה פוגע באונה, אכלת אותה, אם אתה לא פוגע באונה, אתה לא פוגע באונה.

שרון דינור:

רגע אריאל אתה, מוכרת לך הבקשה ועברת עליה של יפו 75?

אריאל ביטון (זום):

סליחה,

שרון דינור:

מוכרת לך הבקשה?

אריאל ביטון (זום):

יפו 75, יפו 75, עברתי עליה, יחד עם האדריכל, אנחנו בתיאום עדיין, תיאום ראשוני,

שרון דינור:

בסדר, אני שואלת השאלה היא, אם הנדסית, מה שמוצע שם הוא סביר, הוא יכול להחזיק?

אריאל ביטון (זום):

מה שמוצע שם זה דבר שאפשר למצוא לו פתרון, אם אנחנו ניכנס לפרטים, לפרטי פרטים, הנקודות לכל נקודה,

שרון דינור:

רק אני אסביר, הקומות של השימור שמה הן מוצעות לשימור במלואן, ונראה כאילו על הנייר מושלם, זה כזה מושלם?

אריאל ביטון (זום):

אנחנו עוד פעם, בין האונות, בין האונות עצמם, אנחנו נצטרך, נצא נקודה שאפשר לרדת בה, עכשיו שוב, אני עכשיו בונה מודל דינאמי של מבנה, אוקי, אני יכול לתת לך 100 דוגמאות לפתוח אותם כרגע, עם התוכנה שתראי את זה. הקמרון בין ה - , בין הנקודות האלה, הוא מבנה קיים, אתה לא נוגע בו, המבנה הזה אתה לא רוצה, אתה רוצה כמה שפחות לפגוע בו. הוא עמד כבר, ושרד רעידות אדמה למכביר, הוא לא צריך אותי, אין לו אום אינטראקציה איתי, אני רוצה להיכנס בתוכו עם הפרדה. אוקי. זה המטרה, זה המטרה, המטרה היא להפריד את השלד מהקמרון, קמרון נשאר כפי שהוא, עכשיו חפירה תחת קמרונות, זה משהו אחר, זה כבר סוגיה קצת אחרת.

נועם ועקנין:

אנחנו לא מתעסקים.

אריאל ביטון (זום):

מאוד מוגבלת, היא מאוד מוגבלת בכל מה שקורה לזה, חפירות מתחת למבנים לשימור, עשיתי (לא ברור) כאלה, חלק, אני כבר לא זוכר, קמרונות אני לא, אני לא יכול לשלוף לך מהראש, לא הגעתי מוכן, אבל. יכול למצוא נקודות כאלה. זה דבר שהוא דורש המון תשומת לב, פתרון אפשר למצוא, העיקרון זה ככה, להוריד סמכים,

שרון דינור:

אריאל, פשוט זה מאה אחוז של קמרונות, אין פה איזה מקום שהוא לא, בסדר, אמרת, היושב ראש שיכול להיות שצריך להשמיד אחד מהם בשביל לטובת העניין, השאלה אם זה מה שמוצע, אנחנו רק רוצים לדעת מה אנחנו מאשרים,

אריאל ביטון (זום):

לא, איך אני יכול, אני, תראי, בתור, בוא נגיד דבר כזה, אף, אף אחד לא יאשר, ישמיד קמרון כי אלא
אם כן הוא הושמד כבר, שהוא בעצמו כבר לא תקין, אוקי, דוגמא, בסדר? אבל זה לא המצב, אני לא
זוכר את המבנה הזה, אני מניח שזה לא המצב. אז אנחנו צריכים למצוא בין האונות נקודות שאפשר
לרדת במה, ומוסכים על ידיכם, אוקי, שאתם בעצם כן מסכימים שאנחנו נהיה נוריד שם אלמנט
אנכי שהוא בעצם מחליף אותו קיר, בקיר אחר, אוקי. ואז עם זה אנחנו נצטרך לפתור את זה, אם
הדבר הזה לא יתאפשר לפתור. ואנחנו לא נוכל לעשות את זה.

יוחנן וייצמן:

להפקדה, לא למטר.

אריאל ביטון (זום):

חייבים לעשות את הפתרון הזה, זה אני ראיתי כמה פרויקטים, אם אני לא טועה.

שרון דינור:

טוב, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

יללה ביי.

נועם ועקנין:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

שלום, בסדר. תלכו ואנחנו ניכנס אחרי זה להחלטה, בסדר. תנאי להפקדה, הפקדה, לא היתר, ולא
סיפורים, שלום.

שרון דינור:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה. בוא נחזור למייסדים.

שי צרויה:

עכשיו אני אחדש לכם משהו על חדרים מחוזקים דרך אגב ש - , נראה לי משמעותי לבניינים לשימור,

שרון דינור:
קדימה.

שי צרויה:
אני היום עובד עם חברה שנקראת חברת אורטק, יש היום חדרים מחוזקים שעושים אותם במבנים הקיימים שאי-אפשר להעמיס, זה לוחות פלדה, סליחה פרופילי פלדה שמחברים עם פלטות של 8 מילימטר שמיוצרות במעבדה, זה לא מעמיס על הבניין, זה עומד בתקנים של פיקוד העורף, ונותן מענה מצוין. חברת אורטק שווה, אני אשלח לך סרטונים שלו,

יוחנן וייצמן:
אפשר לחיות.

שי צרויה:
עוטפים חדר קיים,

שרון דינור:
אבל אין חדר,

שי צרויה:
פרופילי פלדה,

שרון דינור:
חדר חדש,

שי צרויה:
נכון, אבל גם לצורך העניין אם את בונה עכשיו חדר חדש, את צריכה לייצר חדר מחוזק,

שרון דינור:
החדר החדש,

שי צרויה:
במקום לבנות בטונים,

שרון דינור:

כן,

שי צרויה:

את בונה בלוק,

שרון דינור:

כן,

שי צרויה:

שזה לא מעמיס על המבנה.

שרון דינור:

כן, כן,

שי צרויה:

ואותו את עוטפת בפרופילים ובפלטות האלה שמיוצרות במעבדה, וזה נותן מענה מצוין.

שרון דינור:

טוב. איפה היינו פה? איבדתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

בעצים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו היינו באמצע, אני חתכתי אותך, כשהתחלת לדבר איתם על העצים. אמרו שאין שמה, בעצם בכל החזית הזאתי ה - ,

ציפי רון:

איך שומרים עלה עצים, ועל האופי של המקום, ובכל זאת פותרים את העניין של התוספת בנייה, אבל,

שרון דינור:

א' גילינו שהוועדה כיוונה לדעת גדולים, עם המעבר הוא מהזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

שזה נבחן,

יוחנן וייצמן:

שנבחן והוא לא מעשי, בסדר.

שי צרויה:

נבחן, כן, נבחן, התעקשנו להחזיר אותנו לרחוב המייסדים.

ציפי רון:

אולי זה שווה בחינה נוספת.

שי צרויה:

איד?

יוחנן וייצמן:

בוא נראה מה,

שי צרויה:

אנחנו (לא ברור) כל כך הרבה גורמים? לא ניכנס לזה.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד מה, אני אגיד מה הבעיה שלי באמת, גם אם היה שם, אני בעד שימור העצים אני חושב שבבית הכרם, זאת אומרת אתם רוצים למכור דירה ביוקר, כי יש שם עצים, אז גם אתם צריכים לתרום את חלקכם.

שי צרויה:

שכל הסביבה באמת, היא מלאה בעצים, זה לא אומר שאנחנו עוקרים איזה שהם עצים, ומייצרים איזה שהיא קרחת, יש את כל גן ביאליק, יש את כל הסביבה מסביב, זה לא שפתאום תראה, הכול עטוף בעצים,

יוחנן וייצמן:

גן ביאליק אומר זה הפוך, שלא תגיע לקרחת.

שי צרויה:

אנחנו לא נגיע לקרחת,

יוחנן וייצמן:

הפוך, ליד השצ"פ הגדול,

שי צרויה:

רוב העצים גם בגן ביאליק משפיעים עלינו.

ציפי רון:

אבל בחזית הבניין,

יוחנן וייצמן:

זה נאמר לוועדה זה,

ציפי רון:

אבל בחזית הבניין המשולב,

יוחנן וייצמן:

יבואו השכנים יגישו התנגדויות, הוועדה המקומית,

ציפי רון:

עצים בני 80, 90 שנה, כולם נעלמים.

יוחנן וייצמן:

אני נגד החניות,

שרון דינור:

לא,

שמחה אבירם:

זה חזית הבניין.

ציפי רון:

זה גם.

שמחה אבירם:

חזית הבניין כל העצים נשמרים.

שי צרויה:

נשארת כאן עם כל העצים האלו פה בחזית שפונה לרחוב, כל העצים האלה של גן ביאליק, נשאר בסופו של דבר מעל השביל, שייווצר לחנייה, לייצר איזה שהיא שתילה של עצים חדשים,

שרון דינור:

אז זהו,

שי צרויה:

כדי להחזיר את הדבר הזה,

שרון דינור:

אפשר להחזיר לדמיות?

שמחה אבירם:

כביש,

שי צרויה:

אפשר למצוא איזה שהוא פתרון, כדי להחזיר את הירוק.

שרון דינור:

שי, אתה יכול רגע להחזיר להדמיות שהראיתם לנו שהבינוי העתידי.

שי צרויה:

כן.

שרון דינור:

קודם כל זה החזית האחורית, אתה יכול להחזיר אותה רגע לחזית.

שמחה אבירם:

הסיבה שבחזית האחורית לא מופיעים העצים, שזה בגלל, אחרת אי-אפשר היה לראות.

שרון דינור:

כן, כן, אני מבינה את זה, קודם כל זה המקום שבו רצינו לבדוק, אם אתם יכולים לצאת יותר,

שמחה אבירם:

אז תסתכלי תוכנית,

שרון דינור:

כן,

שמחה אבירם:

זה רק בשתי דירות,

יוחנן וייצמן:

זה רק לעורפיות.

שמחה אבירם:

יש יציאה, כל הדירות האחרות לא,

שי צרויה:

לא, יש את הגרעין האמצעי של הבניין, שהוא דיברה לשני הכיוונים, אבל בפאות יש שתי דירות לכאן ולכאן, זאת אומרת שאם אני מבטל את הקדמית, אז אני לא יכול,

שרון דינור:

לא, אבל, תחזיר את זה, אפשר את ה - ,

שמחה אבירם:

(לא ברור) העניין שלהם, כן,

שרון דינור:

בוא ננסה רגע לראות מה, אולי ננסה להבין רגע, רגע, לפני שאני אומרת פה, אפשר לקרות לדעתך? את החלק הזה? אפשר לקרות ולייצר עליו גינון? זה נורא חשוב, אם המכונית יורדת לעומק, כבר בחלק, נוחתת בום.

שמחה אבירם:

לא, עד ש - , עד אזור הקירוי,

שרון דינור:

השאלה היא אם קיריתם את המקסימום או לא,

שי צרויה:

כן, ביקשו מאיתנו לקרות עוד.

שרון דינור:

אבל עד איפה אתם יכולים לקרות?

שי צרויה:

עד האמצע,

שמחה אבירם:

תראה את החתך,

שרון דינור:

כאן, זה קירוי,

שי צרויה:

כן,

שרון דינור:

בעצם,

שמחה אבירם:

בדיוק.

שרון דינור:

עד לכאן, אז צריך לייצר באמת איזה שהוא משהו ירוק,

שי צרויה:

אז סך הכול מה שמאבדים, זה בשני העצים האלו, כי פה כבר איפה שיש קירוי, אני יכול לשים עצים חדשים.

שמחה אבירם:

נכון,

שרון דינור:

קירוי, אתה תעשה על זה התאמה גננית?

ציפי רון:

רגע, אמרת עכשיו,

שי צרויה:

נעשה מה שנידרש לעשות.

ציפי רון:

רגע, אמרת שאתה יכול להגביל את הקירוי,

שי צרויה:

לא, זה הקו העדכני של קירוי,

ציפי רון:

זה המקסימום,

שי צרויה:

נכון,

ציפי רון:

אתה לא יכול להוסיף על זה כאילו.

שי צרויה:

ואז מה שקורה זה רק שני העצים שאנחנו מאבדים.

שרון דינור:

את הרמפה, הקירוי הוא מעליה, מהרגע שיש גובה מסוים,

דובר לא מזוהה:

ועשינו גם כאלה.

אביגיל בן שמחון:

מספיק לשתילה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אביגיל בן שמחון:

האם מספיק גובה לשתילה.

שרון דינור:

ואז, האמת היא, אתם יכולים זה,

שי צרויה:

אפשר לייצר אבל,

יוחנן וייצמן:

את החצר.

שרון דינור:

עכשיו אני אנסה להסביר מה, מה התכוונו, תסתכלו רגע, יש לכם פה, התוכנית הזאת, אם אפשר
היה, נכון יש פה שתי דירות, כן,

שמחה אבירם:

נכון.

שרון דינור:

את ההרחבה להגדיל פה, אוקי, במקומות לייצר מרפסת, שתהיה מרפסת טובה איכותית גדולה,
ובלי ההרחבה הזאתי לכיוון הזה, זה היה מבחינתנו הרבה יותר טוב, אותו דבר פה,

שמחה אבירם:

יש (לא ברור) מאוד עמוקה, פה לא השתנה שום דבר,

שרון דינור:

פה אנחנו רצינו את הפנים חוץ הזה שיש פה, שזה מרפסת אופיינית, אם מרפסת שמלווה אותה, זה
(לא ברור), את זה,

שמחה אבירם:

70%,

שי צרויה :

זו מרפסת שירות קיימת, כולם סגרו אותה.

שרון דינור :

לא כולם סגרו, תסתכלו בתמונות. אני אומרת זה הזמן שלנו,

שי צרויה :

אבל אם עכשיו אני מבטל את הדבר הזה, שתהיה איזה נסיגה כזה, פתאום במרכז המבנה,

שרון דינור :

הנסיגה הזאתי היא קיימת היום,

שי צרויה :

לא בגודל הזה.

שמחה אבירם :

לא קיימת היום.

שרון דינור :

היא מעולה, היא מעולה,

שמחה אבירם :

יש לנו,

שרון דינור :

הנסיגה הזאתי קיימת,

שמחה אבירם :

דבר נוסף שאת צריכה להתייחס אליו, את רואה את המעלית שנוספה?

שי צרויה :

ודבר נוסף סליחה, שנייה,

שרון דינור :

כן, אני ראיתי, ראיתי,

שי צרויה:

אבל גם דבר נוסף, את רואה פה את הקווי בניין שלנו,

שרון דינור:

לא, קווי בניין מעולים, אתה יכול לפגוע, חבל על הזמן,

שי צרויה:

אין לי,

שרון דינור:

על הכחול אתה יכול,

שי צרויה:

נכון, אבל מה אני (לא ברור) פה,

שרון דינור:

אתה יכול,

שי צרויה:

מה אני אעשה כאן אבל,

שרון דינור:

כאן, כאן, כל זה יכול (לא ברור).

שי צרויה:

אבל זה מרכז הבתים, פה הסלונים, פה המטבחים, מה אני אעשה פה חדרים מחדרים מחדרים?

שרון דינור:

פה יהיה לך מרפסת, שהיא נורא נורא יפה,

שי צרויה:

כן,

שמחה אבירם:

אז הנה, אז יש לנו אותה מרפסת, בלי שינוי מהותי בבניין,

שרון דינור:

השינוי הוא ב - , עומק של ה - , במורפולוגיה של הבניין, זה בעומק של ה - ,

שמחה אבירם:

אבל זה,

שרון דינור:

של הבניין,

שמחה אבירם:

קוסמטי לא אמיתי. כרגע יש לך, אם את משווה את שתי החזיתות הקיימת והחדשה, ההפרשים ביניהם הם מינימאליים. האופי נשאר כפי שהוא, וכפי שצינתי, אל תשכחי ש - , להזיז אחורה יש לנו מגבלה של מעלית,

שרון דינור:

טוב.

שמחה אבירם:

שחייבים לשתול.

לורה ורטון:

אני רציתי לשאול על הקומות, כי ההמלצה של המחלקה היא לאשר רק שתי קומות, ולא תוספת של שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

אי אפשר יותר,

לורה ורטון:

ראיתם את זה, מה?

שי צרויה:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר, הם יודעים שאי-אפשר יותר. זה תמ"א,

לורה ורטון:

שתיים,

שי צרויה:

יש לנו שתי קומות מלאות,

לורה ורטון:

כן,

שי צרויה:

וגג רעפים ללא שימוש, שיושמש בתב"ע נקודתית בהמשך וזה כבר סוכם מול לשכת מהנדס העיר, זה משהו שכבר תואם, הגג לא ישתנה, רק הוא יושמש למגורים, חלל גג הרעפים,

שמחה אבירם:

הבניין נשאר כפי שהוא כרגע מופיע.

שי צרויה:

בדיוק.

לורה ורטון:

טוב.

שמחה אבירם:

שתי קומות עם גג רעפים.

שי צרויה:

יושמש למגורים.

יוחנן וייצמן:

טוב סיימנו, הבנו. תודה רבה, אתם יכולים לצאת.

לורה ורטון:

אז זה לא תוספת של,

יוחנן וייצמן:

חברים,

לורה ורטון:

של 3 קומות,

שי צרויה:

נכון, נכון,

יוחנן וייצמן:

כרגע אנחנו מאשרים שתיים, זה הכול.

שרון דינור:

רגע, יש עוד משהו שאתם רציתם,

יוחנן וייצמן:

ההמלצה.

שי צרויה:

לא, מבחינתנו,

יוחנן וייצמן:

הגשתם.

שרון דינור:

טוב, תודה.

שמחה אבירם:

תודה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו מה את אומרת? טוב חברים, בואו, חיים, תן מעבר, גברת רון.

ציפי רון:

כן, שנייה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

שמחה אבירם:

תודה שלום.

יוחנן וייצמן:

כן. בנושא החנייה, אני נגד לתת להם, אבל, זה ייפול באיזה שלב.

שרון דינור:

אני מסכימה איתך אבל אני רוצה כן להגיד, שאני חושבת שיש פה כמה דברים קטנים שאפשר לשפר, גם אם עושים את ההרחבה פה, היא יכולה להיות פחות עמוקה, כי אני חושבת שההדמיה הזאתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

היא לא מספיק טובה, וגם הקיר הזה שחוצץ בין המרפסות אפשר לעדן אותו, או לדרג אותו, כדי שהוא לא יהיה כל כך זה, אז אני כן הייתי מבחינה אדריכלית מיישרת הרחבה, אבל פחות עמוקה. נגיד עד ל - , עד לכאן, משהו כזה. לא רואים את זה.

יוחנן וייצמן:

אז איך את מנסחת את זה?

שרון דינור:

אני אתן מידה,

ביוחנן וייצמן:

באיזה סעיף?

שרון דינור:

לא, כאילו,

אביגיל בן שמחון:

זה לא נראה טוב השיניים,

שרון דינור:

נכון, כי זה יותר מידי מדורג, אז אני אומרת עד ל - , לובי כניסה. קו אחד.

יוחנן וייצמן:

גברת רון, תחשבי על סעיף 4 מה את רוצה במקומו, זה הבהרה שלך.

שרון דינור:

טוב, אני מסבירה, אני רוצה רק להגיד רגע לוועדה, אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

למה זה, מה זה הדבר הזה? שתי הערות קטנות, שלדעתי הן קטנות, אבל ממש ממש שיפרו, אחת להצמיד את הבינוי את ההרחבות כולן לקו אחד, בקו הזה, אוקי, זה ממש עניין של סנטימטרים, ועומק מרפסת כמו עומק המרפסת הזאתי היא גם, גם שוויוני בין הדיירים, 1.60 מטר, 1.60 מטר, 1.60 מטר, אל תשכחו שזה גם יש להם מרפסת אחורית פה, אני חושבת שההבדל, שזה יעשה וכמובן החוצץ הזה שצריך לעדן אותו, אני רק מבקשת תיאום איתנו על העידון הזה. זהו, החנייה מאפשרים, עם הגינון מעליה, אני חושבת שבזה,

ציפי רון:

עצים בוגרים, לכתוב עצים בוגרים,

שרון דינור:

נכון,

ציפי רון:

להכין מקום לנטיעה, עם מספיק אדמה אני מציע לעצים בוגרים, ושייתנו עצים בוגרים.

יוחנן וייצמן:

גם אם זה מכסה חלונות של דירה.

שרון דינור:

עוד משהו שאני, אני מבקשת את רשותכם, הוא לא ב - , הוא לא ב - , עדיפות עליונה וזה, אבל החזית האחורית שלהם היא עצובה, לא אהבו אותה, בילדותה, בבגרותה, לא יודעת מה זה, בוא נבקש מהם לחזור,

יוחנן וייצמן:

עיצוב שונה של האחורית?

שרון דינור:

שנמעשה, את זה, כן, כי תראו הקירות האטומים האלה,

יוחנן וייצמן:

זה ממ"דים (לא ברור).

ציפי רון:

החלונות, החלונות הסטנדרטיות,

שרון דינור:

מה זה, למה זה, מה זה הדבר הזה בכלל?

יוחנן וייצמן:

זה מסתור,

שרון דינור:

מה זה סוגר להם את זה, שזה יראה יותר טוב כאילו באותם זה.

ציפי רון:

שזה יבוצע (לא ברור).

שרון דינור:

טוב, זהו, כאילו לא דרמטי זה, מבחינת ה - , לא מורידים להם שטחים, לא, הכול בסדר, כאילו לא. תנו לי שנייה, בסוף אנחנו מאחרים לדיון של 30:14.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

אני פשוט, בוא נקיים אותו בזמן, כי אני צריך,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה שהם הגיעו בזמן.

חיים כהן:

אם הם לא הגיעו, נקיים אותו בלעדיהם, נו מה?

מורן בן זיו:

גם יש לנו את עמינדב 14.

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן בן זיו:

יש לנו את עמינדב 14.

יוחנן וייצמן:

עמינדב עוד (לא ברור). את ההחלטה לזהו, נאשר אחרי זה ליפו. בגדול מה שאני מציע זה לאשר להם את זה, ביפו, שנייה, אני רגע, הרב גורא שהמהנדס יבוא, המהנדס בא הציע את דעתו, עדיין לא הציג את ניסונו, מה שאני מציע את הגובה לאשר להם, את ה - ,

אביגיל בן שמחון:

שתי קומות?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, שיהיה עדיין, זה לא הרבה יותר גבוה מהבניין ליד,

אביגיל בן שמחון:

אם ירצו להתיישר לפי זה,

יוחנן וייצמן:

לא, מה פתאום הם יהיו גבוהים יותר, זה השימור, הם תמיד היו גבוהים יותר.

שרון דינור:

אתם עברתם למשהו אחר? אני לא אתכם,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים, אל תכתבי בינתיים את ההחלטה על המייסדים.

שרון דינור:

תסגרו עם אביגיל,

חיים כהן:

יפו זה המבנה שכבר היה ידוע שה - ,

יוחנן וייצמן:

הידוע כן,

חיים כהן:

שהוא בעצם,

יוחנן וייצמן:

הגביר של ירושלים, כן,

חיים כהן:

בזה שהוא יותר גבוה מכולם,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

הם לא ביקשו לשימור,

יוחנן וייצמן:

לשם שינוי הם לא ביקשו 57 קומות.

חיים כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

להיות יותר גבוהים מ – 56. אבל קומה אחת יותר, זה לא נורא, זה דבר שני,

חיים כהן:

זה ישמור את הסטאטוס.

אביגיל בן שמחון:

אבל הוא מבקש, יש שתי קומות יותר.

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו מטר מעל הבניין ליד,

אביגיל בן שמחון:

אם בעצם עד היום אישרתם חריגה בקומה, אתה פה מאשר חריגה של שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שבקומה יותר גבוה מהבניין לידו,

חיים כהן:

כדי לעמוד בזה, של השימור,

יוחנן וייצמן:

לעמוד ב - ,

אביגיל בן שמחון:

קומה יותר מאיזה? הם מבקשים שתי קומות.

יוחנן וייצמן:

עומד בגובה, אני לא יודע מה בין הקומות, בגובה של קומה מעליו.

חיים כהן:

המבנה הזה היה תמיד חלק מהשימור שהוא תמיד היה אחד,

יוחנן וייצמן:

גורד השחקים הראשון של ירושלים, כך כתוב בתיק תיעוד.

ציפי רון:

ובתנאי, ובתנאי שהם שומרים על כל הקמרונות.

יוחנן וייצמן:

עוד רגע נגיע לקמרונות. אני חושב ככה, בנושא הקמרונות הוא יגיש חוות דעת, אני רוצה שתאשרו אותה, אם מדובר על, כתנאי להפקדה אישור של מחלקת שימור, על, תוכנית הנדסית, אבל בתוך האונה הוא יכול לעשות חיזוק, בהנחה שהוא לא פוגע בקמרון.

אביגיל בן שמחון:

אנחנו לא יודעים את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר את זה ככותרת.

גיורא סולר:

לא, לא, הוא בעצמו אמר, שהיא לא את האונות, ואת הקירות, הוא אמר הוא לא באונות,

יוחנן וייצמן:

הוא כן באונות,

גיורא סולר:

לא, הוא אמר אי-אפשר, אז הוא מכיר את זה פתיר, זה כל כך,

יוחנן וייצמן:

זה פתיר, שלום. תאשרו.

ציפי רון:

ונצטרך להמליץ להם, ואפשר להמליץ להם,

גיורא סולר:

אני בטוח,

ציפי רון:

רגע, והוועדה אולי, אולי הוועדה,

יוחנן וייצמן:

ככל שלא, שיחזור אלינו ונדבר. אז אולי לא נשמר קמרונות.

ציפי רון:

רק שנייה, ואולי הוועדה, וייצמן, אולי הוועדה יכולה להמליץ שהקומות עם הקמרונות ישמשו לשימושים הציבוריים, זאת אומרת פתוחים לציבור, אולי,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אני מציעה, זה יכול להיות לטובת,

יוחנן וייצמן:

אם תתני להם עוד 15 קומות הם יסכימו 3 קומות לעשות שימוש ציבורי.

אביגיל בן שמחון:

רגע, ומה לגבי המסחר וקומת הקרקע?

יוחנן וייצמן:

לאפשר.

אביגיל בן שמחון:

לא,

יוחנן וייצמן:

לאפשר, לאפשר.

אביגיל בן שמחון:

לאפשר או לחייב?

שרון דינור:

תחכו רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

נדבר על זה אחרי זה,

שרון דינור:

יש יציאה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה להכניס את המייסדים, אני לא רוצה לדבר, אני רוצה להכניס כעת את עמידב, לעמוד בלו"ז מול אלה שהכרחנו אותם 2.5, כן, נכון.

שרון דינור:

(לא ברור) מעל קיר.

ציפי רון:

הם יצטערו על העניין.

לורה ורטון:

אני לצערי צריכה לצאת, אני חושבת, מה?

גיורא סולר:

בנביאים לא תהיה?

לורה ורטון:

אני,

גיורא סולר:

הויתור הגדול של היום.

לורה ורטון:

לא, זה פשוט כואב הלב.

גיורא סולר:

כן,

שרון דינור:

לדעתי, לדעתי מתעכבים אצל ראש העיר, את רוצה אולי לבדוק את זה?

ציפי רון:

כן, אבל שרון, אבל שרון, בניסוח, איך אפשר להכניס בניסוח המלצה, המלצה לשימוש שפתוח לציבור בקומות מעל קמרונות?

שרון דינור:

זה בטוח,

ציפי רון:

אנחנו לא מחייבים אותם, אנחנו מציעים,

יוחנן וייצמן:

אני חשבתי יש שמה,

ציפי רון:

נותנים להם חומר למחשבה.

לורה ורטון:

אני צריכה גם להיות ב - , במקום הזה.

יוחנן וייצמן:

מה? לא, הפוך. הכול בסדר, תשתחרר, תשתחרר. מאה אחוז שלום. אני אומר לך. שלום.

שרון דינור:

טוב, שמרתי. אתם רוצים לעבור לעמינדב? או שאתם רוצים יחד?

יוחנן וייצמן:

עמינדב אחרי זה נסכם את זה, או שאת רוצה?

אביגיל בן שמחון:

לא,

שרון דינור:

יפו 75?

יוחנן וייצמן:

את יפו כן, את יפו בגדול מונח לי.

שרון דינור:

יפו 75?

ציפי רון:

אני אגיד לך למה, אני אגיד לך למה, בשטחים הפתוחים,

מורן בן זיו:

יוחנן, מה אמרת?

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן בן זיו:

מה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס את הבן אדם יפו.

מורן בן זיו:

אתם רוצים לעשות לפני?

שרון דינור:

תגיד רק שהיינו שם בסיוור יחד.

מורן בן זיו:

יש גם אנשים בזום.

יוחנן וייצמן:

יש אנשים בזום בתיק הזה?

מורן בן זיו:

כן,

משה שפירא:

גם המשפט של פורטון, וגם מאצלנו.

שרון דינור:

אז תחזרו על כל מה שאמרתם.

משה שפירא:

לא, דבר ראשון,

יוחנן וייצמן:

לא,

משה שפירא:

דבר ראשון זה לא תחזרו, קודם כל התבקשנו ע"י הוועדה, גם להראות חתכים וגם להראות הדמיות,

ציפי רון:

על מה מדברים עכשיו?

יוחנן וייצמן:

עמינדב.

משה שפירא:

מדברים על עמינדב 14.

ציפי רון:

על עמינדב.

משה שפירא:

התבקשנו להראות זה, אז יש כאן, אפשרות לראות את זה.

יוחנן וייצמן:

יש לך על הקיר.

משה שפירא:

טוב, קודם כל לא נחזור, אני אחזור על התוספת הראשונה, השנייה, עוד פעם אני רק רוצה להבהיר את זה, דיברנו כבר אז, אבל בעצם יש לנו מבנה, מבנה מקורי על תוספות (לא ברור) פה תקופות, שזה המבנה המקורי שנמצא שמה, לבוא, ההצעה שלנו הייתה בהתאם למדיניות להגיע לגובה של, להגיע לגובה של 4 קומות, אם נשים פה פרגולה על הגג, אנחנו, הורדנו את הפרגולה הזאתי בהדמיות. אז אנחנו רוצים עכשיו להוריד את הפרגולה הזאתי, ראינו,

יוחנן וייצמן:

מבטלים אותה?

משה שפירא:

משפר, משפר את ה - , משפר את הנראות. אפשר לראות,

שרון דינור:

איפה הפרגולה שהורדתם?

משה שפירא:

מה?

שרון דינור:

הורדתם אותה בהדמיות.

משה שפירא:

בהדמיות, כן, תראו הבדל בין הדמיות לבין זה, ההבדל היחידי זה הפרגולה שיש שמה. עליית גג והפרגולה. כן, אנחנו יכולים לראות פה, שמנו כאן, מיקמנו את הממ"ד, את גרם המדרגות כאן, זה הדבר,

שרון דינור:

מה? מה? תיקנתם סליחה?

משה שפירא:

לא, לא, אני אומר זה מה שהיה לפני כן, אני אומר המיקום של הממ"ד, והמיקום של גרם המדרגות זה המיקום היחידי שמתאפשר בהקשר הזה, אני חושב שגם זה דבר נכון, כי מה שבנצפות הגדולה, הגינה עם החזית היא שנמצאת על הכיכר מול השער, זה כאן למעלה, בהמשך, היא נשארת בנויה, בגובה, אני אעבור לדברים שראינו פעם שעברה אני רוצה להראות את ההדמיות.

ציפי רון:

עם הקבר?

משה שפירא:

הקבר נשאר שם בצד,

יוחנן וייצמן:

אולי נוכל לבוא להתפלל שם.

משה שפירא:

הנה, זה אפשר לראות כאן, את זה, בלי ה - , בלי הפרגולה מלמעלה, זה בדיוק כמו, כמו המבנה, אפילו נמוך למבנה שנמצא בצידו, החלקה שלנו, אפשר לראות אם החתך של התוכנית שהופקדה, שזה מה שהומלץ להפקדה, בתוך, בתוך המתחם היווני, כן? שזה מה הדברים למטה, זה כאן המלצה של ה - , המלצה של הוועדה המחוזית והמלצה של המקומית, זה מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

המקומית הייתה פחות קומה.

משה שפירא:

מה?

יוחנן וייצמן:

המקומית הייתה פחות קומה, הלאה, בסדר.

משה שפירא:

כן, אוקי, אבל זה, על זה דובר, זאת אומרת דברים, זה קודש הקודשים שמה, אנחנו עכשיו בעזרת ישראל, בעזרת ישראל, אנחנו מבקשים להגיע פחות מהגובה של קודש הקודשים, אפשר לעבור עוד שקופית.

ציפי רון:

תיכף תגיד שזה עזרת נשים.

משה שפירא:

סליחה פה, פה הנה, רואים את המבנה שלנו, זה המבנה פה שם למעלה, משתלב לדעתי היינו בצורה מושלמת עם הזה. פה רואים אותו עוד פעם, מבט שלו, אפשר לראות אותו מהצד, אתם יודעים אחרים שתוכננו שמה, אבל הוא לא חורג, הוא קומה פחות לא היו רואים אותו, אבל מהמצב הזה, פה אפשר לראות את זה בהדמיה,

שרון דינור:

מה אנחנו רואים? אני לא מצליחה להבין,

משה שפירא:

זה המבנה של ה - , המוצע שלנו, אלה המבנים, זה מארי כהן,

לורה ורטון:

(לא ברור) של ה - ,

משה שפירא :

זה מארי כהן הדבר הזה,

לורה ורטון :

ברחוב ישי,

משה שפירא :

פה באזור הזה בכלל אפשר לראות את זה, זה לא רלוונטי,

שרון דינור :

אני לא יודעת על מה אני מסתכלת, אני מצטערת,

משה שפירא :

אמרנו לנו מהחומות, צריך לראות איך זה נראה מהחומות, מהחומות זה בלתי אפשר לראות את זה,

שרון דינור :

אז אנחנו באמת לא רואים את זה,

יוחנן וייצמן :

אפשר לראות את זה?

משה שפירא :

לא, זה לא,

שרון דינור :

אני לא יודעת מה,

משה שפירא :

משתלב לחלוטין, אם הייתם, טוב, זה, אני הבאנו את הדברים האלה, אמרתי זה מתקשר לשקופית הראשונה שהצגנו.

שרון דינור :

רגע, אמרת שהורדת פרגולה, זה נשאר?

משה שפירא:

לא, לא, זה היה מקודם, זה השקופית שהראינו אותה פעם שעברה, אני רק רציתי, רציתי לחדד,

ציפי רון:

הגג קומת זכוכית,

משה שפירא:

זה לא זכוכית, זה זה

ציפי רון:

זה המסמר של גיוחה?

משה שפירא:

זה ככה, אבל זה ירד, אני רק אומר, יש לנו, היו כאן מבנים, ברחוב שלנו מבנים שהם היו, שהשתמרו בצורה מופלאה, אחד משנות ה – 30, אחד מתחיל המאה 20, בצורה מופלאה והכול, עשו להם תוספות שעיוותו, שינו, העלימו אותם. אנחנו אומרים כל מה שהיה לנו פה, אנחנו לא פוגעים בכל בחזיתות, למעט המקום שאנחנו מוסיפים שמה את המדרגות, והמעלית, אני חושב ש - , אנחנו מבקשים בדיוק מה שביקשו פחות, ממה שביקשו מכל דבר ברחוב, ברחוב יש עוד תוספת גג רעפים, 4 קומות וגג רעפים, אנחנו לא מבקשים פה גג רעפים, אני חושב שאנחנו, בקשה שהיא ממש משתלבת, עם כל מה שקורה כאן, כל מה שקורה בשכונה, זה משפר את מה שקיים פה בשכונה, זהו. זה מה שהיה לי.

שרון דינור:

רגע, רגע, רצינו לשאול אותך משהו, אתה לא הראית לנו פה בכלל איפה החיזוקים הולכים לעבור, הכול פה.

לורה ורטון:

איך הדברים נראים מתוך ה –

שרון דינור:

איך אתה הולך לעשות את זה?

לורה ורטון:

מתחם,

משה שפירא:

בואו, אני רוצה להגיד יש לנו הרי, יש כל מאה שערים, כל כולה, בנויה שכל המסד למטה היא קומה של קמרונות,

שרון דינור:

אני לא בטוחה שמאה שערים בכל מקום שם, שאני אלך לראות היה שם שימור של כל ה - ,

משה שפירא:

לא, לא, בוודאי שכן, יש פה, הנה גם גיורא עושה שמה, גם אני עושה,

שרון דינור:

למה? אתה בעצמך אמרת לי שמאה שערים שחזרתם קמרונות.

משה שפירא:

לא, לא, בחיים לא שחזרנו קמרון במאה שערים,

שרון דינור:

לי סיפרת,

משה שפירא:

לא, לא,

שרון דינור:

שעשית את ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני גם חושב שלא צריך לשחזר שם,

משה שפירא:

לא, קמרון נשאר לחלוטין, מה שאמרנו שהחזוק שעשינו לו, זה החזוק של מה של אלי בן – וליד אז המליץ, יצרנו בעצם במעטפת, מעל הקמרון, קליפה, קליפה של 7 ס"מ של רשת ברזל, וטיח צמנטי שתפסה אותו, אמרתי שזה נושא שאפשר לדון בו, אבל יש לי, אני אראה לך המון המון בניינים שעשינו את זה,

שרון דינור:

אז מה אתה הולך לעשות פה, למה לא רואים את זה? אני רק רוצה לדעת, למה לא רואים את הפתרון?

משה שפירא:

אז עוד פעם,

שרון דינור:

אתה בתמ"א/38 זה לא תב"ע,

משה שפירא:

בשלב,

שרון דינור:

זה השלב. השלב להראות את החיזוקים וגם וועדות ערר,

משה שפירא:

אני רק רוצה להגיד, הקמרונות יש לי כאן, פה אין לי קמרונות, פה אין לי קמרונות, פה אין לי קמרונות, זה יכול להיות כאן,

שרון דינור:

נגיד שאין לך קמרונות בכלל, איפה החיזוקים, למה אנחנו לא רואים אותם?

משה שפירא:

אז בסדר, אנחנו נציג תוכנית חיזוקים, זה, נציג תוכנית חיזוקים,

שרון דינור:

אנחנו לא מבינים איך בתמ"א/38 לוחצים עלינו לעלות, לעלות, לעלות, מגיעים לדיון, אין כאילו,

משה שפירא:

לא,

שרון דינור:

אין את החיזוקים, כאילו הסיפור של הזכויות פה, הוא החיזוקים, אם אין חיזוקים, אין זכויות. אז איך אתם מקבלים כאילו,

משה שפירא:

בוודאי שאנחנו, המרחב הזה הוא סוג של תמ"א, אין עוררין על כן, ברור שנעשה פה תוכנית חיזוקים,

שרון דינור:

אבל זה, אבל זה השלב שמראים, אני באמת לא מבינה.

משה שפירא:

אנחנו, בסדר, אנחנו,

שרון דינור:

למה אין את זה עדיין?

משה שפירא:

כי אנחנו, אנחנו דיברנו, אנחנו דיברנו מול המחלקה לפני שנתיים,

יוחנן וייצמן:

יש פה, יש פה פלונטר, משה, התשובה היא הרבה יותר מורכבת ממה שאתה אומר. מחכה שהיא תגמור.

שרון דינור:

וועדת שימור, אני לא יכולה כרגע, כן,

יוחנן וייצמן:

את רוצה הפסקה כמה דקות?

שרון דינור:

אני לא, (לא ברור) את הפגישה היום, אני בוועדת שימור מ – 8:30 בבוקר, מה זה? לא, היא הייתה בחמש. אני לא ראיתי שזה, ויש לי מזכירה, סליחה שאני לא ראיתי את זה נכון. אתם יכולים, אני מבקשת את רשותה של הוועדה, יש לי פגישה אצל ראש העיר, אכפת לכם לעשות רבע שעה הפסקה? אני אצא רגע, אני מצטערת.

ציפי רון:

תמסרי לו ד"ש.

חיים כהן:

כן, אז גם לי יש איזה שהוא פגישה.

יוחנן וייצמן:

תלך עכשיו, בוא נעשה הפסקה רבע שעה.

חיים כהן:

נעשה הפסקה לחצי שעה, לא רבע שעה, זה לא יהיה רבע שעה.

יוחנן וייצמן:

מה? בסדר, הבעיה שיש שמה, הבעיה שלנו שבארבע אנחנו חייבים לסיים, השאלה אם אתה רוצה להמשיך את התיק הזה בלעדיך?

שרון דינור:

זה תיק של עמינדב?

יוחנן וייצמן:

את מעדיפה שלא. שלום.

שרון דינור:

אין פה עוד מישהו ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

התיק הבא, היא לא קשורה לזה.

אביגיל בן שמחון:

אני לא מכירה את זה,

יוחנן וייצמן:

אוקי, אז נעשה הפסקה.

שרון דינור:

אפשר אולי לנסות לקרוא לשחר פוני שיחליף אותי, הוא טיפל בתיק.

יוחנן וייצמן:

בסדר, ולא נקבל החלטה, והחלטה נקבל שאדריכלית.

שרון דינור:

וייצמן, יש פה סטודנט מהאוניברסיטה העברית, הוא רק ביקש לצפות,

יוחנן וייצמן:

יופי.

שרון דינור:

זה אחד המשימות שלהם, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

מצוין,

שרון דינור:

אתה יכול לשבת במקום שלי, ליד אביגיל.

ציפי רון:

סטודנט למה?

דובר לא מזוהה:

תכנון עירוני.

לורה ורטון:

של,

ציפי רון:

במכון ללימודים עירוניים?

דובר לא מזוהה:

כן,

ציפי רון:

זה תואר שני במכון ללימודים עירוניים?

לורה ורטון:

של אמילי סילברמן?

יוחנן וייצמן:

אפשר לעצור את ההקלטה. אם שחר יבוא, נמשיך את הדיון, והחלטה לקבל, בארבע יש כבר עוד וועדה פה, התחייבנו לתת את החדר.

מורן בן זיו:

אני חושבת שלפני ארבע.

יוחנן וייצמן:

נכון, היא רוצה את החדר לפני 4, כי ב – 4 מתחילים וועדה אחרת.

מורן בן זיו:

שחר, אז תגיע לפה רגע, תחליף את שרון. טוב, הוא בא. לא, לא, רק תפסיק רגע את ההקלטה, הפסקה אנחנו עושים.

רפאל:

אוקי.

(הפסקה)

יוחנן וייצמן:

אתה בא ברגע לא טוב סטודנט.

אביגיל בן שמחון:

רגע, חסר פה.

יוחנן וייצמן:

גם חיים וגם זה.

רפאל:

פתוח.

יוחנן וייצמן:

פתוח, יופי, משה, אנחנו עם שחר. אני אגיד לך מה הוא, טוב, בוא תחזור,

משה שפירא:

אז אני,

יוחנן וייצמן:

הוא הראה לנו במצגת למה, זה לא חורג.

משה שפירא:

אני אמרתי, קודם כל במובן המהותי, כשאנחנו מסתכלים על בניין, אם ראוי להוסיף עליו או לא להוסיף עליו, אז אני אומר בניין שיש לנו כבר, יש לו המון המון תוספות, והוא בניין זה תוספות היסטוריות אני לא זה, אני לא מזלזל בהם, אבל אני אומר, זה לא בניין, זה לא שיש יצירה מושלמת שעומדת לי ב - , עם הנראות של בית חלל מרכזי שאני מזהה אותו זה, הוא בית עם, אני יודע יש איזה בית עם (לא ברור), שאני מזהה את זה, בית עם המון המון תוספות, אני אומר בית עם המון תוספות, כמו שהוסיפו עליו במשך 50 שנה, עד לפני 50 שנה, אפשר גם להוסיף היום. השאלה זה הכמות והמינון, אז קודם כל לזה, עכשיו לגבי הכמות והמינון, אני התבקשתי ע"י הוועדה הנכבדת, לבדוק את הנצפות של המבנה. ולגבי הנצפות של המבנה, הראינו את ה - , הראינו את הדבר הזה, הנצפות, הנצפות של המבנה, פה אפשר לראות את זה בהדמיה, יש איזה.

אביגיל בן שמחון:

אני חושבת שהעכבר.

משה שפירא:

זה המבט, זה המבט מהכיכר שנמצא שמה, שאפשר לראות שהוא אפילו נמוך, מהבניין הצמוד לו בחלקה. זה עם התב"ע שבזמנו,

יוחנן וייצמן:

כמה אתה יורד מהבניין ה - ,

משה שפירא:

אני יורד, יורד, אני לא זוכר כמה, אני יכול לבקש פה במשרד שיבדקו את זה עכשיו. שמה לדעתי הוא, כשיבקשו את ה - , אבל בחתך רואים את זה, זה בצורה משמעותי, אני רואה. אבל כן, טוב, זה כמו שאמרתי, זה התב"ע שבזמנו, היא לא נבנתה, אבל זה התב"ע שאושרה בזמנו במחוזית,

יוחנן וייצמן:

כן,

משה שפירא:

הומלצה להפקדה במחוזית,

יוחנן וייצמן:

כן,

משה שפירא:

זה הנראות של הדבר הזה, שהמבנה, המבנה שלנו, הנה אפשר לראות כאן את ה – ,

יוחנן וייצמן:

פלוס התב"ע שלא בוצעה.

משה שפירא:

אפשר לראות כאן, אפשר לראות כאן את, אפשר לראות כאן את הבניין פה, שעוד ציפציק מעל הקומות האלה, של פה. אנחנו יותר נמוכים ממנו, אנחנו משתווים למה שיש בתוך המתחם, זאת אומרת אני חושב שזה, בטח אם אנחנו מסתכלים פה על החזית, אין שום פה פגיעה, גם מסתכלים, במקום ראינו תמונת תקריב, אפשר לראות כאן בהיבט הרחב יותר, אין פה, אין פה פגיעה בנראות. רואים את זה עוד פעם כאן, זה לא, זה ממש, הוא חלק מהשפה, של כל הוספה שיש פה, זהו, אפשר גם לדון, ואפשר לעשות פתחים אחרים, רוצים שהפתחים יהיו פתחים מסורתיים, למרות כל מופע שיש לנו פתחים שיש כאן, גם בבנייה החדשה, הוא ממש משתלב בהם, כאילו בבניין לידו, ואין עם זה שום בעיה, לגבי פתחים זה, אבל אפשר לראות שהכול שמה טובל בתוך הצמחייה, פה אפשר לראות אותו בתלת – מימד, איך הוא נראה פה במתחם, עם הגדר שליד. פה הדבר הזה כאן,

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו כעת?

משה שפירא:

זה הציפציק שפה,

יוחנן וייצמן:

איפה אנחנו נמצאים, איפה?

משה שפירא:

אנחנו מהעירייה פה, העירייה, יש לנו זה מהפינה של החומה, אז אנחנו פה, הדבר הזה שפה.

יוחנן וייצמן:

כן, הבנתי.

משה שפירא:

זה הכול, הכול זה הקנה מידה שקיים בשכונה, הכול זה, אז זה, אין פה, אנחנו באמת לא חורגים, הבאנו את הבניין הזה, רק כדי ש - , שנייה, אין אני מקטין פה. כן,

יוחנן וייצמן:

מה זה התמונה האמצעית?

משה שפירא:

הנה, אפשר לראות כאן, לא, זה אלה בניינים ברחוב שראינו, מה שהראיתי פעם שעברה,

אביגיל בן שמחון:

זה עמינדב,

משה שפירא:

אתה רואה שהם היו בניינים שלמים, זה מה שדיברתי בניין שיש לו איזה הוא סיפור, שהוא יש לו זה, בניין מאוד מיוחד, כן, יש פה בור מים שגילו אותו בתקופה הביזנטית, הוא קבור פה היום בתוך הדבר הזה, עם זה, ויש לו 4 קומות וגג רעפים, אנחנו לא מבקשים גג רעפים. מבקשים, מבקשים רק 4 קומות, אנחנו משאירים את כל החזיתות שלו, למעט הנקודה שאנחנו מייצרים שמה את ה - , את הממ"ד, ואת הסירקולציה.

ציפי רון:

יש לי, יש לי רק שאלה, תחזיר רגע את השקופית הזאת.

משה שפירא:

כן,

ציפי רון:

יש כאן המון זכוכית, המון,

משה שפירא:

אני אמרתי כזה דבר אין לנו שום בעיה להתאים את זה,

ציפי רון:

אני הייתי מציעה, וייצמן שהוא יקשיב.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

כן, אני רציתי להסב את תשומת הלב.

יוחנן וייצמן:

כן, את יכולה להמשיך, סליחה.

ציפי רון:

אני רציתי להסב את תשומת ליבכם לעובדה, שהקיר הוא מלא זכוכית, העיצוב, העיצוב לא מתאים לדעתי לשכונה, הייתי מבקשת להקטין את כמות הזכוכית, ביחס בין הזכוכית לאבן בקירות. זאת אומרת ולעצב את זה קצת אחרת, שזה יתאים לשכונה,

משה שפירא:

אין שום בעיה,

ציפי רון:

וכמובן להוריד, להוריד את ה - ,

יוחנן וייצמן:

רציתי לומר לך, שחר, שחר, סליחה שאני אומר לך את זה כעת בלי ששרון נמצאת, אתה מבין כזה המלצה, תכין, גם אמי עושה את זה פלאן – B, כאילו מה, לא, כשאתה אומר המלצה לדחות, אז, צריכים, אם אנחנו כן רוצים לאשר מה כן, ולא ש - , נאשר אז, נתנו לו יד חופשית, אתה מדבר כשיטה,

שחר פוני:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

פחות או יותר,

שחר פוני:

כן,

משה שפירא:

מודרני כאילו,

יוחנן וייצמן:

יש לך את השטן במוח,

שחר פוני:

זה ככל, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר,

שחר פוני:

זה בדיון הפנימי.

יוחנן וייצמן:

דיברתי כאילו כללי רוחבי,

שחר פוני:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה שם אותנו בשוקת סבורה כן,

משה שפירא:

כמו הרמב"ם דרך האמצע.

יוחנן וייצמן:

כן. בסדר, אני חושב סיימנו את התיק הזה,

ציפי רון:

אתם מכניסים את ההערות, את ההערות,

יוחנן וייצמן:

כן, אז תרשמי לך את זה, ש - , אדריכלית דינור תחזור נכניס,

ציפי רון:

של הקיר.

שחר פוני:

רגע, עכשיו לא היה דיון?

יוחנן וייצמן:

אז הוא הולך, הוא חייב ללכת,

משה שפירא:

אני אלך, הקיר,

ציפי רון:

גם הדיונים הפנימיים,

משה שפירא:

רגע, משרד אגמון פה,

יוחנן וייצמן:

משרד אגמון אתה רוצה להגיד לנו משהו?

קירה לרנר (זום):

כן, רק להזכיר לכם שוב, את מה שהיה לנו גם בפעם הקודמת, בעצם אנחנו מנצלים בסך הכול 134% מהחלקה כולה, כמובן פחות מ – 160 שמקובל בסביבה. וכמו שמשה העלה, מבחינת הגובה של 4 קומות בבינוי הקיים. תודה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. תודה.

משה שפירא:

תודה רבה.

מורן בן זיו:

תודה.

ציפי רון:

אז זה מקובל מה שאני ביקשתי לגבי העיצוב, משה.

משה שפירא:

בוודאי, בוודאי, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

תנסה, שחר, אם יש לך אפילו מחשב, כך תנסה שלך, תביא את ההערות שלך, על זה.

מורן בן זיו:

נראה לי

יוחנן וייצמן:

מה?

מורן בן זיו:

תנתק את הזה.

יוחנן וייצמן:

החבר'ה מהזום, אנחנו רוצים לרדת?

קירה לרנר (זום):

תודה להתראות.

שחר פוני:

בסדר, תיכף אני אגיד. הניירות מה שכתבתי אני זוכר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ברור.

שחר פוני:

העמדה שלנו היא מאוד מאוד פשוטה, ואני אומר גם אחרי הסיור, העמדה מאוד מאוד פשוטה, והיא נוגעת כאן לשני היבטים שונים, היבט אחד זה להיבט הפיזי, של המבנה כמבנה עם קשתות, ההיבט השני, הוא היבט סביבתי, אני חושב שכל אחד מאיתנו גם היה שמה, וגם מכיר את הסמטה שנוסעים שמה, ואת גובה הקומות. וההשתלבות בסביבה, וזה שני דברים, אלה שתי סוגיות שונות, ההיבט הסביבתי בינוי בגובה של 4 קומות, באזור הזה, קרוב לאזור בחומה של ה - ,

יוחנן וייצמן:

מנזר.

שחר פוני:

המנזר, בצורה כל כך קרובה, אני חושב שכל אחד יכול לדמיין לעצמו, אפילו את המעבר הזה, שהוא מעבר מאוד ציורי, הקרבה של זה, היא תהיה, עם נוכחות שתיצור מצב לא נכון בשטח. הבינוי דווקא באזור הזה, של פסגת השכונה מבקש, בינוי נמוך יותר. זה היבט אחד. ההיבט השני, בנייה של תוספת של עוד 3 קומות, על מבנה עם קמרונות, ברמה הנדסית, הוא בעייתי ביותר. עכשיו שאלת אותי קודם לגבי ש - , לא עשינו, הייתי אומר ככה,

דובר לא מזוהה:

להיכנס?

יוחנן וייצמן:

לאיזה תיק אתם?

מורן בן זיו:

הנביאים.

יוחנן וייצמן:

הנביאים, אז שרון דינור הלכה לראש העיר, אנחנו גומרים דיון פנימי אחר. זה ראש העיר פתאום קרה לה, על אפנו ועל חמתנו.

דובר לא מזוהה:

מותר לו?

יוחנן וייצמן:

מה?

דוברת לא מזוהה:

מותר לו.

מורן בן זיו:

יוחנן, היא רשמה לי,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע אם מותר לו, אבל הוא עשה את זה.

דוברת לא מזוהה:

אז את רוצה שנחכה בחוץ או מה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו גומרים דיון פנימי על משהו אחר.

מורן בן זיו:

היא רשמה לי שאפשר להתחיל בלעדיה, את ה - ,

יוחנן וייצמן:

להתחיל בלעדיה את הנביאים? אז בואי,

שחר פוני:

אני אומר שאפילו אם היו מוסיפים עוד שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

מה?

שחר פוני:

אני אומר אפילו אם היו מוסיפים עוד שתי קומות על הבניין הזה, זה היה בעייתי, גם בהיבט הזה, וגם בהיבט הזה.

חיים כהן:

אז אנחנו לא ניקח החלטה על התיק הזה,

יוחנן וייצמן:

נחכה ששרון תחזור בכל מקרה.

חיים כהן:

לכן אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו צריכים להביא להם כיסאות.

חיים כהן:

אתה,

מורן בן זיו:

אני אביא.

יוחנן וייצמן:

אני אמצא לי, הוועדה שלי.

ציפי רון:

בעצם הם הורידו קומה, אז נשאר להם 3 קומות כאילו על זה, וזה אתה אומר שזה יותר מידי, ה – 3 קומות בעלי הקומה העליונה, קומה עליונה,

שחר פוני:

אני אומר משהו טיפה יותר,

ציפי רון:

אתה אומר שגם זה יותר מידי, אתה רוצה עיצוב אחר.

שחר פוני:

לא, זה לא עניין של עיצוב.

ציפי רון:

זה עניין של הקומות,

שחר פוני:

זה עניין של המסה, לא עניין של קומות.

יוחנן וייצמן:

אתה משוחרר.

שלמה דהוקי:

אוקי, אז אני שלמה דהוקי, סימה דהוקי, יואל פייגין, ומשה שפירא.

ציפי רון:

אני חייבת לראות, יש שמה רבע שעה.

יוחנן וייצמן:

טוב. מי שרוצה יכול להתחיל, רק שם בהתחלת הדברים, לצורך התמליל.

מורן בן זיו:

הנה העליתי את המצגת. מי עם העכבר, רוצה להציג?

ציפי רון:

זה לבצלאל, הרי הציעו להם את המתחם הזה. הם לא רצו, מכל מיני סיבות, עובדה שהם לא שם.

יואל פייגין:

זה מתחם כל כך יפה, למה לא רצו?

ציפי רון:

לא יודעת, הציעו להם את המתחם הזה, אבל הם בחרו לא לבחור אותו.

סימה דהוקי:

מי זה להם?

יואל פייגין:

בצלאל. טוב.

יואל פייגין:

טוב הצטרף פה עו"ד אורי ימין מטעם היזמים.

חיים כהן:

אורי, מי הגיש את ה - ?

עו"ד אורי ימין:

מה?

חיים כהן:

מי המגיש?

עו"ד אורי ימין:

הם האזרחים,

יוחנן וייצמן:

היזמים.

עו"ד אורי ימין:

האזרחים כן,

יואל פייגין:

למעשה אדריכל יואל פייגין, אדריכל שימור משה שפירא, שלמה וסימה היזמים, הם הבעלים של מתחם אורט, למי שלא מכיר, שלמה וסימה היום יש להם שני בתי מלון,

חיים כהן:

איך קוראים להם?

יואל פייגין:

שלמה דהוקי, שני בתי מלון במרכז העיר, עוד שניים אחד בבנייה, מלון חבצלת 350 חדרים, שמשלב גם שימור, גם היו אצלכם בוועדה, ועוד מלון שמתחילים את הבנייה שלו ברחוב כורש, בבנייה לקראת סיום, מי שמכיר בכניסה לעיר במבשרת, הפרויקט הגדול המלונאות, מלון פולמן, בבנייה פרויקט ענק של איזה? אלף מטר, שהם בירושלים עושים לא מעט, וגם במקומות אחרים בארץ, יוזמים עוד מספר בתי מלון. המתחם הזה נקנה לפני מספר שנים, ע"י החברה.

שלמה דהוקי:

5 שנים.

יואל פייגין:

כמה שנים?

שלמה דהוקי:

5.

יואל פייגין:

5 שנים בערך, ואנחנו הגשנו, בשם תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, תוכנית שנקלטה לתנאי סף, היא הייתה בדיון, היו פה בעיות מול רשות מקרקעי ישראל שהם לא בעלים של הקרקע, והחלטנו כרגע להגיש תוכנית בתיאום עם הוועדה המקומית, (לא ברור) מכללות. מוסדות חינוך, וכולה. ע"פ השימוש הקיים היום, היום יש פה. הגענו יש פה מבנה אחד, שהוא לשימור, (לא ברור) שירחיב על זה. מבנה יפה, פה רואים בצילום אוויר את המבנה לשימור, כל יתר המבנים הם מבנים מודרניים, אפילו לא מחופים באבן ירושלמית, למרות זאת אתם בהמלצה של הצוות המקצועי ביקשתם גם לתעד אותם, אין לנו התנגדות,

משה שפירא:

בפועל, בפועל.

יואל פייגין:

אוקי, משה, יש התייחסות לכל הבניינים הנוספים. (לא ברור) היה בית הבישוף הגרמני, נכון?

משה שפירא:

כן,

יואל פייגין:

בית הבישוף הגרמני, ויש פה עוד בור מים, שנמצא פה בצמוד לגבול, שגם אותו צריך לשמר. המתחם היום הוא מתחם סגור, מי שמכיר מוקף גדרות, עם שומר, אין נגישות לקהל הרחב. למעשה התוכנית הזאת מציעה, מאחר (לא ברור) זה תיק התייעוד. לפתוח רחבה, שאנחנו חושבים אפשר אותו האחרון של המבנה הזה ייחשף לרחוב הנביאים, זה לא המצב היום. אבל אנחנו עדיין רוצים במסגרת התוכנית, תיכף נראה את זה, לבנות מבנה, יתרת המגרש לא מול ה - , לא מול הבניין. או המונומנט כפי שקראתם לו. זה עם התוכניות, זה תיק התייעוד, זה התייחסות וועדת השימור, התייחסות צוות השימור. לנושא השימור, והתייחסות מהנדס העיר לנושא השימור. אלו מסמכי התב"ע המתוקנים שהגשנו, שהגשנו בעקבות השינוי מדיוור מוגן למכללות, מאז שהגשנו אותם, מחלקת תכנון, עשינו פינג – פונג, מול מחלקת תכנון בהרבה מאוד וורסיות של בינוי, הלוך וחזור. למעשה המלצה של מהנדס העיר לוועדה המקומית לאשר את התוכנית, בכפוף למספר שינויים, ביקשו שאת הבניין לאורך רחוב הנביאים, גם להוריד את הגובה, וגם להתרחק 25 מטר מהגבול. ביקשו שקווי הבניין נמצאים בכל המגרש יהיו 5 מטר. והבינוי, הבינוי יהיה בתוך המגרש יהיה בין 10 ל – 8 קומות, 8 קומות, כלפי פנים 10 קומות, זאת היא המלצת מהנדס העיר לוועדה המקומית, אנחנו בגדול, אמרנו שאנחנו את ההמלצה של מהנדס העיר יכולים לחיות איתה, למרות שהיא גורמת לכך שהפרויקט הזה,

שלמה דהוקי:

הגשת בין 8, בין 10,

יואל פייגין:

הגשנו בין 10 ל – 12,

שלמה דהוקי:

וצמצמנו ל – 8 ו – 10.

יואל פייגין:

נכון, וזה מוריד לנו פה סדר גודל של, סדר גודל של, בין 12 ל – 15 אלף מטר בנפח הבניה, שאנחנו מציעים שאנחנו רצינו וזה גם מה שמצדיק כלכלי את הפרויקט. מה שעוד ראינו, חשוב להדגיש, שמולנו ברחוב הנביאים, אחד מול יד זה, אושרה תוכנית לא מזמן, ממש פה על הבניין הזה, פה ממולנו, בניין של 9 קומות, יש תב"ע מאושרת הבניין בנוי היום קומה פחות, ופה יש בית בישוף נוסף, בית בישוף,

משה שפירא:

אנגליקני.

יואל פייגין:

האנגליקני,

ציפי רון:

בית הרברנט (לא ברור).

משה שפירא:

כן,

יואל פייגין:

אחד מול השני, כך שאנחנו לא רואים שום היגיון, כבר דיברו איתם ביומיים האחרונים כל מיני אנשים פה גם מהצוות, וגם חברי וועדה, שרוצים פה להוריד את הבניין הזה, במקום לצמצם אותו להוריד אותו בכלל. אנחנו לא רואים שום היגיון, לבטל את הבניין הזה, הבניין הזה הוא חשוב לפרויקטים,

חיים כהן:

חברי וועדה דיברו איתך? סליחה,

יואל פייגין:

מה? לא,

חיים כהן:

לא הבנתי,

שלמה דהוקי:

אנחנו רק מתכנסים, מדברים עם הרפרנט.

יואל פייגין:

אז,

חיים כהן:

פשוט שלא יישמע בפרוטוקול.

יואל פייגין:

הצוות המקצועי. כנראה ש - , כנראה שמדברים עם הצוות המקצועי גם כן אנשים שאחראים על החלטות, והם אמרו לנו שיש פה איזה שהיא חשיבה, גם להוריד,

משה שפירא:

אז מה?

יואל פייגין:

ואנחנו מדגישים עוד פעם, מולנו יש בניין, יש בניין עם תב"ע תקפה, תיכף, אני חושב שהכנסנו את זה גם למצגת, בן 9 קומות, גם אנחנו לא חושבים שאנחנו צריכים להיות 6 קומות, כמו שהמליצה הוועדה המקומית, אם יש בניין מולנו, אני חושב שהם צריכים לדבר אחד עם השני, אחד מול השני, אם יש בניין בצד השני של רחוב הנביאים בן 9 קומות, אין שום סיבה, שלא יהיה מולו בניין של 9 קומות, ולא 6 קומות. זה פחות או יותר ה - , הפרויקט, יש פה כל מיני חלופות בינוי שצמצמו או הקטנו. עכשיו אנחנו מדברים על לצמצם עוד, ולהקטין עוד. זה הכול דיאלוג שנעשה מול מחלקת תכנון, זאתי היא המלצת מהנדס העיר שגם אליה נתנו התייחסות מפורטת שלחנו למחלקת תכנון, התייחסות מפורטת להמלצה. יש נושא נוסף שחשוב שאתם המלצתם בהמלצה שלכם, לא המלצה של הוועדה, המלצה של מחלקת שימור לוועדה, נושא של בנייה תת-קרקעית, שנייה, זה לא אז לי. יכול להיות שזה סוף המצגת. יכול להיות שלא, המצגת ששלחו לכם חסר פה שקפים. יש המלצה שהומלצה ע"י צוות השימור אליכם, לבטל פה את המרתפים, מתחת לבניין לשימור, ומתחת לבור המים. אנחנו לא חושבים שצריך לקבל את ההמלצה הזו,

יוחנן וייצמן:

זה כלכלי לכם לעשות את זה? זה לא הדרמה, לכן אני,

יואל פייגין:

כן, אנחנו רוצים פה להקים מרתפים גדולים, שני המרתפים הראשונים מיועדים גם כן למכללות, לשימושים ציבוריים בתוכנית. ולכן אנחנו לא רוצים לקטוע אותם עם בנייה, ומתחת לזה, יש לנו מרתפי חנייה, היזם פה כבר עושה,

סימה דהוקי:

אתה מאבד את כל (לא ברור),

יואל פייגין:

הוא כבר עושה פרויקטים,

שלמה דהוקי:

אבל אנחנו היו מתעסקים בשימור,

סימה דהוקי:

הריבוע הזה יושב באמצע מגרש,

שלמה דהוקי:

סליחה, אנחנו מתעסקים בשימור הכי מחמיר בירושלים, ברחוב חבצלת כיכר ציון, שני בניינים שעומדים 3 קו ו – 4 קומות 200 טון פלדה מחזיקים אותם, ואנחנו חופרים לעומק של עוד 2.2, 3 קומות. אנחנו יודעים מה זה, אנחנו יודעים מה המשמעויות של זה,

סימה דהוקי:

את העלויות,

שלמה דהוקי:

כספיות, אבל כדי לא, כדי לא לקלקל את המינוס 1, ומינוס 2, ואת קומות, את הנדסת התנועה מכאן לכאן, אנחנו מעוניינים, לעשות את זה, כדי, עם כל הבטוחות שניתן לצורך הקיום,

יוחנן וייצמן:

זה הדבר הקל, זה בסדר, בוא. טוב, כשתסיים אני,

שלמה דהוקי:

זה חשוב מאוד,

יואל פייגין:

אז יזם מכיר, היזם שם בנה פרויקטים, במרכז העיר, שהם פרויקט סופר מסובך שנבנה במרכז העיר על ידו, הוא יודע מה המשמעויות הכלכליות, יודע, זה יותר חשוב לנו, שיהיה לנו מרתפים רציפים בשטח של 10 דונם, שיאפשרו בשתי קומות עליונות גם את השימושים לטובת המכללה. ולכן אנחנו מבקשים לא לקבל את ההמלצה הזו. אם נסכם את הדברים, יש פה, תיק תיעוד 120 עמודים שנעשה על המונומנט, כל הכוונות, הם לשמר אותו, והדבר הכי חשוב, צריך להבין, אנחנו מוכנים במסגרת התוכנית, קודם כל אנחנו בעצם מיישרים פה את הקו, ככה שפותחים, זה המלצת הוועדה

המקומית, אנחנו מקבלים אותה, ליישר את הקו של הבינוי, מול הבניין שכל הרחבה הזאתי תהיה פתוחה, אנחנו רוצים שהרחוב הזה, שהוא היום הוא רחוב קטן, ואנחנו מסדירים אותו, אנחנו למעשה,

ציפי רון:

זה רחוב (לא ברור), לא?

יואל פייגין:

כן, אנחנו למעשה נרצף אותו באותו אופן, כמו שאנחנו מרצפים, רחבה מול הבניין להפוך אותו לסוג של מדרחוב, עם תנועה של, תנועה של רכבים, אבל,

סימה דהוקי:

להנגיש את כל הכיכר, לבניין הציבורי,

יואל פייגין:

בעצם, בעצם זה יראה ככיכר אחת גדולה, ופה, משה, אולי תדבר על שני הבניינים האלו, שגם כן יושבים על השפה הזאת, בעצם אנחנו פותחים פה את כל המבט, מייצרים פה משהו שהוא הרבה יותר נחמד, שיש פה 4 דפנות, באזור הזה, במקום 3 דפנות, ככה ש - , מבחינת הבינוי, אנחנו חושבים ש - , אין שום סיבה שלא יהיה בינוי ברחוב הנביאים, ממול בינוי קיים.

משה שפירא:

אני יכול להרחיב בהקשר הזה, זאת אומרת יש, אני לא מדבר על, באופן כללי זה צריך להגיד שזה נכון, ואם זה רחוב שצריך לקבל הסתכלות אחידה, כי רחוב הנביאים הוא ישות תכנונית, אדריכלית, היסטורית שקיימת בעיר, ויצאו המון מסמכים לגבי רחוב הנביאים, יש, יש, אם זה דפקטו, אנחנו מסתכלים, יש בנייה חדשה לאור זה מכללת הדסה, הבניין החדש שגם שמה, יש לנו את הבניין שמולנו, שקם, יש את המגדל, את המגדל של, הדוידקה מה שהראה הקונס ולוגיה הגרמנית, זאת אומרת יש לנו, זה לא שהמבנים, זה לא דבר שמוזר לנו, עכשיו אני אומר, הדבר, אני אומר ברור שהנצפות של המבנה היא חשובה, אדריכל פייגין הרבה גם כן, יש לו גרסאות גם אחרות, עם פתיחה יותר גדולה שקיימת לכאן, אבל הדבר היותר מהותי, אני חושב מעבר לפתיחות, זה בעצם הרעיון כמו לייצר כאן רחבה ציבורית. לייצר פה רחבה, עם זיקה ציבורית, שבעצם עושה כאן כיכר שאפשר להיכנס משמרים את השער שנמצא פה, אפשר להיכנס מכאן לדבר הזה כאן, שדרך אגב יש כאן עוד מבנים היסטוריים שהגרמנים, זה מתחם שלם גרמני, מאותה תקופה, זה רק ייתן יותר כבוד, יזמין את האנשים פנימה, יש לנו פה קיימת, דופן, יש כאן דופן מובנית, בית הבישוף שלידינו, גם לא היה חצר, הוא נבנה בניין גדול של 9 קומות זה בניין שבנוי על חצר, את קלרק, כמו ש - , תוקם לפני כן, בית הבישוף, אז יש המון, אז ברגע שפותחים את הדלת, ופותחים את המבט, פותחים את המבט לכיוון, לכיוון (לא ברור) לורד, נותנים פה כיכר ציבורית שמאפשרת נגישות, כי אני חייב להודות, עד

שלא הכנתי את התיק תיעוד, אני 51 שנה ירושלמי, ולא זכיתי, לא זכיתי להיכנס ל - , לחצר הזאת. וזה, זה ברגע שמייצרים את הזיקה הזאתי כל אחד, כל אחד בעיר הזאתי יוכל להיכנס, זה לא, זה לא יצמצם את ה - , את הנצפות, אלא להיפך, זה חושף פה את כל החזית הזאתי כאן, את כל הדבר הזה כאן, יכול לייצר איזה מקום, מקום משמעותי, זה מה שיש לי להגיד.

אביגיל בן שמחון:

משה, אתה יכול להסביר את הבור מים?

משה שפירא:

כן, יש פה בור מים.

אביגיל בן שמחון:

איך בדיוק הוא יישמר אם יש מעליו בניין?

משה שפירא:

לא, יש המון דוגמאות,

אביגיל בן שמחון:

תן דוגמאות,

משה שפירא:

מה?

אביגיל בן שמחון:

תן דוגמאות,

משה שפירא:

איך, איך מוסיפים?

יוחנן וייצמן:

בעיר הזאת בורות מים?

אביגיל בן שמחון:

אין שומרים אותו, תן דוגמאות.

משה שפירא:

בור מים, נגיד ככה, בור מים מבחינת, מבחינת מה שקיים, זה מבנה עם קמרון, מבנה עם קמרון, כמו שאפשר לחפור מתחת כל מבנה קמרון, לא, זה מבנה קמרון.

אביגיל בן שמחון:

זה לא מבנה קמרון, הוא סלע,

משה שפירא:

אני עוד לא יודי, לא בדקתי את זה וגם, עוד פעם רגע שנייה, גם סלע אפשר לחצוב מתחתיו.

יוחנן וייצמן:

הנושאים ה - ,

אביגיל בן שמחון:

תן לי דוגמא שזה עבד.

משה שפירא:

מה?

יואל פייגין:

עכשיו אנחנו ביחד עושים שלוש בורות מים,

אביגיל בן שמחון:

והם, רגע, סליחה, בור מים בהלני המלכה שורד?

יואל פייגין:

בוודאי.

אביגיל בן שמחון:

אתם פניתם, הוא מתפרק.

יואל פייגין:

אפשר לראות בפועל. לא, הוא לא התפרק.

אביגיל בן שמחון:

שהוא מבנה מסוכן וצריך לפרק אותו,

יואל פייגין:

לא, מה פתאום.

אביגיל בן שמחון:

אתם פניתם.

יואל פייגין:

אנחנו שומרים עליו, המבנה,

אביגיל בן שמחון:

לא ראיתי שהוא, הוא לא יכול להישמר.

משה שפירא:

אני אומר ככה, הדברים האלה פה, זה רק עניין של, של רצון, ומאמץ וכסף, אפשר לעשות הכול, לא, אני אומר אין,

יואל פייגין:

אבל משה, אני אגיד לזים, מכיוון שהוא בפיתוח הנופי, אז לא בטוח שהוא צריך, הוא לא יושב באמצע השטח.

משה שפירא:

נכון.

סימה דהוקי:

אפשר גם לגרוע אותו.

יואל פייגין:

אפשר גם לגרוע אותו.

שלמה דהוקי:

לא, לא, סליחה, אם צריך,

יואל פייגין:

אין בעיה.

שלמה דהוקי:

אם צריך הכסף פה הוא לא הבעיה, והפתרונות ההנדסיים קיימים.

יואל פייגין:

נכון,

שלמה דהוקי:

אם אפשר לשמר את הבניין הגדול הזה, ולחפור מתחתיו ולהביא את כל מה שצריך כדי שהדברים האלה ייעשו נכון, אנחנו נעשה את זה. כמו שאמרתי מחזיקים בניינים פה במרכז העיר, בכיכר ציון, של 4 קומות באוויר, עם 200 טון פלדה, ועם חפירות של 2, 3 קומות,

סימה דהוקי:

ולבניין לבינוי,

שלמה דהוקי:

אז בוודאי ובוודאי אפשר לשמר,

סימה דהוקי:

אותו דבר.

שלמה דהוקי:

בור מים כזה פשוט, זה פשוט לגמרי,

יואל פייגין:

אפשר לשמר, אבל אם תהיה, אם יהיה איזה שהיא בעיה הנדסית יהיה פה, אז בוא נגיד, כמו בתכנון הכולל, הוא יושב בפינה של המגרש,

שלמה דהוקי:

בסדר.

יואל פייגין:

אם זה המחיר לא סוף העולם, אין בעיה, אנחנו רוצים לפחות שהתוכנית תאפשר את זה, אם תהיה בעיה.

יוחנן וייצמן:

אדריכל פייגין, השאלות שלי הם אליך, הם כאלה דווקא, אני זורם עם מה שהצעת עם הקומות מתחת, זאת אומרת ככל שאתה מציע פתרון כזה טוב, תעשה מתחת לאדמה מה שאתה רוצה, אפילו

עד שיא. טוב. אבל אני אנסה אולי לא, אולי לא אוהב שמביאים עוד רכבים למרכז העיר, אבל זה כבר לא נושא של שימור. השאלה שלי היא באמת נושא הגובה, ואני אסביר, הוועדה המקומית דווקא על הבניין שאתה דיברת, הבאת את זה, שצמוד לבית הבישוף, הוועדה המקומית לפני כמה שנים, ואמי אם אתה זוכר, אנחנו לא אישרנו שם תוספת, והיה להם זכויות בנייה בתב"ע, הם לא הצליחו לממש אותם בהיתר, הם באו בתב"ע בסמכות מקומית, להוסיף את הזכויות שיש להם, למעלה, להוסיף, אנחנו לא אישרנו להם כלום, וועדת ערר אישרה להם כן.

אמנון ארבל:

קומה אחת,

יוחנן וייצמן:

קומה, אישרה להם קומה אחת, ואז לאיזה גובה הם הגיעו?

אמנון ארבל:

קומה אחת,

יואל פייגין:

מהרחוב השני,

שלמה דהוקי:

9 – 10.

יוחנן וייצמן:

9 – 10? אני זוכר מספרים אחרים, אבל אני לא,

שלמה דהוקי:

9 – 10.

אמנון ארבל:

הסתכלנו ביחד על התמונה.

יואל פייגין:

אני יכול לפתוח את החתך של התב"ע.

יוחנן וייצמן:

את החתך של ה –

אמנון ארבל:

בניין נורמאלי, יש בניין בנוי, אפשר להסתכל,

סימה דהוקי:

אנחנו לא אומרים לעלות בגובה,

יואל פייגין:

הבינוי לא, לא כולל, לא כולל,

יוחנן וייצמן:

הקומה היא עדיין לא נבנתה, כן?

יואל פייגין:

קומה אחת.

יוחנן וייצמן:

הקומה האחת הזאתי של וועדת ערר, לא אנחנו אישרנו,

שלמה דהוקי:

היא לא נבנתה.

יואל פייגין:

יש שמה נוף, לגבי עכשיו בונים.

שלמה דהוקי:

לא נבנתה, אבל זה 9 ו 10,

יואל פייגין:

התב"ע בנספח הבינוי של התב"ע יש גם גובה,

יוחנן וייצמן:

לכתוב את זה,

יואל פייגין:

אנחנו לא מבקשים יותר גובה מהשכן,

יוחנן וייצמן:

הדבר השני, זה גם מתחם אדלר, זאת אומרת מתחם מע"צ איך שאתה רוצה לקרוא לו, שם גם כן זה היה בוועדה מקומית, בתיאום לא הגיע, גם לא נתנה לנו שם להוסיף יותר מ – 4 קומות, 4.5 קומות, אני שואל את עצמי, אם יבואו, בוא נגיד למוסד, אז ניתן לכם קומה יותר, שתי קומות יותר, אבל זאת אומרת איפה,

סימה דהוקי:

אם רוצים לשמור,

יוחנן וייצמן:

למה אנחנו, למה שלא, השאלה של איפה ואיפה תישאר.

שלמה דהוקי:

אם זה היה מתחם למגורים, אתה צודק, היינו עושים 3,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אומר לך שתי קומות יותר מהם.

שלמה דהוקי:

זה מתחם מוסדי, במתחם מוסדי של מכללות והכול, צריך להסתכל על עצימות, זה לטובת הציבור, בסוף היום המכללות האלה, גם כשמישהו משלם שכירות, אז בסוף היום הדבר הזה משרת את הציבור. עכשיו הלכנו, אנחנו בסך הכול באים ואומרים, אנחנו, יש לנו עסק כלכלי, אנחנו לא זה,

יוחנן וייצמן:

ברור,

שלמה דהוקי:

בסוף היום המוצר שאני נותן להם פה, הוא מוצר לטובת, ישיבות, מכללות,

יוחנן וייצמן:

מה (לא ברור).

שלמה דהוקי:

כל הדברים האלה, כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים מקום בעיר הזאת.

שלמה דהוקי:

זה מוצר שצריך, יש, יש לו דרישה בעיר הזאת, בונים פה אלפי מגדלים מסביב, מסביב לזה, בתוך העיר, לאורך הזה, שזה מגדלים של מגורים והכול, אנחנו רוצים לתת פה מוסדות, יש פה ביקוש גדול למוסדות, כל מכללת, הדסה, כל המכללות, כולם פונים אלינו רוצים שטחים, עיריית ירושלים אומרת לי - אני רוצה חצי מהשטח הזה. עיריית ירושלים לכיתות, אין לי כיתות. אז מה, מה אנחנו עושים פה? אנחנו אחד יורה לשני בראש, אנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

השאר לעיריית ירושלים, אני לא יודע אם זה אתה, אבל אולי מחלקת נכסים,

שלמה דהוקי:

מחלקת נכסים אומרת,

יוחנן וייצמן:

אם ככה, אני לא יודע מי, אבל צריך לבדוק שוב, לא קשור אליך באמת,

שלמה דהוקי:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

ותסתום את האוזן כשאני אומר את זה, כי זה באמת,

אמנון ארבל:

הייתה הצעה,

יוחנן וייצמן:

באמת באמת לא קשור אליך.

אמנון ארבל:

(לא ברור) למגרש גם.

יוחנן וייצמן:

הביאו אלינו הצעה לוועדת כספים לוותר על קניית המגרש, אנחנו לא צריכים את המגרש הזה,

שלמה דהוקי:

אבל אנחנו כבר מדברים על 5 שנים,

יוחנן וייצמן:

זה לא 5, זה פחות מ- 5 שנים.

אמנון ארבל:

מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

לא, זה פתאום אני שומע שמישהו רוצה לשכור את זה מימכם,

שלמה דהוקי:

אני בתחילת 2020, קניתי את המגרש,

יוחנן וייצמן:

בסדר, 5 שנים.

שלמה דהוקי:

2025,

יוחנן וייצמן:

אבל 5 שנים זה לא 100 שנה, 5 שנים,

שלמה דהוקי:

זה מיליוני שקלים, זה הרבה כסף.

יוחנן וייצמן:

השאלה היא לא אליך, אני לא תוקף אותך. חלילה, חלילה, חלילה, שלא יישמע לשנייה.

שלמה דהוקי:

זה לא קשור אלי.

יוחנן וייצמן:

אבל אני מנסה להבין פה מה קורה בבניין, אנחנו פה במבנה של עירייה, ובאו אלינו מוועדת כספים ואמרו - אנחנו לא רוצים את זה, אנחנו מוותרים על הזכות שלנו, לא מעוניינים. ופתאום אני שומע מאנשים ששוב, אני מאמין לו, שרוצים לשכור את זה ממנו, או לקנות,

אמנון ארבל:

רגע, מפתיע אותך שבאזור הזה יש מחסור בשטחים לצורכי ציבור?

יוחנן וייצמן:

אז מה היה לפני 5 שנים? המחסור נולד ב - 5 שנים האחרונות?

אמנון ארבל:

העירייה עשתה שיקול אז, אני לא הייתי שותף לו, אולי היה טעות, אבל לא (לא ברור) את המגרש, מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

הבנתי טוב הלאה, סליחה שאני, עזוב, סתם חבר מועצת העיר, לא, בלי קשר לוועדת שימור, לא קשור אליכם.

שלמה דהוקי:

אני רוצה לעמוד על האבחנה בין מגורים, לבין מוסדות, פעם אחת. פעם שנייה אני רוצה, להסביר לכם שגם גודל, ויש מגורים ב - 9 קומות, ברחוב הנביאים, מגורים, מה שאנחנו אומרים אנחנו מוסדות, קל וחומר שזה מוסדות, זה משמש את הציבור, כל מטר נוסף שיהיה פה ישרת את הציבור. אף אחד פה לא הופך להיות חזיר, לבנות את המטר הזה עולה כסף, לחפור אותו עולה כסף,

יוחנן וייצמן:

ברור.

שלמה דהוקי:

ולעשות אותו עולה כסף.

יוחנן וייצמן:

השימור יעלה לך כסף.

שלמה דהוקי:

גם השימור יעלה לנו כסף,

יוחנן וייצמן:

שימור יעלה לך ים של כסף.

סימה דהוקי:

ולחשאיך 60%, או 50% פתוח, זה צריך לתת את המענה,

שלמה דהוקי:

בתכסית של 50%,

יוחנן וייצמן:

תראו, אני לא יודע מה (לא ברור) שלכם, אבל באמת אני סתם שואל שאלה, שהגענו למקום וועדת שימור, המקומית, ולא מה שאמרתי קודם, ואני כן שואל אתכם,

שלמה דהוקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שתוכנית לטווח ארוך שלכם להגיע למשהו אחר, לעירייה יש מדיניות שאומרת, שטחים חומים תן לנו 60% תבנה 40% לעצמך, מה שאתה רוצה.

שלמה דהוקי:

אין לנו כזאת תוכנית,

יוחנן וייצמן:

אין לכם כזאת תוכנית, בסדר.

שלמה דהוקי:

אין לנו תוכנית כזו, לא תהיה, אנחנו לא בונים מגורים כבר 20 שנה, חברה שלנו,

יוחנן וייצמן:

אני בעד מגורים, אני לא נגד מגורים, אל תבין אותי לא טוב.

שלמה דהוקי:

לא מגורים, אין לנו תוכניות כאלה, אנחנו לא עושים פה שום סבוטאז', אנחנו נבנה פה כרגע מכללות, זה מה שיש כרגע. זה מה שיש בתוכנית, היו לנו כוונות אחרות לעשות פה דיור מוגן, כן, ומינהל מקרקעי ישראל, בגלל השימוש, או שימוש המכללות, אמרתם מכללות, זה מכללות, זה

השימוש החוזי שלכם, אתם לא תצאו ממנו, לא ימין ולא שמאל, אבל תנו לפחות לתת כמה שיותר מכללות, כמה שיותר שטחי ציבור, לא לבכות ואחרי זה להגיד מה עשינו, איזה טעות, למה לא בנינו את זה,

סימה דהוקי:

אז דווקא בגלל שיש כל כך הרבה מגורים מסביב, אז צריך,

שלמה דהוקי:

למה לא לתת את זה במרכז העיר, רוצים את זה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

שלמה דהוקי:

יש מחסור בכיתות, יש מחסור במכללות,

סימה דהוקי:

גנים,

שלמה דהוקי:

יש מחסור בכל, כולם רוצים להיות במרכז העיר, ואנחנו גם יכולים לתת פה פתרונות של חנייה בהתאמה.

אמנון ארבל:

תעשה תוכנית טובה שתואמת לסביבה שלה.

שלמה דהוקי:

אנחנו עושים תוכנית טובה, הוא דיבר על סביבה, אף אחד לא ימות מזה, שיש פה עוד 3 קומות שיש ממולי 9 קומות. גם אני מותר לי,

אמנון ארבל:

אף אחד לא ימות מזה, אבל זה לא קשור.

שלמה דהוקי:

גם לי מגיע 9 קומות. בסדר, בסדר.

יוחנן וייצמן:

בכל אופן אם אני אנסה לסכם את הבקשה שלכם, אדריכל פייגין, או משה. משה, אם אני אנסה לסכם את השינויים שאתם רוצים החלטה, א', לאשר את הקומות כמו המלצת מהנדס העיר, יום רביעי,

יואל פייגין:

אנחנו מבקשים לאשר את המלצת מהנדס העיר ואנחנו נתכנס,

יוחנן וייצמן:

מבקשים את החפירה מלמטה.

יואל פייגין:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה השינויים,

שלמה דהוקי:

ואנחנו נישא בכל העלויות ההנדסיות, לשמר את הבניין,

יוחנן וייצמן:

ברור.

יואל פייגין:

אנחנו נתכנס ביחד עם מחלקת תכנון,

שלמה דהוקי:

לא, יש פה,

יואל פייגין:

לבינוי,

ציפי רון:

יש הערות,

יואל פייגין:

לבינוי הנכון. נדייק את זה,

שלמה דהוקי:

סביבה, יואל,

סימה דהוקי:

נדייק את ההמלצה של יואל, בסדר.

יואל פייגין:

שנייה, המלצת מהנדס העיר,

ציפי רון:

לא, לא, סליחה, סליחה,

יואל פייגין:

המלצת מהנדס העיר, המלצת מהנדס העיר,

ציפי רון:

המלצת מהנדס העיר אנחנו, אני רציתי רק להעיר הערה אחת, סליחה שאני מתפרצת, אני לא יכולה להגיד שיש לי חירום וביטחון היתרה למגיע לי. 9 קומות, או 12, אני לא,

שלמה דהוקי:

לא מגיע לי שום דבר,

ציפי רון:

אז זה מה שאמרת, ככה יצא.

שלמה דהוקי:

זה יכול להישאר גם ככה.

ציפי רון:

ככה יצא. אני חושבת ש - , אני הייתי משתמשת במונחים יותר עדינים, בייחוד שמדובר באחת הנקודות הכי קשות בירושלים, מבחינת האופי של הרחוב, סליחה אדוני. בייחוד שמדובר באחד המקומות הכי רגשים, אזור שהוא רגיש, אזור שהוא רחוב לשימור, בייחוד הגדה הצפונית שלו בשכונת האתיופים, כל האזור של מתחם משרד החינוך, וגם הבניין של (לא ברור) ממול, זה אזור לשימור, זה אזור שיש בו שימושי קרקע נוספים, חוץ מאשר בנייה. אז השאלה, אנחנו לא נגד, אנחנו

לא יושבים פה בוועדת, וועדת שימור, אבל זה גם וועדת תכנון, אבל השאלה היא המינון, המינון כאן יוצר איזה שהיא בעיה, ואני מתייחסת, סליחה, שאני חוזרת שוב, אני לא אהבתי את זה,

שלמה דהוקי:

בסדר גמור, יפה מאוד. תני לי רגע אחד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, סליחה, אני בעד מגיע לי, כי אני חושב שאנשים שרוצים לבנות בעיר הזאת, אנחנו צריכים לנשק הם את הידיים.

שלמה דהוקי:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לעודד אותם זה ה - ,

ציפי רון:

רגע, אל תשכחו.

ג'ורא סולר:

הוא ביקש את זה,

יוחנן וייצמן:

תסכים איתי,

ציפי רון:

ידיים גם כורתים אותם,

יוחנן וייצמן:

כן,

שלמה דהוקי:

אני רוצה לומר משהו, אנחנו, אני אומר, אני בכנות אומר, אנחנו ישבנו עם הרפרנטים, עם מהנדס העיר, עם אמי שיושב פה, אני לא אסתיר את זה, ישבנו איתם, והיה פינג – פונג גדול מאוד, אנחנו הצענו 12 עד 10 קומות ומהנדס העיר לא קיבל את, המלצת מהנדס העיר הסופית שהייתה לפני מספר ימים, הייתה ל - 8 ו - 10 קומות. אחרי זה ודיברנו עם אחרים, ימינה שמאלה, כן וועדת

שימור, לא וועדת שימור, אני חושב, אני חושב, שאם רוצים לתת לנו, לבנות את העיר הזאת, ואנחנו בונים בעיר הזאת, עשרות אלפי מטרים, במקומות עוד יותר רגישים, בכיכר ציון, על כיכר ציון אנחנו בונים עם בניינים לשימור ועם הכול, והמקום הזה פחות רגיש מכיכר ציון, תאמיני לי, מהבחינה הזאת יש תמיד רחוב חבצלת,

יוחנן וייצמן:

זה שני דברים לא,

שלמה דהוקי:

שני בניינים לשימור שיש שמה, של, של משפחת אמינוב שאנחנו שומרים עליהם, על כל אבן, על כל כרכור, ועל כל דבר, מביאים מחו"ל אפילו אלמנטים כדי לשמר אותם, אנחנו אחרונים בעולם, אנחנו רוצים שהפרויקט יהיה מעולה, שהשימור יהיה לב העניין הזה, שמהחזית, עד היום הכול סגור, לא רואים שום דבר, של החזית, יראו את הבניין הזה, ושיהיה בוחק והכול יהיה בסדר. אין לנו בעיה עם זה, אבל תנו לנו בסוף היום להגיע למצב שגם יש לנו איזה שהיא כלכליות בעסק הזה, ואנחנו יכולים להביא, איך אומרים? שכולנו ביחד נצא נשכרים מהמתחם היפה הזה, ועדיף שהמתחם הזה ייפתח לציבור, מתחם סגור היום.

יוחנן וייצמן:

אמי, אתה זוכר כמה אישרנו בכניסה לעיר, באתיופיה שמה?

שרון דינור:

היה 6 קומות שמה,

אמנון ארבל:

6, 6, 7 קומות לדעתי.

שרון דינור:

נתנו להם קומה מעבר למדיניות, המדיניות הייתה 5, נתנו 6.

אמנון ארבל:

הבניין החדש, כן.

יוחנן וייצמן:

גם פה.

אמנון ארבל:

יש, את הבניינים לשימור, ויש את הבניין החדש.

יואל פייגין:

אנחנו,

שרון דינור:

ושם היה לנו רחבה גדול מול ה - ,

יוחנן וייצמן:

לשימור, ולהשאיר הייתי בעתיד אומר 15,

יואל פייגין:

אנחנו מבקשים לאמץ את המלצת מהנדס העיר,

סימה דהוקי:

(לא ברור) כשדיברנו על החלקה שתתקבל.

יואל פייגין:

שנייה, למרות שהמלצת מהנדס העיר, היא בעצם גורמת לכך שאנחנו, מה שחשבנו, הדגשנו, זה היה סדר גודל של 57, 58 מטר, אנחנו צריכים עכשיו להוריד, סדר גודל שאמרתי בין, סדר גודל של, משהו כמו 10, 12 אלף מטר, אנחנו מבקשים שהוועדה הזאת תאמץ את ההמלצה של מהנדס העיר, ולא את ההמלצה של הצוות, שפה שרון לצידו,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר,

יואל פייגין:

להוריד יותר. אני חושב, אני חושב שאנחנו מגיעים לפרויקט מבחינת השימור, שזה הכוונה פה בסוף, אנחנו מגיעים פה לפרויקט (לא ברור), ואנחנו בנוסף להמלצה, בעקבות בקשה של משה, אנחנו מוכנים להגדיר את השטח מול הבניין עם זיקת הנאה לציבור. ככה שכל הציבור ייהנה מהרחבה הזו, מול הפרויקט והיא לא תהיה תחומה, עד לתחומי המכללה, זאת אומרת שאנחנו פה נקבל איזה שהוא כיכר ציבורית, בנייה חדשה, בנייה חדשה בצד מזרח שלה, בנייה ישנה מצד,

משה שפירא:

ההצעה המתוקנת שיואל עשה, היא בעצם, יש אפילו משופרת מהבחינה הזאת של הפתיחה, גם את הפתיחה של ה - ,

יואל פייגין:

כן,

שרון דינור:

(לא ברור). הנה, הנה רגע,

מורן בן זיו:

רגע, זה זה, זה העכבר שלך.

משה שפירא:

גם מבחינת זווית, (לא ברור) יותר משמעותית,

יואל פייגין:

בוא נראה הלאה. על מנת כי לא היינו. אנחנו מקבלים ליישר פה לקו של 25 מטר שפה יהיה בניין, אנחנו רוצים פה מהבניין הזה החדש, בית הבישוף והבניינים האלו, בעצם לעשות פה איזה שהוא ריצוף אחיד, כולל ה - , כולל איפה שהרכבים נוסעים, לתת פה זיקת הנאה לציבור, שאפשר, בציבור גם ייחנה מהמבנה הזה. ואנחנו הראינו שפה הבניין הזה יש פה תב"ע של 9 קומות, 9 ו - 10 בצד השני, 9 מפה, אנחנו לא חושבים שהבניין הזה צריך להיות יותר נמוך מהבניין שנמצא מולו, ופה תיווצר איזה שהיא רחבה, עם זיקת הנאה לציבור, אני חושב ש - , כולם, כולם יצאו,

אביגיל בן שמחון:

הבניין הזה היום אפילו (לא ברור).

יואל פייגין:

הבניין הזה היום סגור, אי-אפשר להיכנס.

אביגיל בן שמחון:

רואים אותו מהרחוב אבל.

סימה דהוקי:

לא רואים, לא רואים.

גיורא סולר:

אני אראה לך צילום מהבוקר.

ציפי רון:

מהבוקר, רואים.

סימה דהוקי:

השער האדום הצהוב הזה, כמו ב - ,

יואל פייגין:

60 אנשים שמה בסיור, עם סיפורי האש, סיפורי אהבה ברחוב הנביאים, סיור מאוד יפה.

שרון דינור:

אני מצטערת זה,

ציפי רון:

זה שימור,

יואל פייגין:

זה מדריך, היינו צריכים להתחנן לשומר בשביל להיכנס פנימה, ולעמוד שם ולספר את הסיפור של המקום הזה. ובעיקר הסיפור על הרצל שפגש את ה - , את,

משה שפירא:

(לא ברור) השני.

יואל פייגין:

את (לא ברור) הגרמני, לפני שהבניין הזה היה קיים בכלל. זה היה, זה היה שם אוהלים, זה סיפור, סיפור מאוד יפה, ואני חושב,

סימה דהוקי:

אבל מי שעובר ברחוב פחות רואה את זה,

משה שפירא:

מקווה,

יואל פייגין:

את המקווה, נכון, צילום המפורסם מקווה. אז אנחנו אומרים, לעומת המצב הקיים בפועל, יש פה רוצים לשפר את זה משמעותית, גם הבניין הזה ישומר, גם לעניין הנגישות לכלל הציבור, גם לייצר

רחבה עירונית ציבורית, על רחוב הנביאים, וגם כמו ששלמה אומר, בסוף כל מה שמסביב, זה פרויקט שהוא ציבורי, זה לא פרויקט פרטי, זה הכול מיועד, כרגע בתוכנית הזו, יכול להיות שזה,

שלמה דהוקי:

בכל תוכנית זה מיועד לציבור, הייעוד למעלה יישאר תמיד מוסדות ציבור, וזה יהיה השכלה כזאת, והשכלה אחרת, וכל מיני בתי ספר, מכללות, כל מה שצריך, זה מה שמופיע היום. עכשיו זה לטובת הציבור, לבכות על חטא, היו כבר הרבה מאוד מקרים שתכנון מבנים, וסגרו אותם בכל מיני צורות, ואחרי זה חסר, ועוד פעם חסר, ויש לנו עד תוך 8 שנים, האוכלוסייה גדלה פה ל – 12 מיליון איש במדינת ישראל, וחסר, וזה מרכז העיר, אז בוא ננצל את זה בצורה נכונה פעם אחת, אנחנו לא חורגים פה הולכים לשמיים, לא בונים פה מגדלים, אבל תנו לציבור, את מה שמגיע לו, תנו לו את המטרים שמגיע לו, זה לא שונה מאלה שקיבלו אפילו, אפילו במגורים ממול, במגורים ממול, קיבלו 9 קומות. אז אתם לא רוצים לתת לציבור מכללות, מוסדות, לא לתת לו לציבור, אני מתפלא עליכם. אני הייתי עושה, אם אני הייתי על הכיסא שלכם, והייתה לי (לא ברור) עכשיו שאני אשב על הכיסא הזה, הייתי חושב אחרת לגמרי, אני דרך אגב בעניינים כאלה בעיריית תל – אביב, אני יש לי גם כמה פרויקטים שמה, אני ראיתי את ההתייחסות שלהם, התייחסות שלהם היא אחרת לגמרי, התייחסות היא להעצים כמה שיותר את המבני ציבור, הם לוקחים בתוך בניינים היום, הקצאות לצורכי ציבור, בתוך מגדלים.

שרון דינור:

כמה אתה (לא ברור)?

יואל פייגין:

יש להם, יש להם תוכנית צ' בתל – אביב, שכל מבני ציבור,

דוברת לא מזוהה:

זה תוכנית,

אמנון ארבל:

מבנים לשימור המובהקים, הם (לא ברור) ולא בונים.

יואל פייגין:

תוכנית צ'.

שלמה דהוקי:

אני בונה בתל – אביב בנווה צדק 10 קומות, בנווה צדק, אני בונה 10 קומות, שהבנייה היא 3 קומות שמה, למה? רק בגלל שזה מבני ציבור,

יואל פייגין:

מקום הכי רגיש,

שלמה דהוקי:

רק בגלל שזה מבני ציבור.

יואל פייגין:

בנווה צדק,

סימה דהוקי:

רחוב המרד מאחורי ה - ,

יואל פייגין:

בנווה צדק, על הבניינים, על הבניינים,

שרון דינור:

(לא ברור) קו כחול של עיריית ירושלים,

אמנון ארבל:

ירושלים מבחינתי זה עולם אחר.

שרון דינור:

כן,

יואל פייגין:

יש מה שיש שמה, יש שמה תוכנית צ'.

שרון דינור:

זה לא (לא ברור),

יואל פייגין:

צ' בתל – אביב, בכלל לא עושה אפליה, לא מעניין אותה כן, כן רגיש, לא רגיש, הם נותנים,

משה שפירא:

מגרש מעל דונם וחצי, 10 קומות.

אמנון ארבל:

זה לא את השימור, זה מה שאני רוצה להגיד,

ציפי רון:

כן, רוב הרחובות היום, שמה ברוב הרחובות, בצפונה יש שמה, (לא ברור), מלחמת עולם השנייה.

אמנון ארבל:

לא נכון, הם היו קומות 10 קומות,

יואל פייגין:

הם נותנים הרבה יותר,

אמנון ארבל:

לא, לא,

שרון דינור:

סליחה, רק רגע, אני רואה שאתם במגמת אריזה, שנייה אני רוצה לשאול אתכם משהו גם כן, היי, אני לא יודעת אם נפגשנו, כי אנחנו, אוקי, אני לא יודעת איפה (לא ברור).

שלמה דהוקי:

נעים להכיר.

שרון דינור:

אני אגיד לכם מה שאני כן מתפלאת, כל פרויקט הכי כאילו מינורי, ציפי. אני שואלת שאלה באמת אני,

משה שפירא:

כן, משהו,

שרון דינור:

אני אומרת איך יכול להיות, איך יכול להיות, שלא הגעתם לשימור? אז הגעתם לתכנון עיר, תיאמתם, תיאמתם עם כל העולם ואשתו, לא דיברתם איתנו, מונומנט היסטורי,

סימה דהוקי:

היינו ביחד בשטח.

שלמה דהוקי:

כמה זמן? כמה זמן?

שרון דינור:

בשטח לא ראיתי,

סימה דהוקי:

יחד (לא ברור).

שרון דינור:

ראינו בשטח, את התוכנית היחידה שאף אחד לא הציג לי, הדבר היחיד שאני ראיתי שזה היה בתנאי סף.

שלמה דהוקי:

(לא ברור).

משה שפירא:

לא, היא מדברת, על, היא מדברת,

שרון דינור:

למה? למה?

משה שפירא:

היא מדברת על התכנון,

שרון דינור:

זה שיש תוכנית אני יודעת, אני אומרת לא,

סימה דהוקי:

לתוכנית בהתחלה, אחרי שהיינו בסיור, יואל (לא ברור) לתוכנית,

שרון דינור:

לא, לא, לא ישבתם איתי, לא ישבתם איתי.

סימה דהוקי:

לא יודעת אם לשבת, אבל העברנו תוכנית, ויצאנו ביחד לסיור, ועשינו כל מה שצריך,

שרון דינור:

לא, לא עשיתם את כל מה שצריך, אני חושבת שזה לא בסדר לעבוד ככה. זה ה - , זה העמדה שלי, ואחרי זה,

סימה דהוקי:

אנחנו מדברות 7 פעמים ביום, תגידי לי ואל,

שרון דינור:

אז אני ברגע שזה עומד בתנאי סף, אני ראיתי שאין שום התייחסות לדברים (לא ברור). איך יכול להיות?

ציפי רון:

אני לא מבינה, אחד המבנים גם, רק רגע, אחד המבנים, סליחה, רק רגע, אחד המבנים גם מופיע ב – 2076, שזה מונומנט. איך זה יכול להיות שלא באים לתאם את זה? גם ברחוב הנביאים,

סימה דהוקי:

היינו ביחד.

ציפי רון:

הוא כולו מונומנט.

שרון דינור:

היינו בסיור,

סימה דהוקי:

היינו בסיור, היא הייתה איתנו,

שרון דינור:

הייתי בסיור, אוקי, הסיור זה למצב הקיים,

שלמה דהוקי:

וכמה שלא תואם, אני מוכן לתאם אותו 10 פעמים. עוד 10 פעמים.

ציפי רון:

אל תגידו לי עוד 10 שנים, כי הדבר הכי ראשון היה צריך להיות, מונומנט, לפי תוכנית 2097, גם ב – 10 מונומנטים, (לא ברור) וועדת שימור בעיר, אז איך אפשר לתכנן עליו ולא לבוא לשימור.

שרון דינור:

אני בטוחה שגם בתל – אביב, אם היה בניין לשימור הייתם מדברים, עם המחלקה,

סימה דהוקי:

לא יודעת, זימנו אותנו לכאן. אנחנו עשינו יותר מזה, קבענו, סיירו, את החומר.

שרון דינור:

לא,

גיורא סולר:

יש לי שאלה, אולי תנו לי לדבר אני לא,

שלמה דהוקי:

כל תוכנית היא מבנה לשימור,

סימה דהוקי:

כן,

שרון דינור:

מונומנט לשימור, מונומנט, לא תשב איתי?

יואל פייגין:

אפשר ותגיד לי,

לורה ורטון:

אפשר, אפשר,

שרון דינור:

יש רשימת מונומנטים, יש בה 180 מונומנט, זה הכול.

ציפי רון:

לא, זה בתוכנית הראשונה,

יוחנן וייצמן:

יש גם 101.

ציפי רון:

יותר מ – 10 מונומנטים,

יואל פייגין:

לא,

גיורא סולר:

אפשר רגע,

לורה ורטון:

אפשר.

גיורא סולר:

אפשר שנייה?

לורה ורטון:

כן,

גיורא סולר:

אני פשוט ניסיונות ופתרונות לא הוצגה (לא ברור), יואל, נניח וועדת שימור היא וועדה ממליצה, לא וועדה קובעת, היא ממליצה למקומית, וכך זה ממשיך. נניח שהוועדה הזאת ממליצה להוריד את הבניין הזה בכלל, אבל את כל הזכויות שלא נותנים, שלא קיימות, אבל שלא ייתנו בבניין הזה, להעמיס על המבנים האחרים, ייגרם איזה שהוא נזק?

שלמה דהוקי:

לא,

סימה דהוקי:

זאת שאלה גם עם אמי, אבל,

שלמה דהוקי:

לא ייגרם שום נזק,

סימה דהוקי:

להיפך,

שלמה דהוקי:

ואני מאמץ את מה שאתה אומר, להיפך, יהיה יותר דונס, וזה יותר כלכלי,

סימה דהוקי:

יותר פתרונות אמיתיים.

שלמה דהוקי:

מבחינה כלכלית זה לא ישנה כלום, ומבחינת הנראות והנצפות זה יהיה פי 10 יותר טוב.

גיורא סולר:

כי זה כל כך מתבקש.

שלמה דהוקי:

אבל, אבל,

גיורא סולר:

כן,

שלמה דהוקי:

היה משא ומתן, אנחנו מצד אחד, אמרנו הסכמנו, סימה עשתה את זה אפילו בלעדי, אמרה לו - אין בעיה. בסוף היום לא קיבלנו את ה - , את הציטלך שאומר - אוקי, הזכויות שאנחנו נוריד פה, נשים אותם שם.

סימה דהוקי:

אנחנו מוכנים, אז זה יהיה 12 קומות ולא יהיה, 6,

שלמה דהוקי:

כן,

סימה דהוקי:

ו - 10 קומות, אבל הרחבה תהיה פתוחה כולה.

יוחנן וייצמן:

אבל לפי איזה זכויות? כשאתה אומר זכויות שמגיע, זאת אומרת (לא ברור) זכויות.

שלמה דהוקי:

לא, אנחנו פה,

יוחנן וייצמן:

מה הנקודת מוצא שלכם?

שלמה דהוקי:

הנקודת מוצא שלנו עכשיו,

אמנון ארבל:

אתה אמרת שמגיע לפני רגע,

יוחנן וייצמן:

מה?

סימה דהוקי:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אמרתי שמגיע ליזמים, אנחנו רוצים יזמים בעיר הזאת, אני באמת רוצה.

סימה דהוקי:

אני אגיד לך מה,

שלמה דהוקי:

אני אומר,

יוחנן וייצמן:

מה נקודת מוצא?

שלמה דהוקי:

נקודת מוצא שלנו,

סימה דהוקי:

אנחנו אמרנו בתכסית של 50%, אז נעשה 12 קומות, בתכסית של 55% נעשה 11 קומות, בתכסית של 60%, נעשה 10 קומות, תלוי בך, תגידי לנו מה לעשות. אם אומר הבחור הזה, שהוא מוכן לקחת את המטרו' הזה, ולשים עוד קומה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני חייב לשאול שאלה, יש לכם מגרש שכרגע המצב, היוצא שלו הוא אפס, כן? אז אתה רוצה 600%, 200%, זאת אומרת ואתה, ולפי מה,

שלמה דהוקי:

אני אסביר מה,

יוחנן וייצמן:

אני בעד, אני בעד שתבנו, אני לא נגד.

שלמה דהוקי:

רבותי, אני אסביר, יש לי כמה בניינים,

יוחנן וייצמן:

2097, זה לא גוש 50, נכון?

שלמה דהוקי:

נכון,

יואל פייגין:

יצאנו מ – 600%,

שלמה דהוקי:

800,

יואל פייגין:

התחלנו,

יוחנן וייצמן:

אתם חושבים בסדר, זה הנקודת מבט.

שלמה דהוקי:

רגע, רגע,

יואל פייגין:

ראינו שזה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה 600%, אבל לא פה תן לי פה, תן לי פה.

סימה דהוקי:

כמו שאמרנו, אם זה 50%, זה תכסית, שזה יהיה 12 קומות,

יוחנן וייצמן:

לא משנה,

סימה דהוקי:

אז תתנו אתם מה שאתם רוצים,

שלמה דהוקי:

אנחנו רוצים להגיע,

סימה דהוקי:

אנחנו נתאים את עצמנו.

שלמה דהוקי:

המגרש הוא מגרש, חטיבה (לא ברור) אחת.

יוחנן וייצמן:

כן,

שלמה דהוקי:

של 10 דונם, עכשיו אנחנו רוצים להגיע פה, רצינו להגיע ל – 60 אלף מטר מרובע. רצינו להגיע ל – 60 אלף מטר מרובע. אז אמרנו יש כמה אפשרויות, זה יגיע ב – 12 קומות ב – 50% תכסית. להשאיר את כל השטח הזה, כמין פתוח, ובא לציון גואל,

יוחנן וייצמן:

ה – 60 הוא שרירותי, נכון? ה – 60 הוא לא בשמיים.

שלמה דהוקי:

אני רוצה שתבינו, גם ה – 12 כשאני אומר 12, הכוונה היא ל – 10, ושניים מצומצמות, שהם, השניים האלה,

סימה דהוקי:

בנסיגה.

יוחנן וייצמן:

נסיגה,

שלמה דהוקי:

הם בנסיגה. ואז נוצר מצב שיש כאילו 10 קומות,

סימה דהוקי:

אני חושבת שהפתרון של,

שלמה דהוקי:

מקבלים כולם את כל מה שהם רוצים, בזה נגמר הסיפור. אני עושה 10 קומות באמת, שתי קומות בצמצום לא רואים אותם, מהחזית, משום חזית כמעט, מבחינת הנצפות שלהם זה נראה משהו קטן מאוד בתוך זה.

שרון דינור:

אם יש לך הדמיות לשלוח לנו במהלך הדיון, אנחנו גם נוכל, אפילו.

סימה דהוקי:

בוא תפתח את מה שיש לך, רגע, יואל.

יואל פייגין:

ההדמיות שיש לנו היום, זה לא היה (לא ברור).

סימה דהוקי:

בסדר, אבל שהם יראו את זה, זה ייתן להם,

שלמה דהוקי:

לא משנה, אבל לתת את התחושה.

סימה דהוקי:

מה שאנחנו יכולים להראות,

מורן בן זיו:

תשלח לי למייל רגע,

יואל פייגין:

זה לא עובר, עם כל הקבצים.

סימה דהוקי:

בסדר, לא נורא, היא רוצה לראות, מה שהגשנו בהתחלה את ה – 10, עם ה – 8 או ב – 12 עם הזה.

יואל פייגין:

אני יכול לשלוח לראות,

שלמה דהוקי:

הסיוור הסופי.

ציפי רון:

את הנתונים האלה לדיון הבא. אי-אפשר לקבל עכשיו את הנתונים האלה, ולדון בהם, אנחנו,

סימה דהוקי:

אבל אנחנו נמצאים בסדר היום בוועדה ביום (לא ברור).

ציפי רון:

אני מסתכלת על השימור של רחוב הנביאים,

אביגיל בן שמחון:

אם חופרים מתחתיו, מה קורה אם,

ציפי רון:

איך אינספור,

שלמה דהוקי:

לא, זה אפשרי.

ציפי רון:

אינספור, זה רחוב שלא,

משה שפירא:

כמו שעשו ב - ,

שרון דינור:

כמו שעשינו בבית נבון.

שלמה דהוקי:

עץ חיים.

שרון דינור:

ששמה לא נשאר,

משה שפירא:

לא, לא, כמו שעושים בעץ חיים, כמו שעשו בעץ חיים, שהחזיקו את הבניין באוויר, חפרו עם כל הקמרונות שלו,

אביגיל בן שמחון:

אבל כאן יש,

משה שפירא:

את כל הקמרונות שלו, וגם הרימו אותו בעץ חיים.

אביגיל בן שמחון:

זה לא אותו דבר.

שרון דינור:

פה יש לך מדרגות חיצוניות, אתה מפרק אותם.

ציפי רון:

משה, סליחה, סליחה, הכול אפשרי מבחינת, נצא מנקודת הנחה, מבחינה טכנית, אבל, אבל רק רגע, סליחה, בואו נצא מנקודת רגע, חברים יקרים, בואו, בוא נצא מנקודת הנחה שהכול אפשרי היום מבחינה טכנית, אפשר לתלות, אפשר להרים, אפשר להזיז הכול הולך.

משה שפירא:

רק כסף.

ציפי רון:

אבל את האופי של הרחוב הנביאים שהוא אחד ויחיד במינו בירושלים, זה קצת קשה לי, גם לשמר, וגם לשמור, וגם להבטיח, שהוא יישאר, הוא גם אתר תיירות, הוא גם מקום שבאים אליו עולים, הוא חשוב לעיר. אז בואו, והוא עמד כבר לפני הרבה מאוד ניסיונות, להפוך אותו לעורק תחבורה, להפוך אותו למכרה זהב למגורים לכל מיני, המון גלגולים, למשך יותר מ- 50 שנה. אז אני חושבת ש- , הנתונים כדאי שנקבל את הנתונים, בצורה מסודרת שנוכל לעבור עליהם, שנוכל לדון בהם, עם כל הכבוד.

יוחנן וייצמן:

איזה נתונים חסרים לך?

ציפי רון:

את הנתונים של התוכניות, תחשיבים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא צריכים, אין פה הרבה, תחשבי על גולם,

ציפי רון:

אני מצטערת, אני ממש מצטערת, זה לא, זה לא עובד ככה, זה לא יכול להיות שזה לא יגיע,

יוחנן וייצמן:

יש פה בניין, בוא, אז אני אגיד לך את התוכנית שלא צריך, יש פה בניין לשימור, ישומר באופן הכי ראוי ש- , גמרנו,

ציפי רון:

זה לא רק הבניין,

יוחנן וייצמן:

יש פה,

ציפי רון:

זה לא רק הבניין,

יוחנן וייצמן:

עוד שני סוגיות,

ציפי רון:

קוראים לזה,

יוחנן וייצמן:

יש פה עוד שלוש סוגיות,

ציפי רון:

שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

סוגיית חפירה מתחת לבניין, אני מוכן לקבל את העמדה שלהם.

ציפי רון:

קוראים לזה,

יוחנן וייצמן:

סוגיה שלישית,

ציפי רון:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

הבניין הרביעי,

ציפי רון:

אבל מה שאיזיק אמר,

יוחנן וייצמן:

הוא סוגיה לגובה של שני בניינים, זה הכול,

ציפי רון:

מה שאיזיק אמר קודם, קוראים לזה מרקם, המרקם של רחוב הנביאים, אנחנו מדברים עליו, משער שכם בצורה רצופה,

יוחנן וייצמן:

כולל,

ציפי רון:

עד הדוידקה,

יוחנן וייצמן:

מה הגובה של משרד החינוך?

ציפי רון:

הגדה הצפונית שלו, הגדה הצפונית שלו, איכשהו, איכשהו נשמרה, יש תוכנית שימור על הבוכרים, גם באזור של מע"צ,

יוחנן וייצמן:

האתיופים, החבשים,

ציפי רון:

החבשים, האתיופים, תקרא לזה איך שאתה רוצה, גם באזור, של מע"צ היו הרבה מאוד דיונים על הגובה, ועל ה - , ועל הפריסה וכן הלאה, זה לא יכול להיות, לא יכול להיות שאנחנו נקבל את זה ככה, בצורה שהיא לא לגמרי, לא נבין את זה, זה לא יכול להיות, המסה,

סימה דהוקי:

גברתי, את מקבלת פה, מקבלת פה,

ציפי רון:

יש פה בעיה,

סימה דהוקי:

שאפשר היה לקבל, החישוב פה הוא על הגובה מאחורנית, את ברחוב הנביאים, מקבלת יותר ממה שאת מציעה,

שלמה דהוקי:

אני לא מבין, אני לא מבין, תראי לי עוד בניין אחד שעשיתם בניין של 25, בערך, היום שעשית לו קו בניין, במגרש של 25 מטר, יש כזה דבר בירושלים, בכל מה שעשית בשימור.

סימה דהוקי:

הפתרון שיואל הציע, אין כזה דבר. אז אני נותן לך פה היום מתנה, אני נותן לך פעם ראשונה תקדים, קו בניין של 25 מטר.

סימה דהוקי:

תקבלי את זה בכל הרחוב,

שלמה דהוקי:

איפה יש כזה דבר?

סימה דהוקי:

הלוואי.

שלמה דהוקי:

הלוואי ותקבלי את זה ברבע מהרחובות, בשמינית.

ציפי רון:

מי שנותן מתנה כאן,

שלמה דהוקי:

את חושדת בו, אל תחשדי בו, אז יפה,

ציפי רון:

כולם נותנים פה,

שלמה דהוקי:

יפה זה מהנדס העיר,

ציפי רון:

המתנה היא הדדית.

שלמה דהוקי:

אז סליחה, אז מהנדס העיר,

ציפי רון:

המתנה היא הדדית, היא לא שאתה נותן מתנה.

שלמה דהוקי:

אני רוצה להגיד לכבוד יושב ראש הוועדה, 25 מטר קו בניין, אני לא צפיתי, ולא רואה בכל ירושלים, וגם לא בתל – אביב, ואני פה נותן את זה כי מהנדס העיר ביקש את זה, אני נותן לו 25 מטר, קו בניין לכיוון השימור.

סימה דהוקי:

(לא ברור).

שלמה דהוקי:

נותן את כל הרחבה הזו, עם גישה ציבורית,

סימה דהוקי:

נותן את זה,

שלמה דהוקי:

אז מה, מה אתם מסתכלים על מה שהיזם צריך לקבל מאחורה, כדי לקלקל את הצעדים שלו, וכדי שזה יהיה כלכלי, כדי שבסוף היום יהיה יותר מטרים לציבור, לשימוש הציבור, אני לא אלמד שמה כבר בגלגול הזה, גם לא הילדים שלי כנראה, אבל אולי הנכדים, והלאה, והלאה, אבל זה מה שיש, תתנו, תאשרו את זה, זה ציבורי, אתם מדברים על בנייני ציבור, אתם לא מדברים פה על מתנות, לא על, על מגורים, לא על פנטהאוסים יקרים שמוכרים אותם, על מה אתם מדברים? מדברים על הציבור, ואתם לא רוצים לתת? נשאיר את זה סגור, נבנה חומות.

משה שפירא:

לגבי המבנה השימור, אני רוצה להגיד, אני לא מתייחס לנפחי בנייה, זה לא,

סימה דהוקי:

זה לא תורה מסיני.

משה שפירא:

העירייה צריכה לקבוע, העירייה צריכה לקבוע מה המדיניות שלה ל - , של נפחי בנייה, אני מדבר מבחינה שימורית, לגבי השימור,

יואל פייגין:

שאלו, שאלו אותי שנייה פה משה, אני רוצה להגיד, אנחנו בוא נגיד מקבלים את המלצת מהנדס העיר, ואת הפרטים, את הפרטים אנחנו כמובן בטח יהיה עוד דיון ארוך על זה, אבל אם רוצים לבטל את הבניין על רחוב הנביאים, אז זה אומר ש - , צריך להגיש מה שהגשנו במקור זה ה - , אם העירייה רוצה להוריד אותנו ל - 8, ו - 10, או מהנדס העיר המלצה שלו 10 ו - 8, אז אם רוצים לבטל, אז צריך לתת את ה - 12 ו - 10,

יוחנן וייצמן:

אולי טיפה לעבות אותם.

יואל פייגין:

לעבות אותם,

סימה דהוקי:

בכל דרך, או לעבות, או (לא ברור).

יואל פייגין:

לעבות דברים, הבאנו לא מעט, אז צריך פה תוספת גובה.

יוחנן וייצמן:

לא ילך,

ציפי רון:

רוצים זכויות (לא ברור).

סימה דהוקי:

זה עבה מידי, זה גרם מדרגות.

שלמה דהוקי:

אפשר לבקש ממך משהו?

שרון דינור:

כן, בוודאי,

שלמה דהוקי:

שיושב ראש הוועדה יסתכל על ה - , על ההדמיה, הנה פה.

שרון דינור:

הכול פה.

שלמה דהוקי:

הסיפור, תסתכלו, אנחנו מסתכלים, מה אנחנו רואים?

יואל פייגין:

זה דרך 14 ו- 12.

שלמה דהוקי:

זה אפריקה ישראל, זה אזורים, זה מולנו, הכביש נמצא פה, הבניינים שלנו, במצב הזה כמו שהם נראים עכשיו, זה מצב של 10 ו- 12 קומות, זה יותר אפילו אם אני לא טועה,

יואל פייגין:

לא, זה יותר.

שלמה דהוקי:

זה יותר אפילו, זאת אומרת תחשבו עכשיו שאתם מורידים מזה, עוד נפח,

סימה דהוקי:

זה 12 קומות.

שלמה דהוקי:

זה 12 קומות. תורידו מזה את הדבר הזה, כאילו עד לפה בערך, זה נגיד לפי המלצת מהנדס העיר, תחשבו שזה הקו, כן, המלצת מהנדס העיר, אז מה אנחנו רואים? מה רע בלאשר את זה?

אמנון ארבל:

אבל זה בנפחים, של התוכנית שעמדה בתנאי סף?

שלמה דהוקי:

זה בנפחים,

סימה דהוקי:

כן,

שרון דינור:

לא, הוא אמר, שזה ההגבלות הראשונות, זה היה,

סימה דהוקי:

אתה מקבל את הפתרון,

אמנון ארבל:

שעמד בתנאי סף,

שלמה דהוקי:

זה הראשוני, עכשיו מבני ציבור, יותר כמות, מבני ציבור שנראה יותר נמוך ממבנה מגורים אחד ליד השני, למה לא לאשר את זה?

יואל פייגין:

יש שמה, שלחתי לך, עוד,

סימה דהוקי:

שב, מה אתה הולך? מה?

אמנון ארבל:

תעלה רגע, מסמך בינוי.

יואל פייגין:

בוא, אני אספור פה פשוט את הקומות,

שרון דינור:

רגע, אני אנסה,

אביגיל בן שמחון:

משה, משה, אתה ענית על השאלה אבל, איך אפשר לשמר את כל ה - ,

משה שפירא:

אפשר, אין שום בעיה,

אביגיל בן שמחון:

זה היופי של הבניין זה כל הרחוב פה.

משה שפירא:

זה האמת כמו שציפי אמרה,

יואל פייגין:

זה ה – 12 קומות.

משה שפירא:

זה הכול שאלה של כסף, בכסף אפשר לעשות הכול, גם אפשר להחזיק גם את הגרמי מדרגות, אפשר להחזיר אותם.

שרון דינור:

התוכנית שעמדה בתנאי סף,

אביגיל בן שמחון:

יש לך מה? זה עבד?

משה שפירא:

הטכנולוגיה.

אביגיל בן שמחון:

לא יודעת, מלון ארץ ישראל,

שרון דינור:

העדכניות האחרונות,

אביגיל בן שמחון:

פירקתם,

משה שפירא:

מלון ארץ ישראל, כי זה,

אביגיל בן שמחון:

פירקתם את המדרגות,

משה שפירא:

נכון, כי מלון ארץ ישראל, גם המדרגות, המדרגות החיצוניות, מדרגות הברזל, חשבנו שלא שונה,

אביגיל בן שמחון:

לא ברזל, האבן, של המדרגות אבן,

משה שפירא:

המדרגות, זה היה, זה ברזל, זה ברזל, היו שם ברזל היה שמה, זה. גם היה אבן, נכון, כי אני אגיד לך עוד פעם, כי זה לא, שזה בלתי אפשרי, זה רק שזה מייקר את הדבר הזה בהרבה מאוד, בפרויקט, אפשר, אפשר, אבל זה בעל יישום, אבל אני רוצה, אם אנחנו נבקר, אני רק רוצה להגיד עוד משהו על האתר.

סימה דהוקי:

רוצים לתת, ולא נותנים,

משה שפירא:

סלמה פתאום מדברת על,

שלמה דהוקי:

מכללות, רבותי מכללות, אתם מצרים את צעדנו, לטובת מי? לטובתי? לא, יש הרבה מאוד אנשים ואוכלוסיות שזקוקות לדבר הזה.

עו"ד אורי ימין:

הנה מכללת הדסה שהפכה להיות.

שלמה דהוקי:

מכללת הדסה, חסר ישיבות, חסר זה.

יוחנן וייצמן:

לא, הדסה להשאיר במרכז העיר, זה חשוב.

שלמה דהוקי:

לא רק את מכללת הדסה צריך להשאיר במרכז העיר. יש הרבה אנשים אחרים, שרוצים לבוא למרכז העיר.

שרון דינור:

אומרת שצריך להוריד את הבניין,

יוחנן וייצמן:

יכולים להוריד טיפה.

שלמה דהוקי:

תודה רבה לכם על ההקשבה.

יוחנן וייצמן:

תודה.

שלמה דהוקי:

תודה, ואני מקווה מאוד שתעזרו לנו לסייע בבניית מבני ציבור הזה, תודה רבה לכם.

סימה דהוקי:

תודה.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד,

שרון דינור:

לא, זה לא אותו דבר,

סימה דהוקי:

תודה רבה לכולם.

שרון דינור:

זה אמר, זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אמר, זה התוכנית.

יואל פייגין:

בסדר,

אמנון ארבל:

לא לעשות (לא ברור), לעשות היקפים, דיונים.

שרון דינור:

רצית את התוכנית?

אמנון ארבל:

כן,

יואל פייגין:

אני חושב שמבחינת השימור הרעיון שלנו,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל פייגין:

בסדר, תודה רבה. תודה רבה לכולם.

סימה דהוקי:

אם אנחנו מדברים על הבניין כמו שזה,

שרון דינור:

זה זה,

סימה דהוקי:

ששרון ביקשה, אז יש לך באמת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

סימה דהוקי:

מגרש חנייה.

שרון דינור:

זה מה שרצית לראות כאן.

סימה דהוקי:

הלוואי וכל הרחוב היה נותן כזה דבר, הלוואי.

יואל פייגין:

לא, זה יהיה בעיה, אבל אנחנו, מה שרואים פה אנחנו מצמצמים את זה,

ציפי רון:

שרון.

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

תזיזי את זה רגע, תזיזי את זה רגע,

יואל פייגין:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

בהצלחה, בהצלחה, בהצלחה.

שרון דינור:

תודה.

ציפי רון:

כל המגרש חניון, תראי רגע את החנייה,

אביגיל בן שמחון:

זה הכול חניון,

שרון דינור:

כן, הכול חניון שם.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מה אכפת לנו? זה לא, זה לא חניון, שני קומות הם רוצים לא חניון,

שרון דינור:

על החניון,

ציפי רון:

מי ביקש את החניון?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

לא, התכסית היא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ציפי רון:

תזיזי רגע את החניון,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים שתי קומות תת-קרקע, כמו שבצלאל עשה,

ציפי רון:

תזיזי רגע, את החניון, תזיזו רגע, שנראה אותו.

אמנון ארבל:

אני אגיד לכם, אני אגיד טיפה היסטוריה כאילו למה נוצרה הבעיה,

שרון דינור:

הוא ידבר על ההיסטוריה, נדבר על התכנון אחרי זה,

אמנון ארבל:

אני אדבר על היסטוריה,

שרון דינור:

נתחלף.

אמנון ארבל:

שימי את זה, זה התוכנית שהוגשה בהתחלה בתנאי סף,

דוברת לא מזוהה:

זה מה?

אמנון ארבל:

כן, זה, זה התוכנית שהוגשה עמידה בתנאי סף, שאתם רואים את הבניינים, זה הבניין לשימור כמובן, 1, 2, 3, 4, 5 בניינים, בבניין הזה 10, 12 קומות, למרות שבחתך 79 זה לא משנה, 8 – 10, 8, 10 – 10, 10 – 12, זה 14, כאילו בחתך, זה לא משנה, זה זה. עכשיו אנחנו התבססנו, עכשיו פגישה ראשונה,

ציפי רון:

מי אישר את התנאי סף האלה?

יוחנן וייצמן:

מה שהם רוצים,

אמנון ארבל:

הוועדה מחוזית מגישה מה שאת רוצה.

יוחנן וייצמן:

את יכולה, הם יכלו לכתוב גם 100 קומות, זה גם עובר לתנאי סף.

אמנון ארבל:

נכון, עכשיו התוכנית הזאתי התבססה על התקנון שדיבר על 80 אלף מטר, הם מבקשים, אני לא יכולים לאשר גבהים כאלה, וזה לא הגיוני, בוא נוריד את הגבהים בצורה די משמעותית, במקסימום 8, 10 קומות, נישאר בהסכמה הזאתי, השאלה לגבי הבניין הזה דיברנו, גם אנחנו 8, בניין על המבט לפה, החזית לפה, נדבר רגע על המלצה הכתובה אחרי זה, שרון, דיברנו על להזיז לפה, ולקטין את זה בצורה משמעותית, ואנחנו דיברנו שפה יהיה 6 קומות, וכל השאר 8, 10, והעברנו גם את זה, ואז הם חזרו, ואמרו תקשיבו יש בעיה, אמנם בתקנון דיברנו פה על (לא ברור) מטר, והבינוי הזה מציג בערך הרבה הרבה פחות. בערך 50, אולי 60 אלף מטר בנספח הבינוי, ופה התחיל הפער. כשאנחנו התבססנו ואמרנו,

יוחנן וייצמן:

זה הסיפור של אזורים,

אמנון ארבל:

אמרנו זה 80, נחשוב ונוריד, אז נגיע ל – 60, אז גם ה – 60 לא אפשרי, ולכן אני חושב שיש פה בעיה מבחינת ההיקפים. אנחנו בהמלצת מהנדס העיר לוועדה, אנחנו דיברנו שהבניין הזה יזוז לפה, כמו שאמרנו, נפתח 25 מטר לשמור על כל המבט הזה, הוא יהיה 6 קומות וכל השאר יהיו 8 ו – 10, בסכמה הזאתי לא בסכמה שהוא הביא, התכנית הרבה יותר גדול, והרבה יותר, הרבה יותר מטרים שטחים, אין פה להעביר מפה לפה, כי בפועל הזכויות בנייה פה נורא נורא גבוהות, וזה לא בא לידי ביטוי בנספחי הבינוי ופה הבעיה העיקרית. ומעכשיו תעברי להמלצה של,

שרון דינור:

טוב, תראו רגע, ההמלצה שלנו, אני יודעת שהיא דרמטית, אבל, ההמלצה שלנו בגדול אמרה שני דברים, אוקי, דבר אחד שלא ראוי לעשות פה בינויי בכלל, כלפי הנביאים, פשוט להחזיר, אתם ראינו מקודם בתמונות ההיסטוריות, היה פה גן להחזיר את הגן, רחוב הנביאים הוא רחוב חשוב, ההדמיה שהם הראו לנו של יפה של הבניין, היא רחוב אדלר הקטן, שהוא רחוב שלא כל כך נכנסים אליו, זה לגמרי הולך להיות סוד כמוס לפרה ולסוס, אף אחד לא ידע את הדבר הזה. עכשיו החלק האחורי פה, הוא גם 10 קומות זה מסה קיצונית, עכשיו זה נכון שבצד השני אישרנו, א', אני לא חושבת שאישרנו דברים שראוי להתגאות בהם מבחינה פנינה אדריכלית, אבל דבר שני, זה לא הנביאים של הצפון, שהם קוטעים את החלק הדרומי של הנביאים משכונת החבשים, שהיא חלק,

יוחנן וייצמן:

זה חבשים, זה לא גוש 50.

שרון דינור:

זה ממש, זה ממש, ממש החומה הזאתי שהוא מייצר בהדמיה שראינו מקודם, לא אכפת לי להחזיר, אנחנו אמרנו קודם כל את זה להוריד, ולהקטין ל – 6 פלוס אחת, אוקי, כאילו זה ההמלצה שלנו. ואני רוצה לעדכן אתכם שמהנדס העיר מסר לי, עכשיו עליתי ממנו, שהוא משנה את ההמלצה שמה שהוצגה לכם, מחלקת תכנון להמלצה שלנו, אוקי,

לורה ורטון:

יפה.

שרון דינור:

הוא אומר שהוא מבחינתו, מתיישר עם ההמלצה שלנו, זה לא קורה הרבה, הוא אמר שלא היה לו מושג, בגלל שאני לא הייתי שותפה, המחלקה לשימור לא הייתה שותפה, לתוך הדיונים האלה, שעשו פה בתכנון, את זה שזה מונומנט הוא לא יצא לסיור שם, הלך לסיור עם ראש העיר ביחד,

הסתכל על זה, אמרו לי - תשמעי זה חתיכת מונומנט, אי-אפשר לגזול את זה מהציבור, אז אני נורא שמחה שאנחנו מסכימים על הדבר הזה, ואני מאוד מקווה שיהיה פה, אני לא מצליחה להבין באמת, אני יודעת שאם הוא היה פה הוא היה עכשיו בטח אומר שאני לא מבינה, אבל למה במגרש כזה, שהוא לא פינוי בינוי, סך הכול אפשר להרוס פה את הכול, חוץ מאת הבניין לשימור, למה אי-אפשר להגיע לפה למשהו שהוא יהיה משתלם גם ליזם גם עם 7 קומות את ה - 6 ועוד אחת בנסיגה בחלק, כל החלקים האלה, אין בעיה, אין בעיה, תבנו בהם בעומק החלקה, זאת אומרת לא ירדנו מזה, בגלל זה גם לא דחינו את התוכנית, רק אנחנו אומרים חברה, צריך לעשות איזה משהו מאוזן, מה אנחנו משאירים לדורות הבאים שלנו, כאילו בעיר הזאתי איזה סיפור. עכשיו הנביאים זה לא איזה חור שאף אחד לא עובר בו, רחוב הנביאים אפילו פייגין בעצמו עושה סיורים למשרדים שלו שם, הוא מספר להם סיפורים, כל אחד זה פשוט ספרייה של תקופות וסיפורים שהם בונים את ירושלים, זה אין דברים כאלה, בכל העולם אין דברים כאלה. אז זהו, זה הספיץ' הקטן שלי, אז,

אמנון ארבל:

גם לגבי החפירה, וייצמן, אמרת,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

עדיף מגרש של 10 דונם, קטע 750 מקומות חנייה תראו כל כך הרבה מקומות חנייה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לראות 750 רכבים ברחוב הנביאים,

אמנון ארבל:

אין סיבה לחפור מתחת לבניין לשימור, וצריך להקטין,

יוחנן וייצמן:

הם דיברו על משהו אחר, שהוא, אז אני,

אמנון ארבל:

אנחנו המלצנו להוריד ל - 300 מקומות חנייה, זה יכול להיות בחלק הקטן של המגרש, בלי חפירה מתחת לא לבור מים, ולא לבניין לשימור,

שרון דינור:

אוקי, זה,

יוחנן וייצמן:

אז בלי חפירה מתחת לבור מים, בסדר, כי גם, דקה, דקה.

שרון דינור:

מתחת לבניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

הוא הראה נושא, שאני לא נגדו, ולכן אני רוצה לדבר אתכם,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר תנו לי לבנות שתי קומות מתחת לאדמה, הוא לא אמר כמו בצלאל, אבל זה מה שהוא התכוון, והוא לא רוצה את זה,

שרון דינור:

תראו רגע,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה את זה שימושי,

שרון דינור:

על מה אנחנו מתווכחים? התכסית של הבניין לשימור היא כל כך קטנה ושולית פה, פה אל תחפור.

יוחנן וייצמן:

בסדר, יש פה איזה לולאה, בואי,

אביגיל בן שמחון:

יסתדרו עם זה,

יוחנן וייצמן:

פה אנחנו אומרים לו אל תחפור, נכון?

שרון דינור:

רגע,

יוחנן וייצמן:

פה את רוצה להגיד לו גם אל תחפור,

אביגיל בן שמחון:

שלא יחפור,

אביגיל בן שמחון:

זה לא כזה גבוה,

שרון דינור:

הנה, הנה, פה אל תחפור, ופה אל תחפור.

אביגיל בן שמחון:

הם יכולים עדיין לחפור את כל השטח מסביב,

שרון דינור:

מה הבעיה? תקשיב, בבית נבון אני אומרת לך שחופרים, הם מעמידים,

יוחנן וייצמן:

אולי אני יכול לעשות את זה, מה אכפת לי?

שרון דינור:

מרימים אותו באוויר, מפרקים חצי ממנו, לא, הכול פירוק והרכבה,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול לשאת בעלויות, בואי לא,

שרון דינור:

לא, אני שמעתי פה אומר, אני שמעתי באוזניים שלי עכשיו, הוא אמר מה קרה אם נפרק ונרכיב מחדש, לא מסובך, יפה, סבבה (לא ברור) לשימור.

יוחנן וייצמן:

סגרתי את הפה.

שרון דינור:

זה לא,

אביגיל בן שמחון:

יוחנן, גם בבית נבון, מפרקים את ה - ,

גיורא סולר:

אפשר?

אביגיל בן שמחון:

הם מפרקים שמה,

שרון דינור:

אביגיל, גיורא רוצה.

יוחנן וייצמן:

גיורא, כן,

גיורא סולר:

כן, אני רוצה על התוכנית הזאת, את יכולה להזיז אותה? כן, טוב, קודם כל בין האדריכלים שעוסקים בשימור בירושלים, ויש קבוצת וואטסאפ, ויש מהומה שלמה, יש מכתב שהתבקשתי לקרוא את חלקו, אני חושב שזה מיותר עכשיו של גיל גורדון, הוא גם קרא את הוראות התוכנית, ואומר זה תוכנית ריקה מתוכן. ממה ששמענו פה, יש הרבה מאוד דמגוגיה, למען הציבור, למען מכללות, זה כולנו מכירים ויודעים. אמירות כמו, אנחנו ניצור פה רחבה למען הציבור, יש פה כניסה של רחוב, אנחנו עבדנו על הבניין הזה ולא נתנו להרחיב כאן.

אביגיל בן שמחון:

זה סמטה.

גיורא סולר:

איזה? איזה רחבה לטובת הציבור? עכשיו אם מזיזים את הבניין הזה לפה, בהנחה שאפשר לבנות מעל בור מים, ולא יקרה כלום, אנחנו מצמידים אותו כמעט לבניין היפיפייה הזאת,

שרון דינור:

מונומנט (לא ברור).

גיורא סולר:

המונומנט של הקונסוליה האתיופית, זאת אומרת זה חושבים על זה, והם לא חושבים על זה, אם הורסים את כל אלה, למרות שאביגיל כתבה שיש בהם גם איזה שהם ערכים, אבל זה,

שרון דינור:

בסדר, לא אמרנו לא להרוס.

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור.

גיורא סולר:

נניח שהורסים את כל זה, והוא בונה תכסיות חדשות לגמרי, הוא לא יצטרך לעמוד בגבהים שהוא רוצה, על השטחים שהוא יכול לשים פה, כולל חצר גדולה כאן, ולהשאיר זה פתוח (לא ברור) מבלי בנייה ולהחזיר לפה את החצר הנהדרת שהייתה שם עצים, ייקח להם זמן, אולי הנכדים יראו את העצים גדולים, אבל,

אביגיל בן שמחון:

כמובן שאם תהיה חפירה גם, אי-אפשר יהיה לנטוע עצים גדולים,

גיורא סולר:

כן, זה ברור.

אביגיל בן שמחון:

עצים,

לורה ורטון:

כן,

גיורא סולר:

בעומק. אני אגב אמרתי את זה כשדיברנו, דיברנו עם איציק שוויקי, אמרתי שהוא רוצה כל כך הרבה מקומות חנייה וזאת גם המומחיות של פייגין, לתכנן בתי מלון, הוא התחיל בזה כמה בתי מלון הוא בונה בירושלים, לדעתי הוא רואה בסופו של דבר כאן מלון,

אמנון ארבל:

תראה את התכסיות,

גיורא סולר:

כך שיש פה הרבה,

יוחנן וייצמן:

100

גיורא סולר:

כן,

שרון דינור:

זה תכסית, אמרתי הצבע הירוק, זה לא פארק, זה גן. אני רוצה עוד משהו להגיד, משה שפירא אמרה שהוא לא מעורב בתכנון הזה, ופעם ראשונה שהוא ראה אותו ביום חמישי, אז הם אומרים אדריכל שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, שפירא לא הגן, הוא לא דיבר כלום על התוכנית.

שרון דינור:

לא, בסדר.

גיורא סולר:

לא, הוא דיבר קצת, טוב,

אמנון ארבל:

גם אנחנו ראינו היום, זה לא,

ציפי רון:

עוד דבר אחד, גם ככה הם לא נתנו את המפה של העצים,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

ציפי רון:

זה אחד המקומות המגוונים ברחוב הנביאים, והם לא נתנו פה מפת עצים בכלל. הם באו עם הרעיון מראש, לחפור את כל ה - , ואת כל השטח עד קו אפס, אני לא יודעת למה הם מתכוונים.

גיורא סולר:

אבל אם מהנדס העיר קיבל את חוות הדעת שלכם.

שרון דינור:

א', אתם סוברנים להחליט מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

כלומר הוועדה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בוועדה כעת,

שרון דינור:

תחליט מה שהיא מחליטה.

ציפי רון:

יש עוד נקודה, יש עוד נקודה אחת, שאני הייתי מציעה לחשוב עליה, שאני הייתי מציעה, מדובר פה, שנייה אני אחכה. מדובר כאן על שטח אדמה גדול מאוד עם השפעה עצומה ברחוב הנביאים, במיקום, במיקום עצום מול בית הרברנט קלט, על יד, על יד הקונסוליה האתיופית, על יד משרד החינוך, על יד בית החולים האיטלקי, על יד הקונסוליה האמריקאית הישנה, כמה זמן זה יהיה בנייה, כמה יחפרו אותו, מי מבטיח לנו, שזה יהיה מוגבל, שזה יהיה מפקח, שזה יהיה מוסדר, שיהיה לוח זמנים שיהיו התחייבות, שהוא לא יתקע כמו בתים ברמב"ן שהרסו ונשארו וחפרו, ונשארו, כי הם מחכים לקבל עוד זכויות, כי לא משתלם להם למהר, כי ככל שהם מחכים, אז זה בסדר, האדמה מצמיחה זהב. אין פה סעיף כזה, אין פה התייחסות לעניין הזה. וייצמן, אתה לא מקשיב למה שאני אומרת, אני ממש מצטערת.

יוחנן וייצמן:

מותר גם בדיחות בחיים פעם.

ציפי רון:

לא, מותר גם ליהנות בחיים, זה נכון. בכל אופן מה שאני אומרת כאן שהולכים לחפור, את התוכנית שלה מדברת על לחפור את הכול, אין כאן שום מגבלה, א' לא נתנו שום פרטים על העצים שם, ב', אין פה שום מגבלה, כמה זמן זה יהיה חפור, כמה זמן יהיה בנוי,

אביגיל בן שמחון:

ציפי, יכול להיות שבתקנון יש להם שלביות בנייה,

ציפי רון:

מפסידים (לא ברור).

אביגיל בן שמחון:

בדרך כלל יש,

ציפי רון:

עירבון של מיליונים גדולים, אחרת בידיים שלהם, ברמב"ן, יש לי חרדה גדולה מאוד בעניין הזה, זה צריך להיכתב,

יוחנן וייצמן:

מה דעתך על ה - ? בואו ננסה לסכם, כי נהיה נורא מאוחר, ויש 9 דקות יש וועדה אחרת, צריך לסגור כעת 3 תוכניות לא נעים לי,

ציפי רון:

זה רק סעיף,

יוחנן וייצמן:

את רוצה לומר לנו משהו? שנייה חברים.

מרלה הבר:

ראיתי את התוכניות האלה לפני שבועיים, בוועדה המחוזית, אני אמורה להיות היועצת שימור לזה, וביקשו ממני לכתוב מה הערכים שלה, של הבניין של האזור הזה, וזה לא רק הערך של מונומנט, זה גם ערך אורבאני, אתה שאלת על זה, אז הם שומרים על המונומנט, אבל אם לא שומרים קצת על הרחוב, ערכים של רחוב, ואני לא רואים את הבניין המונומנט מהרחוב, אז מה הערך שלו, אז אנחנו כן צריכים לשמור לפני את זה, ולחשוב כמו שציפית אומרת, וגם לשמור על הערך האורבאני של רחוב הנביאים.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. מישהו עוד רוצה לומר משהו בקשר לתוכנית הזאת?

דוברת לא מזוהה:

עכשיו תורך.

יוחנן וייצמן:

אז יש לי שתי שאלות, בתוכנית, בתוכנית שכעת, כרגע בתוקף, אני פשוט ראיתי את התשריט,

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

גם כן שוב אני חושב זה, תומך, זה לדעתך,

שרון דינור:

מה שראינו מקודם יחד, לא?

יוחנן וייצמן:

כן, אז בשטח ההוא של המגדל, של הבניין בחזית, שהרגע דיברה עליו אדריכלית מרילה, אז יש שם עצים, מה?

שרון דינור:

יש שם עצים נכון,

ציפי רון:

מרלה.

יוחנן וייצמן:

מרלה, בלי יי,

אמנון ארבל:

יש ציור של,

שרון דינור:

אני לא יודעת עם זה עצים מוצעים, או עצים קיימים,

אביגיל בן שמחון:

רגע, שרון, זה עצים שהיו בשלב התב"ע,

יוחנן וייצמן:

היו, ועשו שם תחנה.

אביגיל בן שמחון:

הם נעקרו.

ציפי רון:

אני חושבת שלפני פחות משנה,

אביגיל בן שמחון:

הרבה מהם נעקרו.

ציפי רון:

פחות משנה כרתו שם, עץ קזוארינה, בכניסה למגרש חנייה, ואני התלוננתי על זה, כל הרחוב עצי קזוארינה מתקופת המנדט הבריטי, ורק לאחרונה כרתו עץ כדי שיהיה יותר נוח להיכנס לחנייה, עץ בן 100 שנה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, למישהו יש הערות להצעה הזאת? למישהו יש הצעה אחרת?

שרון דינור:

הצעה, אתה קורא להמלצה שלנו?

יוחנן וייצמן:

להמלצה כן, יש שמה המלצה של המחלקה.

ציפי רון:

בקיצור, לפרוטוקול,

חיים כהן:

איזה המלצה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו בעצם אנחנו מאשרים, ההצעה שלך לתת להם שתי קומות יותר מאדלר? במע"צ במתחם מע"צ?

אביגיל בן שמחון:

בעצם,

שרון דינור:

מה אני אמרתי 7 קומות בחלק האחורי, ובלי, בלי, חזית לנביאים.

אביגיל בן שמחון:

זה חריגה ביחס למע"צ, זה של 2.5 קומות,

יוחנן וייצמן:

2.5 מעל מע"צ.

שרון דינור:

מע"צ הם 5 קומות עם כולל הגג,

ציפי רון:

4,

שרון דינור:

לדעתי, 4 וגג.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אנחנו, מישהו חושב אחרת?

ציפי רון:

רגע, רגע, חייבים, חייבים עכשיו לאשר, אני רוצה למשל לגבי החנייה, פרטים לגבי החנייה, שיהיה סעיף שמדבר, שלא נותנים את החנייה שהם מבקשים, שלא חופרים את כל המגרש, ש - , אנחנו לא יכולים לאשר את זה.

יוחנן וייצמן:

אני לא קורא,

ציפי רון:

לא, לא, קראתי.

אביגיל בן שמחון:

אבל זה כתוב,

ציפי רון:

זה לא מספיק חזק, לא מספיק חזק.

אביגיל בן שמחון:

ציפי, ציפי, כתוב לא לחפור, בכל השטח של ה - , המבנה,

יוחנן וייצמן:

ההמלצה מאוד מפורטת.

שרון דינור:

מתחת לבניין לשימור,

ציפי רון:

המגרש,

שרון דינור:

אין לך פה, מתחת לבניין לשימור, גם לא (לא ברור),

ציפי רון:

כן, אני רוצה מגבלות על העניין הזה, אני רוצה מגבלות על החפירה,

שרון דינור:

זה גם מודגש.

ציפי רון:

לא, זה לא מודגש,

שרון דינור:

הנה זה גם מודגש, זה בבולד.

ציפי רון:

לא, לא מספיק רק הבניין לשימור, אני לא מדברת על,

אביגיל בן שמחון:

ציפי, זה כתוב.

ציפי רון:

מתחת לבניין לשימור, ומעל בור המים, אני מדברת על חפירה ברוב המגרש,

יוחנן וייצמן:

טוב, אנחנו בוא נסכם רק את ההחלטות,

ציפי רון:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

סיימנו את התיק הזה.

ציפי רון:

כל העצים ילכו, הכול ילך, סליחה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

הסעיף הזה לא, לא מתאים,

אביגיל בן שמחון:

אין לחפור,

יוחנן וייצמן:

לדעתי ההמלצה היא טובה,

אביגיל בן שמחון:

מתחת לחצר הקדמית.

יוחנן וייצמן:

אנחנו חוזרים לעמינדב, אנחנו מאשרים את התוכנית, את יפו מאשרים,

ציפי רון:

(לא ברור) חפירה.

יוחנן וייצמן:

חברים, עמינדב מבחינתכם, בסדר?

שרון דינור:

רק שנייה, הוא אחרי זה או לפני זה היה? אחרי זה, נכון? עמינדב. רגע, היה יפו גם, לא, לא גמרנו?

יוחנן וייצמן:

גם יפו, את יפו ועמינדב, אנחנו מאשרים נכון, או שאת רוצה בהצבעה.

שרון דינור:

לא הבנתי, אם עשיתם שינוי או לא,

יוחנן וייצמן:

לא, בגדול ביפו יש לנו טיפה,

שרון דינור:

ועמינדב?

יוחנן וייצמן:

עמינדב הוא שלח את התוכנית הנדסית, יש לי תוכנית הנדסית,

שרון דינור:

אז אתה משנה את ההמלצה שלו?

יוחנן וייצמן:

כן, לאשר, ואני רוצה ששחר ייתן לו הנחיות, אני דיברתי עם שחר,

שרון דינור:

רגע שנייה, למה אתה לא עושה לפחות מה שעשית במלחה? תיתן משהו מידתי, לפחות, וגם אני רוצה להגיד לך,

יוחנן וייצמן:

25% פחות.

שרון דינור :

הוא לא 25, הוא 4 קומות הציע שמה.

יוחנן וייצמן :

לא, אבל הוא 134%.

שרון דינור :

מה?

יוחנן וייצמן :

יש 160. המדיניות היא 4, 160, יש פה 4 134.

לורה ורטון :

לא, לא הבנתי את האחוזים שאתה אומר.

יוחנן וייצמן :

המדיניות קובעת שמה 160%, ב – 4 קומות, הוא כבר נתן 4 קומות ו – 134% בנייה.

שרון דינור :

סליחה, באמת התכונן הוא מספרים, אני חושבת שצריך, אם אתה חויב לאשר ליחידה אחת, משהו, אז תאשר לו קומה אחת, וגם עוד משהו רגע שלא אמרתי, שאני מצטערת שלא עשיתי לפני הדיון, יש לו פה ממ"ד בגודל שהוא לא של ממ"ד, שיצמצם אותו,

יוחנן וייצמן :

מה זה משנה?

שרון דינור :

לא יהיה פה חנייה על החזית לשימור, אני אומרת גם אם הוא, גם אם הוא רוצה,

יוחנן וייצמן :

אז בואי, את יודעת מה? בואי אנחנו נאשר לו את זה, דקה, דקה, תכתבי הנחיות,

שרון דינור :

מה?

יוחנן וייצמן :

זה לוועדה הבאה, תביאי הנחיות.

לורה ורטון:

מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

לאשר לו 4, התוכנית כמו שהוצגה, את רוצה להקטין טיפה את הממ"ד, תקטיני, אין,

שרון דינור:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי לשחר, תביא תמיד פלאן – B, אתה אומר לדחות,

שרון דינור:

אני לא רוצה תמיד להביא פלאן – B, אבל אני אומרת אם אתה שואל אותי, אז וצריך לאשר פה משהו, אז אני הייתי הולכת על משהו שהוא באמת מתאים ליחידה אחת, שזה אומר, תוספת של הקומה אחת, לבטל את החנייה שיש פה על בניין לשימור, ולצמצם את כל המערך הזה למשהו מצומצם, רק כאילו בחלק הזה, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

מה את מציעה לצמצם?

שרון דינור:

לצמצם את הממ"ד הזה, למינימום, את כל הדבר הזה, של ה - , מדרגות עם המעלית לצמצם,

יוחנן וייצמן:

מה תרוויחי מזה? עכשיו באמת, אני איתך, מה הרווחתי מזה?

שרון דינור:

כל החזית הזאת, החלק הזה, הוא חלק היסטורי, והוא נצפה, ויש עליו פשוט,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

גוש של בינוי הנה, אני רוצה, אני רוצה לצמצם,

יוחנן וייצמן:

יש שמה את ה - ,

שרון דינור:

ראינו ביחד שמה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

שזה נצפה,

יוחנן וייצמן:

זה לא כזה נצפה.

שרון דינור:

כן, נצפה, וכאן יש גינה, חבל לי (לא ברור).

אביגיל בן שמחון:

שרון, אפשר להעיר משהו?

ציפי רון:

שרון, אפשר לתכנן, שרון, אפשר לתכנן את זה בגושים, ולא בגוש אחד גדול.

שרון דינור:

הייתי פשוט מרכזת את התוספת, נגיד ככה אוקי, כאילו ככה.

ציפי רון:

אפשר לחלק את זה, אפשר לדרג את זה, אפשר לעשות את זה,

שרון דינור:

מה את עושה, אבל אביגיל, זה לא טוב לשתי קומות,

ציפי רון:

נכון, אפשר לתכנן את זה קצת אחרת, לעשות את זה בגושים, לעשות את זה בגושים, כשה לא תהיה מסה אחת גדולה.

יוחנן וייצמן:

תבחני עיצוב חדש, בסדר? אנחנו מאשרים את התוכנית,

שרון דינור:

מאה אחוז,

יוחנן וייצמן:

העיצוב,

ציפי רון:

אמרנו קודם,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אמרנו קודם פחות זכוכית, פחות זכוכית.

יוחנן וייצמן:

הנפח, את הנפח אל תוריד.

שרון דינור:

הנפח הזה הוא לא טוב, הוא לא טוב.

יוחנן וייצמן:

ירד לו בכמה מטרים, בסדר, בגדול,

ציפי רון:

נניח, נניח,

יוחנן וייצמן:

הנפח פה הוא,

ציפי רון:

שרון,

יוחנן וייצמן:

הרבה פחות מהמדיניות.

שרון דינור:

אז אני אומרת סליחה רגע, יש מדיניות ויש גם, עם כל הכבוד יש גם היגיון, כאילו בואו,

ציפי רון:

שרון, אפשר לדבר,

יוחנן וייצמן:

מאחורה,

שרון דינור:

לשים ממ"ד ומדרגות ומעליות פה, תראו איזה הבדל, הבניין נראה טלאי על טלאי, מלא, מלא, זוויות, וזה, די, תעשו משהו רגוע, ועוד קומה מעל זה.

יוחנן וייצמן:

שישב איתך לעיצוב חדש.

אביגיל בן שמחון:

אפשר לשאול שאלה לגבי זה?

ציפי רון:

שרון, לתכנן,

אביגיל בן שמחון:

שאלה, אני לא מכירה את זה, שאלה, הם לא קיבלו כבר את כל הזכויות על הבניין החדש?

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

של התב"ע המאושרת,

יוחנן וייצמן:

מאושרת,

שרון דינור:

לפי תב"ע,

ציפי רון:

אפשר לבקש שייבנו את זה בגושים,

יוחנן וייצמן:

הם באים בתב"ע רגילה מקבלים (לא ברור).

שרון דינור:

תראו רגע, וייצמן, תראה רגע, אני חושבת של, מבחינת תכסית,

יוחנן וייצמן:

בואי לא נדון בזה.

שרון דינור:

הדבר הזה, הדבר הזה מבחינת תכסית, אתה צריך לקבל את זה, כי זה,

יוחנן וייצמן:

אז תוריד, תוריד 5 בהיתר, הרווחנו?

שרון דינור:

אני אוריד את הדבר הזה, אני אגיד שבלי מישורים, לעשות את זה לריבוע אחד, בסדר, גם אם זה יהיה קצת יותר גדול, בסדר, לא חשוב, כאילו נעשה ריבוע אחד,

יוחנן וייצמן:

אני הולך איתך,

שרון דינור:

רגע, והדבר השני שאני אגיד, זה את החנייה הזאתי בשום פנים ואופן, אוקי, זה חנייה,

יוחנן וייצמן:

מה (לא ברור)?

שרון דינור :

החנייה על, על בניין לשימור, זה לא טוב,

יוחנן וייצמן :

אז איפה את רוצה שהוא יהיה, שיעשו בדאבל?

שרון דינור :

שיעשה דאבל פה, ולא יעשה, כאילו,

יוחנן וייצמן :

דאבל, את רוצה לראות דאבל,

שרון דינור :

אתה יודע מה? אני חושבת,

יוחנן וייצמן :

את מעדיפה דאבל?

שרון דינור :

אתה יודע מה הייתי עושה להם פטור במקום הזה, יש לו מגרש חנייה פה ליד, ממש צמוד,

יוחנן וייצמן :

בסדר.

שרון דינור :

שלא יוסיף לי פה חנייה, יש לו פה 3 חניות,

יוחנן וייצמן :

בסדר,

שרון דינור :

שיסתדר איתם.

אביגיל בן שמחון :

ויש את כל החנייה בבניין ה - ,

שרון דינור :

וכאן, רגע, ופה צריך להיות חלל כפול כמו שעשינו לדוד ילין בבוקר, לא, לא חלל כפול עצם, מה זה היה קומה,

יוחנן וייצמן :

חלל,

שרון דינור :

חלל,

יוחנן וייצמן :

פה חלל, בוא נסכם, בוא נכתוב את זה אפילו נעשה את זה אחרי זה, את רוצה כבר לכתוב את ההחלטה, בסדר, יללה.

שרון דינור :

כן, אני אעשה רגע. מה הם עומדים בדלת?

יוחנן וייצמן :

מי עומד בדלת? לא, אני רואה שההקלטה הסתדרו בלעדינו, הם הלכו להקלטה אחרת לחדר השני, אני רואה.

שרון דינור :

אבל הם לא צריכים?

יוחנן וייצמן :

יש וועדה בחדר השני.

ציפי רון :

זה אין שתי החלטות בו – זמנית?

יוחנן וייצמן :

נורמאלי, זה נורמאלי, משתדלים שזה לא יקרה, לעירייה בכלל אין עוד כסף.

ציפי רון :

אנחנו צריכים לקבל גמול,

יוחנן וייצמן:

לא, ליפו.

ציפי רון:

צריכים לקבל גמול מעמד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, עכשיו שנייה אחת, הם רוצים לצאת, אחרי זה, את יפו אנחנו גם מאשרים,

שרון דינור:

רגע, אוקי, טוב.

יוחנן וייצמן:

בואי שנייה אחת, שיהיה בעל פה, את יפו אנחנו מאשרים,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

חשוב להדגיש, תנאי להפקדה זה הגשת תוכנית, שמיועד לשימור,

ציפי רון:

תיאום תכנון עם שרון.

יוחנן וייצמן:

תיאום עם המחלקה, שהוא יגיש תוכנית עם מהנדס שימור שתואם עם המחלקה.

אביגיל בן שמחון:

רגע, אבל אתה זוכר שאמרנו חריגה של הקומה,

יוחנן וייצמן:

וגובה, קומה מעל, גובה קומה מעל הבניינים ליד.

שרון דינור:

זה המייסדים, אחרי הנביאים, זה,

יוחנן וייצמן:

שיהיה צ'ופצ'יק. כמו ה - ,

שרון דינור:

זה אני לא,

יוחנן וייצמן:

מה? לא, כמו שהמבנה היה בתקופת ההקמה.

ציפי רון:

ושורידו את הזכוכיות, יפחיתו את הזכוכיות,

יוחנן וייצמן:

לא, זה, מי שיקרא את התמליל יצא משוגע,

שרון דינור:

רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יבין על מה מדברים.

ציפי רון:

מי שצריך, מי שצריך להכין אותו,

יוחנן וייצמן:

לא, מי שעוד 20 שנה ירצה לחזור, על סמך מה החלטנו, זה (לא ברור).

ציפי רון:

אתה יודע שבזמנו רצו לבנות את כל ה - , של הכנסייה.

יוחנן וייצמן:

יללה, הביתה, שלום.

ציפי רון:

שרון, שרון,

ישראל קלרמן:

הביתה?

יוחנן וייצמן:

מה? כן, אישרנו, שלום. שלושת התוכניות אושרו,

לורה ורטון:

לא, אני רק רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

את רוצה, יש לך הערה למשהו?

לורה ורטון:

אחרי זה אני מקווה,

יוחנן וייצמן:

לגבי מה?

לורה ורטון:

לגבי התיק האחרון, ברחוב הנביאים,

יוחנן וייצמן:

לגבי הנביאים, בסדר, אז תישארי.

לורה ורטון:

לגבי הנביאים,

יוחנן וייצמן:

לא לכבות את ההקלטה, זה מי שרוצה יכול ללכת, זאת אומרת לא צריך.

לורה ורטון:

לגבי הנביאים, אני לא יכולה להסכים.

יוחנן וייצמן:

את לא מסכימה לזה גם?

שרון דינור:

מה? גם להמלצה שלנו את לא מסכימה?

יוחנן וייצמן:

היא בעד אפס, בסדר.

לורה ורטון:

אני עכשיו יכולה תוכנית כפי שהציג אותה, אני לא שלמה איתה.

יוחנן וייצמן:

לא כפי שהציגו, כפי אנחנו, ההצעה ש - , הצעת המחלקה.

לורה ורטון:

מוריד ל - 6, 7 קומות,

יוחנן וייצמן:

לבטל את הבניין בחזית, לא לאשר את החפירה, זה,

לורה ורטון:

לא לאשר את החפירה גם,

יוחנן וייצמן:

כן לצמצם את החניות ומאחורה 6, 7 קומות,

לורה ורטון:

וגם 6, 7 קומות,

יוחנן וייצמן:

היות לצידוק, 6, 7 היות באדלר נתנו 4, 5 ופה זה מוסד נתנו עוד שני קומות, זה לא דרמה.

ישראל קלרמן:

ממש לא.

יוחנן וייצמן:

את נגד?

לורה ורטון:

אני נגד.

יוחנן וייצמן:

אז אני נמנע.

ישראל קלרמן:

מה אתה נמנע? מה אתה נמנע?

לורה ורטון:

אני סליחה ש - , הכנתם שיקולים, חלק,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בעד נמנע, לרשום.

אביגיל בן שמחון:

יוחנן, אתה יכול רק לגבי הגובה של יפו 75,

יוחנן וייצמן:

יפו 75 יהיה קומה, גובה של קומה, מעל המבנים ליד, לא קומה, מה?

אביגיל בן שמחון:

ובדירוג לחזית?

יוחנן וייצמן:

ולחצר קומה אחת פחות.

לורה ורטון:

אני לא הבנתי, אני לא שלמה עם,

אביגיל בן שמחון:

לכל צד?

לורה ורטון:

עם מה שמציגים שיהיו שימושים, עם מה ש - , עם כל החנייה, וכל זה, נראה לי תוכנית לא, לא מבושלת.

שרון דינור:

אני סליחה, אני לא, לאשר קומה מעבר,

יוחנן וייצמן:

קומה, גובה של קומה מעבר למבנים.

שרון דינור:

מעבר למבנים שתוכננו כבר,

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

מכיר את זה,

יוחנן וייצמן:

המבנים כרגע הם גובה 15 קומות, הוא מקבל 16, רשמת את המספרים, כן?

שרון דינור:

אושרו לאחרונה,

לורה ורטון:

הם, הם מה שהם הציעו,

יוחנן וייצמן:

כן, תרשמי גם, זה שינוי, תודה רבה. באת ביום. מה?

שרון דינור:

תנאי להפקדה,

לורה ורטון:

אז אני שמחה שהצליחו להוריד אותם אבל זה באמת חבורה של (לא ברור). לא רוצה לתת להם גיבוי.

ציפי רון:

לבנות שם שכונה.

יוחנן וייצמן:

אני לא, אז נדבר יותר מאוחר, אפילו בטלפון, אני חייב.

ציפי רון:

ישנו את הגובה מהר ציון,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

עם הגובה שלהם, התוכנית נפלה.

יוחנן וייצמן:

כן?

ציפי רון:

כן.

לורה ורטון:

אני צריכה ללכת לישיבה בחדר השני.

יוחנן וייצמן:

כן, אני גם רוצה להגיע,

שרון דינור:

סליחה רגע, וייצמן, ביי, תודה רבה. זה קיצוני מידי, אתה רוצה רגע לנסח את זה מחדש?

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה, הגשת תוכנית, עכשיו תראי, אני רוצה כן, שיהיו, המילה, המילה פוגעת בערכי השימור, היא לא מדויקת. לשמר את הקמרונוות, כאילו תשאירי.

שרון דינור:

ביי.

רפאל:

הרב וייצמן, הסתיים?

יוחנן וייצמן:

לא, אל תנתק, אל תנתק, לא הסתיים. לא, לא.

שרון דינור:

שאינה פוגעת בקמרונות?

יוחנן וייצמן:

כן, מעבר לקמרונות איך שבא לך.

לורה ורטון:

להתראות, תודה רבה. סליחה שהייתי צריכה לצאת באמצע, אבל. להתראות.

שרון דינור:

רגע, חכה, עכשיו אני עושה גילוי נאות וייצמן, זה האחייך שלי.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז תבוא.

שרון דינור:

תנאי להפקדה מהנדס שימור שיגיש, אשר שומרת על, ועל ערכים אשר הוגדרו בתוכנית השימור, נכון? כן, קומת קרקע, זהו?

ציפי רון:

להתראות לכולם. שרון להתראות.

שרון דינור:

ביי, תודה רבה, (לא ברור) שלך.

יוחנן וייצמן:

ותסבירי את סעיף 1, שזה, שזה בעצם סוג של שימור השכונה, שימור הרעיון של השכונה, שהמבנה הזה.

שרון דינור :

אוקי, מבנה הרבנית,

יוחנן וייצמן :

רבנית או ה - ?

שרון דינור :

היה מאז, נבנה, נבנה כרב קומות בשכונה, לכן. בסדר?

יוחנן וייצמן :

כן, מעולה.

שרון דינור :

מה עוד היה לנו? לחזור לעמינדב רגע?

יוחנן וייצמן :

כן,

שרון דינור :

רשמתי את כל ההמלצה,

יוחנן וייצמן :

יש פה,

שרון דינור :

זה היה טיעונים ללמה לדחות.

יוחנן וייצמן :

בסדר.

שרון דינור :

פה, לא הכנתי, לא הכנתי, יש,

יוחנן וייצמן :

בואי נחזור לעמינדב.

שרון דינור:

מחלקת שימור רק, מעלית ומדרגות, ללא ריבוי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אל תכתבי שצומצם, תתואם.

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

תתואם עם מחלקת השימור,

שרון דינור:

תתואם עם מחלקת השימור, (לא ברור) בסדר? אחד. השני,

יוחנן וייצמן:

תרשמי לצמצם לא,

שרון דינור:

לא תתווסף חנייה, ולא תמוקם חנייה לצד קיר לשימור, הוא היה קיר דרומי, נכון?

יוחנן וייצמן:

תעלי שוב את התוכנית של הבניין, שאני אבין מה לשנות,

רפאל:

אבי, לא הסתיים, נכון?

יוחנן וייצמן:

עוד לא, עוד לא,

רפאל:

מחכים לכם בצד השני.

יוחנן וייצמן:

הם עוד לא התחילו?

רפאל:

התחילו בשנייה הזאת.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

שרון דינור:

הפרגולה הוא אמר גם,

יוחנן וייצמן:

את הפרגולה נכון.

שרון דינור:

מה עוד? ותושלם תוכנית קונסטרוקציה,

יוחנן וייצמן:

הוא שלח לי את זה במייל.

שרון דינור:

לא בדקתי.

יוחנן וייצמן:

אני אפילו תוכניות לא יודע לקרוא, אני יודע לקרוא רק מלל.

שרון דינור:

אני לא יודעת שזה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

זה כן נכון, לא, אני מבין שאני מעיין בזה רבע שעה בתוכנית, אני מבין מה מדובר, אבל תגידי קומה מול קומה, להתחיל לחפש, אני לא יודע.

שרון דינור:

טוב, עוד משהו?

יוחנן וייצמן:

זה לא התפקיד שלי גם.

שרון דינור :

רגע, אולי נכתוב פה הערות נוספות, יושלמו הערות,

יוחנן וייצמן :

ההערות הסטנדרטיות,

שרון דינור :

סטנדרטיות מחלקת שימו. בסדר?

יוחנן וייצמן :

מקסים,

שרון דינור :

זהו, סיימנו, אני חושבת שסיימנו.

יוחנן וייצמן :

וואו.

שרון דינור :

אני עוד מעט אשלח לך, אתה תגיד אם זה,

יוחנן וייצמן :

כן, בסדר. את יודעת מה? תשלחי לי באדום, בסדר?

שרון דינור :

כן, זה יותר קל ככה באמת.

יוחנן וייצמן :

כן.

שרון דינור :

אני יכולה לשלוח לך?

מורן בן זיו :

אני אשלח לך ככה.

יוחנן וייצמן:

כן,

מורן בן זיו:

שתראה את השינויים.

יוחנן וייצמן:

מקסים.

מורן בן זיו:

יוחנן, יונה שלחה לי שב – 16 לפברואר יש השתלמות, של כנס (לא ברור), לא נוכל לקיים ביום ראשון, השאלה אם לבטל, או לדחות.

רפאל:

אני יכול לסגור? שרון.

שרון דינור:

תודה רבה.

סיום הדיון